

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

12328 *Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

ÍNDEX

- Títol I. Naturalesa i àmbit d'aplicació de l'impost.
 - Article 1. Naturalesa.
 - Article 2. Àmbit d'aplicació espacial.
 - Article 3. Tractats i convenis.
- Títol II. El fet imposable.
 - Article 4. Fet imposable.
 - Article 5. Concepte d'activitat econòmica i entitat patrimonial.
 - Article 6. Atribució de rendes.
- Títol III. Contribuents.
 - Article 7. Contribuents.
 - Article 8. Residència i domicili fiscal.
 - Article 9. Exempcions.
- Títol IV. La base imposable.
 - Capítol I. Concepte i determinació de la base imposable. Regles d'imputació temporal.
 - Article 10. Concepte i determinació de la base imposable.
 - Article 11. Imputació temporal. Inscripció comptable d'ingressos i despeses.
 - Capítol II. Limitació en la deduïbilitat de despeses.
 - Article 12. Correccions de valor: amortitzacions.
 - Article 13. Correccions de valor: pèrdua per deteriorament del valor dels elements patrimonials.
 - Article 14. Provisions i altres despeses.
 - Article 15. Despeses no deduïbles.
 - Article 16. Limitació en la deduïbilitat de despeses financeres.
 - Capítol III. Regles de valoració.
 - Article 17. Regla general i regles especials de valoració en els supòsits de transmissions lucratives i societàries.
 - Article 18. Operacions vinculades.
 - Article 19. Canvis de residència, operacions efectuades amb o per persones o entitats residents en paradisos fiscals i quantitats subjectes a retenció. Regles especials.
 - Article 20. Efectes de la valoració comptable diferent de la fiscal.

Capítol IV. Exempció per eliminar la doble imposició. Valors representatius dels fons propis d'entitats i establiments permanents.

Article 21. Exempció per evitar la doble imposició sobre dividendes i rendes derivades de la transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats residents i no residents en territori espanyol.

Article 22. Exempció de les rendes obtingudes a l'estranger a través d'un establiment permanent.

Capítol V. Reduccions en la base imposable.

Article 23. Reducció de les rendes procedents de determinats actius intangibles.

Article 24. Obra benèfica social de les caixes d'estalvi i fundacions bancàries.

Article 25. Reserva de capitalització.

Article 26. Compensació de bases imposables negatives.

Títol V. Període impositiu i meritació de l'impost.

Article 27. Període impositiu.

Article 28. Meritació de l'impost.

Títol VI. Deute tributari.

Capítol I. Tipus de gravamen i quota íntegra.

Article 29. El tipus de gravamen.

Article 30. Quota íntegra.

Capítol II. Deduccions per evitar la doble imposició internacional.

Article 31. Deducció per evitar la doble imposició jurídica: impost suportat pel contribuent.

Article 32. Deducció per evitar la doble imposició econòmica internacional: dividendes i participacions en beneficis.

Capítol III. Bonificacions.

Article 33. Bonificació per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla.

Article 34. Bonificació per prestació de serveis públics locals.

Capítol IV. Deduccions per incentivar la realització de determinades activitats.

Article 35. Deducció per activitats de recerca i desenvolupament i d'innovació tecnològica.

Article 36. Deducció per inversions en produccions cinematogràfiques, sèries audiovisuals i espectacles en viu d'arts escèniques i musicals.

Article 37. Deduccions per creació d'ocupació.

Article 38. Deducció per creació d'ocupació per a treballadors amb discapacitat.

Article 39. Normes comunes a les deduccions que preveu aquest capítol.

Capítol V. Pagament fraccionat.

Article 40. El pagament fraccionat.

Capítol VI. Deducció dels pagaments a compte.

Article 41. Deducció de les retencions, els ingressos a compte i els pagaments fraccionats.

- Títol VII. Règims tributaris especials.
- Capítol I. Definició i regles d'aplicació dels règims tributaris especials.
- Article 42. Definició i regles d'aplicació.
- Capítol II. Agrupacions d'interès econòmic, espanyoles i europees, i d'unions temporals d'empreses.
- Article 43. Agrupacions d'interès econòmic espanyoles.
- Article 44. Agrupacions d'interès econòmic europees.
- Article 45. Unions temporals d'empreses.
- Article 46. Criteris d'imputació.
- Article 47. Identificació de socis o empreses membres.
- Capítol III. Entitats dedicades a l'arrendament d'habitatge.
- Article 48. Àmbit d'aplicació.
- Article 49. Bonificacions.
- Capítol IV. Societats i fons de capital de risc i societats de desenvolupament industrial regional.
- Article 50. Entitats de capital de risc i els seus socis.
- Article 51. Socis de les societats de desenvolupament industrial regional.
- Capítol V. Institucions d'inversió col·lectiva.
- Article 52. Tributació de les institucions d'inversió col·lectiva.
- Article 53. Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva.
- Article 54. Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats de paradisos fiscals.
- Capítol VI. Règim de consolidació fiscal.
- Article 55. Definició.
- Article 56. Contribuent.
- Article 57. Responsabilitats tributàries derivades de l'aplicació del règim de consolidació fiscal.
- Article 58. Definició del grup fiscal. Entitat dominant. Entitats dependents.
- Article 59. Inclusió o exclusió d'entitats al grup fiscal.
- Article 60. Determinació del domini i dels drets de vot en les participacions indirectes.
- Article 61. Aplicació del règim de consolidació fiscal.
- Article 62. Determinació de la base imposable del grup fiscal.
- Article 63. Regles especials aplicables en la determinació de les bases imposables individuals de les entitats integrants del grup fiscal.
- Article 64. Eliminacions.
- Article 65. Incorporacions.
- Article 66. Compensació de bases imposables negatives.
- Article 67. Regles especials d'incorporació d'entitats al grup fiscal.
- Article 68. Període impositiu.
- Article 69. Tipus de gravamen del grup fiscal.
- Article 70. Quota íntegra del grup fiscal.
- Article 71. Deduccions i bonificacions de la quota íntegra del grup fiscal.
- Article 72. Obligacions d'informació.
- Article 73. Causes determinants de la pèrdua del règim de consolidació fiscal.
- Article 74. Efectes de la pèrdua del règim de consolidació fiscal o de l'extinció del grup fiscal.
- Article 75. Declaració i autoliquidació del grup fiscal.

Capítol VII. Règim especial de les fusions, escissions, aportacions d'actius, bescanvi de valors i canvi de domicili social d'una societat europea o una societat cooperativa europea d'un Estat membre a un altre de la Unió Europea.

- Article 76. Definicions.
- Article 77. Règim de les rendes derivades de la transmissió.
- Article 78. Valoració fiscal dels béns adquirits.
- Article 79. Valoració fiscal de les accions o participacions rebudes en contraprestació de l'aportació.
- Article 80. Règim fiscal del bescanvi de valors.
- Article 81. Tributació dels socis en les operacions de fusió i escissió.
- Article 82. Participacions en el capital de l'entitat transmissora i de l'entitat adquirent.
- Article 83. Limitació en la deducció de despeses financeres destinades a l'adquisició de participacions en el capital o en els fons propis d'entitats.
- Article 84. Subrogació en els drets i les obligacions tributàries.
- Article 85. Pèrdues dels establiments permanents.
- Article 86. Obligacions comptables.
- Article 87. Aportacions no dineràries.
- Article 88. Normes per evitar la doble imposició.
- Article 89. Aplicació del règim fiscal.

Capítol VIII. Règim fiscal de la mineria.

- Article 90. Entitats mineres: llibertat d'amortització.
- Article 91. Factor d'esgotament: àmbit d'aplicació i modalitats.
- Article 92. Factor d'esgotament: inversió.
- Article 93. Factor d'esgotament: requisits.
- Article 94. Factor d'esgotament: incompliment de requisits.

Capítol IX. Règim fiscal de la recerca i explotació d'hidrocarburs.

- Article 95. Exploració, recerca i explotació d'hidrocarburs: factor d'esgotament.
- Article 96. Factor d'esgotament: requisits.
- Article 97. Factor d'esgotament: incompliment de requisits.
- Article 98. Titularitat compartida.
- Article 99. Amortització d'inversions intangibles i despeses de recerca. Compensació de bases imposables negatives.

Capítol X. Transparència fiscal internacional.

- Article 100. Imputació de rendes positives obtingudes per entitats no residents.

Capítol XI. Incentius fiscals per a les entitats de dimensió reduïda.

- Article 101. Àmbit d'aplicació. Xifra de negocis.
- Article 102. Llibertat d'amortització.
- Article 103. Amortització dels elements nous de l'immobilitzat material i de les inversions immobiliàries i de l'immobilitzat intangible.
- Article 104. Pèrdues per deteriorament dels crèdits per possibles insolvències de deutors.
- Article 105. Reserva d'anivellament de bases imposables.

Capítol XII. Règim fiscal de determinats contractes d'arrendament financer.

- Article 106. Contractes d'arrendament financer.

Capítol XIII. Règim de les entitats de tinença de valors estrangers.

- Article 107. Entitats de tinença de valors estrangers.
- Article 108. Distribució de beneficis. Transmissió de la participació.

- Capítol XIV. Règim d'entitats parcialment exemptes.
- Article 109. Àmbit d'aplicació.
 - Article 110. Rendes exemptes.
 - Article 111. Determinació de la base imposable.
- Capítol XV. Règim de les comunitats titulars de forests veïnals de mancomú.
- Article 112. Règim de les comunitats titulars de forests veïnals de mancomú.
- Capítol XVI. Règim de les entitats navilieres en funció del tonatge.
- Article 113. Àmbit d'aplicació.
 - Article 114. Determinació de la base imposable pel mètode d'estimació objectiva.
 - Article 115. Tipus de gravamen i quota.
 - Article 116. Pagaments fraccionats.
 - Article 117. Aplicació del règim.
- Títol VIII. Gestió de l'impost.
- Capítol I. L'índex d'entitats.
- Article 118. Índex d'entitats.
 - Article 119. Baixa en l'índex d'entitats.
- Capítol II. Obligacions comptables. Béns i drets no comptabilitzats. Revaloracions voluntàries. Estimació de rendes en el mètode d'estimació indirecta.
- Article 120. Obligacions comptables. Facultats de l'Administració tributària.
 - Article 121. Béns i drets no comptabilitzats o no declarats: presumpció d'obtenció de rendes.
 - Article 122. Revaloracions comptables voluntàries.
 - Article 123. Estimació de rendes en el mètode d'estimació indirecta.
- Capítol III. Declaració, autoliquidació i liquidació provisional.
- Article 124. Declaracions.
 - Article 125. Autoliquidació i ingrés del deute tributari.
 - Article 126. Liquidació provisional.
- Capítol IV. Devolució.
- Article 127. Devolució.
- Capítol V. Obligació de retenir i ingressar a compte
- Article 128. Retencions i ingressos a compte.
 - Article 129. Normes sobre retenció, transmissió i obligacions formals relatives a actius financers i altres valors mobiliaris.
- Capítol VI. Conversió d'actius per impost diferit en crèdit exigible davant l'Administració tributària.
- Article 130. Conversió d'actius per impost diferit en crèdit exigible davant l'Administració tributària.
- Capítol VII. Facultats de l'Administració per determinar la base imposable.
- Article 131. Facultats de l'Administració per determinar la base imposable.

Títol IX. Ordre jurisdiccional.

Article 132. Jurisdicció competent.

Disposició addicional primera. Restriccions a l'exempció per doble imposició de dividends.

Disposició addicional segona. Règim de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana en operacions de reestructuració empresarial.

Disposició addicional tercera. Subvencions de la política agrària i pesquera comunitària i ajudes públiques.

Disposició addicional quarta. Incentius fiscals per a la renovació de la flota mercant.

Disposició addicional cinquena. Incidència de la reserva per a inversions a Canàries en el càlcul dels pagaments fraccionats.

Disposició addicional sisena. Exempció de rendes derivades de la transmissió de determinats immobles.

Disposició addicional setena. Entitats esportives.

Disposició addicional vuitena. Règim fiscal aplicable a les operacions de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit.

Disposició addicional novena. Participacions preferents.

Disposició addicional desena. Facultats de comprovació de l'Administració tributària.

Disposició addicional onzena. Remissions normatives.

Disposició addicional dotzena. Grups fiscals amb entitat dominant sotmesa a la normativa foral de la Comunitat Autònoma del País Basc.

Disposició transitòria primera. Regularització d'ajustos extracomptables.

Disposició transitòria segona. Règim fiscal de la recerca i explotació d'hidrocarburs i de foment de la mineria.

Disposició transitòria tercera. Beneficis fiscals de la reconversió i reindustrialització.

Disposició transitòria quarta. Contractes d'arrendament financer subscrits abans de l'entrada en vigor de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

Disposició transitòria cinquena. Saldos de la provisió per a insolvències que empara l'article 82 del Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 2631/1982, de 15 d'octubre.

Disposició transitòria sisena. Règim transitori dels beneficis sobre operacions financeres.

Disposició transitòria setena. Valor fiscal de les participacions de les institucions d'inversió col·lectiva.

Disposició transitòria vuitena. Règim fiscal de les transmissions d'actius efectuades en compliment de disposicions amb rang de llei de la normativa de defensa de la competència.

Disposició transitòria novena. Règim fiscal de les participacions en entitats que hagin aplicat el règim fiscal especial de transparència fiscal que estableix la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

Disposició transitòria desena. Règim fiscal de les participacions en entitats que hagin aplicat el règim especial de societats patrimonials que estableix el text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

Disposició transitòria onzena. Valor fiscal dels elements patrimonials adjudicats als socis en ocasió de la dissolució de societats transparents i de societats patrimonials.

Disposició transitòria dotzena. Règim fiscal dels ajustos comptables per la primera aplicació del Pla general de comptabilitat, aprovat pel Reial decret 1514/2007, de 16 de novembre, del Pla general de comptabilitat de petites i mitjanes empreses i els criteris comptables específics per a microempreses, aprovat pel Reial decret 1515/2007, de 16 de novembre, o del Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores, aprovat pel Reial decret 1317/2008, de 24 de juliol.

Disposició transitòria tretzena. Aplicació de la taula d'amortització que preveu aquesta llei en elements patrimonials adquirits amb anterioritat. Llibertat d'amortització pendent d'aplicar.

- Disposició transitòria catorzena. Fons de comerç financer.
- Disposició transitòria quinzena. Pèrdues per deteriorament de l'immobilitzat material, inversions immobiliàries, immobilitzat intangible i valors representatius de deute.
- Disposició transitòria setzena. Règim transitori aplicable a les pèrdues per deteriorament dels valors representatius de la participació en el capital o en els fons propis d'entitats i a les rendes negatives obtingudes a l'estranger a través d'un establiment permanent, generades en períodes impositius iniciats abans de l'1 de gener de 2013.
- Disposició transitòria dissetena. Règim aplicable a determinats instruments financers emesos o atorgats abans del 20 de juny de 2014.
- Disposició transitòria divuitena. Endeutament d'operacions d'adquisició de participacions en el capital o en els fons propis d'entitats.
- Disposició transitòria dinovena. Rendes derivades de la transmissió de participacions.
- Disposició transitòria vintena. Règim transitori de la reducció d'ingressos procedents de determinats actius intangibles.
- Disposició transitòria vint-i-unena. Bases imposables negatives pendents de compensar a l'impost sobre societats.
- Disposició transitòria vint-i-dosena. Entitats de nova creació. Tipus de gravamen reduït per manteniment o creació d'ocupació.
- Disposició transitòria vint-i-tresena. Règim transitori en l'impost sobre societats de les deduccions per evitar la doble imposició.
- Disposició transitòria vint-i-quatrena. Deduccions per incentivar la realització de determinades activitats pendents d'aplicar a l'impost sobre societats.
- Disposició transitòria vint-i-cinquena. Grups fiscals.
- Disposició transitòria vint-i-sisena. Règim de consolidació fiscal dels grups formats per entitats de crèdit integrants d'un sistema institucional de protecció de les caixes d'estalvis.
- Disposició transitòria vint-i-setena. Participacions en el capital de l'entitat transmissora i de l'entitat adquirent.
- Disposició transitòria vint-i-vuitena. Amortització d'elements patrimonials objecte de reinversió per part d'empreses de dimensió reduïda.
- Disposició transitòria vint-i-novena. Règim fiscal de determinats contractes d'arrendament financer.
- Disposició transitòria trentena. Aplicació de la Decisió de la Comissió Europea, de 17 de juliol de 2013, relativa al règim fiscal aplicable a determinats acords d'arrendament financer.
- Disposició transitòria trenta-unena. Entitats de tinença de valors estrangers.
- Disposició transitòria trenta-dosena. Societats civils subjectes a aquest impost.
- Disposició transitòria trenta-tresena. Conversió d'actius per impost diferit generats en períodes impositius iniciats abans de l'1 de gener de 2015 en crèdit exigible davant l'Administració tributària.
- Disposició transitòria trenta-quatrena. Mesures temporals aplicables en el període impositiu 2015.
- Disposició transitòria trenta-cinquena. Règim fiscal aplicable a actius intangibles adquirits abans de l'1 de gener de 2015.
- Disposició transitòria trenta-sisena. Límit en la compensació de bases imposables negatives i actius per impost diferit per a l'any 2016.
- Disposició transitòria trenta-setena. Deducció per reversió de mesures temporals.
- Disposició derogatòria.
- Disposició final primera. Entitats acollides a la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre el règim fiscal de les cooperatives.
- Disposició final segona. Entitats acollides a la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.
- Disposició final tercera. Entitats acollides a la Llei 11/2009, de 26 d'octubre, per la qual es regulen les societats anònimes cotitzades d'inversió en el mercat immobiliari.

Disposició final quarta. Modificacions a la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre el règim fiscal de les cooperatives.

Disposició final cinquena. Modificacions a la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

Disposició final sisena. Modificacions al text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

Disposició final setena. Modificacions a la Llei 11/2009, de 26 d'octubre, per la qual es regulen les societats anònimes cotitzades d'inversió en el mercat immobiliari.

Disposició final vuitena. Modificacions a la Llei 16/2013, de 29 d'octubre, per la qual s'estableixen determinades mesures en matèria de fiscalitat mediambiental i s'adopten altres mesures tributàries i financeres.

Disposició final novena. Habilitacions a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

Disposició final desena. Habilitació normativa.

Disposició final onzena. Títol competencial.

Disposició final dotzena. Entrada en vigor.

PREÀMBUL

I

La fiscalitat directa en l'àmbit de l'activitat econòmica, exercida per les persones jurídiques, se substancia en l'impost sobre societats. Aquesta figura impositiva constitueix un pilar bàsic de la imposició directa a Espanya, juntament amb l'impost sobre la renda de les persones físiques; totes dues figures tenen la seva raó de ser a l'article 31 de la Constitució, que exigeix la contribució al sosteniment de les despeses públiques, d'acord amb la capacitat econòmica de cada contribuent.

La Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, va establir les regles essencials de l'estructura actual de l'impost sobre societats, inspirada en els principis de neutralitat, transparència, sistematització, coordinació internacional i competitivitat. Així, la Llei 43/1995, de 27 de desembre, va establir com una de les seves novetats principals la determinació de la base imposable de l'impost de manera sintètica, a partir del resultat comptable, corregit per les excepcions tipificades legalment.

Posteriorment, amb la finalitat d'incrementar la claredat del sistema tributari i millorar la seguretat jurídica, es va aprovar el text refós de la Llei de l'impost sobre societats, a través del Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que va tenir com a objectiu fonamental integrar en un únic cos normatiu totes les disposicions que afectaven aquest impost, tret de casos excepcionals.

No obstant això, des d'aquesta aprovació el text refós ha estat objecte de modificacions constants, de caràcter parcial, que, encara que totes són consistents individualment, no han anat acompanyades d'una revisió global requerida de tota la figura impositiva, revisió que es considera indispensable en el moment d'aprovació d'aquesta Llei amb un nou impuls modernitzador i competitiu per al sector empresarial espanyol.

Aquesta Llei manté la mateixa estructura de l'impost sobre societats que ja existeix des de l'any 1996, de manera que el resultat comptable segueix sent l'element nuclear de la base imposable i constitueix un punt de partida clau en la seva determinació. Tanmateix, aquesta Llei proporciona la revisió global indispensable esmentada, i aporta més identitat a l'impost sobre societats, que fa temps que ha abandonat el paper de complement de l'impost sobre la renda de les persones físiques, però sense abandonar els principis essencials de neutralitat i justícia inspirats en la mateixa Constitució.

Així mateix, la pertinença a un món globalitzat cada vegada més interactiu emmarcat de manera molt destacada per l'entorn de la Unió Europea, la necessitat de competir en mercats internacionals, l'adaptació de la norma al dret comunitari o l'increment de la lluita necessària contra el frau fiscal són raons fundades per procedir a aquesta revisió general de l'impost sobre societats.

D'altra banda, no es pot oblidar la petita i mitjana empresa, que constitueix un element característic en la configuració del nostre teixit empresarial i que requereix normes més senzilles i neutrals que en permetin impulsar el creixement i consolidar la competitivitat de la nostra economia.

Així mateix, cal esmentar la crisi excepcional que ha patit la recaptació d'aquest impost, més enllà de la crisi econòmica que ha tingut lloc en els últims anys, crisi recaptatòria que exigeix una reacció del legislador per tornar a situar aquest impost com a element clau en la seva contribució al sosteniment de les càrregues públiques.

Finalment, se segueixen mantenint al marge d'aquesta Llei determinades normes específiques la inclusió de les quals determinaria una dispersió de la normativa que contenen en afectar un àmbit superior al mateix impost sobre societats. Aquest és el cas, per exemple, de la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre el règim fiscal de les cooperatives; la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de Canàries; la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, o la Llei 11/2009, de 26 d'octubre, per la qual es regulen les societats anònimes cotitzades d'inversió en el mercat immobiliari.

II

Adicionalment a la comentada revisió global necessària de la norma aplicable a l'impost sobre societats, cal afegir altres objectius clars que han inspirat aquesta reforma; destaquen com a objectius principals els següents:

a) Neutralitat, igualtat i justícia. Aquests tres principis constitucionals es converteixen en l'objectiu primordial de la reforma actual, de manera que l'aplicació dels tributs no generi alteracions substancials del comportament empresarial, llevat que l'impost sigui indispensable per cobrir determinades ineficiències produïdes pel mateix mercat. Fora d'aquests supòsits, l'impost sobre societats segueix mantenint i aguditzant el seu caràcter neutral i igualitari. Com a exemples en l'aplicació d'aquests principis, n'hi ha prou de destacar l'aproximació entre el tractament del finançament aliè i propi, l'aproximació entre el tipus de gravamen nominal i l'efectiu o l'eliminació d'incentius fiscals.

b) Increment de la competitivitat econòmica. És imprescindible en el moment actual afavorir la competitivitat empresarial, amb caràcter primordial, i garantir el creixement sostingut de l'activitat econòmica. En aquest sentit, la reducció del tipus de gravamen general, del 30 al 25 per cent, constitueix un element primordial en la consecució d'aquest objectiu. Així mateix, el tractament de les rendes internacionals afavoreix la repatriació de dividends sense cost tributari i es converteix en un instrument essencial en la internacionalització de l'empresa espanyola. Finalment, també és destacable la innovadora extensió del règim d'exempció en el tractament de les rendes procedents de participacions en entitats espanyoles.

c) Simplificació de l'impost. És necessari introduir més senzillesa a l'impost, que contribueixi al millor compliment de la norma. En aquest punt són dignes de menció mesures com la simplificació de les taules d'amortització, la racionalització de les normes aplicables a les operacions vinculades, l'eliminació de diferents tipus de gravamen, de conformitat amb les recomanacions d'organismes internacionals, o l'aplicació d'un règim d'exempció generalitzat a les rendes procedents de participacions significatives.

d) Adaptació de la norma al dret comunitari. L'entorn comunitari constitueix, avui dia, un element indispensable que cal tenir en compte en qualsevol reforma del sistema tributari espanyol. En aquest sentit, dins de les mesures que busquen aquesta adaptació, requereix una consideració especial el tractament del sistema d'eliminació de la doble imposició que estableix el text refós de la Llei de l'impost sobre societats, que havia estat qüestionat per la Comissió Europea, de manera que aquesta Llei pretén complir l'ordenament comunitari, i equiparar el tractament de les rendes internes i internacionals. Igualment, les modificacions efectuades en els règims especials de consolidació fiscal i reestructuracions pretenen, entre altres objectius, afavorir el compliment de la compatibilitat indispensable amb l'ordenament comunitari. En definitiva, aquesta Llei

procura ser especialment rigorosa des de la perspectiva de la seva compatibilitat amb l'ordenament comunitari.

e) Estabilitat dels recursos i consolidació fiscal. No s'ha de tornar a oblidar la caiguda recaptatòria de l'impost sobre societats en els últims anys, que ha fet i fa necessària l'adopció de mesures que intentin pal·liar el dèficit de recursos, amb l'objecte d'assolir l'estabilitat necessària que requereix la sostenibilitat del sector públic. En aquest sentit, s'adopten mesures que intenten ampliar la base imposable de l'impost, com és el cas de l'extensió de la no-deduïbilitat del deteriorament de valor a tots els elements patrimonials de l'immobilitzat empresarial, o les modificacions introduïdes en la limitació a la deduïbilitat de despeses financeres, així com l'eliminació de determinades deduccions.

f) Endeutament-capitalització. L'any 2012 es va introduir una limitació en la deduïbilitat de despeses financeres que establia un criteri específic d'imputació temporal diferent del comptable, amb la finalitat d'afavorir indirectament la capitalització empresarial. En aquesta mateixa tendència, és necessari incidir en la neutralitat en la captació de finançament empresarial, que estableix una balança que durant molt de temps s'ha inclinat a favor del finançament aliè. En aquest objectiu incideix especialment la nova reserva de capitalització, així com les modificacions que s'incorporen al tractament de les despeses financeres.

g) Seguretat jurídica. Així mateix, la reforma intenta incrementar la seguretat jurídica necessària en una norma d'aquesta naturalesa. Les característiques especials d'aquest impost, que pretén proporcionar un marc jurídic en una realitat econòmica tan canviant, fan necessari intentar reduir la litigiositat. Aquesta Llei recull criteris doctrinals i jurisprudencials, aclareix qüestions que generen o puguin generar una conflictivitat no desitjada i garanteix la transparència necessària per emprendre qualsevol decisió d'inversió. En aquest àmbit es poden esmentar les regles aplicables a operacions a terminis, la no-integració a la base imposable dels ingressos que procedeixen de la reversió de despeses no deduïbles o la possibilitat d'aplicar parcialment el règim d'operacions de reestructuració.

h) Lluita contra el frau. Finalment, encara que no per això menys important, és essencial incrementar les mesures que afavoreixin una lluita contra el frau fiscal efectiva, no només a nivell intern, sinó en l'àmbit de la fiscalitat internacional. Precisament en aquest àmbit, els últims treballs elaborats per l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic i materialitzats en els plans d'acció contra l'erosió de la base imposable i el trasllat de beneficis constitueixen una eina fonamental d'anàlisi del frau fiscal internacional. En aquest marc, aquesta reforma anticipa mesures encaminades a aquest objectiu, com és el cas del tractament dels híbrids, o les modificacions efectuades en matèria de transparència fiscal internacional o operacions vinculades.

III

Aquesta Llei està estructurada en 9 títols, amb un total de 132 articles, 12 disposicions addicionals, 37 de transitòries, una de derogatòria i 12 de finals.

A continuació s'esmenten les principals novetats que aquesta Llei introdueix en relació amb l'anterior.

En la regulació del fet imposable, s'incorpora el concepte d'activitat econòmica, que no presenta diferències rellevants respecte al concepte utilitzat tradicionalment en l'impost sobre la renda de les persones físiques. Tanmateix, és essencial que un impost la finalitat primordial del qual és gravar les rendes obtingudes en la realització d'activitats econòmiques, i tenint en compte que és l'impost que grava per excel·lència les rendes d'aquest tipus d'activitats, contingui una definició en aquest respecte, adaptada a la naturalesa pròpia de les persones jurídiques. Així mateix, s'introdueix el concepte d'entitat patrimonial, que pren com punt de partida les societats l'activitat principal de les quals consisteix en la gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari, si bé s'adapta a les necessitats específiques d'aquest impost.

En l'àmbit dels contribuents, s'incorporen a l'impost sobre societats les societats civils que tenen objecte mercantil, i que tributaven fins a l'aprovació d'aquesta Llei com a

contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques a través del règim d'atribució de rendes. Aquesta mesura requereix incorporar un règim transitori a l'impost sobre la renda de les persones físiques que reguli la translació d'aquest tipus d'entitats com a contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques a contribuents d'aquest impost.

En l'estructuració de l'impost, s'introdueixen novetats en el règim general de tributació que afecten la determinació de la base imposable, el tractament de la doble imposició, els tipus de gravamen i els incentius fiscals, així com en els règims especials.

1. La base imposable es modifica, entre d'altres, en els aspectes rellevants següents:

a) En matèria d'imputació temporal, s'actualitza el principi de meritació de conformitat amb el que recull l'àmbit comptable del Pla general de comptabilitat, aprovat pel Reial decret 1514/2007, de 16 de novembre, així com en el Pla general de comptabilitat per a pimes, aprovat pel Reial decret 1515/2007, de 16 de novembre. Així mateix, la Llei recull de manera expressa una cosa evident, però no regulada fins ara, en relació amb la no-integració a la base imposable de la reversió de les despeses que no hagin resultat deduïbles fiscalment.

De manera similar al que s'ha establert anteriorment per a transmissions de valors representatius del capital o fons propis d'entitats, així com d'establiments permanents, es difereix en el temps la integració a la base imposable de les rendes negatives que es puguin generar en la transmissió d'elements de l'immobilitzat material, inversions immobiliàries, intangibles i valors representatius de deute, quan aquesta transmissió s'efectua en l'àmbit d'un grup de societats. Addicionalment, es garanteix la neutralitat i s'eviten supòsits de doble imposició a través d'un mecanisme que limita les rendes negatives a les realment obtingudes en el si del grup mercantil.

b) És rellevant la simplificació que es du a terme en les taules d'amortització, que en redueix la complexitat, amb unes taules més actualitzades i de millor aplicació pràctica. No obstant això, el tractament de les amortitzacions segueix sent flexible quant a la possibilitat d'aplicar diferents mètodes d'amortització. Així mateix, es mantenen els diferents supòsits tradicionals de llibertat d'amortització, i destaca, per sobre de tots, el vinculat a l'activitat d'R+D+I.

c) Respecte als deterioraments de valor dels elements patrimonials, conjuntament amb la no-deduïbilitat ja introduïda l'any 2013 en relació amb els corresponents a valors representatius del capital o fons propis d'entitats, s'estableix com a novetat la no-deduïbilitat de qualsevol tipus de deteriorament corresponent a un altre tipus d'actius, amb l'excepció de les existències i dels crèdits i partides que s'han de cobrar.

D'una banda, els valors de renda fixa que, malgrat que tenien una naturalesa financera similar als valors representatius de la participació en el capital o en els fons propis d'entitats, aplicaven un règim fiscal diferent quant a l'efecte de la seva valoració, de manera que s'estableix la no-deduïbilitat del deteriorament d'aquests elements i es dona més consistència a la norma.

D'altra banda, s'estableix la no-deduïbilitat del deteriorament corresponent als actius que ja s'imputen com a despesa en la base imposable de manera sistemàtica. En aquests casos, l'amortització dels elements patrimonials o el manteniment d'una regla especial d'imputació de la despesa en la base imposable quan no existeix l'amortització esmentada, com passa amb els actius intangibles de vida útil indefinida, inclòs el fons de comerç, permet integrar a la base imposable les inversions d'una manera proporcionada en el temps, i afavoreix l'anivellament de la base imposable, independentment de l'esdevenir de l'activitat econòmica, i sense que es pugui considerar que les diferències de valor atribuïbles de manera excepcional als elements patrimonials esmentats hagin d'influir sobre la capacitat fiscal dels contribuents.

D'aquesta manera s'aconsegueix una distribució més equilibrada en el temps de les despeses associades a les inversions, sense que la variació en el valor patrimonial dels elements de l'actiu incideixi en la base imposable. Cal fer una excepció en relació amb els

terrenys que, excepte en supòsits molt excepcionals, no són objecte d'amortització i als quals s'aplica la mateixa regla assenyalada.

d) També s'introdueixen novetats en matèria de deduïbilitat de determinades despeses.

En primer lloc, la norma fiscal se separa de la comptabilitat en els instruments financers que mercantilment representen participacions en el capital o fons propis d'entitats i, tanmateix, comptablement tenen la consideració de passiu financer. En aquests supòsits, la normativa fiscal opta per atribuir a aquests instruments el tractament fiscal que correspon a qualsevol participació en el capital o fons propis d'entitats, independentment del fet que la comptabilitat alteri la naturalesa esmentada, com pot passar amb les accions sense vot o les accions rescatables. Així mateix, s'atreu al tractament fiscal del finançament propi els préstecs participatius atorgats per entitats que pertanyin al mateix grup de societats, i s'equipara el tractament fiscal que correspon al finançament via aportacions als fons propis o via préstec participatiu dins d'un grup mercantil.

En segon lloc, es limita la deduïbilitat fiscal de les atencions a clients, fins a l'1 per cent de l'import net de la xifra de negocis de l'entitat, mentre que la deduïbilitat de quanties inferiors està sotmesa a les regles generals de registre, justificació i imputació temporal. Mereix especial menció la inclusió d'una norma sobre operacions híbrides; s'entenen com a tals les que tenen una qualificació fiscal diferent en les parts intervinents. Aquesta regla té com a objectiu evitar la deduïbilitat de les despeses que determinin un ingrés exempt o sotmès a una tributació nominal inferior al 10 per cent, conseqüència de la qualificació fiscal diferent, quan aquesta operació es du a terme entre parts vinculades.

La norma també es fa ressò de les recomanacions dels organismes internacionals, i incideix en la limitació en la deduïbilitat fiscal de les despeses financeres. El tractament fiscal de les despeses financeres va ser objecte d'una profunda reforma en el Reial decret llei 12/2012, de 30 de març, pel qual s'introdueixen diverses mesures tributàries i administratives dirigides a la reducció del dèficit públic, que va introduir dos tipus de limitacions. La primera es referia a la no-deduïbilitat de les despeses financeres generades en el si d'un grup mercantil, destinades a la realització de determinades operacions entre entitats que pertanyen al mateix grup, excepte, no obstant això, les operacions que fossin raonables des de la perspectiva econòmica, com ara els supòsits de reestructuració dins del grup, conseqüència directa d'una adquisició a tercers, o els supòsits en què es produeix una gestió autèntica de les entitats participades adquirides des del territori espanyol. La segona limitació va tenir un abast general, que es converteix a la pràctica en una regla d'imputació temporal específica. És respecte d'aquesta segona mesura en què s'incideix encara més, seguint les recomanacions a què es fa referència. En aquest sentit, es preveu una limitació addicional en relació amb les despeses financeres associades a l'adquisició de participacions en entitats quan, posteriorment, l'entitat adquirida s'incorpora al grup de consolidació fiscal al qual pertany l'adquirent o bé és objecte d'una operació de reestructuració, de manera que l'activitat de l'entitat adquirida o qualsevol altra que sigui objecte d'incorporació al grup fiscal o reestructuració amb l'adquirent en els 4 anys posteriors, no suporti la despesa financera derivada de la seva adquisició. Tanmateix, aquesta limitació no s'aplica quan el deute associat a l'adquisició de les participacions assoleixi un màxim d'un 70 per cent i es redueixi almenys de manera proporcional durant un termini de 8 anys, fins que assoleixi un nivell del 30 per cent sobre el preu d'adquisició.

e) El règim de les operacions vinculades va ser objecte d'una profunda modificació en ocasió de la Llei 36/2006, de 29 de novembre, de mesures per a la prevenció del frau fiscal, i que va tenir com a element essencial la introducció d'unes obligacions de documentació específiques exigibles a les operacions vinculades. D'altra banda, el tractament fiscal de les operacions vinculades constitueix un element transcendental internacionalment, al qual es dediquen específicament tant la Unió Europea com l'OCDE. En aquest sentit, cal tenir en compte que la interpretació del precepte que regula aquestes operacions s'ha de dur a terme, precisament, en concordança amb les directrius de preus de transferència de l'OCDE i amb les recomanacions del Fòrum Conjunt de la Unió

Europea sobre preus de transferència, en la mesura que no contradiguin el que assenyala expressament el precepte esmentat o la seva normativa de desplegament.

En l'àmbit de les operacions vinculades, aquesta Llei presenta novetats en relació amb la documentació específica que han d'elaborar les entitats afectades, que té un contingut simplificat per a les entitats o grups d'entitats amb un import net de la xifra de negocis que sigui inferior a 45 milions d'euros, i no és necessària en relació amb determinades operacions.

També és innovadora la restricció del perímetre de vinculació, perímetre que va ser alterat escassament a la Llei 36/2006 i respecte del qual s'ha posat de manifest la necessitat creixent de restringir els supòsits de vinculació en l'àmbit de la relació societat, que queda fixat en el 25 per cent de participació.

D'altra banda, en relació amb la mateixa metodologia de valoració de les operacions, s'elimina la jerarquia de mètodes que contenia la regulació anterior per determinar el valor de mercat de les operacions vinculades, i s'admeten addicionalment, amb caràcter subsidiari, altres mètodes i tècniques de valoració, sempre que respectin el principi de lliure competència. Així mateix, aquesta Llei estableix regles específiques de valoració per a les operacions dels socis amb les societats professionals, ajustades a la realitat econòmica.

Finalment, cal esmentar la modificació del règim sancionador, que es converteix en menys costós, i l'estanquitat de la valoració efectuada de conformitat amb aquesta regulació específica de les operacions vinculades amb la valoració que es pugui fer en altres àmbits, com ara el supòsit del valor en duana.

f) Es modifica substancialment el tractament de la compensació de bases imposables negatives, i es destaca l'aplicabilitat d'aquestes bases imposables en un futur sense límit temporal. No obstant això, s'introdueix una limitació quantitativa en el 70 per cent de la base imposable prèvia a la seva compensació, i s'admet, en tot cas, un import mínim d'1 milió d'euros. Addicionalment, amb l'objecte d'evitar l'adquisició de societats inactives o gairebé inactives amb bases imposables negatives, s'estableixen mesures que n'impedeixen l'aprofitament i incideixen en la lluita contra el frau fiscal.

A més, l'extensió del termini de compensació o deducció de determinats crèdits fiscals més enllà del termini de prescripció en benefici dels contribuents s'acompanya de la limitació, a un període de 10 anys, del termini de què disposa l'Administració per comprovar la procedència de la compensació o deducció originada.

Amb aquesta modificació no només es possibilita garantir el dret del contribuent a beneficiar-se d'aquests crèdits, sinó que s'assegura l'exercici correcte d'altres drets, com, per exemple, el de rectificació de les seves autoliquidacions quan en la comprovació de la procedència de la rectificació l'Administració hagi de verificar aspectes vinculats a exercicis respecte dels quals es va produir la prescripció del dret a liquidar.

2. Un dels aspectes més innovadors d'aquesta Llei és el tractament de la doble imposició. Després del dictamen motivat de la Comissió Europea núm. 2010/4111, relatiu al tractament fiscal dels dividends, és completament necessària una revisió del mecanisme de l'eliminació de la doble imposició que recull l'impost sobre societats, amb dos objectius fonamentals: (i) equiparar el tractament de les rendes derivades de participacions en entitats residents i no residents, tant en matèria de dividends com de transmissió d'aquestes, i (ii) establir un règim d'exempció general en l'àmbit de les participacions significatives en entitats residents.

Aquesta Llei incorpora un règim d'exempció general per a participacions significatives, aplicable tant en l'àmbit intern com internacional, i elimina en aquest segon àmbit el requisit relatiu a la realització d'activitat econòmica, si bé s'incorpora un requisit de tributació mínima que s'estableix en el 10 per cent de tipus nominal; aquest requisit s'entén complert en el supòsit de països amb els quals s'hagi subscrit un conveni per evitar la doble imposició internacional.

Aquest nou mecanisme d'exempció constitueix un mecanisme de rellevància indubtable per afavorir la competitivitat i la internacionalització de les empreses espanyoles. Així mateix, el règim d'exempció en el tractament de les plusvàlues d'origen

intern simplifica considerablement la situació prèvia, que incloïa un mecanisme complex per garantir l'eliminació de la doble imposició. Aquest tractament de les rendes derivades de la tinença de participacions es complementa amb una important reforma del règim de transparència fiscal internacional, i tot el tractament de la doble imposició es reestructura amb un conjunt normatiu el principal objectiu del qual és atreure al territori espanyol la tributació de les rendes passives, majoritàriament, que es localitzen fora del territori espanyol amb una finalitat eminentment fiscal.

Finalment, es modifica el tractament de la doble imposició en les operacions de préstec de valors i s'homogeneïtza amb un altre tipus de contractes amb efectes econòmics idèntics, com ara determinades operacions de venda amb pacte de recompra d'accions o «equity swap», quan el denominador comú en totes aquestes és que el perceptor jurídic dels dividends o participacions en beneficis té l'obligació de restituir-los al seu titular econòmic. En aquest cas, es regula expressament que, si escau, l'exempció l'aplica l'entitat que manté el registre comptable dels valors, sempre que compleixi els requisits necessaris per fer-ho.

3. En relació amb el tipus de gravamen de l'impost, aquest presenta dos elements innovadors.

El primer consisteix en la reducció del tipus de gravamen general, que passa del 30 al 25 per cent, de manera que Espanya se situa en un nivell de tributació substancialment inferior en relació amb països del nostre entorn. No obstant això, en el cas d'entitats de nova creació, el tipus de gravamen es manté en el 15 per cent per al primer període impositiu en què obtenen una base imposable positiva i el següent. Tot això incideix directament en la competitivitat de l'economia espanyola i en la internacionalització empresarial.

Aquesta disminució va acompanyada d'un segon element que consisteix a equiparar el tipus de gravamen general amb el de la petita i mitjana empresa; d'aquesta manera s'elimina una diferència de tipus de gravamen que organismes internacionals, com el Fons Monetari Internacional, consideren com un desincentiu o un obstacle al creixement empresarial, a l'increment de la productivitat, de manera que permet simplificar l'aplicació de l'impost. Tanmateix, es manté el tipus de gravamen del 30 per cent per a les entitats de crèdit, que queden sotmeses al mateix tipus que les altres entitats que es dediquen a l'exploració, recerca i explotació d'hidrocarburs.

4. En matèria d'incentius fiscals, destaca (i) una simplificació de l'impost en què s'eliminen determinats incentius el manteniment dels quals es considera innecessari, (ii) la introducció de dos nous incentius vinculats a l'increment del patrimoni net, un aplicable en el règim general i l'altre específic per a les petites empreses, i (iii) la potenciació d'altres incentius existents, com és el cas del destinat al sector cinematogràfic.

a) En primer lloc, desapareix la deducció per inversions mediambientals, tenint en compte que les exigències en matèria mediambiental són cada cop superiors, i a vegades es tornen obligatòries, pel que resultava paradoxal mantenir un incentiu d'aquestes característiques. De nou, preval la neutralitat de l'impost, i és preferible que siguin altres paràmetres els que es tinguin en compte per efectuar inversions d'aquesta naturalesa.

b) En segon lloc, és objecte d'eliminació la deducció per reinversió de beneficis extraordinaris, i la deducció per inversió de beneficis, creada recentment; tots dos incentius se substitueixen per un nou denominat reserva de capitalització, i que es tradueix en la no-tributació de la part del benefici que es destini a la constitució d'una reserva indisponible, sense que s'estableixi cap requisit d'inversió d'aquesta reserva en algun tipus concret d'actiu. Amb aquesta mesura es pretén potenciar la capitalització empresarial mitjançant l'increment del patrimoni net i, amb això, incentivar el sanejament de les empreses i la seva competitivitat. Així mateix, aquesta mesura conjuntament amb la limitació de despeses financeres neutralitza principalment el tractament que té en l'impost sobre societats el finançament aliè respecte al finançament propi, objectiu primordial després de la crisi econòmica i de conformitat amb les recomanacions dels organismes internacionals.

c) Amb destinació exclusiva per a la petita i mitjana empresa, destaca com a novetat la creació d'una reserva d'anivellament de bases imposables, a la qual es fa referència més endavant.

d) Es manté, millorada, la deducció per recerca, desenvolupament i innovació tecnològica i les deduccions per creació d'ocupació, inclosa la corresponent als treballadors amb discapacitat; incentius que es consideren imprescindibles en la configuració actual de l'impost sobre societats. No obstant això, atès que els percentatges de deducció no es veuen alterats, en general, respecte de la normativa anterior, la minoració del tipus de gravamen es tradueix en un increment efectiu dels incentius a què es fa referència. Destaca l'increment de l'import de l'aplicació sense límit i abonament de la deducció en el cas de recerca i desenvolupament, respecte de les entitats que fan un esforç considerable en aquest tipus d'activitats.

e) El tractament del sector cinematogràfic i de les arts escèniques requereix un apartat especial; aquesta Llei recull un increment substancial en els incentius fiscals que hi estan vinculats.

D'una banda, amb l'objecte de beneficiar el desenvolupament de la indústria cinematogràfica espanyola, s'incrementa el percentatge de deducció per inversions en produccions cinematogràfiques i sèries audiovisuals al 20 per cent per al primer milió d'euros, cosa que, unida a la reducció del tipus de gravamen a què es fa referència potencia substancialment la deducció destinada al cinema i a les sèries audiovisuals. Si la producció supera aquest import, l'excés té una deducció del 18 per cent. Així mateix, de conformitat amb la Comunicació de la Comissió Europea sobre ajuda estatal a les obres cinematogràfiques i altres produccions del sector audiovisual, de 15 de novembre de 2013, s'introdueix el requisit de territorialització, que garanteix l'aplicació de l'incentiu en produccions dutes a terme substancialment a Espanya. També s'introdueix un nou incentiu fiscal en el supòsit d'espectacles en viu de les arts escèniques i musicals.

D'altra banda, s'estableix una deducció del 15 per cent de les despeses en territori espanyol, en el cas de grans produccions internacionals, amb la finalitat d'atreure a Espanya aquest tipus de produccions que tenen un alt impacte econòmic i, en especial, turístic. Amb l'objecte de garantir l'aplicació pràctica d'aquesta deducció de caràcter internacional, s'estableix un mecanisme de monetització similar al que ja existeix per a la deducció per R+D+I.

5. Els règims especials de l'impost també són objecte de revisió general, com a conseqüència de (i) la incorporació d'un nou sistema per eliminar la doble imposició basat en el mètode d'exempció, (ii) la necessitat d'adaptar els règims especials a l'ordenament comunitari i (iii) la necessitat d'actualitzar, modernitzar i establir una coherència de tota la normativa de l'impost sobre societats.

Entre aquests, mereixen una menció especial, per la seva transcendència, el règim de consolidació fiscal, el règim de les operacions de reestructuració i el règim de les petites empreses.

a) En el règim de consolidació fiscal, s'incorporen novetats, en primer lloc, en la configuració del grup fiscal, que exigeixen, d'una banda, que es posseeixi la majoria dels drets de vot de les entitats incloses en el perímetre de consolidació, i permeten, d'altra banda, la incorporació al grup fiscal d'entitats participades indirectament a través d'altres que no formin part del grup fiscal, com pot ser el cas d'entitats no residents en territori espanyol o d'entitats participades comunament per una altra de no resident en el territori esmentat.

En segon lloc, destaca la configuració del grup com a tal, fins i tot en la determinació de la base imposable, de manera que qualsevol requisit o qualificació està determinat per la configuració del grup fiscal com una única entitat. Aquesta configuració es tradueix en regles específiques per a la determinació de la base imposable del grup fiscal, de manera que determinats ajustos, com és el cas de la reserva de capitalització o d'anivellament, es duguin a terme a escala del grup.

Finalment, aquesta Llei estableix que la integració d'un grup fiscal en un altre no comporti els efectes de l'extinció d'aquell, i fa prevaler el caràcter econòmic d'aquest tipus d'operacions, de manera que la fiscalitat romangui neutral en operacions de reestructuració que afecten grups de consolidació fiscal.

b) El règim especial aplicable a les operacions de reestructuració presenta quatre novetats substancials.

En primer lloc, aquest règim es configura expressament com el règim general aplicable a les operacions de reestructuració; desapareix, per tant, l'opció per a la seva aplicació, i s'estableix una obligació genèrica de comunicació a l'Administració tributària de la realització d'operacions que l'apliquen.

La segona novetat destacable es basa en la desaparició del tractament fiscal del fons de comerç de fusió, conseqüència immediata de l'aplicació del règim d'exempció en la transmissió de participacions d'origen intern, que fa innecessari el manteniment d'aquest mecanisme complex com a instrument per eliminar la doble imposició. Aquesta novetat simplifica de manera considerable l'aplicació de l'impost en eliminar la necessitat de prova d'una tributació en un altre contribuent, de difícil compliment a vegades, com és el supòsit d'adquisició de participacions a través d'un mercat organitzat.

Com a tercera novetat, s'estableix expressament la subrogació de l'entitat adquirent en les bases imposables negatives generades per una branca d'activitat, quan és objecte de transmissió per una altra entitat, de manera que les bases imposables acompanyen l'activitat que les ha generat, independentment de qui en sigui el titular jurídic.

Finalment, es regula expressament la inaplicació parcial del règim i la circumscripció de les regularitzacions que es puguin efectuar a l'àmbit de l'avantatge fiscal obtingut en aquest tipus d'operacions.

c) Per acabar, el règim d'entitats de dimensió reduïda se segueix configurant sobre l'import net de la xifra de negocis, si bé destaca l'eliminació de l'escala de tributació que acompanyava aquest règim fiscal, cosa que minora el tipus de gravamen d'aquestes entitats.

Aquesta minoració del tipus de gravamen es veu accentuada mitjançant la innovadora reserva d'anivellament de bases imposables negatives, que implica una reducció d'aquesta fins a un 10 per cent del seu import. Aquesta mesura és més incentivadora que el que es denomina comunament «carry back» en relació amb el tractament de les bases imposables negatives, ja que permet minorar la tributació d'un determinat període impositiu respecte de les bases imposables negatives que es generin en els 5 anys següents i, així, s'anticipa en el temps l'aplicació de les bases imposables negatives futures. En cas que no es generin bases imposables negatives en aquest període, es produeix un ajornament de la tributació de la reserva constituïda durant 5 anys.

Aquesta mesura pretén afavorir la competitivitat i l'estabilitat de l'empresa espanyola, ja que a la pràctica permet reduir el tipus de gravamen fins al 22,5 per cent, i, addicionada a la reserva de capitalització assenyalada anteriorment, incideix novament en l'equiparació en el tractament fiscal del finançament aliè i propi.

IV

Les disposicions addicionals recullen, bàsicament, les que figuraven al text refós de la Llei de l'impost sobre societats i que actualment es consideren en vigor.

Passa el mateix amb una part important de les disposicions transitòries, que recopilen les que tenien aquest caràcter en la normativa anterior, ja que es considera necessari mantenir l'«statu quo» que establien.

No obstant això, s'inclouen noves disposicions transitòries, com ara les que recullen l'efecte de la primera aplicació de les noves taules d'amortització simplificada, el règim transitori per a la reversió del deteriorament de valor de determinats elements patrimonials, el tractament de les bases imposables negatives pendents de compensar i de les deduccions per doble imposició i incentius fiscals pendents d'aplicar, les regles específiques per als grups fiscals que es configuren en ocasió d'aquesta Llei, o els règims transitoris aplicables a participacions adquirides que hagin generat tributació en els

transmissors i per als quals es requereix mantenir el sistema anterior d'eliminació de la doble imposició. Finalment, s'inclouen unes disposicions transitòries que recullen les mesures temporals aplicables l'any 2015. En aquest sentit, es reproduïxen totes les mesures temporals que s'havien establert, en relació amb l'impost sobre societats, a la Llei 16/2013, de 29 d'octubre, per la qual s'estableixen determinades mesures en matèria de fiscalitat mediambiental i s'adopten altres mesures tributàries i financeres. A més, per a l'any 2015, destaquen l'establiment del tipus de gravamen general en el 28 per cent i la no-aplicació de la limitació de bases imposables negatives que introdueix aquesta Llei, i són aplicables les mesures temporals que afectaven exclusivament les grans empreses.

Les disposicions finals reconeixen el manteniment de les normes específiques que són aplicables a les entitats cooperatives, a les entitats sense ànim de lucre i a les societats cotitzades d'inversió en el mercat immobiliari.

D'altra banda, es modifica la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre el règim fiscal de les cooperatives, amb l'objecte d'equiparar el tractament de les quotes tributàries negatives al règim que preveu aquesta Llei en relació amb les bases imposables negatives. Així mateix, de conformitat amb el Reial decret llei 14/2013, de 29 de novembre, de mesures urgents per a l'adaptació del dret espanyol a la normativa de la Unió Europea en matèria de supervisió i solvència d'entitats financeres, s'estableix el tractament fiscal específic en aquesta regulat per a determinats actius per impost diferit, en relació amb les cooperatives.

En l'àmbit de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, s'estableix un increment del percentatge de deducció aplicable per les persones físiques, del 25 al 30 per cent, si bé transitòriament per a 2015 aquest percentatge queda establert en el 27,5 per cent. Addicionalment, s'estimula la fidelització de les donacions, realitzades tant per persones físiques com jurídiques. En concret, les persones físiques poden aplicar una deducció del 75 per cent respecte dels primers 150 euros que siguin objecte de donació, i un 35 per cent per l'excés, sempre que s'hagin efectuat donatius a la mateixa entitat en els últims tres anys, si bé els percentatges esmentats se situen en el 50 i 32,5 per cent, respectivament, en l'exercici 2015. Les donacions fidelitzades durant un mínim de 3 anys, efectuades per les persones jurídiques, tenen dret a una deducció del 40 per cent, si bé el 2015 aquest percentatge es fixa en el 37,5 per cent.

Es modifica, també, la Llei 11/2009, de 26 d'octubre, per la qual es regulen les societats anònimes cotitzades d'inversió en el mercat immobiliari, exceptuant la retenció en la distribució de dividendes entre dues entitats acollides al règim fiscal especial que aquesta regula, quan totes dues siguin residents fiscals en territori espanyol. Així mateix, s'exceptua de tributació la transmissió de participacions en aquest tipus d'entitats per part de socis no residents en territori espanyol, quan no posseeixen una participació significativa en aquestes entitats.

Finalment, es recull l'habilitació a la Llei de pressupostos generals de l'Estat per modificar determinats aspectes d'aquesta Llei.

En suma, un conjunt de novetats que, tornant al que s'ha assenyalat inicialment, adquireixen una entitat suficient per configurar una nova Llei de l'impost sobre societats, que és aquí objecte d'aprovació.

TÍTOL I

Naturalesa i àmbit d'aplicació de l'impost

Article 1. *Naturalesa.*

L'impost sobre societats és un tribut de caràcter directe i naturalesa personal que grava la renda de les societats i altres entitats jurídiques d'acord amb les normes d'aquesta Llei.

Article 2. Àmbit d'aplicació espacial.

1. L'impost sobre societats s'aplica en tot el territori espanyol.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, el territori espanyol comprèn també les zones adjacents a les aigües territorials sobre les quals Espanya pugui exercir els drets que li corresponguin, referents al sòl i subsòl marí, a les aigües suprajacents i als seus recursos naturals, d'acord amb la legislació espanyola i el dret internacional.

2. El que disposa l'apartat anterior s'entén sense perjudici dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic en vigor, respectivament, als territoris històrics de la Comunitat Autònoma del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra.

Article 3. Tractats i convenis.

El que estableix aquesta Llei s'entén sense perjudici del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern, de conformitat amb l'article 96 de la Constitució espanyola.

TÍTOL II

El fet imposable

Article 4. Fet imposable.

1. Constitueix el fet imposable l'obtenció de renda per part del contribuent, independentment de la font o l'origen.

2. En el règim especial d'agrupacions d'interès econòmic, espanyoles i europees, i d'unions temporals d'empreses, s'entén per obtenció de renda la imputació al contribuent de les bases imposables, despeses o altres partides de les entitats sotmeses al règim esmentat.

En el règim de transparència fiscal internacional, s'entén per obtenció de renda la imputació en la base imposable de les rendes positives obtingudes per l'entitat no resident.

Article 5. Concepte d'activitat econòmica i entitat patrimonial.

1. S'entén per activitat econòmica l'ordenació per compte propi dels mitjans de producció i de recursos humans, o d'un de tots dos, amb la finalitat d'intervenir en la producció o distribució de béns o serveis.

En el cas d'arrendament d'immobles, s'entén que existeix activitat econòmica únicament quan per a la seva ordenació s'utilitzi, almenys, una persona empleada amb contracte laboral i jornada completa.

En el supòsit d'entitats que formin part del mateix grup de societats segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, el concepte d'activitat econòmica es determina tenint en compte totes les que formin part d'aquest.

2. Als efectes del que preveu aquesta Llei, s'entén per entitat patrimonial i que, per tant, no du a terme una activitat econòmica, l'entitat en què més de la meitat del seu actiu estigui constituït per valors o no estigui subjecte a una activitat econòmica, en els termes de l'apartat anterior.

El valor de l'actiu dels valors i dels elements patrimonials no subjectes a una activitat econòmica és el que es dedueix de la mitjana dels balanços trimestrals de l'exercici de l'entitat o, en cas que sigui dominant d'un grup segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, dels balanços consolidats. A aquests efectes, no es computen, si s'escau, els diners o drets de crèdit procedents de la transmissió d'elements patrimonials subjectes a les activitats econòmiques o els valors a què es refereix el paràgraf següent, que s'hagin dut a terme en el període impositiu o en els dos períodes impositius anteriors.

A aquests efectes, no es computen com a valors:

- a) Els posseïts per complir obligacions legals i reglamentàries.
- b) Els que incorporin drets de crèdit nascuts de relacions contractuals establertes com a conseqüència de l'exercici d'activitats econòmiques.
- c) Els posseïts per societats de valors com a conseqüència de l'exercici de l'activitat constitutiva del seu objecte.
- d) Els que atorguin, almenys, el 5 per cent del capital d'una entitat i es posseeixin durant un termini mínim d'un any, amb la finalitat de dirigir i gestionar la participació, sempre que es disposi de la corresponent organització de mitjans materials i personals, i que l'entitat participada no estigui compresa en aquest apartat. Aquesta condició es determina tenint en compte totes les societats que formin part d'un grup de societats segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.

Article 6. *Atribució de rendes.*

1. Les rendes corresponents a les societats civils que no tinguin la consideració de contribuents d'aquest impost, herències jacents, comunitats de béns i altres entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, així com les retencions i ingressos a compte que hagin suportat, s'atribueixen als socis, hereus, comuns o partícips, respectivament, d'acord amb el que estableix la secció 2a del títol X de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

2. Les entitats en règim d'atribució de rendes no tributen per l'impost sobre societats.

TÍTOL III

Contribuents

Article 7. *Contribuents.*

1. Són contribuents de l'impost, quan tinguin la residència en territori espanyol:

- a) Les persones jurídiques, excloses les societats civils que no tinguin objecte mercantil.
- b) Les societats agràries de transformació, que regula el Reial decret 1776/1981, de 3 d'agost, pel qual s'aprova l'estatut que regula les societats agràries de transformació.
- c) Els fons d'inversió, que regula la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.
- d) Les unions temporals d'empreses, que regula la Llei 18/1982, de 26 de maig, sobre règim fiscal d'agrupacions i unions temporals d'empreses i de les societats de desenvolupament industrial regional.
- e) Els fons de capital de risc i els fons d'inversió col·lectiva de tipus tancat que regula la Llei 22/2014, de 12 de novembre, per la qual es regulen les entitats de capital de risc, altres entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat i les societats gestores d'entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat, i per la qual es modifica la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.
- f) Els fons de pensions, que regula el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.
- g) Els fons de regulació del mercat hipotecari, que regula la Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari.
- h) Els fons de titulització hipotecària, que regula la Llei 19/1992, de 7 de juliol, sobre règim de societats i fons d'inversió immobiliària i sobre fons de titulització hipotecària.
- i) Els fons de titulització d'actius a què es refereix la disposició addicional cinquena.2 de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en matèria

d'entitats de crèdit a la segona Directiva de coordinació bancària i s'introdueixen altres modificacions relatives al sistema financer.

j) Els fons de garantia d'inversions, que regula la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

k) Les comunitats titulars de forests veïnals de mancomú que regula la Llei 55/1980, d'11 de novembre, de forests veïnals de mancomú, o la legislació autonòmica corresponent.

l) Els fons d'actius bancaris a què es refereix la disposició addicional desena de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit.

2. Els contribuents són gravats per la totalitat de la renda que obtinguin, independentment del lloc on s'hagi produït i de quina sigui la residència del pagador.

3. Els contribuents d'aquest impost es designen abreujadament i indistintament per les denominacions societats o entitats al llarg d'aquesta Llei.

Article 8. *Residència i domicili fiscal.*

1. Es consideren residents en territori espanyol les entitats en què concorri algun dels requisits següents:

- a) Que s'hagin constituït de conformitat amb les lleis espanyoles.
- b) Que tinguin el domicili social en territori espanyol.
- c) Que tinguin la seu de direcció efectiva en territori espanyol.

A aquests efectes, s'entén que una entitat té la seu de direcció efectiva en territori espanyol quan radiquin en aquest la direcció i el control del conjunt de les seves activitats.

L'Administració tributària pot presumir que una entitat radicada en algun país o territori de tributació nul·la, segons el que preveu l'apartat 2 de la disposició addicional primera de la Llei 36/2006, de 29 de novembre, de mesures per a la prevenció del frau fiscal, o qualificat com a paradís fiscal, segons el que preveu l'apartat 1 de la disposició a què es fa referència, té la residència en territori espanyol quan els seus actius principals, directament o indirectament, consisteixin en béns situats o drets que es compleixin o exerceixin en territori espanyol, o quan la seva activitat principal es digui a terme en aquest, llevat que l'entitat esmentada acrediti que la seva direcció i gestió efectiva tenen lloc en aquell país o territori, així com que la constitució i operativa de l'entitat respon a motius econòmics vàlids i raons empresarials substantives diferents de la gestió de valors o d'altres actius.

2. El domicili fiscal dels contribuents residents en territori espanyol és el del seu domicili social, sempre que sigui allí on estigui efectivament centralitzada la gestió administrativa i la direcció dels seus negocis. Si passa altrament, s'ha de tenir en compte el lloc en què es dugui a terme la gestió o direcció esmentada.

En els supòsits en què no es pugui establir el lloc del domicili fiscal, d'acord amb els criteris anteriors, preval aquell on radiqui el valor més gran de l'immobilitzat.

Article 9. *Exempcions.*

1. Estan totalment exempts de l'impost:

- a) L'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals.
- b) Els organismes autònoms de l'Estat i entitats de dret públic de caràcter anàleg de les comunitats autònomes i de les entitats locals.
- c) El Banc d'Espanya, el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit i els fons de garantia d'inversions.
- d) Les entitats gestores i els serveis comuns de la Seguretat Social.
- e) L'Institut d'Espanya i les reials acadèmies oficials que integra, i les institucions de les comunitats autònomes amb llengua oficial pròpia que tinguin fins anàlegs als de la Reial Acadèmia Espanyola.

f) Els organismes públics esmentats a les disposicions addicionals novena i desena, apartat 1, de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, així com les entitats de dret públic de caràcter anàleg de les comunitats autònomes i de les entitats locals.

g) Les agències estatals a què es refereixen les disposicions addicionals primera, segona i tercera de la Llei 28/2006, de 18 de juliol, d'agències estatals per a la millora dels serveis públics, així com els organismes públics que estiguin totalment exempts d'aquest impost i es transformin en agències estatals.

h) El Consell Internacional de Supervisió Pública en estàndards d'auditoria, ètica professional i matèries relacionades.

2. Estan parcialment exemptes de l'impost, en els termes que preveu el títol II de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, les entitats i institucions sense ànim de lucre a les quals sigui aplicable el títol esmentat.

3. Estan parcialment exemptes de l'impost en els termes que preveu el capítol XIV del títol VII d'aquesta Llei:

a) Les entitats i institucions sense ànim de lucre no incloses a l'apartat anterior.
b) Les unions, federacions i confederacions de cooperatives.
c) Els col·legis professionals, les associacions empresarials, les cambres oficials i els sindicats de treballadors.

d) Els fons de promoció d'ocupació constituïts a l'empara de l'article vint-i-dos de la Llei 27/1984, de 26 de juliol, sobre reconversió i reindustrialització.

e) Les mútues col·laboradores de la Seguretat Social, que regula el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

f) Les entitats de dret públic Ports de l'Estat i les respectives de les comunitats autònomes, així com les autoritats portuàries.

4. Estan parcialment exemptes de l'impost els partits polítics, en els termes que estableix la Llei orgànica 8/2007, de 4 de juliol, sobre finançament dels partits polítics.

TÍTOL IV

La base imposable

CAPÍTOL I

Concepte i determinació de la base imposable. Regles d'imputació temporal

Article 10. *Concepte i determinació de la base imposable.*

1. La base imposable està constituïda per l'import de la renda obtinguda en el període impositiu minorada per la compensació de bases imposables negatives de períodes impositius anteriors.

2. La base imposable es determina pel mètode d'estimació directa, pel d'estimació objectiva quan aquesta Llei en determini l'aplicació i, subsidiàriament, pel d'estimació indirecta, de conformitat amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

3. En el mètode d'estimació directa, la base imposable es calcula corregint, mitjançant l'aplicació dels preceptes que estableix aquesta Llei, el resultat comptable determinat d'acord amb les normes que preveuen el Codi de comerç, les altres lleis relatives a la determinació esmentada i les disposicions que es dictin en desplegament de les normes esmentades.

4. En el mètode d'estimació objectiva, la base imposable es pot determinar totalment o parcialment mitjançant l'aplicació dels signes, índexs o mòduls als sectors d'activitat que determini aquesta Llei.

Article 11. Imputació temporal. Inscripció comptable d'ingressos i despeses.

1. Els ingressos i les despeses derivats de les transaccions o fets econòmics s'imputen en el període impositiu en què es produeixi la seva meritació, d'acord amb la normativa comptable, independentment de la data del seu pagament o cobrament, i respectant la correlació deguda entre els uns i els altres.

2. L'eficàcia fiscal dels criteris d'imputació temporal d'ingressos i despeses, diferents dels que preveu l'apartat anterior, utilitzats excepcionalment pel contribuent per aconseguir la imatge fidel del patrimoni, de la situació financera i dels resultats, d'acord amb el que preveuen els articles 34.4 i 38.i) del Codi de comerç, està supeditada a l'aprovació per l'Administració tributària tal com es determini per reglament.

3. 1r No són deduïbles fiscalment les despeses que no s'hagin imputat comptablement en el compte de pèrdues i guanys o en un compte de reserves si així ho estableix una norma legal o reglamentària, a excepció del que preveu aquesta Llei respecte dels elements patrimonials que es puguin amortitzar lliurement o de manera accelerada.

Els ingressos i les despeses imputats comptablement en el compte de pèrdues i guanys o en un compte de reserves en un període impositiu diferent del període en què sigui procedent la seva imputació temporal, segons el que preveuen els apartats anteriors, s'imputen en el període impositiu que correspongui d'acord amb el que estableixen els apartats esmentats. No obstant això, si es tracta de despeses imputades comptablement en els comptes esmentats en un període impositiu posterior al període en què sigui procedent la seva imputació temporal o d'ingressos imputats en aquestes en un període impositiu anterior, la imputació temporal de les unes i les altres s'efectua en el període impositiu en què s'hagi efectuat la imputació comptable, sempre que no se'n derivi una tributació inferior a la que hauria correspost per aplicació de les normes d'imputació temporal que preveuen els apartats anteriors.

2n Els càrrecs o abonaments a partides de reserves, registrats com a conseqüència de canvis de criteris comptables, s'integren a la base imposable del període impositiu en què s'efectuïn.

Tanmateix, no s'integren a la base imposable els càrrecs i abonaments a reserves que estiguin relacionats amb ingressos o despeses, respectivament, meritats i comptabilitzats d'acord amb els criteris comptables existents en els períodes impositius anteriors, sempre que s'hagin integrat a la base imposable dels períodes esmentats. Tampoc s'integren a la base imposable aquests ingressos i despeses comptabilitzats de nou en ocasió de la seva meritació, d'acord amb el canvi de criteri comptable.

4. En el cas d'operacions a terminis o amb preu ajornat, les rendes s'entenen obtingudes proporcionalment a mesura que siguin exigibles els cobraments corresponents, excepte que l'entitat decideixi aplicar el criteri de la meritació.

Es consideren operacions a terminis o amb preu ajornat les operacions la contraprestació de les quals sigui exigible, totalment o parcialment, mitjançant pagaments successius o mitjançant un sol pagament, sempre que el període transcorregut entre la meritació i el venciment de l'últim o únic termini sigui superior a l'any.

En cas que es produeixi l'endós, descompte o cobrament anticipat dels imports ajornats, s'entén obtinguda la renda pendent d'imputació, en el moment esmentat.

No és deduïble fiscalment el deteriorament de valor dels crèdits respecte de l'import que no hagi estat objecte d'integració a la base imposable per aplicació del criteri que estableix aquest apartat, fins que s'efectuï.

5. No s'integra a la base imposable la reversió de despeses que no hagin estat deduïbles fiscalment.

6. La reversió d'un deteriorament o correcció de valor que hagi estat fiscalment deduïble s'imputa a la base imposable del període impositiu en què s'hagi produït la

reversió esmentada, sigui en l'entitat que va practicar la correcció o en una altra que estigui vinculada amb aquesta. La mateixa regla s'aplica en el supòsit de pèrdues derivades de la transmissió d'elements patrimonials que hagin estat adquirits novament.

7. Quan s'eliminin provisions, per no haver-se aplicat a la seva finalitat, sense abonament a un compte d'ingressos de l'exercici, el seu import s'integra a la base imposable de l'entitat que les hagi dotat, en la mesura que aquesta dotació s'hagi considerat una despesa deduïble.

8. Quan l'entitat sigui beneficiària o tingui reconegut el dret de rescat de contractes d'assegurança de vida en què, a més, assumeixi el risc d'inversió, ha d'integrar en tot cas a la base imposable la diferència entre el valor de liquidació dels actius subjectes a la pòlissa al final i al començament de cada període impositiu.

El que disposa aquest apartat no s'aplica a les assegurances que escripturin compromisos per pensions assumits per les empreses en els termes que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, i la seva normativa de desplegament.

L'import de les rendes imputades minora el rendiment derivat de la percepció de quantitats dels contractes.

9. Les rendes negatives generades en la transmissió d'elements de l'immobilitzat material, inversions immobiliàries, immobilitzat intangible i valors representatius de deute, quan l'adquirent sigui una entitat del mateix grup de societats segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, s'imputen en el període impositiu en què els elements patrimonials esmentats es donin de baixa en el balanç de l'entitat adquirent, siguin transmesos a tercers aliens al grup de societats a què es fa referència, o quan l'entitat transmissora o l'adquirent deixin de formar part d'aquest.

No obstant això, en el cas d'elements patrimonials amortitzables, les rendes negatives s'integren, amb caràcter previ a les circumstàncies esmentades, als períodes impositius que restin de vida útil als elements transmesos, en funció del mètode d'amortització utilitzat respecte dels elements a què es fa referència.

10. Les rendes negatives generades en la transmissió de valors representatius de la participació en el capital o en els fons propis d'entitats, quan l'adquirent sigui una entitat del mateix grup de societats segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, s'imputen en el període impositiu en què els elements patrimonials esmentats siguin transmesos a tercers aliens al grup de societats a què es fa referència, o quan l'entitat transmissora o l'adquirent deixi de formar part d'aquest, minorades en l'import de les rendes positives obtingudes en la transmissió a tercers esmentada. Tanmateix, la minoració de les rendes positives no es produeix si el contribuïent prova que aquestes rendes han tributat efectivament a un tipus de gravamen, almenys, d'un 10 per cent.

El que disposa el paràgraf anterior és igualment aplicable en el supòsit de transmissió de participacions en una unió temporal d'empreses o en formes de col·laboració anàlogues a aquestes situades a l'estranger.

El que disposa aquest apartat no és aplicable en el supòsit d'extinció de l'entitat transmesa, llevat que aquesta extinció sigui conseqüència d'una operació de reestructuració acollida al règim especial que estableix el capítol VII del títol VII d'aquesta Llei.

11. Les rendes negatives generades en la transmissió d'un establiment permanent, quan l'adquirent sigui una entitat del mateix grup de societats segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, s'imputen en el període impositiu en què l'establiment permanent sigui transmès a tercers aliens al grup de societats a què es fa referència, o quan l'entitat transmissora o l'adquirent deixi de formar part d'aquest, minorades en l'import de les rendes positives obtingudes en la transmissió a tercers esmentada. Tanmateix, la minoració de les rendes positives no es produeix si el

contribuent prova que aquestes rendes han tributat efectivament a un tipus de gravamen, almenys, d'un 10 per cent.

El que disposa aquest apartat no és aplicable en el cas de cessament de l'activitat de l'establiment permanent.

12. Les dotacions per deteriorament dels crèdits o altres actius que es derivin de les possibles insolvències dels deutors no vinculats amb el contribuent, que no deguin entitats de dret públic i amb una deduïbilitat que no es produeixi per aplicació del que disposa l'article 13.1.a) d'aquesta Llei, així com les que es derivin de l'aplicació dels apartats 1 i 2 de l'article 14 d'aquesta Llei, corresponents a dotacions o aportacions a sistemes de previsió social i, si s'escau, prejubilació, que hagin generat actius per impost diferit, s'integren a la base imposable d'acord amb el que estableix aquesta Llei, amb el límit del 70 per cent de la base imposable positiva prèvia a la seva integració, a l'aplicació de la reserva de capitalització que estableix l'article 25 d'aquesta Llei i a la compensació de bases imposables negatives.

Les quantitats no integrades en un període impositiu han de ser objecte d'integració en els períodes impositius següents amb el mateix límit. A aquests efectes, en primer lloc s'integren les dotacions corresponents als períodes impositius més antics.

13. L'ingrés corresponent al registre comptable de quitaments i esperes conseqüència de l'aplicació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, s'imputa a la base imposable del deutor a mesura que escaigui registrar amb posterioritat despeses financeres derivades del mateix deute i fins al límit de l'ingrés esmentat.

Malgrat això, en el supòsit que l'import de l'ingrés a què es refereix el paràgraf anterior sigui superior a l'import total de despeses financeres pendents de registrar, derivades del mateix deute, la imputació d'aquell a la base imposable s'efectua proporcionalment a les despeses financeres registrades en cada període impositiu respecte de les despeses financeres totals pendents de registrar derivades del mateix deute.

CAPÍTOL II

Limitació en la deduïbilitat de despeses

Article 12. *Correccions de valor: amortitzacions.*

1. Són deduïbles les quantitats que, en concepte d'amortització de l'immobilitzat material, intangible i de les inversions immobiliàries, corresponguin a la depreciació efectiva que pateixin els diferents elements per funcionament, ús, gaudi o obsolescència.

Es considera que la depreciació és efectiva quan:

a) Sigui el resultat d'aplicar els coeficients d'amortització lineal que estableix la taula següent:

Tipus d'element	Coefficient lineal màxim	Període d'anys màxim
Obra civil		
Obra civil general	2%	100
Paviments	6%	34
Infraestructures i obres mineres	7%	30
Centrals		
Centrals hidràuliques	2%	100
Centrals nuclears	3%	60
Centrals de carbó	4%	50
Centrals renovables	7%	30
Altres centrals	5%	40

Tipus d'element	Coefficient lineal màxim	Període d'anys màxim
Edificis		
Edificis industrials	3%	68
Terrenys dedicats exclusivament a enderrocs	4%	50
Magatzems i dipòsits (gasosos, líquids i sòlids).	7%	30
Edificis comercials, administratius, de serveis i habitatges	2%	100
Instal·lacions		
Subestacions. Xarxes de transport i distribució d'energia	5%	40
Cables	7%	30
Resta d'instal·lacions	10%	20
Maquinària	12%	18
Equips mèdics i assimilats	15%	14
Elements de transport		
Locomotores, vagons i equips de tracció	8%	25
Vaixells, aeronaus	10%	20
Elements de transport intern	10%	20
Elements de transport extern	16%	14
Camions	20%	10
Mobiliari i béns		
Mobiliari	10%	20
Llenceria	25%	8
Cristalleria	50%	4
Estris i eines	25%	8
Motllos, matris i models	33%	6
Altres béns	15%	14
Equips electrònics i informàtics. Sistemes i programes		
Equips electrònics	20%	10
Equips per a processos d'informació	25%	8
Sistemes i programes informàtics.	33%	6
Produccions cinematogràfiques, fonogràfiques, vídeos i sèries audiovisuals	33%	6
Altres elements.	10%	20

Es poden modificar per reglament els coeficients i períodes que preveu aquesta lletra o es poden establir coeficients i períodes addicionals.

b) Sigui el resultat d'aplicar un percentatge constant sobre el valor pendent d'amortització.

El percentatge constant es determina ponderant el coeficient d'amortització lineal obtingut a partir del període d'amortització segons taules d'amortització aprovades oficialment, pels coeficients següents:

- 1r 1,5, si l'element té un període d'amortització inferior a 5 anys.
- 2n 2, si l'element té un període d'amortització igual o superior a 5 anys i inferior a 8 anys.
- 3r 2,5, si l'element té un període d'amortització igual o superior a 8 anys.

El percentatge constant no pot ser inferior a l'11 per cent.

Els edificis, el mobiliari i els béns no es poden acollir a l'amortització mitjançant el percentatge constant.

c) Sigui el resultat d'aplicar el mètode dels números dígits.

La suma de dígits es determina en funció del període d'amortització que estableixen les taules d'amortització aprovades oficialment.

Els edificis, el mobiliari i els béns no es poden acollir a l'amortització mitjançant números dígits.

- d) S'ajusti a un pla formulat pel contribuent i acceptat per l'Administració tributària.
- e) El contribuent en justifiqui l'import.

S'aprova per reglament el procediment per a la resolució del pla a què es refereix la lletra d).

2. L'immobilitzat intangible amb vida útil definida s'amortitza atenent la durada d'aquesta.

3. No obstant això, es poden amortitzar lliurement:

a) Els elements de l'immobilitzat material, intangible i inversions immobiliàries de les societats anònimes laborals i de les societats limitades laborals subjectes a la realització de les seves activitats, adquirits durant els cinc primers anys a partir de la data de la seva qualificació com a tals.

b) Els elements de l'immobilitzat material i intangible, exclosos els edificis, subjectes a les activitats de recerca i desenvolupament.

Els edificis es poden amortitzar de manera lineal durant un període de 10 anys, en la part que estiguin subjectes a les activitats de recerca i desenvolupament.

c) Les despeses de recerca i desenvolupament activades com a immobilitzat intangible, excloses les amortitzacions dels elements que gaudeixin de llibertat d'amortització.

d) Els elements de l'immobilitzat material o intangible de les entitats que tinguin la qualificació d'explotacions associatives prioritàries d'acord amb el que disposa la Llei 19/1995, de 4 de juliol, de modernització de les explotacions agràries, adquirits durant els cinc primers anys a partir de la data del seu reconeixement com a explotació prioritària.

e) Els elements de l'immobilitzat material nous, el valor unitari dels quals no excedeixi els 300 euros, fins al límit de 25.000 euros a què fa referència el període impositiu. Si el període impositiu té una durada inferior a un any, el límit assenyalat és el resultat de multiplicar 25.000 euros per la proporció existent entre la durada del període impositiu respecte de l'any.

Les quantitats aplicades a la llibertat d'amortització minoren, a efectes fiscals, el valor dels elements amortitzats.

Article 13. Correccions de valor: pèrdua per deteriorament del valor dels elements patrimonials.

1. Són deduïbles les pèrdues per deteriorament dels crèdits derivades de les possibles insolvències dels deutors, quan en el moment de la meritació de l'impost concorri alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que hagi transcorregut el termini de 6 mesos des del venciment de l'obligació.
- b) Que el deutor estigui declarat en situació de concurs.
- c) Que el deutor estigui processat pel delictes d'alçament de béns.
- d) Que les obligacions hagin estat reclamades judicialment o siguin objecte d'un litigi judicial o procediment arbitral, i que el cobrament depengui de la solució d'aquest.

No són deduïbles les pèrdues per deteriorament de crèdits següents:

1r Les corresponents a crèdits que deuen entitats de dret públic, excepte que siguin objecte d'un procediment arbitral o judicial que versí sobre la seva existència o quantia.

2n Les corresponents a crèdits que deuen persones o entitats vinculades, llevat que estiguin en situació de concurs i s'hagi produït l'obertura de la fase de liquidació per part del jutge, en els termes que estableix la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

3r Les corresponents a estimacions globals del risc d'insolvències de clients i deutors.

S'estableixen per reglament les normes relatives a les circumstàncies determinants de la deduïbilitat de les dotacions per deteriorament dels crèdits i altres actius derivats de les possibles insolvències dels deutors de les entitats financeres i les concernents a l'import de les pèrdues per a la cobertura del risc esmentat. Aquestes normes són igualment aplicables en relació amb la deduïbilitat de les correccions valoratives per deteriorament de valor dels instruments de deute valorats pel seu cost amortitzat que posseeixin els fons de titulització hipotecària i els fons de titulització d'actius a què es refereixen les lletres h) i i), respectivament, de l'apartat 1 de l'article 7 d'aquesta Llei.

2. No són deduïbles:

- a) Les pèrdues per deteriorament de l'immobilitzat material, inversions immobiliàries i immobilitzat intangible, inclòs el fons de comerç.
- b) Les pèrdues per deteriorament dels valors representatius de la participació en el capital o en els fons propis d'entitats.
- c) Les pèrdues per deteriorament dels valors representatius de deute.

Les pèrdues per deteriorament assenyalades en aquest apartat són deduïbles en els termes que estableix l'article 20 d'aquesta Llei.

3. És deduïble el preu d'adquisició de l'actiu intangible de vida útil indefinida, inclòs el corresponent a fons de comerç, amb el límit anual màxim de la vintena part del seu import.

Aquesta deducció no està condicionada a la seva imputació comptable en el compte de pèrdues i guanys. Les quantitats deduïdes minoren, a efectes fiscals, el valor de l'immobilitzat intangible corresponent.

Article 14. *Provisions i altres despeses.*

1. No són deduïbles les despeses per provisions i fons interns per a la cobertura de contingències idèntiques o anàlogues a les que són objecte del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.

Aquestes despeses són deduïbles fiscalment en el període impositiu en què s'abonin les prestacions.

2. No són deduïbles les despeses relatives a retribucions a llarg termini al personal mitjançant sistemes d'aportació definida o prestació definida. Tanmateix, són deduïbles les contribucions dels promotors de plans de pensions que regula el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, així com les efectuades a plans de previsió social empresarial. Aquestes contribucions s'imputen a cada partícip o assegurat, en la part corresponent, excepte les efectuades a plans de pensions de manera extraordinària per aplicació de l'article 5.3.c) del text refós esmentat de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

Són igualment deduïbles les contribucions per a la cobertura de contingències anàlogues a les dels plans de pensions, sempre que es compleixin els requisits següents:

- 1r Que siguin imputades fiscalment a les persones a qui es vinculin les prestacions.
- 2n Que es transmeti de manera irrevocable el dret a la percepció de les prestacions futures.
- 3r Que es transmeti la titularitat i la gestió dels recursos en què consisteixin aquestes contribucions.

Així mateix, són deduïbles les contribucions efectuades per les empreses promotores que preveu la Directiva 2003/41/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 de juny de 2003, relativa a les activitats i la supervisió dels fons de pensions d'ocupació, sempre que es compleixin els requisits anteriors, i que les contingències cobertes siguin les que preveu l'article 8.6 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

3. No són deduïbles les despeses següents associades a provisions:
- a) Les derivades d'obligacions implícites o tàcites.
 - b) Les concernents als costos de compliment de contractes que excedeixin els beneficis econòmics que s'espera rebre d'aquests.
 - c) Les derivades de reestructuracions, excepte si es refereixen a obligacions legals o contractuals i no merament tàcites.
 - d) Les relatives al risc de devolucions de vendes.
 - e) Les de personal que es corresponguin amb pagaments basats en instruments de patrimoni, utilitzats com a fórmula de retribució als empleats, i que se satisfacin en efectiu.

4. Les despeses corresponents a actuacions mediambientals són deduïbles quan es corresponguin amb un pla formulat pel contribuent i acceptat per l'Administració tributària. S'estableix per reglament el procediment per a la resolució dels plans que es formulin.

5. Les despeses que no hagin estat deduïbles fiscalment de conformitat amb els tres apartats anteriors s'integren a la base imposable del període impositiu en què s'apliqui la provisió o es destini la despesa a la seva finalitat.

6. Les despeses de personal que es corresponguin amb pagaments basats en instruments de patrimoni, utilitzats com a fórmula de retribució als empleats, i que se satisfacin mitjançant el lliurament d'aquests, són deduïbles fiscalment quan es produeixi aquest lliurament.

7. Les despeses relatives a les provisions tècniques efectuades per les entitats asseguradores són deduïbles fins a l'import de les quanties mínimes que estableixin les normes aplicables. Amb aquest mateix límit, l'import de la dotació en l'exercici a la reserva d'estabilització és deduïble en la determinació de la base imposable, encara que no s'hagi integrat al compte de pèrdues i guanys. Qualsevol aplicació d'aquesta reserva s'integra a la base imposable del període impositiu en què es produeixi.

Les correccions per deteriorament de primes o quotes pendents de cobrament són incompatibles, per als mateixos saldos, amb la dotació per a la cobertura de possibles insolvències de deutors.

8. Són deduïbles les despeses relatives al fons de provisions tècniques efectuades per les societats de garantia recíproca, amb càrrec al seu compte de pèrdues i guanys, fins que aquest fons assoleixi la quantia mínima obligatòria a què es refereix l'article 9 de la Llei 1/1994, d'11 de març, sobre règim jurídic de les societats de garantia recíproca. Les dotacions que excedeixin les quanties obligatòries són deduïbles en un 75 per cent.

No s'integren a la base imposable les subvencions atorgades per les administracions públiques a les societats de garantia recíproca ni les rendes que es derivin d'aquestes subvencions, sempre que les unes i les altres es destinin al fons de provisions tècniques. El que preveu aquest apartat també s'aplica a les societats de finançament quant a les activitats que, d'acord amb el que preveu l'article 11 de la Llei sobre règim jurídic de les societats de garantia recíproca, han d'integrar necessàriament el seu objecte social.

9. Les despeses inherents als riscos derivats de garanties de reparació i revisió són deduïbles fins a l'import necessari per determinar un saldo de la provisió no superior al resultat d'aplicar a les vendes amb garanties vives en cloure el període impositiu el percentatge determinat per la proporció en què s'hagin trobat les despeses efectuades per fer front a les garanties del període impositiu i dels dos anteriors en relació amb les vendes amb garanties efectuades en els períodes impositius esmentats.

El que disposa el paràgraf anterior també s'aplica a les dotacions per a la cobertura de despeses accessòries per devolucions de vendes.

Les entitats de nova creació també poden deduir les dotacions a què es refereix el paràgraf primer, mitjançant la fixació del percentatge definit en aquest aspecte de les despeses i vendes efectuades en els períodes impositius que hagin transcorregut.

Article 15. *Despeses no deduïbles.*

No tenen la consideració de despeses deduïbles fiscalment:

a) Les que representin una retribució dels fons propis.

Als efectes del que preveu aquesta Llei, té la consideració de retribució de fons propis la corresponent als valors representatius del capital o dels fons propis d'entitats, independentment de la seva consideració comptable.

Així mateix, tenen la consideració de retribució de fons propis les corresponents als préstecs participatius atorgats per entitats que formin part del mateix grup de societats segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.

b) Les derivades de la comptabilització de l'impost sobre societats. No tenen la consideració d'ingressos els procedents d'aquesta comptabilització.

c) Les multes i sancions penals i administratives, els recàrrecs del període executiu i el recàrrec per declaració extemporània sense requeriment previ.

d) Les pèrdues del joc.

e) Els donatius i les liberalitats.

No s'entenen compreses en aquesta lletra e) les despeses per atencions a clients o proveïdors ni les que, d'acord amb els usos i costums, s'efectuïn respecte al personal de l'empresa; les efectuades per promocionar, directament o indirectament, la venda de béns i la prestació de serveis, o les que estiguin correlacionades amb els ingressos.

No obstant això, les despeses per atencions a clients o proveïdors són deduïbles amb el límit de l'1 per cent de l'import net de la xifra de negocis del període impositiu.

Tampoc s'entenen compreses en aquesta lletra e) les retribucions als administradors per l'exercici de funcions d'alta direcció o altres funcions derivades d'un contracte de caràcter laboral amb l'entitat.

f) Les despeses d'actuacions contràries a l'ordenament jurídic.

g) Les despeses de serveis corresponents a operacions dutes a terme, directament o indirectament, amb persones o entitats residents en països o territoris qualificats de paradisos fiscals, o que es paguin a través de persones o entitats residents en aquests, excepte en cas que el contribuïent demostrï que la despesa meritada respon a una operació o transacció efectivament realitzada.

Les normes sobre transparència fiscal internacional no s'apliquen en relació amb les rendes corresponents a les despeses qualificades com a no deduïbles fiscalment.

h) Les despeses financeres meritades en el període impositiu, derivades de deutes amb entitats del grup segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, destinades a l'adquisició, a altres entitats del grup, de participacions en el capital o fons propis de qualsevol tipus d'entitats, o a la realització d'aportacions al capital o fons propis d'altres entitats del grup, llevat que el contribuïent acrediti que existeixen motius econòmics vàlids per dur a terme les operacions esmentades.

i) Les despeses derivades de l'extinció de la relació laboral, comuna o especial, o de la relació mercantil a què es refereix l'article 17.2.e) de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, o de totes dues, encara que se satisfacin en diversos períodes impositius, que excedeixin, per a cada percepció, l'import superior dels imports següents:

1r 1 milió d'euros.

2n L'import que estableix amb caràcter obligatori l'Estatut dels treballadors a la seva normativa de desplegament o, si s'escau, a la normativa reguladora de l'execució de sentències, sense que es pugui considerar com a tal l'establerta en virtut d'un conveni, pacte o contracte. No obstant això, en els supòsits d'acomiadaments col·lectius efectuats de conformitat amb el que disposa l'article 51 de l'Estatut dels treballadors, o produïts per les causes que preveu la lletra c) de l'article 52 d'aquest Estatut, sempre que, en tots dos casos, siguin degudes a causes econòmiques, tècniques, organitzatives, de producció o

per força major, és l'import que estableix amb caràcter obligatori l'Estatut esmentat per a l'acomiadament improcedent.

A aquests efectes, es computen les quantitats satisfetes per altres entitats que formin part d'un mateix grup de societats en què concorrin les circumstàncies que preveu l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la seva residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.

j) Les despeses corresponents a operacions dutes a terme amb persones o entitats vinculades que, com a conseqüència d'una qualificació fiscal diferent en aquestes, no generin cap ingrés o generin un ingrés exempt o sotmès a un tipus de gravamen nominal inferior al 10 per cent.

Article 16. *Limitació en la deduïbilitat de despeses financeres.*

1. Les despeses financeres netes són deduïbles amb el límit del 30 per cent del benefici operatiu de l'exercici.

A aquests efectes, s'entén per despeses financeres netes l'excés de despeses financeres respecte dels ingressos derivats de la cessió a tercers de capitals propis meritats en el període impositiu, excloses les despeses a què es refereixen les lletres g), h) i j) de l'article 15 d'aquesta Llei.

El benefici operatiu es determina a partir del resultat d'explotació del compte de pèrdues i guanys de l'exercici determinat d'acord amb el Codi de comerç i altres normatives comptables de desenvolupament, eliminant l'amortització de l'immobilitzat, la imputació de subvencions d'immobilitzat no financer i altres, el deteriorament i resultat per alienacions d'immobilitzat, i afegint els ingressos financers de participacions en instruments de patrimoni, sempre que es corresponguin amb dividendes o participacions en beneficis d'entitats en què, o bé el percentatge de participació, directe o indirecte, sigui almenys del 5 per cent, o bé el valor d'adquisició de la participació sigui superior a 20 milions d'euros, excepte que aquestes participacions s'hagin adquirit amb deutes les despeses financeres dels quals no siguin deduïbles per aplicació de la lletra h) de l'apartat 1 de l'article 15 d'aquesta Llei.

En tot cas, són deduïbles les despeses financeres netes del període impositiu per l'import d'1 milió d'euros.

Les despeses financeres netes que no hagin estat objecte de deducció es poden deduir en els períodes impositius següents, conjuntament amb les del període impositiu corresponent, i amb el límit que preveu aquest apartat.

2. En cas que les despeses financeres netes del període impositiu no assoleixin el límit que estableix l'apartat 1 d'aquest article, la diferència entre el límit esmentat i les despeses financeres netes del període impositiu s'addiciona al límit que preveu l'apartat 1 d'aquest article, respecte de la deducció de despeses financeres netes en els períodes impositius que concloguin en els 5 anys immediats i successius, fins que es dedueixi la diferència esmentada.

3. Les despeses financeres netes imputades als socis de les entitats que tributin d'acord amb el que estableix l'article 43 d'aquesta Llei es tenen en compte per part d'aquells als efectes de l'aplicació del límit que preveu aquest article.

4. Si el període impositiu de l'entitat té una durada inferior a l'any, l'import que preveu el paràgraf quart de l'apartat 1 d'aquest article és el resultat de multiplicar 1 milió d'euros per la proporció existent entre la durada del període impositiu respecte de l'any.

5. Als efectes del que preveu aquest article, les despeses financeres derivades de deutes destinats a l'adquisició de participacions en el capital o fons propis de qualsevol tipus d'entitats es dedueixen amb el límit addicional del 30 per cent del benefici operatiu de la mateixa entitat que va efectuar l'adquisició, sense incloure al benefici operatiu esmentat el corresponent a qualsevol entitat que es fusioni amb aquella en els 4 anys posteriors a l'adquisició, quan la fusió no apliqui el règim fiscal especial que preveu el capítol VII del títol VII d'aquesta Llei. Aquestes despeses financeres es tenen en compte, igualment, en el límit a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article.

Les despeses financeres no deduïbles que resultin de l'aplicació del que disposa aquest apartat són deduïbles en períodes impositius següents amb el límit que preveuen aquest apartat i l'apartat 1 d'aquest article.

El límit que preveu aquest apartat no és aplicable en el període impositiu en què s'adquireixin les participacions en el capital o fons propis d'entitats si l'adquisició es finança amb deute, com a màxim, en un 70 per cent del preu d'adquisició. Així mateix, aquest límit no s'aplica en els períodes impositius següents sempre que l'import d'aquest deute es minori, des del moment de l'adquisició, almenys en la part proporcional que correspongui a cadascun dels 8 anys següents, fins que el deute assoleixi el 30 per cent del preu d'adquisició.

6. La limitació que preveu aquest article no és aplicable:

a) A les entitats de crèdit i asseguradores.

A aquests efectes, reben el tractament de les entitats de crèdit les entitats els drets de vot de les quals corresponguin íntegrament a aquelles, de manera directa o indirecta, i l'única activitat de les quals consisteixi en l'emissió i col·locació al mercat d'instruments financers per reforçar el capital regulador i el finançament d'aquestes entitats.

El mateix tractament reben, igualment, els fons de titulització hipotecària que regula la Llei 19/1992, de 7 de juliol, sobre règim de societats i fons d'inversió immobiliària i sobre fons de titulització hipotecària, i els fons de titulització d'actius a què es refereix la disposició addicional cinquena.2 de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la segona Directiva de coordinació bancària i s'introdueixen altres modificacions relatives al sistema financer.

b) En el període impositiu en què es produeixi l'extinció de l'entitat, llevat que sigui conseqüència d'una operació de reestructuració.

CAPÍTOL III

Regles de valoració

Article 17. Regla general i regles especials de valoració en els supòsits de transmissions lucratives i societàries.

1. Els elements patrimonials s'han de valorar d'acord amb els criteris que preveu el Codi de comerç, corregits per l'aplicació dels preceptes que estableix aquesta Llei.

No obstant això, les variacions de valor originades per aplicació del criteri del valor raonable no tenen efectes fiscals mentre no s'hagin d'imputar al compte de pèrdues i guanys. L'import de les revaloracions comptables no s'ha d'integrar en la base imposable, excepte quan es duguin a terme en virtut de normes legals o reglamentàries que obliguin a incloure'n l'import en el compte de pèrdues i guanys. L'import de la revaloració no integrada en la base imposable no determina un valor més gran, a efectes fiscals, dels elements revalorats.

2. Les operacions d'augment de capital o fons propis per compensació de crèdits s'han de valorar fiscalment per l'import de l'augment des del punt de vista mercantil, independentment de quina sigui la valoració comptable.

3. Els elements patrimonials transmesos en virtut de fusió i escissió total o parcial s'han de valorar, a la seu de les entitats i dels seus socis, d'acord amb el que estableix el capítol VII del títol VII d'aquesta Llei.

Els elements patrimonials aportats a entitats i els valors rebuts en contraprestació, així com els valors adquirits per bescanvi, s'han de valorar d'acord amb el que estableix el capítol VII del títol VII d'aquesta Llei.

No obstant això, en cas que no sigui aplicable el règim que estableix el capítol VII del títol VII d'aquesta Llei en qualsevol de les operacions que s'esmenten en aquest apartat, cal valorar els elements patrimonials referits d'acord amb el que estableix l'apartat següent.

4. S'han de valorar pel seu valor de mercat els elements patrimonials següents:
- a) Els transmesos o adquirits a títol lucratiu. No tenen aquesta consideració les subvencions.
 - b) Els aportats a entitats i els valors rebuts en contraprestació, llevat que siguin aplicables el règim que preveu el capítol VII del títol VII d'aquesta Llei o bé l'apartat 2 anterior.
 - c) Els transmesos als socis per causa de dissolució, separació d'aquests, reducció del capital amb devolució d'aportacions, repartiment de la prima d'emissió i distribució de beneficis.
 - d) Els transmesos en virtut de fusió, i escissió total o parcial, llevat que sigui aplicable el règim que preveu el capítol VII del títol VII d'aquesta Llei.
 - e) Els adquirits per permuta.
 - f) Els adquirits per bescanvi o conversió, llevat que sigui aplicable el règim que preveu el capítol VII del títol VII d'aquesta Llei.
- S'entén per valor de mercat el que s'hagi acordat entre parts independents, i s'admet qualsevol dels mètodes que preveu l'article 18.4 d'aquesta Llei.

5. En els supòsits que preveuen les lletres a), b), c) i d) de l'apartat anterior, l'entitat transmissora ha d'integrar en la seva base imposable la diferència entre el valor de mercat dels elements transmesos i el seu valor fiscal. No obstant això, en el supòsit d'augment de capital o fons propis per compensació de crèdits, l'entitat transmissora ha d'integrar en la seva base imposable la diferència entre l'import de l'augment de capital o fons propis, en la proporció que li correspongui, i el valor fiscal del crèdit capitalitzat.

En els supòsits que preveuen les lletres e) i f) de l'apartat anterior, les entitats han d'integrar en la base imposable la diferència entre el valor de mercat dels elements adquirits i el valor fiscal dels lliurats.

En l'adquisició a títol lucratiu, l'entitat adquirent ha d'integrar en la seva base imposable el valor de mercat de l'element patrimonial adquirit.

La integració en la base imposable de les rendes a què es refereix aquest article s'ha d'efectuar en el període impositiu en què es duguin a terme les operacions de les quals deriven les rendes.

6. En la reducció de capital amb devolució d'aportacions, cal integrar en la base imposable dels socis l'excés del valor de mercat dels elements rebuts sobre el valor fiscal de la participació.

La mateixa regla s'aplica en el cas de distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions.

No obstant això, si es tracta d'operacions efectuades per societats d'inversió de capital variable regulades a la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, no sotmeses al tipus general de gravamen, l'import total percebut en la reducció de capital amb el límit de l'augment del valor de liquidació de les accions des de la seva adquisició o subscripció fins al moment de la reducció de capital social, s'ha d'integrar en la base imposable del soci sense dret a cap deducció en la quota íntegra.

Sigui quina sigui la quantia que es percebi en concepte de distribució de la prima d'emissió efectuada per les societats d'inversió de capital variable, s'ha d'integrar en la base imposable del soci sense dret a cap deducció en la quota íntegra.

El que s'acaba d'assenyalar és aplicable als organismes d'inversió col·lectiva equivalents a les societats d'inversió de capital variable que estiguin registrats en un altre estat, independentment de qualsevol limitació que tinguin respecte de grups restringits d'inversors, en l'adquisició, la cessió o el rescat de les seves accions. En tot cas, és aplicable a les societats emparades per la Directiva 2009/65/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de juliol de 2009, per la qual es coordinen les disposicions legals, reglamentàries i administratives sobre determinats organismes d'inversió col·lectiva en valors mobiliaris.

7. En la distribució de beneficis, s'ha d'integrar en la base imposable dels socis el valor de mercat dels elements rebuts.

8. En la dissolució d'entitats i separació de socis, s'ha d'integrar en la base imposable d'aquests la diferència entre el valor de mercat dels elements rebuts i el valor fiscal de la participació anul·lada.

9. En la fusió, l'absorció o l'escissió total o parcial, s'ha d'integrar en la base imposable dels socis la diferència entre el valor de mercat de la participació rebuda i el valor fiscal de la participació anul·lada, llevat que sigui aplicable el règim fiscal especial que preveu el capítol VII del títol VII d'aquesta Llei.

10. La reducció de capital que tingui una finalitat diferent de la devolució d'aportacions no determina per als socis rendes, positives o negatives, integrables en la base imposable.

11. En els casos de cobertures comptables i partides cobertes amb canvis de valor reconeguts en el compte de pèrdues i guanys, aquelles minoren el valor d'aquestes als efectes de determinar el tractament fiscal que correspongui a la renda obtinguda.

Article 18. *Operacions vinculades.*

1. Les operacions efectuades entre persones o entitats vinculades s'han de valorar pel seu valor de mercat. S'entén per valor de mercat el que haurien acordat persones o entitats independents en condicions que respectin el principi de lliure competència.

2. Es consideren persones o entitats vinculades les següents:

- a) Una entitat i els seus socis o partícips.
- b) Una entitat i els seus consellers o administradors, excepte pel que fa a la retribució per l'exercici de les seves funcions.
- c) Una entitat i els cònjuges o persones unides per relacions de parentesc, en línia directa o col·lateral, per consanguinitat o afinitat fins al tercer grau dels socis o partícips, consellers o administradors.
- d) Dues entitats que pertanyin a un grup.
- e) Una entitat i els consellers o administradors d'una altra entitat, quan totes dues entitats pertanyin a un grup.
- f) Una entitat i els cònjuges o persones unides per relacions de parentesc, en línia directa o col·lateral, per consanguinitat o afinitat fins al tercer grau dels socis o partícips d'una altra entitat quan totes dues entitats pertanyin a un grup.
- g) Una entitat i una altra entitat participada per la primera indirectament en almenys el 25 per cent del capital social o dels fons propis.
- h) Dues entitats en les quals els mateixos socis, partícips o els seus cònjuges, o persones unides per relacions de parentesc, en línia directa o col·lateral, per consanguinitat o afinitat fins al tercer grau, participin directament o indirectament en almenys el 25 per cent del capital social o els fons propis.
- i) Una entitat resident en territori espanyol i els seus establiments permanents a l'estranger.

En els supòsits en què la vinculació es defineixi en funció de la relació dels socis o partícips amb l'entitat, la participació ha de ser igual o superior al 25 per cent. La menció als administradors ha d'incloure els de dret i els de fet.

Es parla de grup quan una entitat té o pot tenir el control d'una altra o altres segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la seva residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.

3. Les persones o entitats vinculades, per tal de justificar que les operacions efectuades s'han valorat pel seu valor de mercat, han de mantenir a disposició de l'Administració tributària, d'acord amb principis de proporcionalitat i suficiència, la documentació específica que s'estableixi reglamentàriament.

Aquesta documentació té un contingut simplificat en relació amb les persones o entitats vinculades amb una xifra de negocis d'un import net, definit en els termes que estableix l'article 101 d'aquesta Llei, inferior a 45 milions d'euros.

El contingut simplificat de la documentació no és aplicable en cap cas a les operacions següents:

1r Les efectuades per contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques, en l'exercici d'una activitat econòmica, a la qual sigui aplicable el mètode d'estimació objectiva amb entitats en què aquells o els seus cònjuges, ascendents o descendents, de manera individual o conjuntament entre tots ells, tinguin un percentatge igual o superior al 25 per cent del capital social o dels fons propis.

2n Les operacions de transmissió de negocis.

3r Les operacions de transmissió de valors o participacions representatius de la participació en els fons propis de qualsevol tipus d'entitats no admeses a negociació en algun dels mercats regulats de valors, o que estiguin admesos a negociació en mercats regulats situats en països o territoris qualificats de paradisos fiscals.

4t Les operacions sobre immobles.

5è Les operacions sobre actius intangibles.

La documentació específica no és exigible:

a) A les operacions efectuades entre entitats que s'integrin en un mateix grup de consolidació fiscal, sense perjudici del que preveu l'article 65.2 d'aquesta Llei.

b) A les operacions efectuades amb els seus membres o amb altres entitats integrants del mateix grup de consolidació fiscal per les agrupacions d'interès econòmic, d'acord amb el que preveu la Llei 12/1991, de 29 d'abril, d'agrupacions d'interès econòmic, i les unions temporals d'empreses, regulades a la Llei 18/1982, de 26 de maig, sobre règim fiscal d'agrupacions i unions temporals d'empreses i de les societats de desenvolupament industrial regional, i inscrites al registre especial del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques. No obstant això, la documentació específica és exigible en el cas d'unions temporals d'empreses o fórmules de col·laboració anàlogues a les unions temporals que s'acullin al règim que estableix l'article 22 d'aquesta Llei.

c) A les operacions efectuades en l'àmbit d'ofertes públiques de venda o d'ofertes públiques d'adquisició de valors.

d) A les operacions efectuades amb la mateixa persona o entitat vinculada, sempre que l'import de la contraprestació del conjunt d'operacions no superi els 250.000 euros, d'acord amb el valor de mercat.

4. Per determinar el valor de mercat, s'ha d'aplicar qualsevol dels mètodes següents:

a) Mètode del preu lliure comparable, pel qual es compara el preu del bé o servei en una operació entre persones o entitats vinculades amb el preu d'un bé o servei idèntic o de característiques similars en una operació entre persones o entitats independents en circumstàncies equiparables, i s'efectuen, si cal, les correccions necessàries per obtenir l'equivalència i considerar les particularitats de l'operació.

b) Mètode del cost incrementat, pel qual s'afegeix al valor d'adquisició o cost de producció del bé o servei el marge habitual en operacions idèntiques o similars amb persones o entitats independents o, si no n'hi ha, el marge que persones o entitats independents apliquen a operacions equiparables, i s'efectuen, si cal, les correccions necessàries per obtenir l'equivalència i considerar les particularitats de l'operació.

c) Mètode del preu de revenda, pel qual se sostreu del preu de venda d'un bé o servei el marge que aplica el revenedor en operacions idèntiques o similars amb persones o entitats independents o, si no n'hi ha, el marge que persones o entitats independents apliquen a operacions equiparables, i s'efectuen, si cal, les correccions necessàries per obtenir l'equivalència i considerar les particularitats de l'operació.

d) Mètode de la distribució del resultat, pel qual s'assigna a cada persona o entitat vinculada que efectui de manera conjunta una o diverses operacions la part del resultat comú derivat de l'operació esmentada, en funció d'un criteri que reflecteixi adequadament les condicions que haurien subscrit persones o entitats independents en circumstàncies similars.

e) Mètode del marge net operacional, pel qual s'atribueix a les operacions efectuades amb una persona o entitat vinculada el resultat net, calculat sobre costos, vendes o la magnitud que resulti més adequada en funció de les característiques de les operacions idèntiques o similars dutes a terme entre parts independents, i s'efectuen, quan calgui, les correccions necessàries per obtenir l'equivalència i considerar les particularitats de les operacions.

Per escollir el mètode de valoració s'ha de tenir en compte, entre d'altres circumstàncies, la naturalesa de l'operació vinculada, la disponibilitat d'informació fiable i el grau de comparabilitat entre les operacions vinculades i no vinculades.

Quan no sigui possible aplicar els mètodes anteriors, es poden utilitzar altres mètodes i tècniques de valoració generalment acceptats que respectin el principi de lliure competència.

5. En el supòsit de prestacions de serveis entre persones o entitats vinculades, valorats d'acord amb el que estableix l'apartat 4, cal que els serveis prestats produeixin o puguin produir un avantatge o una utilitat al seu destinatari.

Quan es tracti de serveis prestats conjuntament a favor de diverses persones o entitats vinculades, i sempre que no sigui possible individualitzar el servei rebut o la quantificació dels elements determinants de la seva remuneració, es pot distribuir la contraprestació total entre les persones o entitats beneficiàries d'acord amb unes regles de repartiment que atenguin criteris de racionalitat. S'entén que es compleix aquest criteri quan el mètode aplicat tingui en compte, a més de la naturalesa del servei i les circumstàncies en què aquest es presti, els beneficis obtinguts o susceptibles de ser obtinguts per les persones o entitats destinatàries.

6. Als efectes del que preveu l'apartat 4 anterior, el contribuent pot considerar que el valor convingut coincideix amb el valor de mercat en el cas d'una prestació de serveis per un soci professional, persona física, a una entitat vinculada i es compleixin els requisits següents:

a) Que més del 75 per cent dels ingressos de l'entitat procedeixin de l'exercici d'activitats professionals i disposi dels mitjans materials i humans adequats per exercir l'activitat.

b) Que la quantia de les retribucions corresponents a la totalitat dels socis-professionals per la prestació de serveis a l'entitat no sigui inferior al 75 per cent del resultat previ a la deducció de les retribucions corresponents a la totalitat dels socis-professionals per la prestació dels seus serveis.

c) Que la quantia de les retribucions corresponents a cadascun dels socis-professionals compleixi els requisits següents:

1r Que es determini en funció de la contribució efectuada per aquests a la bona marxa de l'entitat, i cal que constin per escrit els criteris qualitius i/o quantitatius aplicables.

2n Que no sigui inferior a 1,5 vegades el salari mitjà dels assalariats de l'entitat que compleixin funcions anàlogues a les dels socis professionals de l'entitat. En absència d'aquests últims, la quantia de les retribucions no pot ser inferior a 5 vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples.

L'incompliment del requisit que estableix aquest punt 2n en relació amb algun dels socis-professionals no impedeix l'aplicació del que preveu aquest apartat a la resta de socis-professionals.

7. En el supòsit d'acords de repartiment de costos de béns o serveis subscrits entre persones o entitats vinculades, s'han de complir els requisits següents:

a) Les persones o entitats participants que subscriuguin l'acord han d'accedir a la propietat o un altre dret que tingui conseqüències econòmiques similars sobre els actius o drets que, si s'escau, siguin objecte d'adquisició, producció o desenvolupament com a resultat de l'acord.

b) L'aportació de cada persona o entitat participant ha de tenir en compte la previsió d'utilitats o avantatges que cadascun d'ells esperi obtenir de l'acord en atenció a criteris de racionalitat.

c) L'acord ha de tenir en compte la variació de les seves circumstàncies o persones o entitats participants, i ha d'establir els pagaments compensatoris i ajustos que es considerin necessaris.

L'acord subscrit entre persones o entitats vinculades ha de complir els requisits que es fixin reglamentàriament.

8. En el cas de contribuents que tinguin un establiment permanent a l'estranger, en els supòsits en què així estigui establert en un conveni per evitar la doble imposició internacional que els sigui aplicable, s'inclouen en la base imposable d'aquells les rendes estimades per operacions internes efectuades amb l'establiment permanent, valorades pel seu valor de mercat.

9. Els contribuents poden sol·licitar a l'Administració tributària que determini la valoració de les operacions efectuades entre persones o entitats vinculades amb caràcter previ a la realització d'aquestes. Aquesta sol·licitud s'ha d'acompanyar amb una proposta que es fonamenti en el principi de lliure competència.

L'Administració tributària pot formalitzar acords amb altres administracions als efectes de determinar conjuntament el valor de mercat de les operacions.

L'acord de valoració té efecte respecte de les operacions efectuades amb posterioritat a la data en què s'aprovi, i té validesa durant els períodes impositius que es concretin en el mateix acord, sense que pugui excedir els quatre períodes impositius següents al de la data en què s'aprovi. Així mateix, es pot determinar que els seus efectes arribin a les operacions de períodes impositius anteriors sempre que no hagi prescrit el dret de l'Administració a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació oportuna ni hi hagi cap liquidació ferma que recaigui sobre les operacions objecte de sol·licitud.

En el supòsit de variació significativa de les circumstàncies econòmiques existents en el moment d'aprovar l'acord de l'Administració tributària, es pot modificar l'acord per adequar-lo a les noves circumstàncies econòmiques.

Les propostes a què es refereix aquest apartat es poden entendre desestimades una vegada transcorregut el termini de resolució.

Cal fixar reglamentàriament el procediment per resoldre els acords de valoració d'operacions vinculades, així com el de les seves possibles pròrrogues.

10. L'Administració tributària pot comprovar les operacions efectuades entre persones o entitats vinculades i ha de dur a terme, si s'escau, les correccions que siguin procedents en els termes que s'hagin acordat entre parts independents d'acord amb el principi de lliure competència, respecte de les operacions subjectes a aquest impost, a l'impost sobre la renda de les persones físiques o a l'impost sobre la renda de no residents, amb la documentació aportada pel contribuent i les dades i la informació de què disposi. L'Administració tributària queda vinculada per aquesta correcció en relació amb la resta de persones o entitats vinculades.

La correcció practicada no determina la tributació per aquest impost ni, si s'escau, per l'impost sobre la renda de les persones físiques o per l'impost sobre la renda de no residents d'una renda superior a la derivada efectivament de l'operació per al conjunt de les persones o entitats que l'hagin efectuat. Per fer la comparació cal tenir en compte la part de la renda que no s'integri en la base imposable per ser aplicable algun mètode d'estimació objectiva.

11. En les operacions en què es determini que el valor convingut és diferent del valor de mercat, la diferència entre tots dos valors ha de tenir, per a les persones o entitats vinculades, el tractament fiscal que correspongui a la naturalesa de les rendes posades de manifest com a conseqüència de l'existència d'aquesta diferència.

En particular, en els supòsits en què la vinculació es defineixi en funció de la relació socis o partícips-entitat, la diferència ha de tenir, amb caràcter general, el tractament següent:

a) Quan la diferència sigui a favor del soci o partícip, la part que es correspongui amb el percentatge de participació en l'entitat es considera una retribució de fons propis per a l'entitat i una participació en beneficis per al soci. La part de la diferència que no es correspongui amb aquell percentatge té per a l'entitat la consideració de retribució de fons propis i, per al soci o partícip, d'utilitat percebuda d'una entitat per la condició de soci, accionista, associat o partícip d'acord amb el que preveu l'article 25.1.d) de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

b) Quan la diferència sigui a favor de l'entitat, la part de la diferència que es correspongui amb el percentatge de participació en aquesta té la consideració d'aportació del soci o partícip als fons propis de l'entitat, i augmenta el valor d'adquisició de la participació del soci o partícip. La part de la diferència que no es correspongui amb el percentatge de participació en l'entitat té la consideració de renda per a l'entitat, i de liberalitat per al soci o partícip. Quan es tracti de contribuents de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent, la renda es considera un guany patrimonial d'acord amb el que preveu l'article 13.1.i).4t del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.

El que disposa aquest apartat no s'aplica quan es procedeixi a la restitució patrimonial entre les persones o entitats vinculades en els termes que s'estableixin reglamentàriament. Aquesta restitució no determina l'existència de renda en les parts afectades.

12. Cal regular reglamentàriament la comprovació de les operacions vinculades, d'acord amb les normes següents:

1r La comprovació de les operacions vinculades s'ha de dur a terme en el si del procediment iniciat respecte de l'obligat tributari la situació tributària del qual sigui objecte de comprovació. Sense perjudici del que disposa el paràgraf següent, aquestes actuacions s'han d'entendre exclusivament amb l'obligat tributari esmentat.

2n Si contra la liquidació provisional practicada a l'obligat tributari com a conseqüència de la comprovació, aquest interposa el recurs o la reclamació corresponents, cal notificar aquesta circumstància a les altres persones o entitats vinculades afectades perquè es puguin personar en el procediment corresponent i presentar les al·legacions oportunes.

Si transcorren els terminis oportuns sense que l'obligat tributari hagi interposat cap recurs o reclamació, cal notificar la liquidació practicada a les altres persones o entitats vinculades afectades perquè els qui ho vulguin puguin optar de manera conjunta per interposar el recurs o la reclamació oportuns. La interposició d'un recurs o una reclamació interromp el termini de prescripció del dret de l'Administració tributària a efectuar les liquidacions oportunes a l'obligat tributari i a les altres persones o entitats afectades, als quals s'ha de comunicar aquesta interrupció, i el còmput del termini s'inicia de nou quan la liquidació practicada per l'Administració hagi adquirit fermesa.

3r La fermesa de la liquidació determina la seva eficàcia i fermesa enfront de les altres persones o entitats vinculades. L'Administració tributària ha d'efectuar les regularitzacions que corresponguin, llevat que aquestes regularitzacions les hagi efectuat la mateixa persona o entitat vinculada afectada, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

4t El que disposa aquest apartat és aplicable respecte de les persones o entitats vinculades afectades per la correcció que siguin contribuents de l'impost sobre societats, de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre la renda de no residents.

5è El que disposa aquest apartat s'entén sense perjudici del que preveuen els tractats i convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern.

6è Quan en el si de la comprovació a què es refereix aquest apartat s'efectuï la comprovació del valor de l'operació, no s'aplica el que disposen l'apartat 2 de l'article 57 i l'article 135 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

13. 1r Constitueix infracció tributària la manca d'aportació o l'aportació de manera incompleta, o amb dades falses, de la documentació que, de conformitat amb el que preveuen l'apartat 3 d'aquest article i la seva normativa de desplegament, hagin de mantenir a disposició de l'Administració tributària les persones o entitats vinculades, quan l'Administració tributària no efectuï correccions en aplicació del que disposa aquest article.

Aquesta infracció té la consideració d'infracció greu i s'ha de sancionar d'acord amb les normes següents:

a) La sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 1.000 euros per cada dada i de 10.000 euros per conjunt de dades, omès o fals, referides a cadascuna de les obligacions de documentació que s'estableixin reglamentàriament per al grup o per a cada persona o entitat en la seva condició de contribuent.

b) La sanció que preveu la lletra anterior té com a límit màxim la quantia més petita de les següents:

– El 10 per cent de l'import conjunt de les operacions subjectes a aquest impost, a l'impost sobre la renda de les persones físiques o a l'impost sobre la renda de no residents efectuades en el període impositiu.

– L'1 per cent de l'import net de la xifra de negocis.

2n Constitueixen infracció tributària els supòsits següents, sempre que comportin la realització de correccions per part de l'Administració tributària, en aplicació del que disposa aquest article respecte de les operacions subjectes a aquest impost, a l'impost sobre la renda de les persones físiques o a l'impost sobre la renda de no residents:

(i) La manca d'aportació o l'aportació de documentació incompleta, o amb dades falses de la documentació que, de conformitat amb el que preveuen l'apartat 3 d'aquest article i la seva normativa de desplegament, hagin de mantenir a disposició de l'Administració tributària les persones o entitats vinculades.

(ii) Que el valor de mercat que es derivi de la documentació que preveuen aquest article i la seva normativa de desplegament no sigui el declarat en l'impost sobre societats, l'impost sobre la renda de les persones físiques o l'impost sobre la renda de no residents.

Aquestes infraccions tenen la consideració d'infracció greu i s'han de sancionar amb una multa pecuniària proporcional del 15 per cent sobre l'import de les quantitats que resultin de les correccions que corresponguin a cada operació. Aquesta sanció és incompatible amb la que procedeixi, si s'escau, per l'aplicació dels articles 191, 192, 193 o 195 de la Llei general tributària, per la part de bases que hagin donat lloc a la imposició de la infracció que preveu aquest número 2n.

3r Les correccions efectuades per l'Administració tributària en aplicació del que disposa aquest article respecte d'operacions subjectes a aquest impost, a l'impost sobre la renda de les persones físiques o a l'impost sobre la renda de no residents, que determinin manca d'ingrés, obtenció indeguda de devolucions tributàries o determinació o acreditació improcedent de partides a compensar en declaracions futures o es declari incorrectament la renda neta sense que produeixi manca d'ingrés o obtenció de devolucions per haver-se compensat en un procediment de comprovació o recerca quantitats pendents de compensació, en cas que es compleixi l'obligació de documentació específica a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article, no constitueix la comissió de les infraccions dels articles 191, 192, 193 o 195 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, per la part de bases que hagin donat lloc a les correccions referides.

4t Les sancions que preveu aquest apartat són compatibles amb la que estableix per a la resistència, l'obstrucció, l'excusa o la negativa a les actuacions de l'Administració tributària l'article 203 de la Llei general tributària, per la desatenció dels requeriments efectuats.

Respecte de les sancions imposades de conformitat amb el que disposa aquest article, és aplicable el que estableixen els apartats 1.b) i 3 de l'article 188 de la Llei general tributària.

14. El valor de mercat als efectes d'aquest impost, de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre la renda de no residents no produeix efectes respecte a altres impostos, llevat que hi hagi una disposició expressa en contra. Així mateix, el valor als efectes d'altres impostos no produeix efectes respecte del valor de mercat de les operacions entre persones o entitats vinculades d'aquest impost, de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre la renda de no residents, llevat que hi hagi una disposició expressa en contra.

Article 19. Canvis de residència, operacions efectuades amb o per persones o entitats residents en paradisos fiscals i quantitats subjectes a retenció. Regles especials.

1. S'ha d'integrar en la base imposable la diferència entre el valor de mercat i el valor fiscal dels elements patrimonials que siguin propietat d'una entitat resident en territori espanyol que trasllada la seva residència fora d'aquest, excepte si aquests elements patrimonials queden afectats a un establiment permanent situat en territori espanyol de l'entitat. En cas d'afectació a un establiment permanent, és aplicable als elements patrimonials el que preveu l'article 78 d'aquesta Llei.

El pagament del deute tributari resultant d'aplicar el que disposa el paràgraf anterior, en el supòsit d'elements patrimonials transferits a un Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu amb el qual hi hagi un intercanvi efectiu d'informació tributària en els termes que preveu l'apartat 4 de la disposició addicional primera de la Llei 36/2006, de 29 de novembre, de mesures per a la prevenció del frau fiscal, l'ha d'ajornar l'Administració tributària a sol·licitud del contribuent fins a la data de la transmissió a tercers dels elements patrimonials afectats, i és aplicable el que disposen la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament, quant a la meritació d'interessos de demora i a la constitució de garanties per a l'ajornament esmentat.

2. Les operacions que s'efectuïn amb persones o entitats residents en països o territoris qualificats de paradisos fiscals s'han de valorar pel seu valor de mercat.

Els qui duguin a terme les operacions que assenyala el paràgraf anterior estan subjectes a l'obligació de documentació a què es refereix l'article 18.3 d'aquesta Llei amb les especialitats que s'estableixin reglamentàriament.

3. El perceptor de quantitats sobre les quals s'hagi de retenir a compte d'aquest impost les ha de computar per la contraprestació íntegra meritada.

Quan la retenció no s'hagi practicat o s'hagi practicat per un import inferior al degut, per causa imputable exclusivament al retenidor, el perceptor ha de deduir de la quota la quantitat que s'hauria d'haver retingut.

En cas de retribucions establertes legalment que hagin estat satisfetes pel sector públic, el perceptor només en pot deduir les quantitats retingudes efectivament.

Quan no es pugui provar la contraprestació íntegra meritada, l'Administració tributària pot computar com a import íntegre una quantitat que, una vegada se li hagi restat la retenció procedent, doni com a resultat la percebuda efectivament. En aquest cas cal deduir de la quota, com a retenció a compte, la diferència entre el que s'ha percebut realment i l'import íntegre.

4. La renda que es posi de manifest com a conseqüència de l'exercici del dret de rescat dels contractes d'assegurança col·lectiva que instrumentin compromisos per pensions, en els termes que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, no està subjecta a l'impost sobre societats del titular dels recursos econòmics que correspongui en cada cas, en els supòsits següents:

a) Per a la integració total o parcial dels compromisos instrumentats en la pòlissa en un altre contracte d'assegurança que compleixi els requisits de la disposició addicional primera esmentada.

b) Per a la integració, en un altre contracte d'assegurança col·lectiva, dels drets que corresponguin al treballador segons el contracte d'assegurança original en el cas de cessament de la relació laboral.

Els supòsits que estableixen les lletres a) i b) anteriors no alteren la naturalesa de les primes respecte de la seva imputació fiscal per part de l'empresa, ni el còmput de l'antiguitat de les primes satisfetes en el contracte d'assegurança original. No obstant això, en el supòsit que estableix la lletra b) anterior, si les primes no s'han d'imputar, l'empresa les pot deduir en ocasió d'aquesta mobilització.

No queda subjecta la renda que es posi de manifest com a conseqüència de la participació en beneficis dels contractes d'assegurança que instrumentin compromisos per pensions, d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, quan aquesta participació en beneficis es destini a augmentar les prestacions assegurades en els contractes esmentats.

5. No s'han d'integrar en la base imposable les rendes positives o negatives que es posin de manifest en ocasió del pagament dels deutes tributaris a què es refereix l'apartat 2 de l'article 125 d'aquesta Llei i dels deutes tributaris a què es refereix l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

6. No s'han d'integrar en la base imposable les subvencions concedides als contribuents d'aquest impost que explotin finques forestals gestionades d'acord amb plans tècnics de gestió forestal, ordenació de muntanyes, plans dasocràtics o plans de repoblació forestal aprovades per l'administració forestal competent, sempre que el període de producció mitjà, segons l'espècie de què es tracti, determinat en cada cas per l'administració forestal competent, sigui igual o superior a 20 anys.

Article 20. *Efectes de la valoració comptable diferent de la fiscal.*

Quan un element patrimonial o un servei tinguin una valoració comptable i fiscal diferent, l'entitat adquirent d'aquell ha d'integrar en la seva base imposable la diferència entre les dues, de la manera següent:

a) Per als elements patrimonials integrants de l'actiu circulant, en el període impositiu en què aquests motivin la meritació d'un ingrés o una despesa.

b) Per als elements patrimonials no amortitzables integrants de l'immobilitzat, en el període impositiu en què aquests es transmetin o es donin de baixa.

c) Per als elements patrimonials amortitzables integrants de l'immobilitzat, en els períodes impositius que restin de vida útil, aplicant a la diferència esmentada el mètode d'amortització utilitzat respecte dels elements referits, llevat que siguin objecte de transmissió o baixa amb anterioritat; en aquest cas, s'ha d'integrar en ocasió d'aquesta.

d) Per als serveis, en el període impositiu en què es rebin, excepte si l'import s'ha d'incorporar a un element patrimonial; en aquest cas, cal ajustar-se al que preveuen els paràgrafs anteriors.

CAPÍTOL IV

Exempció per eliminar la doble imposició. Valors representatius dels fons propis d'entitats i establiments permanents

Article 21. *Exempció per evitar la doble imposició sobre dividendes i rendes derivades de la transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats residents i no residents en territori espanyol.*

1. Estan exempts els dividendes o les participacions en beneficis d'entitats quan es compleixin els requisits següents:

a) Que el percentatge de participació, directa o indirecta, en el capital o en els fons propis de l'entitat sigui, almenys, del 5 per cent, o bé que el valor d'adquisició de la participació sigui superior a 20 milions d'euros.

La participació corresponent s'ha de posseir de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què sigui exigible el benefici que es distribueix o, si no és així, s'ha de mantenir posteriorment durant el temps necessari per completar el termini esmentat. Per calcular el termini, també s'ha de tenir en compte el període en què la participació hagi estat posseïda ininterrompudament per altres entitats que reuneixin les circumstàncies a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç per formar part del mateix grup de societats, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.

En el supòsit que l'entitat participada obtingui dividends, participacions en beneficis o rendes derivades de la transmissió de valors representatius del capital o dels fons propis d'entitats en més del 70 per cent dels seus ingressos, l'aplicació d'aquesta exempció respecte de les rendes esmentades requereix que el contribuïent tingui una participació indirecta en aquestes entitats que compleixi els requisits assenyalats en aquesta lletra. Aquest percentatge d'ingressos es calcula sobre el resultat consolidat de l'exercici, en cas que l'entitat participada directament sigui dominant d'un grup segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç, i formuli comptes anuals consolidats. No obstant això, la participació indirecta en filials de segon nivell o d'un nivell ulterior ha de respectar el percentatge mínim del 5 per cent, llevat que les filials reuneixin les circumstàncies a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç per formar part del mateix grup de societats amb l'entitat participada directament i formulin estats comptables consolidats.

El requisit que s'exigeix al paràgraf anterior no és aplicable quan el contribuïent acreditat que els dividends o les participacions en beneficis percebuts s'han integrat en la base imposable de l'entitat participada directament o indirectament com a dividends, participacions en beneficis o rendes derivades de la transmissió de valors representatius del capital o dels fons propis d'entitats sense tenir dret a l'aplicació d'un règim d'exempció o de deducció per doble imposició.

b) Addicionalment, en el cas de participacions en el capital o en els fons propis d'entitats no residents en territori espanyol, que l'entitat participada hagi estat subjecta i no exempta per un impost estranger de naturalesa idèntica o anàloga a aquest impost a un tipus nominal d'almenys el 10 per cent en l'exercici en què s'hagin obtingut els beneficis que es reparteixen o en els quals es participa, independentment de l'aplicació d'algun tipus d'exempció, bonificació, reducció o deducció sobre aquells.

A aquests efectes, s'han de tenir en compte els tributs estrangers que hagin tingut per finalitat la imposició de la renda obtinguda per l'entitat participada, independentment del fet que l'objecte del tribut ho constitueixi la renda, els ingressos o qualsevol altre element indiciari d'aquella.

Es considera complert aquest requisit quan l'entitat participada sigui resident en un país amb el qual Espanya tingui subscrit un conveni per evitar la doble imposició internacional, que li sigui aplicable i que contingui una clàusula d'intercanvi d'informació.

En el supòsit que l'entitat participada no resident obtingui dividends, participacions en beneficis o rendes derivades de la transmissió de valors representatius del capital o dels fons propis d'entitats, l'aplicació d'aquesta exempció respecte de les rendes requereix que el requisit que preveu aquesta lletra es compleixi, almenys, en l'entitat participada indirectament.

En el supòsit que l'entitat participada, resident o no resident en territori espanyol, obtingui dividends, participacions en beneficis o rendes derivades de la transmissió de valors representatius del capital o dels fons propis d'entitats procedents de dues o més entitats respecte de les quals només en alguna o algunes d'elles es compleixin els requisits que s'assenyalen a les lletres a) o a) i b) anteriors, l'aplicació de l'exempció es refereix a la part dels dividends o les participacions en beneficis rebuts pel contribuïent respecte d'entitats en les quals es compleixin els requisits esmentats.

No s'aplica l'exempció que preveu aquest apartat respecte de l'import dels dividends o les participacions en beneficis la distribució dels quals generi una despesa fiscalment deduïble en l'entitat pagadora.

Per aplicar aquest article, en el cas de distribució de reserves s'ha d'atendre la designació continguda en l'acord social i, si no n'hi ha, es consideren aplicades les últimes quantitats abonades a les reserves.

2. 1r Tenen la consideració de dividends o participacions en beneficis els que es deriven dels valors representatius del capital o dels fons propis d'entitats, independentment de la seva consideració comptable.

2n Tenen la consideració de dividends o participacions en beneficis exempts les retribucions corresponents a préstecs participatius atorgats per entitats que formin part del mateix grup de societats segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, llevat que generin una despesa fiscalment deduïble en l'entitat pagadora.

3r L'exempció que preveu l'apartat 1 d'aquest article no és aplicable pel que fa als dividends o les participacions en beneficis rebuts l'import dels quals hagi de ser objecte de lliurament a una altra entitat en ocasió d'un contracte que versí sobre els valors dels quals procedeixen, amb registre de despesa a l'efecte.

L'entitat receptora d'aquest import en virtut del contracte en qüestió pot aplicar l'exempció que preveu l'apartat 1 en la mesura que es compleixin els requisits següents:

- a) Que conservi el registre comptable dels valors esmentats.
- b) Que provi que el dividend ha estat percebut per l'altra entitat contractant o per una entitat pertanyent al mateix grup de societats de qualsevol de les dues entitats, en els termes que estableix l'article 42 del Codi de comerç.
- c) Que es compleixin les condicions que estableix l'apartat anterior per aplicar l'exempció.

3. Està exempta la renda positiva obtinguda en la transmissió de la participació en una entitat quan es compleixin els requisits que estableix l'apartat 1 d'aquest article. S'aplica el mateix règim a la renda obtinguda en els supòsits de liquidació de l'entitat, separació del soci, fusió, escissió total o parcial, reducció de capital, aportació no dinerària o cessió global d'actiu i passiu.

El requisit que preveu la lletra a) de l'apartat 1 d'aquest article s'ha de complir el dia en què es produeixi la transmissió. El requisit que preveu la lletra b) de l'apartat 1 s'ha de complir en tots i cadascun dels exercicis de tinença de la participació.

No obstant això, en cas que el requisit que preveu la lletra b) de l'apartat 1 no es compleixi en algun o alguns dels exercicis de tinença de la participació, l'exempció que preveu aquest apartat s'aplica d'acord amb les regles següents:

a) Pel que fa a la part de la renda que es correspongui amb un increment net de beneficis no distribuïts generats per l'entitat participada durant el temps de tinença de la participació, es considera exempta la part que es correspongui amb els beneficis generats en els exercicis en què es compleixi el requisit que estableix la lletra b) de l'apartat 1.

b) Pel que fa a la part de la renda que no es correspongui amb un increment net de beneficis no distribuïts generats per l'entitat participada durant el temps de tinença de la participació, aquesta s'entén generada de manera lineal, llevat que hi hagi una prova en contra, durant el temps de tinença de la participació, i es considera exempta la part que es correspongui proporcionalment amb la tinença en els exercicis en què s'hagi complert el requisit que estableix la lletra b) de l'apartat 1.

En cas de transmissió de la participació en el capital o en els fons propis d'una entitat resident o no resident en territori espanyol que, al seu torn, participi en dues o més entitats respecte de les quals només en alguna o algunes d'elles es compleixin els requisits que preveuen les lletres a) o b) de l'apartat 1, l'exempció que preveu aquest apartat s'aplica d'acord amb les regles següents:

1r Pel que fa a la part de la renda que es correspongui amb un increment net de beneficis no distribuïts generats per les entitats participades indirectament durant el temps de tinença de la participació, es considera exempta la part de la renda que es correspongui

amb els beneficis generats per les entitats en les quals es compleixi el requisit que estableix la lletra b) de l'apartat 1.

2n Pel que fa a la part de la renda que no es correspongui amb un increment net de beneficis no distribuïts generats per les entitats participades indirectament durant el temps de tinença de la participació, es considera exempta la part que sigui atribuïble proporcionalment a les entitats en què s'hagi complert el requisit que estableix la lletra b) de l'apartat 1.

La part de la renda que no tingui dret a l'exempció en els termes que s'assenyalen en aquest apartat s'ha d'integrar en la base imposable, i té dret a la deducció que estableix l'article 31 d'aquesta Llei, en cas que sigui procedent aplicar-la, sempre que es compleixin els requisits necessaris per a això. No obstant això, als efectes del que estableix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article esmentat, s'ha d'agafar exclusivament l'import efectiu del satisfet a l'estranger per raó de gravamen de naturalesa idèntica o anàloga a aquest impost, per la part que es correspongui proporcionalment amb la renda que no tingui dret a l'exempció corresponent a aquells exercicis o entitats respecte dels quals no s'hagi complert el requisit que estableix la lletra b) de l'apartat 1 d'aquest article, en relació amb la renda total obtinguda en la transmissió de la participació.

4. En els supòsits següents, l'aplicació de l'exempció que preveu l'apartat anterior té les especialitats que s'indiquen tot seguit:

a) Quan la participació en l'entitat s'hagi valorat de conformitat amb les regles del règim especial del capítol VII del títol VII d'aquesta Llei i l'aplicació d'aquestes regles, fins i tot en una transmissió anterior, hagi determinat la no-integració de rendes en la base imposable d'aquest impost, de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre la renda de no residents, derivades de:

1a La transmissió de la participació en una entitat que no compleixi el requisit de la lletra a) o, totalment o parcialment almenys en algun exercici, el requisit a què es refereix la lletra b) de l'apartat 1 d'aquest article.

2a L'aportació no dinerària d'altres elements patrimonials diferents a les participacions en el capital o fons propis d'entitats.

En aquest supòsit, l'exempció només s'aplica sobre la renda que correspongui a la diferència positiva entre el valor de transmissió de la participació en l'entitat i el valor de mercat d'aquella en el moment de ser adquirida per l'entitat transmissor, en els termes que estableix l'apartat 3. En els mateixos termes s'ha d'integrar en la base imposable del període la renda diferida en ocasió de l'operació acollida al capítol VII del títol VII d'aquesta Llei, en cas d'aplicació parcial de l'exempció que preveu l'apartat anterior.

b) En el supòsit de transmissions successives de valors homogenis, l'exempció es limita a l'excés sobre l'import de les rendes negatives netes obtingudes en les transmissions prèvies que hagin estat objecte d'integració en la base imposable.

5. No s'aplica l'exempció que preveu l'apartat 3 d'aquest article:

a) A la part de les rendes derivades de la transmissió de la participació, directa o indirecta, en una entitat que tingui la consideració d'entitat patrimonial, en els termes que estableix l'apartat 2 de l'article 5 d'aquesta Llei, que no es correspongui amb un increment de beneficis no distribuïts generats per l'entitat participada durant el temps de tinença de la participació.

b) A la part de les rendes derivades de la transmissió de la participació en una agrupació d'interès econòmic espanyola o europea que no es correspongui amb un increment de beneficis no distribuïts generats per l'entitat participada durant el temps de tinença de la participació.

c) A les rendes derivades de la transmissió de la participació, directa o indirecta, en una entitat que compleixi els requisits que estableix l'article 100 d'aquesta Llei, sempre que almenys el 15 per cent de les seves rendes quedin sotmeses al règim de transparència fiscal internacional que regula l'article esmentat.

Quan les circumstàncies que s'assenyalen a les lletres a) o c) d'aquest apartat es compleixin només en algun o alguns dels períodes impositius de tinença de la participació, no s'aplica l'exempció respecte de la part de les rendes a què es refereixen les lletres esmentades que es correspongui proporcionalment amb aquells períodes impositius.

El que disposa aquest apartat també és aplicable en els supòsits de liquidació de l'entitat, separació del soci, fusió, escissió total o parcial, reducció de capital, aportació no dinerària o cessió global d'actiu i passiu.

6. Si s'obté una renda negativa en la transmissió de la participació en una entitat que hagi estat transmesa prèviament per una altra entitat que reuneixi les circumstàncies a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç per formar part d'un mateix grup de societats amb el contribuïent, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, aquesta renda negativa s'ha de minorar en l'import de la renda positiva obtinguda en la transmissió precedent i a la qual s'hagi aplicat un règim d'exempció.

7. L'import de les rendes negatives derivades de la transmissió de la participació en una entitat s'ha de minorar en l'import dels dividends o les participacions en beneficis rebuts de l'entitat participada a partir del període impositiu que s'hagi iniciat l'any 2009, sempre que els dividends o les participacions en beneficis no hagin minorat el valor d'adquisició i que hagin tingut dret a l'aplicació de l'exempció que preveu l'apartat 1 d'aquest article.

En el supòsit de transmissions successives de valors homogenis, l'import de les rendes negatives s'ha de minorar, addicionalment, en l'import de les rendes positives netes obtingudes en les transmissions prèvies que hagin tingut dret a l'aplicació de l'exempció que preveu aquest article.

8. No s'aplica l'exempció que preveu aquest article:

a) A les rendes distribuïdes pel fons de regulació de caràcter públic del mercat hipotecari.

b) A les rendes obtingudes per agrupacions d'interès econòmic espanyoles i europees, i per unions temporals d'empreses, quan almenys un dels seus socis tingui la condició de persona física.

c) A les rendes de font estrangera que l'entitat integri en la seva base imposable i en relació amb les quals opti per aplicar, si escau, la deducció que estableixen els articles 31 o 32 d'aquesta Llei.

9. No s'aplica en cap cas el que disposa aquest article quan l'entitat participada sigui resident en un país o territori qualificat de paradís fiscal, excepte si resideix en un Estat membre de la Unió Europea i el contribuïent acredita que la seva constitució i operativa responen a motius econòmics vàlids i que duu a terme activitats econòmiques.

Article 22. Exempció de les rendes obtingudes a l'estranger a través d'un establiment permanent.

1. Estan exemptes les rendes positives obtingudes a l'estranger a través d'un establiment permanent situat fora del territori espanyol quan aquest hagi estat subjecte i no exempt a un impost de naturalesa idèntica o anàloga a aquest impost amb un tipus nominal d'almenys un 10 per cent, en els termes de l'apartat 1 de l'article anterior.

No s'han d'integrar en la base imposable les rendes negatives obtingudes a l'estranger a través d'un establiment permanent, excepte en el cas de transmissió d'aquest mateix o cessament de la seva activitat.

2. Estan exemptes, igualment, les rendes positives derivades de la transmissió d'un establiment permanent respecte del qual es compleixi el requisit de tributació en els termes de l'article anterior.

L'import de les rendes negatives derivades de la transmissió d'un establiment permanent o del cessament de la seva activitat s'ha de minorar en l'import de les rendes positives netes obtingudes amb anterioritat que hagin tingut dret a l'exempció que preveu aquest article o a la deducció per doble imposició que preveu l'article 31 d'aquesta Llei, procedents d'aquest.

3. Es considera que una entitat opera mitjançant un establiment permanent a l'estranger quan, per qualsevol títol, disposi fora del territori espanyol, de manera continuada o habitual, d'instal·lacions o llocs de treball en els quals exerceixi tota o part de la seva activitat, o hi actuï per mitjà d'un agent autoritzat per contractar, en nom i a compte del contribuent, que exerceixi de manera habitual els poders esmentats. En particular, s'entén que constitueixen establiment permanent les seus de direcció, sucursals, oficines, fàbriques, tallers, magatzems, botigues o altres establiments, mines, pous de petroli o de gas, planters, explotacions agrícoles, forestals o pecuàries, o qualsevol altre lloc d'exploració o d'extracció de recursos naturals, i les obres de construcció, instal·lació o muntatge amb una durada superior als sis mesos. Si l'establiment permanent està situat en un país amb el qual Espanya té subscrit un conveni per evitar la doble imposició internacional, que li sigui aplicable, cal ajustar-se al que en resulti.

4. Es considera que un contribuent opera mitjançant establiments permanents diferents en un determinat país quan concorrin les circumstàncies següents:

- a) Que exerceixin activitats clarament diferenciables.
- b) Que la gestió d'aquestes es dugui de manera separada.

5. Es consideren rendes d'un establiment permanent les que aquest hauria pogut obtenir si fos una entitat diferent i independent, tenint en compte les funcions exercides, els actius utilitzats i els riscos assumits per l'entitat a través de l'establiment permanent.

A aquests efectes, cal tenir en compte les rendes estimades per operacions internes amb la mateixa entitat en els supòsits en què s'hagi establert així en un conveni per evitar la doble imposició internacional que sigui aplicable.

6. No s'aplica el règim previst en aquest article quan es donin, respecte de les rendes obtingudes a l'estranger, les circumstàncies que preveu l'apartat 8 de l'article anterior. L'opció a què es refereix la lletra c) de l'apartat esmentat s'ha d'exercir per cada establiment permanent fora del territori espanyol, fins i tot en cas que n'hi hagi diversos en el territori d'un sol país.

7. No s'aplica en cap cas el que disposa aquest article quan l'establiment permanent estigui situat en un país o territori qualificat de paradís fiscal, excepte si es tracta d'un Estat membre de la Unió Europea i el contribuent acredita que la seva constitució i operativa responen a motius econòmics vàlids i que duu a terme activitats econòmiques.

CAPÍTOL V

Reduccions en la base imposable

Article 23. *Reducció de les rendes procedents de determinats actius intangibles.*

1. Les rendes procedents de la cessió del dret d'ús o d'explotació de patents, dibuixos o models, plans, fórmules o procediments secrets, de drets sobre informacions relatives a experiències industrials, comercials o científiques, s'han d'integrar en la base imposable en un 40 per cent del seu import, quan es compleixin els requisits següents:

- a) Que l'entitat cedent hagi creat els actius objecte de cessió, en almenys un 25 per cent del seu cost.

b) Que el cessionari utilitzi els drets d'ús o d'explotació en l'exercici d'una activitat econòmica i que els resultats d'aquesta utilització no es materialitzin en el lliurament de béns o prestació de serveis pel cessionari que generin despeses fiscalment deduïbles en l'entitat cedent, sempre que, en aquest últim cas, aquesta entitat estigui vinculada amb el cessionari.

c) Que el cessionari no resideixi en un país o territori de tributació nul·la o qualificat de paradís fiscal, llevat que estigui situat en un Estat membre de la Unió Europea i el contribuent acreditat que l'operativa respon a motius econòmics vàlids i que dugui a terme activitats econòmiques.

d) Quan un mateix contracte de cessió inclogui prestacions accessòries de serveis, cal diferenciar en el contracte la contraprestació corresponent a aquests.

e) Que l'entitat disposi dels registres comptables necessaris per poder determinar els ingressos i les despeses directes corresponents als actius objecte de cessió.

El que disposa aquest apartat també és aplicable en el cas de transmissió dels actius intangibles que s'hi esmenten, quan la transmissió es dugui a terme entre entitats que no formin part d'un grup de societats segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.

2. En el cas de cessió d'actius intangibles, als efectes del que disposa l'apartat anterior, independentment del fet que l'actiu estigui o no reconegut en el balanç de l'entitat, s'entén per rendes la diferència positiva entre els ingressos de l'exercici procedents de la cessió del dret d'ús o d'explotació dels actius, i les quantitats que siguin deduïdes en aquest per aplicació dels articles 12.2 o 13.3 d'aquesta Llei, si s'escau, i per les despeses de l'exercici que estiguin relacionades directament amb l'actiu cedit.

3. Aquesta reducció s'ha de tenir en compte als efectes de determinar l'import de la quota íntegra a què es refereix l'article 31.1.b) d'aquesta Llei.

4. En cap cas donen dret a la reducció les rendes procedents de la cessió del dret d'ús o d'explotació, o de la transmissió, de marques, obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques, de drets personals susceptibles de cessió, com els drets d'imatge, de programes informàtics, equips industrials, comercials o científics, ni de qualsevol altre dret o actiu diferent dels que s'assenyalen a l'apartat 1.

5. Als efectes d'aplicar aquesta reducció, prèviament a la realització de les operacions, el contribuent pot sol·licitar a l'Administració tributària que adopti un acord previ de valoració en relació amb els ingressos procedents de la cessió dels actius i de les despeses associades, així com de les rendes generades en la transmissió. Cal acompanyar la sol·licitud amb una proposta de valoració fonamentada en el valor de mercat.

La proposta es pot entendre desestimada una vegada transcorregut el termini de resolució.

Cal fixar reglamentàriament el procediment per resoldre els acords previs de valoració a què es refereix aquest apartat.

6. Així mateix, prèviament a la realització de les operacions, el contribuent pot sol·licitar a l'Administració tributària un acord previ de qualificació dels actius com a pertanyents a alguna de les categories a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, i de valoració en relació amb els ingressos procedents de la cessió d'aquells i de les despeses associades, així com de les rendes generades en la transmissió. Cal acompanyar la sol·licitud amb una proposta de valoració fonamentada en el valor de mercat.

La proposta es pot entendre desestimada una vegada transcorregut el termini de resolució.

La resolució d'aquest acord requereix un informe vinculant emès per la Direcció General de Tributs, en relació amb la qualificació dels actius. Si es considera procedent, la Direcció General de Tributs pot sol·licitar una opinió no vinculant sobre aquesta qüestió al Ministeri d'Economia i Competitivitat.

Cal fixar reglamentàriament el procediment per resoldre els acords previs de qualificació i valoració a què es refereix aquest apartat.

Article 24. *Obra beneficosocial de les caixes d'estalvi i fundacions bancàries.*

1. Són deduïbles fiscalment les quantitats que les caixes d'estalvi i les fundacions bancàries destinin dels seus resultats a finançar obres beneficosocials, d'acord amb les normes per les quals es regeixen.

2. Les quantitats assignades a l'obra beneficosocial de les caixes d'estalvi i de les fundacions bancàries s'han d'aplicar, almenys en un 50 per cent, en el mateix període impositiu al qual correspongui l'assignació, o en el següent immediat, a la realització de les inversions afectes, o a sufragar despeses de sosteniment de les institucions o establiments acollides a aquella.

3. No s'han d'integrar en la base imposable:

a) Les despeses de manteniment de l'obra beneficosocial que s'efectuïn amb càrrec al fons d'obra social, encara que excedeixin les assignacions efectuades, sense perjudici que tinguin la consideració d'aplicació d'assignacions futures. No obstant això, aquestes despeses són deduïbles fiscalment quan, de conformitat amb la normativa comptable que sigui aplicable, es registrin amb càrrec al compte de pèrdues i guanys.

b) Les rendes derivades de la transmissió d'inversions afectes a l'obra beneficosocial.

4. La dotació a l'obra beneficosocial feta per les fundacions bancàries o, si s'escau, les despeses de manteniment de l'obra beneficosocial que, d'acord amb la normativa comptable que sigui aplicable, es registrin amb càrrec al compte de pèrdues i guanys, poden reduir la base imposable de les entitats de crèdit en les quals participin, en la proporció que els dividendes percebuts de les entitats representin respecte dels ingressos totals de les fundacions bancàries, fins al límit màxim d'aquests dividendes. Per a això, la fundació bancària ha de comunicar a l'entitat de crèdit que hagi satisfet els dividendes l'import de la reducció calculada així i la no-aplicació de la quantitat esmentada com a partida deduïble fiscalment en la seva declaració d'aquest impost.

En cas de no-aplicació de l'import assenyalat a les finalitats de la seva obra beneficosocial, la fundació bancària ha de comunicar l'incompliment de la finalitat a l'entitat de crèdit, per tal que aquesta regularitzi les quantitats deduïdes indegudament en els termes que estableix l'article 125.3 d'aquesta Llei.

Article 25. *Reserva de capitalització.*

1. Els contribuents que tributin al tipus de gravamen que preveuen els apartats 1 o 6 de l'article 29 d'aquesta Llei tenen dret a una reducció en la base imposable del 10 per cent de l'import de l'increment dels seus fons propis, sempre que es compleixin els requisits següents:

a) Que l'import de l'increment dels fons propis de l'entitat es mantingui durant un termini de cinc anys des del tancament del període impositiu al qual correspongui aquesta reducció, excepte per l'existència de pèrdues comptables en l'entitat.

b) Que es doti una reserva per l'import de la reducció, que ha de figurar en el balanç amb separació absoluta i títol apropiat i que ha d'estar indisponible durant el termini que preveu la lletra anterior.

A aquests efectes, no s'entén que s'ha disposat de la reserva en els casos següents:

a) Quan el soci o accionista exerceixi el seu dret a separar-se de l'entitat.

b) Quan la reserva s'elimini, totalment o parcialment, com a conseqüència d'operacions a les quals sigui aplicable el règim fiscal especial que estableix el capítol VII del títol VII d'aquesta Llei.

c) Quan l'entitat hagi d'aplicar la reserva en virtut d'una obligació de caràcter legal.

El dret a la reducció que preveu aquest apartat no pot superar en cap cas l'import del 10 per cent de la base imposable positiva del període impositiu prèvia a aquesta reducció, a la integració a què es refereix l'apartat 12 de l'article 11 d'aquesta Llei i a la compensació de bases imposables negatives.

No obstant això, en cas que la base imposable sigui insuficient per aplicar la reducció, les quantitats pendents poden ser objecte d'aplicació en els períodes impositius que finalitzin en els dos anys immediats i successius al tancament del període impositiu en què s'hagi generat el dret a la reducció, conjuntament amb la reducció que pugui correspondre, si s'escau, per aplicació del que disposa aquest article en el període impositiu corresponent, i amb el límit que preveu el paràgraf anterior.

2. L'increment de fons propis està determinat per la diferència positiva entre els fons propis existents en el moment del tancament de l'exercici sense incloure els resultats d'aquest, i els fons propis existents a l'inici d'aquest, sense incloure els resultats de l'exercici anterior.

No obstant això, als efectes de determinar aquest increment, no es tenen en compte com a fons propis a l'inici i al final del període impositiu:

- a) Les aportacions dels socis.
- b) Les ampliacions de capital o fons propis per compensació de crèdits.
- c) Les ampliacions de fons propis per operacions amb accions pròpies o de reestructuració.
- d) Les reserves de caràcter legal o estatutari.
- e) Les reserves indisponibles que es dotin per aplicació del que disposen l'article 105 d'aquesta Llei i l'article 27 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de Canàries.
- f) Els fons propis que corresponguin a una emissió d'instruments financers compostos.
- g) Els fons propis que es corresponguin amb variacions en actius per impost diferit derivades d'una disminució o un augment del tipus de gravamen d'aquest impost.

Aquestes partides tampoc s'han de tenir en compte per determinar el manteniment de l'increment de fons propis en cada període impositiu en què sigui exigible.

3. La reducció corresponent a la reserva que preveu aquest article és incompatible en el mateix període impositiu amb la reducció en base imposable en concepte de factor d'esgotament que preveuen els articles 91 i 95 d'aquesta Llei.

4. L'incompliment dels requisits que preveu aquest article dóna lloc a la regularització de les quantitats reduïdes indegudament, així com dels interessos de demora corresponents, en els termes que estableix l'article 125.3 d'aquesta Llei.

Article 26. *Compensació de bases imposables negatives.*

1. Les bases imposables negatives que hagin estat objecte de liquidació o autoliquidació es poden compensar amb les rendes positives dels períodes impositius següents amb el límit del 70 per cent de la base imposable prèvia a l'aplicació de la reserva de capitalització que estableix l'article 25 d'aquesta Llei i a la seva compensació.

En tot cas, es poden compensar en el període impositiu bases imposables negatives fins a l'import d'1 milió d'euros.

La limitació a la compensació de bases imposables negatives no és aplicable en l'import de les rendes corresponents a quitances o esperes conseqüència d'un acord amb els creditors del contribuent. Les bases imposables negatives que siguin objecte de compensació amb les rendes esmentades no es tenen en consideració respecte de l'import d'1 milió d'euros a què es refereix el paràgraf anterior.

El límit que preveu aquest apartat no s'aplica en el període impositiu en què es produeixi l'extinció de l'entitat, llevat que aquesta sigui conseqüència d'una operació de reestructuració a la qual sigui aplicable el règim fiscal especial que estableix el capítol VII del títol VII d'aquesta Llei.

2. Si el període impositiu té una durada inferior a l'any, les bases imposables negatives que poden ser objecte de compensació en el període impositiu, en els termes que estableix el segon paràgraf de l'apartat anterior, són el resultat de multiplicar 1 milió d'euros per la proporció existent entre la durada del període impositiu respecte de l'any.

3. El límit que estableix el primer paràgraf de l'apartat 1 d'aquest article no és aplicable en el cas de les entitats de nova creació a què es refereix l'article 29.1 d'aquesta Llei, en els tres primers períodes impositius en què es generi una base imposable positiva prèvia a la seva compensació.

4. No poden ser objecte de compensació les bases imposables negatives quan concorrin les circumstàncies següents:

a) La majoria del capital social o dels drets a participar en els resultats de l'entitat que hagi estat adquirida per una persona o entitat o per un conjunt de persones o entitats vinculades, amb posterioritat a la conclusió del període impositiu al qual correspon la base imposable negativa.

b) Les persones o entitats a què es refereix el paràgraf anterior hagin tingut una participació inferior al 25 per cent en el moment de la conclusió del període impositiu al qual correspon la base imposable negativa.

c) L'entitat adquirida es trobi en alguna de les circumstàncies següents:

1r No hagi estat exercint cap activitat econòmica durant els tres mesos anteriors a l'adquisició.

2n Hagi exercit una activitat econòmica en els dos anys posteriors a l'adquisició diferent o addicional a l'efectuada amb anterioritat, que determini, en si mateixa, un import net de la xifra de negocis en aquests anys posteriors superior al 50 per cent de l'import mitjà de la xifra de negocis de l'entitat corresponent als dos anys anteriors. S'entén per activitat diferent o addicional la que tingui assignat un grup diferent de l'efectuada amb anterioritat a la Classificació Nacional d'Activitats Econòmiques.

3r Es tracti d'una entitat patrimonial en els termes que estableix l'apartat 2 de l'article 5 d'aquesta Llei.

4t L'entitat hagi estat donada de baixa en l'índex d'entitats per aplicació del que disposa la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 119 d'aquesta Llei.

5. El dret de l'Administració a comprovar o investigar les bases imposables negatives pendents de compensar prescriu al cap de 10 anys a comptar de l'endemà del dia en què finalitzi el termini establert per presentar la declaració o l'autoliquidació corresponents al període impositiu en què es va generar el dret a la compensació.

Una vegada transcorregut aquest termini, el contribuent ha d'acreditar que les bases imposables negatives que vol que es compensin són procedents, així com la seva quantia, mitjançant l'exhibició de la liquidació o l'autoliquidació i de la comptabilitat, amb acreditació del dipòsit pertinent al Registre Mercantil durant el termini esmentat.

TÍTOL V

Període impositiu i meritació de l'impost

Article 27. *Període impositiu.*

1. El període impositiu coincideix amb l'exercici econòmic de l'entitat.

2. En tot cas el període impositiu conclou:

a) Quan l'entitat s'extingeixi.

b) Quan tingui lloc un canvi de residència de l'entitat resident en territori espanyol a l'estranger.

c) Quan es produeixi la transformació de la forma jurídica de l'entitat i això determini la no-subjecció a aquest impost de l'entitat resultant.

Amb l'objecte de determinar la base imposable corresponent a aquest període impositiu, s'entén que l'entitat s'ha dissolt amb els efectes que estableix l'article 17.5 d'aquesta Llei.

d) Quan es produeixi la transformació de la forma societària de l'entitat, o la modificació del seu estatut o del seu règim jurídic, i això determini la modificació del tipus de gravamen o l'aplicació d'un règim tributari diferent.

La renda derivada de la transmissió posterior dels elements patrimonials existents en el moment de la transformació o modificació s'entén generada de manera lineal, llevat que hi hagi una prova en contra, durant tot el temps de tinença de l'element transmès. La part de la renda generada fins al moment de la transformació o modificació s'ha de gravar aplicant el tipus de gravamen i el règim tributari que hauria correspost a l'entitat en cas d'haver conservat la seva forma, estatut o règim originari.

3. El període impositiu no ha d'excedir els 12 mesos.

Article 28. *Meritació de l'impost.*

L'impost es merita l'últim dia del període impositiu.

TÍTOL VI

Deute tributari

CAPÍTOL I

Tipus de gravamen i quota íntegra

Article 29. *El tipus de gravamen.*

1. El tipus general de gravamen per als contribuents d'aquest impost és el 25 per cent.

No obstant això, les entitats de nova creació que duguin a terme activitats econòmiques han de tributar, en el primer període impositiu en què la base imposable sigui positiva i en el següent, al tipus del 15 per cent, excepte si, d'acord amb el que preveu aquest article, han de tributar a un tipus inferior.

A aquests efectes, no s'entén iniciada una activitat econòmica:

a) Quan l'activitat econòmica l'hagin exercit, amb caràcter previ, altres persones o entitats vinculades en el sentit de l'article 18 d'aquesta Llei i s'hagi transmès, per qualsevol títol jurídic, a l'entitat de nova creació.

b) Quan l'activitat econòmica l'hagi exercit, durant l'any anterior a la constitució de l'entitat, una persona física que tingui una participació, directa o indirecta, en el capital o en els fons propis de l'entitat de nova creació superior al 50 per cent.

No tenen la consideració d'entitats de nova creació les que formin part d'un grup en els termes que estableix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.

El tipus de gravamen del 15 per cent que preveu aquest apartat no és aplicable a les entitats que tinguin la consideració d'entitat patrimonial, en els termes que estableix l'apartat 2 de l'article 5 d'aquesta Llei.

2. Les societats cooperatives protegides fiscalment tributen al 20 per cent, excepte pel que fa als resultats extracooperatius, que tributen al tipus general.

Les cooperatives de crèdit i caixes rurals tributen al tipus general, excepte pel que fa als resultats extracooperatius, que tributen al tipus del 30 per cent.

3. Les entitats a les quals sigui aplicable el règim fiscal que estableix la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, tributen al 10 per cent.

4. Tributen al tipus de l'1 per cent:

a) Les societats d'inversió de capital variable regulades per la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, sempre que el nombre d'accionistes requerit sigui, com a mínim, el previst a l'article 9.4 de la Llei esmentada.

b) Els fons d'inversió de caràcter financer que preveu la Llei 35/2003, sempre que el nombre de partícips requerit sigui, com a mínim, el previst a l'article 5.4 de la Llei esmentada.

c) Les societats d'inversió immobiliària i els fons d'inversió immobiliària regulats a la Llei 35/2003, diferents dels que preveu la lletra d) següent, sempre que el nombre d'accionistes o partícips requerit sigui, com a mínim, el que preveuen els articles 5.4 i 9.4 de la Llei esmentada i que, amb el caràcter d'institucions d'inversió col·lectiva no financeres, tinguin per objecte exclusiu invertir en qualsevol tipus d'immoble de naturalesa urbana per arrendar-lo.

L'aplicació dels tipus de gravamen que preveu aquest apartat requereix que els béns immobles que integren l'actiu de les institucions d'inversió col·lectiva a què es refereix el paràgraf anterior no s'alienin fins que no hagin transcorregut almenys tres anys des que es van adquirir, llevat que, amb caràcter excepcional, es disposi de l'autorització expressa de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

La transmissió d'aquests immobles abans del transcurs del període mínim a què es refereix aquesta lletra c) determina que la renda derivada de la transmissió esmentada ha de tributar al tipus general de gravamen de l'impost. A més, l'entitat està obligada a ingressar, juntament amb la quota del període impositiu corresponent al període en què es va transmetre el bé, els imports resultants d'aplicar a les rendes corresponents a l'immoble, en cadascun dels períodes impositius anteriors en què hagi estat aplicable el règim que preveu aquesta lletra c), la diferència entre el tipus general de gravamen vigent en cada període i el tipus de l'1 per cent, sense perjudici dels interessos de demora, recàrrecs i sancions que, si s'escau, siguin procedents.

d) Les societats d'inversió immobiliària i els fons d'inversió immobiliària regulats a la Llei d'institucions d'inversió col·lectiva que, a més de reunir els requisits que preveu la lletra c), exerceixin l'activitat de promoció exclusivament d'habitatges per destinar-los a l'arrendament i compleixin les condicions següents:

1a Les inversions en béns immobles afectes a l'activitat de promoció immobiliària no poden superar el 20 per cent del total de l'actiu de la societat o fons d'inversió immobiliària.

2a L'activitat de promoció immobiliària i la d'arrendament han de ser objecte de comptabilització separada per a cada immoble adquirit o promogut, amb el desglossament que sigui necessari per conèixer la renda corresponent a cada habitatge, local o finca registral independent en què aquests es divideixin, sense perjudici del còmput de les inversions en el total de l'actiu als efectes del percentatge que preveu la lletra c).

3a Els immobles derivats de l'activitat de promoció han de romandre arrendats o oferts en arrendament per la societat o fons d'inversió immobiliària durant un període mínim de set anys. Aquest termini es computa des de la data de terminació de la construcció. A aquests efectes, la terminació de la construcció de l'immoble s'ha d'acreditar mitjançant el certificat final d'obra a què es refereix l'article 6 de la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació.

La transmissió dels immobles abans del transcurs del període mínim a què es refereix aquesta lletra d) o la lletra c) anterior, segons que correspongui, determina que la renda derivada de la transmissió ha de tributar al tipus general de gravamen de l'impost. A més, l'entitat està obligada a ingressar, juntament amb la quota del període impositiu corresponent al període en què es va transmetre el bé, els imports resultants d'aplicar a les rendes corresponents a l'immoble, en cadascun dels períodes impositius anteriors en què hagi estat aplicable el règim que preveu aquesta lletra d), la diferència entre el tipus general de gravamen vigent en cada període i el tipus de l'1 per cent, sense perjudici dels interessos de demora, recàrrecs i sancions que, si s'escau, siguin procedents.

Les societats d'inversió immobiliària o els fons d'inversió immobiliària que exerceixin l'activitat de promoció d'habitatges per a l'arrendament estan obligades a comunicar aquesta circumstància a l'Administració tributària en el període impositiu en què s'iniciï l'activitat en qüestió.

e) El fons de regulació del mercat hipotecari, que estableix l'article vint-i-cinc de la Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari.

5. Els fons de pensions regulats al text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, tributen al tipus del zero per cent.

6. Les entitats de crèdit, així com les entitats que es dediquen a l'exploració, la recerca i l'explotació de jaciments i emmagatzematges subterranis d'hidrocarburs en els termes que estableix la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, tributen al tipus del 30 per cent.

Les activitats relatives al refinatge i qualsevol altra activitat diferent de les d'exploració, recerca, explotació, transport, emmagatzematge, depuració i venda d'hidrocarburs extrets, o de l'activitat d'emmagatzematge subterrani d'hidrocarburs propietat de tercers, queden sotmeses al tipus general de gravamen.

A les entitats que exerceixin exclusivament l'activitat d'emmagatzematge d'hidrocarburs propietat de tercers no els és aplicable el règim especial que estableix el capítol IX del títol VII d'aquesta Llei i han de tributar al tipus del 25 per cent.

7. Tributen al tipus de gravamen especial que resulti del que estableix l'article 43 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de Canàries, les entitats de la Zona Especial Canària, per la part de base imposable corresponent a les operacions dutes a terme efectivament i materialment en l'àmbit geogràfic de la Zona Especial Canària.

Article 30. *Quota íntegra.*

S'entén per quota íntegra la quantitat resultant d'aplicar a la base imposable el tipus de gravamen.

En el supòsit d'entitats que apliquin el que disposa l'article 105 d'aquesta Llei, la quota íntegra està determinada pel resultat d'aplicar el tipus de gravamen a la base imposable minorada o incrementada, segons que correspongui, per les quantitats derivades de l'article 105 esmentat.

CAPÍTOL II

Deduccions per evitar la doble imposició internacional

Article 31. *Deducció per evitar la doble imposició jurídica: impost suportat pel contribuent.*

1. Quan en la base imposable del contribuent s'integrin rendes obtingudes i gravades a l'estranger, s'ha de deduir de la quota íntegra la quantitat més baixa de les dues següents:

a) L'import efectiu del satisfet a l'estranger per raó de gravamen de naturalesa idèntica o anàloga a aquest impost.

No s'han de deduir els impostos no pagats en virtut d'exempció, bonificació o qualsevol altre benefici fiscal.

Si és aplicable un conveni per evitar la doble imposició, la deducció no pot excedir l'impost que correspongui segons aquell.

b) L'import de la quota íntegra que, a Espanya, correspondria pagar per les rendes esmentades si s'han obtingut en territori espanyol.

2. L'import de l'impost satisfet a l'estranger s'ha d'incloure en la renda als efectes que preveu l'apartat anterior i també forma part de la base imposable, encara que no sigui plenament deduïble.

Té la consideració de despesa deduïble la part de l'import de l'impost satisfet a l'estranger que no sigui objecte de deducció en la quota íntegra per aplicació del que s'assenyala a l'apartat anterior, sempre que es correspongui amb la realització d'activitats econòmiques a l'estranger.

3. Quan el contribuïent hagi obtingut en el període impositiu diverses rendes de l'estranger, la deducció s'ha de fer agrupant les procedents d'un mateix país excepte les rendes d'establiments permanents, que s'han de computar aïlladament per cadascun d'aquests.

4. La determinació de les rendes obtingudes a l'estranger a través d'un establiment permanent s'ha de fer d'acord amb el que estableix l'apartat 5 de l'article 22 d'aquesta Llei.

No s'han d'integrar en la base imposable les rendes negatives obtingudes a l'estranger a través d'un establiment permanent, excepte en el cas de transmissió de l'establiment permanent o cessament de la seva activitat.

En el supòsit d'establiments permanents que hagin obtingut en períodes impositius anteriors rendes negatives que no s'hagin integrat en la base imposable de l'entitat, no s'han d'integrar les rendes positives obtingudes amb posterioritat fins a l'import d'aquelles.

5. En el cas de rendes negatives derivades de la transmissió d'un establiment permanent, se n'ha de minorar l'import en l'import de les rendes positives netes obtingudes amb anterioritat que hagin tingut dret a l'exempció que preveu l'article 22 d'aquesta Llei o a la deducció per doble imposició que preveu aquest article, procedents d'aquest.

6. Les quantitats no deduïdes per insuficiència de quota íntegra es poden deduir en els períodes impositius següents.

7. El dret de l'Administració a comprovar les deduccions per doble imposició pendents d'aplicar prescriu al cap de 10 anys a comptar de l'endemà del dia en què finalitzi el termini establert per presentar la declaració o l'autoliquidació corresponents al període impositiu en què es va generar el dret a l'aplicació.

Una vegada transcorregut aquest termini, el contribuïent ha d'acreditar que les deduccions que vol que s'apliquin són procedents, així com la seva quantia, mitjançant l'exhibició de la liquidació o l'autoliquidació i de la comptabilitat, amb acreditació del dipòsit pertinent al Registre Mercantil durant el termini esmentat.

Article 32. *Deducció per evitar la doble imposició econòmica internacional: dividendes i participacions en beneficis.*

1. Quan en la base imposable es computin dividendes o participacions en beneficis pagats per una entitat no resident en territori espanyol, s'ha de deduir l'impost pagat efectivament per aquesta última respecte dels beneficis amb càrrec als quals s'abonen els dividendes, en la quantia corresponent d'aquests dividendes, sempre que la quantia s'inclouï en la base imposable del contribuïent. Per aplicar aquesta deducció, cal que es compleixin els requisits següents:

a) Que la participació directa o indirecta en el capital de l'entitat no resident sigui almenys del 5 per cent, o bé que el valor d'adquisició de la participació sigui superior a 20 milions d'euros.

b) Que la participació s'hagi posseït de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què sigui exigible el benefici que es distribueix o, si no és així, que es mantingui durant el temps necessari per completar un any. Per calcular el termini, també s'ha de tenir en compte el període en què la participació hagi estat posseïda ininterrompudament per altres entitats que reuneixin les circumstàncies a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç per formar part del mateix grup de societats, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.

En el cas de distribució de reserves, s'ha d'atendre la designació continguda en l'acord social i, si no n'hi ha, es consideren aplicades les últimes quantitats abonades a les reserves.

2. 1r Tenen la consideració de dividends o participacions en beneficis els que es deriven dels valors representatius del capital o dels fons propis d'entitats, independentment de la seva consideració comptable.

2n La deducció que preveu l'apartat 1 d'aquest article no és aplicable pel que fa als dividends o les participacions en beneficis rebuts l'import dels quals hagi de ser objecte de lliurament a una altra entitat en ocasió d'un contracte que versí sobre els valors dels quals procedeixen, amb registre de despesa a l'efecte. L'entitat receptora d'aquest import pot aplicar la deducció que preveu l'apartat 1 en la mesura que conservi el registre comptable dels valors esmentats i aquests compleixin les condicions que estableix l'apartat anterior.

3. També té la consideració d'impost pagat efectivament l'impost satisfet per les entitats participades directament per la societat que distribueix el dividend i per les que, al seu torn, estiguin participades directament per aquelles, i així successivament, en la part imputable als beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividends, sempre que la participació indirecta en les entitats sigui almenys del 5 per cent i es compleixi el requisit a què fa referència l'apartat anterior quant al temps de tinença de la participació.

4. Aquesta deducció, juntament amb la que estableix l'article anterior respecte dels dividends o les participacions en els beneficis, no pot excedir la quota íntegra que correspondria pagar a Espanya per aquestes rendes si s'haguessin obtingut en territori espanyol.

L'exccés sobre aquest límit no té la consideració de despesa deduïble fiscalment, sense perjudici del que estableix l'apartat 2 de l'article 31 d'aquesta Llei.

5. Les quantitats no deduïdes per insuficiència de quota íntegra es poden deduir en els períodes impositius següents.

6. Si s'obté una renda negativa en la transmissió de la participació en una entitat transmesa prèviament per una altra entitat que reuneixi les circumstàncies a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç per formar part d'un mateix grup de societats amb el contribuent, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, aquesta renda negativa s'ha de minorar en l'import de la renda positiva obtinguda en la transmissió precedent i a la qual s'hagi aplicat un règim d'exempció.

7. L'import de les rendes negatives derivades de la transmissió de la participació en una entitat no resident s'ha de minorar en l'import dels dividends o les participacions en beneficis rebuts de l'entitat participada a partir del període impositiu que s'hagi iniciat l'any 2009, sempre que aquests dividends o participacions en beneficis no hagin minorat el valor d'adquisició d'aquesta i hagin tingut dret a l'aplicació de l'exempció que preveu l'article 21 d'aquesta Llei o a la deducció que estableix aquest article.

En el supòsit de transmissions successives de valors homogenis, l'import de les rendes negatives s'ha de minorar, addicionalment, en l'import de les rendes positives netes obtingudes en transmissions prèvies que hagin tingut dret a l'aplicació de l'exempció que preveu l'article 21 d'aquesta Llei.

8. El dret de l'Administració a comprovar les deduccions per doble imposició pendents d'aplicar prescriu al cap de 10 anys a comptar de l'endemà del dia en què finalitzi el termini establert per presentar la declaració o l'autoliquidació corresponents al període impositiu en què es va generar el dret a l'aplicació.

Una vegada transcorregut aquest termini, el contribuent ha d'acreditar que les deduccions que vol que s'apliquen són procedents, així com la seva quantia, mitjançant l'exhibició de la liquidació o l'autoliquidació i de la comptabilitat, amb acreditació del dipòsit pertinent al Registre Mercantil durant el termini esmentat.

CAPÍTOL III

Bonificacions

Article 33. *Bonificació per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla.*

1. Té una bonificació del 50 per cent la part de quota íntegra que correspongui a les rendes obtingudes a Ceuta o Melilla per entitats que operin efectivament i materialment en aquests territoris.

Les entitats a què es refereix el paràgraf anterior són les següents:

- a) Entitats espanyoles domiciliades fiscalment als territoris esmentats.
- b) Entitats espanyoles domiciliades fiscalment fora d'aquests territoris i que hi operin mitjançant un establiment o una sucursal.
- c) Entitats estrangeres no residents a Espanya i que operin als territoris esmentats mitjançant un establiment permanent.

2. S'entén per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla les que corresponguin a activitats que determinin en aquests territoris el tancament d'un cycle mercantil amb resultats econòmics.

A aquests efectes, es considera complert el que disposa el paràgraf anterior en el cas d'arrendament d'immobles situats en aquests territoris.

No es considera que es produeixen aquestes circumstàncies quan es tracti d'operacions aïllades d'extracció, fabricació, compra, transport, entrada i sortida de gèneres o efectes en aquells i, en general, quan les operacions no determinin rendes per si soles.

3. Als efectes de l'aplicació de la bonificació que preveu aquest article, tenen la consideració de rendes obtingudes a Ceuta o Melilla les corresponents a les entitats que s'enumeren a l'apartat 1 d'aquest article que tinguin, com a mínim, un lloc fix de negoci als territoris esmentats, fins a un import de 50.000 euros per persona ocupada amb contracte laboral i a jornada completa que exerceixi les seves funcions a Ceuta o Melilla, amb un límit màxim total de 400.000 euros. En el cas que s'obtinguin rendes superiors a aquest import, l'aplicació de la bonificació que preveu aquest article exigeix l'acreditació del tancament a Ceuta o Melilla d'un cycle mercantil que determini resultats econòmics. Les quantitats a què es refereix aquest apartat s'han de determinar per al grup de societats, en el supòsit d'entitats que formin part d'aquest segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.

Així mateix, s'entenen obtingudes a Ceuta o Melilla les rendes procedents del comerç a l'engròs quan aquesta activitat s'organitzi, es dirigeixi, es contracti i es facturi a través d'un lloc fix de negoci situat en aquests territoris que hi tingui els mitjans materials i personals necessaris per fer-ho.

4. Excepcionalment, per determinar la renda imputable a Ceuta o Melilla, obtinguda per entitats pesqueres, s'ha de procedir assignant els percentatges següents:

- a) El 20 per cent de la renda total al territori on s'ubiqui la seu de direcció efectiva.
- b) El 40 per cent de la renda total s'ha de distribuir en proporció al volum de desembarcaments de captures que facin a Ceuta o Melilla.

Les exportacions s'han d'imputar al territori en què radiqui la seu de direcció efectiva.

- c) El 40 per cent restant de la renda total, en proporció al valor comptable dels vaixells segons estiguin matriculats a Ceuta o Melilla i en territoris diferents.

El percentatge que preveu la lletra c) només és aplicable quan l'entitat de què es tracti tingui la seu de direcció efectiva a Ceuta o Melilla. Si passa altrament, el percentatge incrementa el de la lletra b).

5. En les entitats de navegació marítima i aèria s'ha d'atribuir la renda a Ceuta o Melilla d'acord amb els mateixos criteris i percentatges aplicables a les empreses pesqueres, substituint la referència a desembarcaments de les captures per la de passatges, nolis i arrendaments contractats allà.

6. Les entitats a què es refereix la lletra a) que tinguin la seu de direcció efectiva a Ceuta o Melilla i les referides a la lletra c) de l'apartat 1 d'aquest article que operin efectivament i materialment a Ceuta o Melilla durant un termini no inferior a tres anys, poden aplicar la bonificació que preveu aquest article per les rendes obtingudes fora d'aquestes ciutats en els períodes impositius que finalitzin una vegada transcorregut aquest termini quan almenys la meitat dels actius estiguin situats en aquestes ciutats. No obstant això, queden exceptuades del que preveu aquest apartat les rendes que procedeixin de l'arrendament de béns immobles situats fora dels territoris esmentats.

L'import màxim de rendes amb dret a bonificació és el de les rendes obtingudes a Ceuta o Melilla, en els termes que s'assenyalen en aquest article.

Article 34. *Bonificació per prestació de serveis públics locals.*

Té una bonificació del 99 per cent la part de quota íntegra que correspongui a les rendes derivades de la prestació de qualsevol dels serveis compresos a l'apartat 2 de l'article 25 o a l'apartat 1.a), b) i c) de l'article 36 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, de competències de les entitats locals territorials, municipals i provincials, excepte quan s'explotin pel sistema d'empresa mixta o de capital íntegrament privat.

La bonificació també s'aplica quan els serveis esmentats al paràgraf anterior els prestin entitats íntegrament dependents de l'Estat o de les comunitats autònomes.

CAPÍTOL IV

Deduccions per incentivar la realització de determinades activitats

Article 35. *Deducció per activitats de recerca i desenvolupament i d'innovació tecnològica.*

1. Deducció per activitats de recerca i desenvolupament.

La realització d'activitats de recerca i desenvolupament dóna dret a practicar una deducció de la quota íntegra, en les condicions que estableix aquest apartat.

a) Concepte de recerca i desenvolupament.

Es considera recerca la indagació original planificada que persegueixi descobrir nous coneixements i una comprensió superior en l'àmbit científic i tecnològic; i es considera desenvolupament l'aplicació dels resultats de la recerca o de qualsevol altre tipus de coneixement científic per a la fabricació de nous materials o productes o per al disseny de nous processos o sistemes de producció, així com per a la millora tecnològica substancial de materials, productes, processos o sistemes preexistents.

Es considera també activitat de recerca i desenvolupament la materialització dels nous productes o processos en un pla, esquema o disseny, així com la creació d'un primer prototip no comercialitzable i els projectes de demostració inicial o projectes pilot, sempre que aquests no es puguin convertir o utilitzar per a aplicacions industrials o per a l'explotació comercial.

Així mateix, es considera activitat de recerca i desenvolupament el disseny i l'elaboració del mostrari per al llançament de nous productes. A aquests efectes, s'entén per llançament d'un nou producte la seva introducció al mercat, i per nou producte aquell la novetat del qual sigui essencial i no merament formal o accidental.

També es considera activitat de recerca i desenvolupament la creació, combinació i configuració de programari avançat, mitjançant nous teoremes i algoritmes o sistemes operatius, llenguatges, interfícies i aplicacions destinats a elaborar productes, processos o serveis nous o millorats substancialment. S'assimila a aquest concepte el programari destinat a facilitar l'accés als serveis de la societat de la informació a les persones amb discapacitat, quan es dugui a terme sense ànim de lucre. No s'hi inclouen les activitats habituals o rutinàries relacionades amb el manteniment del programari o les actualitzacions menors.

b) Base de la deducció.

La base de la deducció està constituïda per l'import de les despeses de recerca i desenvolupament i, si s'escau, per les inversions en elements d'immobilitzat material i intangible exclosos els edificis i terrenys.

Es consideren despeses de recerca i desenvolupament les efectuades pel contribuent, incloses les amortitzacions dels béns afectes a les activitats esmentades, que estiguin relacionades directament amb les activitats i s'apliquin efectivament a la realització d'aquestes i que constin individualitzades específicament per projectes.

La base de la deducció s'ha de minorar en l'import de les subvencions rebudes per fomentar les activitats en qüestió i imputables com a ingrés en el període impositiu.

Les despeses de recerca i desenvolupament que integren la base de la deducció han de correspondre a activitats efectuades a Espanya o a qualsevol Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu.

Igualment, tenen la consideració de despeses de recerca i desenvolupament les quantitats pagades per a la realització de les activitats esmentades a Espanya o a qualsevol Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu, per encàrrec del contribuent, individualment o en col·laboració amb altres entitats.

Les inversions s'entenen efectuades quan els elements patrimonials es posin en condicions de funcionament.

c) Percentatges de deducció.

1r El 25 per cent de les despeses efectuades en el període impositiu per aquest concepte.

En cas que les despeses efectuades en la realització d'activitats de recerca i desenvolupament en el període impositiu siguin superiors a la mitjana de les efectuades en els dos anys anteriors, s'aplica el percentatge que estableix el paràgraf anterior fins a la mitjana, i el 42 per cent sobre l'excés respecte d'aquesta. A més de la deducció que sigui procedent d'acord amb el que disposen els paràgrafs anteriors, s'ha de practicar una deducció addicional del 17 per cent de l'import de les despeses de personal de l'entitat corresponents a investigadors qualificats adscrits en exclusiva a activitats de recerca i desenvolupament.

2n El 8 per cent de les inversions en elements d'immobilitzat material i intangible, exclosos els edificis i terrenys, sempre que estiguin afectes exclusivament a les activitats de recerca i desenvolupament.

Els elements en què es materialitzi la inversió han de romandre en el patrimoni del contribuent, excepte pèrdues justificades, fins que compleixin la seva finalitat específica en les activitats de recerca i desenvolupament, llevat del cas en què la seva vida útil d'acord amb el mètode d'amortització, admès a la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 12, que s'apliqui, sigui inferior.

2. Deducció per activitats d'innovació tecnològica.

La realització d'activitats d'innovació tecnològica dóna dret a practicar una deducció de la quota íntegra en les condicions que estableix aquest apartat.

a) Concepte d'innovació tecnològica.

Es considera innovació tecnològica l'activitat que tingui com a resultat un avenç tecnològic en l'obtenció de nous productes o processos de producció o millores

substancials dels ja existents. Es consideren nous els productes o processos les característiques o aplicacions dels quals, des del punt de vista tecnològic, difereixin substancialment de les existents amb anterioritat.

Aquesta activitat inclou la materialització dels nous productes o processos en un pla, esquema o disseny, la creació d'un primer prototip no comercialitzable, els projectes de demostració inicial o projectes pilot, inclosos els relacionats amb l'animació i els videojocs i els mostraris tèxtils, de la indústria del calçat, de l'adob, de la marroquineria, de les joguines, del moble i de la fusta, sempre que no es puguin convertir o utilitzar per a aplicacions industrials o per a l'explotació comercial.

b) Base de la deducció.

La base de la deducció està constituïda per l'import de les despeses del període en activitats d'innovació tecnològica que corresponguin als conceptes següents:

1r Activitats de diagnòstic tecnològic tendents a la identificació, la definició i l'orientació de solucions tecnològiques avançades, independentment dels resultats en què culminin.

2n Disseny industrial i enginyeria de processos de producció, que inclouen la concepció i l'elaboració dels plans, dibuixos i suports destinats a definir els elements descriptius, les especificacions tècniques i les característiques de funcionament necessaris per fabricar, provar, instal·lat i utilitzar un producte, així com l'elaboració de mostraris tèxtils, de la indústria del calçat, de l'adob, de la marroquineria, de les joguines, del moble i de la fusta.

3r Adquisició de tecnologia avançada en forma de patents, llicències, «know-how» i dissenys. No donen dret a la deducció les quantitats satisfetes a persones o entitats vinculades al contribuent. La base corresponent a aquest concepte no pot superar la quantia d'1 milió d'euros.

4t Obtenció del certificat de compliment de les normes d'assegurament de la qualitat de la sèrie ISO 9000, GMP o similars, sense incloure les despeses corresponents a la implantació de les normes esmentades.

Es consideren despeses d'innovació tecnològica les efectuades pel contribuent que estiguin relacionades directament amb les activitats esmentades, que s'apliquen efectivament a la realització d'aquestes i que constin individualitzades específicament per projectes.

Les despeses d'innovació tecnològica que integren la base de la deducció han de correspondre a activitats efectuades a Espanya o a qualsevol Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu.

Igualment, tenen la consideració de despeses d'innovació tecnològica les quantitats pagades per dur a terme les activitats esmentades a Espanya o a qualsevol Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu, per encàrrec del contribuent, individualment o en col·laboració amb altres entitats.

La base de la deducció s'ha de minorar en l'import de les subvencions rebudes per fomentar les activitats en qüestió i imputables com a ingrés en el període impositiu.

c) Percentatge de deducció.

El 12 per cent de les despeses efectuades en el període impositiu per aquest concepte.

3. Exclusions.

No es consideren activitats de recerca i desenvolupament ni d'innovació tecnològica:

a) Les activitats que no impliquin una novetat científica o tecnològica significativa. En particular, els esforços rutinaris per millorar la qualitat de productes o processos, l'adaptació d'un producte o procés de producció ja existent als requisits específics imposats per un client, els canvis periòdics o de temporada, excepte els mostraris tèxtils i

de la indústria del calçat, de l'adob, de la marroquineria, de les joguines, del moble i de la fusta, així com les modificacions estètiques o menors de productes ja existents per diferenciar-los d'altres de similars.

b) Les activitats de producció industrial i provisió de serveis o de distribució de béns i serveis. En particular, la planificació de l'activitat productiva: la preparació i l'inici de la producció, incloent el reglatge d'eines i altres activitats diferents de les descrites a la lletra b) de l'apartat anterior; la incorporació o modificació d'instal·lacions, màquines, equips i sistemes per a la producció que no estiguin afectats a activitats qualificades de recerca i desenvolupament o d'innovació; la solució de problemes tècnics de processos productius interromputs; el control de qualitat i la normalització de productes i processos; la prospecció en matèria de ciències socials i els estudis de mercat; l'establiment de xarxes o instal·lacions per a la comercialització; l'ensinistrament i la formació del personal relacionada amb les activitats esmentades.

c) L'exploració, el sondeig o la prospecció de minerals i hidrocarburs.

4. Aplicació i interpretació de la deducció.

a) Per aplicar la deducció regulada en aquest article, els contribuents poden aportar un informe motivat emès pel Ministeri d'Economia i Competitivitat, o per un organisme adscrit a aquest, relatiu al compliment dels requisits científics i tecnològics que s'exigeixen a la lletra a) de l'apartat 1 d'aquest article per qualificar les activitats del contribuent com a recerca i desenvolupament, o a la lletra a) de l'apartat 2, per qualificar-les com a innovació, tenint en compte en tots dos casos el que estableix l'apartat 3. Aquest informe té caràcter vinculant per a l'Administració tributària.

b) El contribuent pot presentar consultes sobre la interpretació i l'aplicació d'aquesta deducció, la contestació a les quals té caràcter vinculant per a l'Administració tributària, en els termes que preveuen els articles 88 i 89 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

A aquests efectes, els contribuents poden aportar un informe motivat emès pel Ministeri d'Economia i Competitivitat, o per un organisme adscrit a aquest, relatiu al compliment dels requisits científics i tecnològics que s'exigeixen a la lletra a) de l'apartat 1 d'aquest article per qualificar les activitats del contribuent com a recerca i desenvolupament, o a la lletra a) de l'apartat 2, per qualificar-les com a innovació tecnològica, tenint en compte en tots dos casos el que estableix l'apartat 3. Aquest informe té caràcter vinculant per a l'Administració tributària.

c) Igualment, als efectes d'aplicar aquesta deducció, el contribuent pot sol·licitar a l'Administració tributària que adopti acords previs de valoració de les despeses i inversions corresponents a projectes de recerca i desenvolupament o d'innovació tecnològica, de conformitat amb el que preveu l'article 91 de la Llei general tributària.

A aquests efectes, els contribuents poden aportar un informe motivat emès pel Ministeri d'Economia i Competitivitat, o per un organisme adscrit a aquest, relatiu al compliment dels requisits científics i tecnològics que s'exigeixen a la lletra a) de l'apartat 1 d'aquest article, per qualificar les activitats del contribuent com a recerca i desenvolupament, o a la lletra a) de l'apartat 2, per qualificar-les com a innovació tecnològica, tenint en compte en tots dos casos el que estableix l'apartat 3, així com a la identificació de les despeses i inversions que es puguin imputar a les activitats esmentades. Aquest informe té caràcter vinculant per a l'Administració tributària exclusivament pel que fa a la qualificació de les activitats.

5. Desplegament reglamentari.

Es poden concretar reglamentàriament els supòsits de fet que determinen l'aplicació de les deduccions recollides en aquest precepte, així com el procediment d'adopció d'acords de valoració a què es refereix l'apartat anterior.

Article 36. *Deducció per inversions en produccions cinematogràfiques, sèries audiovisuals i espectacles en viu d'arts escèniques i musicals.*

1. Les inversions en produccions espanyoles de llargmetratges cinematogràfics i de sèries audiovisuals de ficció, animació o documental que permetin confeccionar un suport físic previ a la seva producció industrial seriada donen dret al productor a una deducció:

- a) Del 20 per cent respecte del primer milió de base de la deducció.
- b) Del 18 per cent sobre l'excés d'aquest import.

La base de la deducció està constituïda pel cost total de la producció, així com per les despeses per a l'obtenció de còpies i les despeses de publicitat i promoció a càrrec del productor fins al límit per a tots dos del 40 per cent del cost de producció.

Almenys el 50 per cent de la base de la deducció s'ha de correspondre amb despeses efectuades en territori espanyol.

L'import d'aquesta deducció no pot ser superior als 3 milions d'euros.

En el supòsit d'una coproducció, els imports que s'assenyalen en aquest apartat s'han de determinar, per a cada coproducció, en funció del percentatge respectiu de participació en aquella.

Per aplicar la deducció que estableix aquest apartat, cal que es compleixin els requisits següents:

a) Que la producció obtingui el certificat de nacionalitat corresponent i el certificat que acrediti el caràcter cultural pel que fa al seu contingut, la seva vinculació amb la realitat cultural espanyola o la seva contribució a l'enriquiment de la diversitat cultural de les obres cinematogràfiques que s'exhibeixen a Espanya, emesos per l'Institut de Cinematografia i de les Arts Audiovisuals.

b) Que es dipositi una còpia nova i en perfecte estat de la producció a la Filmoteca Espanyola o a la filmoteca reconeguda oficialment per la comunitat autònoma respectiva, en els termes que estableix l'Ordre CUL/2834/2009.

La deducció que preveu aquest apartat es genera en cada període impositiu pel cost de producció incorregut en aquest, si bé s'aplica a partir del període impositiu en què finalitzi la producció de l'obra.

No obstant això, en el supòsit de produccions d'animació, la deducció que preveu aquest apartat s'aplica a partir del període impositiu en què s'obtingui el certificat de nacionalitat assenyalat a la lletra a) anterior.

La base de la deducció s'ha de minorar en l'import de les subvencions rebudes per finançar les inversions que generen dret a deducció.

L'import d'aquesta deducció, conjuntament amb la resta d'ajudes percebudes pel contribuent, no pot superar el 50 per cent del cost de producció.

2. Els productors registrats al Registre d'empreses cinematogràfiques del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport que s'encarreguin de l'execució d'una producció estrangera de llargmetratges cinematogràfics o d'obres audiovisuals que permetin confeccionar un suport físic previ a la seva producció industrial seriada, tenen dret a una deducció del 15 per cent de les despeses efectuades en territori espanyol, sempre que aquestes despeses siguin d'almenys 1 milió d'euros.

La base de la deducció està constituïda per les despeses següents efectuades en territori espanyol relacionades directament amb la producció:

- 1r Les despeses de personal creatiu, sempre que tingui residència fiscal a Espanya o en algun Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, amb el límit de 50.000 euros per persona.
- 2n Les despeses derivades de l'ús d'indústries tècniques i altres proveïdors.

L'import d'aquesta deducció no pot ser superior a 2,5 milions d'euros per cada producció realitzada.

La deducció que preveu aquest apartat queda exclosa del límit a què es refereix l'últim paràgraf de l'apartat 1 de l'article 39 d'aquesta Llei. Als efectes de calcular aquest límit, no es computa aquesta deducció.

L'import de la deducció, conjuntament amb la resta d'ajudes percebudes pel contribuent, no pot superar el 50 per cent del cost de producció.

3. Les despeses efectuades en la producció i l'exhibició d'espectacles en viu d'arts escèniques i musicals tenen una deducció del 20 per cent.

La base de la deducció està constituïda pels costos directes de caràcter artístic, tècnic i promocional incorreguts en les activitats referides.

La deducció generada en cada període impositiu no pot superar l'import de 500.000 euros per contribuent.

Per aplicar aquesta deducció, cal que es compleixin els requisits següents:

a) Que el contribuent hagi obtingut un certificat a l'efecte, en els termes que s'estableixin per ordre ministerial, de l'Institut Nacional de les Arts Escèniques i de la Música.

b) Que, dels beneficis obtinguts en la realització d'aquestes activitats en l'exercici en què es generi el dret a la deducció, el contribuent destini almenys el 50 per cent a dur a terme activitats que donin dret a aplicar la deducció que preveu aquest apartat. El termini per complir aquesta obligació és el comprès entre l'inici de l'exercici en què s'hagin obtingut els beneficis i els quatre anys següents al tancament de l'exercici en qüestió.

La base d'aquesta deducció s'ha de minorar en l'import de les subvencions rebudes per finançar les despeses que generin el dret a aquesta. L'import de la deducció, juntament amb les subvencions percebudes pel contribuent, no pot superar el 80 per cent de les despeses.

Article 37. *Deduccions per creació d'ocupació.*

1. Les entitats que contractin el seu primer treballador mitjançant un contracte de treball per temps indefinit de suport als emprenedors, definit a l'article 4 de la Llei 3/2012, de 6 de juliol, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral, que sigui menor de 30 anys poden deduir de la quota íntegra la quantitat de 3.000 euros.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, les entitats que tinguin una plantilla inferior a 50 treballadors en el moment de concertar contractes de treball per temps indefinit de suport als emprenedors, definit a l'article 4 de la Llei de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral, amb desocupats beneficiaris d'una prestació contributiva per desocupació regulada al títol III del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, poden deduir de la quota íntegra el 50 per cent de l'import més baix dels següents:

a) L'import de la prestació per desocupació que el treballador tingui pendent de percebre en el moment de la contractació.

b) L'import corresponent a 12 mensualitats de la prestació per desocupació que tingui reconeguda.

Aquesta deducció és aplicable respecte dels contractes signats en el període impositiu fins arribar a una plantilla de 50 treballadors, i sempre que en els 12 mesos següents a l'inici de la relació laboral es produeixi, respecte de cada treballador, un increment de la plantilla mitjana total de l'entitat en almenys una unitat respecte a l'existent en els 12 mesos anteriors.

L'aplicació d'aquesta deducció està condicionada al fet que el treballador contractat hagi percebut la prestació per desocupació durant almenys tres mesos abans de l'inici de la relació laboral. A aquests efectes, el treballador ha de proporcionar a l'entitat un certificat del Servei Públic d'Ocupació Estatal sobre l'import de la prestació pendent de percebre en la data prevista d'inici de la relació laboral.

3. Les deduccions que preveuen els apartats anteriors s'apliquen en la quota íntegra del període impositiu corresponent a la finalització del període de prova d'un any exigint en el tipus de contracte corresponent, i estan condicionades al manteniment d'aquesta relació laboral durant almenys tres anys des de la data d'inici. L'incompliment de qualsevol dels requisits que s'assenyalen en aquest article determina la pèrdua de la deducció, que s'ha de regularitzar tal com estableix l'article 125.3 d'aquesta Llei.

No obstant això, no s'entén incomplerta l'obligació de mantenir el lloc de treball quan el contracte laboral s'extingeixi, una vegada transcorregut el període de prova, per causes objectives o acomiadament disciplinari quan l'un o l'altre sigui declarat o reconegut com a procedent, o per dimissió, mort, jubilació o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa del treballador.

El treballador contractat que doni dret a una de les deduccions que preveu aquest article no es computa als efectes de l'increment de plantilla que estableix l'article 102 d'aquesta Llei.

4. En el supòsit de contractes a temps parcial, les deduccions que preveu aquest article s'apliquen de manera proporcional a la jornada de treball pactada al contracte.

Article 38. Deducció per creació d'ocupació per a treballadors amb discapacitat.

1. És deduïble de la quota íntegra la quantitat de 9.000 euros per cada persona/any d'increment de la mitjana de plantilla de treballadors amb discapacitat en un grau igual o superior al 33 per cent i inferior al 65 per cent, contractats pel contribuent, experimentat durant el període impositiu, respecte a la plantilla mitjana de treballadors de la mateixa naturalesa del període immediatament anterior.

2. És deduïble de la quota íntegra la quantitat de 12.000 euros per cada persona/any d'increment de la mitjana de plantilla de treballadors amb discapacitat en un grau igual o superior al 65 per cent, contractats pel contribuent, experimentat durant el període impositiu, respecte a la plantilla mitjana de treballadors de la mateixa naturalesa del període immediatament anterior.

3. Els treballadors contractats que donin dret a la deducció que preveu aquest article no es computen als efectes de la llibertat d'amortització amb creació d'ocupació regulada a l'article 102 d'aquesta Llei.

Article 39. Normes comunes a les deduccions que preveu aquest capítol.

1. Les deduccions que preveu aquest capítol s'han de practicar una vegada efectuades les deduccions i bonificacions dels capítols II i III d'aquest títol.

Les quantitats corresponents al període impositiu no deduïdes es poden aplicar en les liquidacions dels períodes impositius que concloguin en els 15 anys immediats i successius. No obstant això, les quantitats corresponents a la deducció que preveu l'article 35 d'aquesta Llei es poden aplicar en les liquidacions dels períodes impositius que concloguin en els 18 anys immediats i successius.

El còmput dels terminis per aplicar les deduccions que preveu aquest capítol es pot diferir fins al primer exercici en què, dins del període de prescripció, es produeixin resultats positius, en els casos següents:

- a) En les entitats de nova creació.
- b) En les entitats que sanegin pèrdues d'exercicis anteriors mitjançant l'aportació efectiva de nous recursos, sense que es considerin com a tal l'aplicació o la capitalització de reserves.

L'import de les deduccions que preveu aquest capítol a les quals fa referència aquest apartat, aplicades en el període impositiu, no poden excedir conjuntament el 25 per cent de la quota íntegra minorada en les deduccions per evitar la doble imposició internacional i les bonificacions. Tanmateix, el límit s'eleva al 50 per cent quan l'import de la deducció

que preveu l'article 35 d'aquesta Llei, corresponent a despeses i inversions efectuades en el període impositiu en qüestió, excedeixi en un 10 per cent la quota íntegra, minorada en les deduccions per evitar la doble imposició internacional i les bonificacions.

2. No obstant això, en el cas d'entitats a les quals sigui aplicable el tipus de gravamen que preveuen l'apartat 1 o l'apartat 6 de l'article 29 d'aquesta Llei, les deduccions per activitats de recerca i desenvolupament i d'innovació tecnològica a què es refereixen els apartats 1 i 2 de l'article 35 d'aquesta Llei poden quedar excloses, opcionalment, del límit que estableix l'últim paràgraf de l'apartat anterior, i es poden aplicar amb un descompte del 20 per cent del seu import, en els termes que estableix aquest apartat. En el cas d'insuficiència de quota, se'n pot sol·licitar l'abonament a l'Administració tributària a través de la declaració d'aquest impost, una vegada finalitzat el termini a què es refereix la lletra a) següent. Aquest abonament es regeix pel que disposen l'article 31 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la normativa que la desplega, sense que en cap cas es produeixi la meritació de l'interès de demora a què es refereix l'apartat 2 de l'article 31.

L'import de la deducció aplicada o abonada, d'acord amb el que disposa aquest apartat, en el cas de les activitats d'innovació tecnològica, no pot superar conjuntament l'import d'1 milió d'euros anuals. Així mateix, l'import de la deducció aplicada o abonada per les activitats de recerca i desenvolupament i d'innovació tecnològica, d'acord amb el que disposa aquest apartat, no pot superar conjuntament, i per tots els conceptes, els 3 milions d'euros anuals. Tots dos límits s'apliquen a tot el grup de societats, en el supòsit d'entitats que formin part del mateix grup segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la seva residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.

Per aplicar el que disposa aquest apartat, cal que es compleixin els requisits següents:

a) Que transcorri almenys un any des de la finalització del període impositiu en què es va generar la deducció sense que aquesta hagi estat objecte d'aplicació.

b) Que la plantilla mitjana o, alternativament, la plantilla mitjana adscrita a activitats de recerca i desenvolupament i d'innovació tecnològica no es vegi reduïda des del final del període impositiu en què es va generar la deducció fins a la finalització del termini a què es refereix la lletra c) següent.

c) Que es destini un import equivalent a la deducció aplicada o abonada, a despeses de recerca i desenvolupament i d'innovació tecnològica o a inversions en elements de l'immobilitzat material o immobilitzat intangible afectes exclusivament a les activitats esmentades, exclosos els immobles, en els 24 mesos següents a la finalització del període impositiu en la declaració del qual es dugui a terme l'aplicació corresponent o la sol·licitud d'abonament.

d) Que l'entitat hagi obtingut un informe motivat sobre la qualificació de l'activitat com a recerca i desenvolupament o innovació tecnològica o un acord previ de valoració de les despeses i inversions corresponents a les activitats esmentades, en els termes que estableix l'apartat 4 de l'article 35 d'aquesta Llei.

Adicionalment, en el supòsit que les despeses de recerca i desenvolupament del període impositiu superin el 10 per cent de l'import net de la xifra de negocis d'aquest, la deducció que preveu l'apartat 1 de l'article 35 d'aquesta Llei generada en el període impositiu en qüestió pot quedar exclosa del límit que estableix l'últim paràgraf de l'apartat anterior, i es pot aplicar o abonar amb un descompte del 20 per cent del seu import en la primera declaració que es presenti una vegada transcorregut el termini a què es refereix la lletra a) anterior, fins a un import addicional de 2 milions d'euros.

L'incompliment de qualsevol d'aquests requisits comporta la regularització de les quantitats aplicades o abonades indegudament, tal com estableix l'article 125.3 d'aquesta Llei.

3. En cas d'insuficiència de quota en l'aplicació de la deducció que preveu l'apartat 2 de l'article 36 d'aquesta Llei, se'n pot sol·licitar l'abonament a l'Administració tributària a través de la declaració d'aquest impost. Aquest abonament es regeix pel que disposen

l'article 31 de la Llei general tributària i la normativa que la desplega, sense que es produeixi en cap cas la meritació de l'interès de demora a què es refereix l'apartat 2 de l'article 31.

4. Una mateixa inversió no pot donar lloc a l'aplicació de més d'una deducció en la mateixa entitat excepte disposició expressa, ni pot donar lloc a l'aplicació d'una deducció en més d'una entitat.

5. Els elements patrimonials afectes a les deduccions que preveuen els articles anteriors han de romandre en funcionament durant cinc anys, o tres, si es tracta de béns mobles, o durant la seva vida útil, si és inferior.

Conjuntament amb la quota corresponent al període impositiu en què es manifesti l'incompliment d'aquest requisit, s'ha d'ingressar la quantitat deduïda, a més dels interessos de demora.

6. El dret de l'Administració a comprovar les deduccions que preveu aquest capítol prescriu al cap de 10 anys a comptar de l'endemà del dia en què finalitzi el termini establert per presentar la declaració o l'autoliquidació corresponents al període impositiu en què es va generar el dret a l'aplicació.

Una vegada transcorregut aquest termini, el contribuent ha d'acreditar que les deduccions que vol que s'apliquin són procedents, així com la seva quantia, mitjançant l'exhibició de la liquidació o l'autoliquidació i de la comptabilitat, amb acreditació del dipòsit pertinent al Registre Mercantil durant el termini esmentat.

CAPÍTOL V

Pagament fraccionat

Article 40. *El pagament fraccionat.*

1. En els primers 20 dies naturals dels mesos d'abril, octubre i desembre, els contribuents han d'efectuar un pagament fraccionat a compte de la liquidació corresponent al període impositiu que estigui en curs el dia 1 de cadascun dels mesos indicats.

No han d'efectuar el pagament fraccionat ni estan obligades a presentar la declaració corresponent les entitats a les quals fan referència els apartats 4 i 5 de l'article 29 d'aquesta Llei.

2. La base per calcular el pagament fraccionat és la quota íntegra de l'últim període impositiu amb un termini de declaració que estigui vençut el primer dia dels 20 naturals a què fa referència l'apartat anterior, minorat en les deduccions i bonificacions que siguin aplicables al contribuent, així com en les retencions i ingressos a compte corresponents a aquell.

Quan l'últim període impositiu conclòs sigui d'una durada inferior a l'any, també s'ha de tenir en compte la part proporcional de la quota de períodes impositius anteriors, fins a completar un període de 12 mesos.

La quantia del pagament fraccionat que preveu aquest apartat és el resultat d'aplicar a la base el percentatge del 18 per cent.

3. Els pagaments fraccionats també es poden fer, a opció del contribuent, sobre la part de la base imposable del període dels tres, nou o onze primers mesos de cada any natural determinada segons les normes que preveu aquesta Llei.

Els contribuents amb un període impositiu que no coincideixi amb l'any natural han d'efectuar el pagament fraccionat sobre la part de la base imposable corresponent als dies transcorreguts des de l'inici del període impositiu fins al dia anterior a l'inici de cadascun dels períodes d'ingrés del pagament fraccionat a què es refereix l'apartat 1. En aquests supòsits, el pagament fraccionat és a compte de la liquidació corresponent al període impositiu que estigui en curs el dia anterior a l'inici de cadascun dels períodes de pagament esmentats.

Perquè l'opció a què es refereix aquest apartat sigui vàlida i produeixi efectes, s'ha d'exercir en la declaració censal corresponent, durant el mes de febrer de l'any natural a partir del qual hagi de ser efectiva, sempre que el període impositiu a què es refereix

l'opció coincideixi amb l'any natural. En cas contrari, l'opció s'ha d'exercir en la declaració censal corresponent, durant el termini de dos mesos a comptar de l'inici del període impositiu en qüestió o dins del termini comprès entre l'inici del període impositiu i la finalització del termini per efectuar el primer pagament fraccionat corresponent al període impositiu referit quan aquest últim termini sigui inferior a dos mesos.

El contribuent queda vinculat a aquesta modalitat del pagament fraccionat respecte dels pagaments corresponents al mateix període impositiu i als següents, mentre no es renunciï a aplicar-lo a través de la declaració censal corresponent que s'ha d'exercir en els mateixos terminis que els establerts al paràgraf anterior.

No obstant això, estan obligats a aplicar la modalitat a què es refereix aquest apartat els contribuents amb una xifra de negocis d'un import net que hagi superat la quantitat de 6 milions d'euros durant els 12 mesos anteriors a la data en què s'iniciï el període impositiu al qual correspongui el pagament fraccionat.

La quantia del pagament fraccionat que preveu aquest apartat és el resultat d'aplicar a la base el percentatge que resulti de multiplicar per cinc setens el tipus de gravamen arrodonit per defecte. De la quota resultant s'han de deduir les bonificacions del capítol III del present títol, les altres bonificacions que siguin aplicables al contribuent, les retencions i els ingressos a compte practicats sobre els ingressos del contribuent, i els pagaments fraccionats efectuats corresponents al període impositiu.

4. Els percentatges que preveuen els dos apartats anteriors poden ser modificats per la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

5. El pagament fraccionat té la consideració de deute tributari.

CAPÍTOL VI

Deducció dels pagaments a compte

Article 41. *Deducció de les retencions, els ingressos a compte i els pagaments fraccionats.*

Són deduïbles de la quota íntegra:

- Les retencions a compte.
- Els ingressos a compte.
- Els pagaments fraccionats.

Quan aquests conceptes superin la quantitat resultant de practicar en la quota íntegra de l'impost les bonificacions i deduccions que siguin aplicables al contribuent per aquest impost, l'Administració tributària ha de procedir a tornar, d'ofici, l'excés corresponent.

TÍTOL VII

Règims tributaris especials

CAPÍTOL I

Definició i regles d'aplicació dels règims tributaris especials

Article 42. *Definició i regles d'aplicació.*

1. Són règims tributaris especials els regulats en aquest títol, sigui per raó de la naturalesa dels contribuents afectats o per raó de la naturalesa dels fets, els actes o les operacions de què es tracti.

2. Les normes contingudes en aquest títol s'apliquen amb caràcter preferent respecte de les previstes a la resta de títols d'aquesta Llei, que tenen caràcter supletori.

CAPÍTOL II

Agrupacions d'interès econòmic, espanyoles i europees, i d'unions temporals d'empreses

Article 43. *Agrupacions d'interès econòmic espanyoles.*

1. A les agrupacions d'interès econòmic regulades per la Llei 12/1991, de 29 d'abril, d'agrupacions d'interès econòmic, se'ls apliquen les normes generals d'aquest impost amb les especialitats següents:

a) Estan subjectes a les obligacions tributàries derivades de l'aplicació d'aquesta Llei, a excepció del pagament del deute tributari per la part de base imposable imputable als socis residents en territori espanyol.

En el supòsit que l'entitat apliqui la modalitat de pagaments fraccionats regulada a l'apartat 3 de l'article 40 d'aquesta Llei, la base de càlcul no ha d'incloure la part de la base imposable atribuïble als socis que hagin de suportar la imputació de la base imposable. En cap cas és procedent la devolució a què es refereix l'article 41 d'aquesta Llei en relació amb aquesta mateixa part.

b) Són imputables als seus socis residents en territori espanyol o no residents amb establiment permanent en aquest:

1r Les despeses financeres netes que, d'acord amb l'article 16 d'aquesta Llei, no hagin estat objecte de deducció en aquestes entitats en el període impositiu. Les despeses financeres netes que s'imputin als seus socis no són deduïbles per l'entitat.

2n La reserva de capitalització que, d'acord amb el que disposa l'article 25 d'aquesta Llei, no hagi estat aplicada per aquestes entitats en el període impositiu. La reserva de capitalització que s'imputi als seus socis no pot ser aplicada per l'entitat, llevat que el soci sigui contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

3r Les bases imposables positives, minorades o incrementades, si s'escau, en la reserva d'anivellament a què es refereix l'article 105 d'aquesta Llei, o negatives, obtingudes per aquestes entitats. Les bases imposables negatives que imputin als seus socis no són compensables per l'entitat que les va obtenir.

4t Les bases de les deduccions i de les bonificacions en la quota a les quals tingui dret l'entitat. Les bases de les deduccions i de les bonificacions s'han d'integrar en la liquidació dels socis, minorant la quota segons que correspongui per aplicació de les normes d'aquest impost o de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

5è Les retencions i els ingressos a compte corresponents a l'entitat.

La reserva d'anivellament de bases imposables a què es refereix l'article 105 d'aquesta Llei s'ha d'afegir, si s'escau, a la base imposable de l'agrupació d'interès econòmic.

2. Els dividendes i les participacions en beneficis que corresponguin a socis no residents en territori espanyol han de tributar en aquest concepte, de conformitat amb les normes que estableixen el text refós de Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, i els convenis per evitar la doble imposició subscrits per Espanya.

3. Els dividendes i les participacions en beneficis que corresponguin a socis que hagin de suportar la imputació de la base imposable i que procedeixin de períodes impositius durant els quals l'entitat estava en el present règim, no han de tributar per aquest impost ni per l'impost sobre la renda de les persones físiques.

L'import d'aquests dividendes o participacions en beneficis no s'ha d'integrar en el valor d'adquisició de les participacions dels socis als quals s'hagin imputat. En el cas dels socis que adquireixin les participacions amb posterioritat a la imputació, se n'ha de disminuir el valor d'adquisició en l'import esmentat.

4. En la transmissió de participacions en el capital, fons propis o resultats d'entitats acollides al present règim, s'ha d'incrementar el valor d'adquisició en l'import dels beneficis socials que, sense distribució efectiva, s'hagin imputat als socis com a rendes de les seves participacions en el període de temps comprès entre l'adquisició i la transmissió.

Igualment, s'ha de minorar el valor d'adquisició en l'import de les pèrdues socials que s'hagin imputat als socis. No obstant això, quan així ho estableixin els criteris comptables, s'ha de minorar el valor d'adquisició en l'import de les despeses financeres, les bases imposables negatives, la reserva de capitalització i les deduccions i bonificacions que s'hagin imputat als socis en el període de temps comprès entre l'adquisició i la transmissió, fins que s'anul·li el valor referit, i també s'ha d'integrar en la base imposable l'ingrés financer corresponent.

5. Aquest règim fiscal no és aplicable en els períodes impositius en què es duuguin a terme activitats diferents de les adequades al seu objecte o en què es posseeixin, directament o indirectament, participacions en societats que siguin socis seus, o dirigeixin o controlin, directament o indirectament, les activitats dels seus socis o de tercers.

Article 44. *Agrupacions d'interès econòmic europees.*

1. A les agrupacions d'interès econòmic europees regulades pel Reglament (CEE) núm. 2137/1985 del Consell, de 25 de juliol de 1985, i als seus socis, se'ls aplica el que estableix l'article anterior amb les especialitats següents:

a) Estan subjectes a les obligacions tributàries derivades de l'aplicació d'aquesta Llei, a excepció del pagament del deute tributari.

Aquestes entitats no han d'efectuar els pagaments fraccionats als quals fa referència l'article 40 d'aquesta Llei, ni tampoc els és aplicable la devolució que recull l'article 41 de la mateixa Llei.

b) Si l'entitat no és resident en territori espanyol, els seus socis residents a Espanya han d'integrar en la base imposable de l'impost sobre societats o de l'impost sobre la renda de les persones físiques, segons que correspongui, la part corresponent dels beneficis o les pèrdues determinades en l'agrupació, corregides per l'aplicació de les normes per determinar la base imposable que estableix aquesta Llei.

Quan l'activitat exercida pels socis a través de l'agrupació hagi donat lloc a l'existència d'un establiment permanent a l'estranger, són aplicables les normes que preveuen aquesta Llei o el conveni respectiu per evitar la doble imposició internacional subscrit per Espanya.

c) Els socis no residents en territori espanyol, independentment del fet que l'entitat resideixi dins o fora d'Espanya, estan subjectes per l'impost sobre la renda de no residents únicament si, d'acord amb el que estableixen l'article 13 del text refós de Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, o el conveni respectiu de doble imposició internacional, resulta que l'activitat exercida per aquells a través de l'agrupació dóna lloc a l'existència d'un establiment permanent al territori esmentat.

d) Els beneficis imputats als socis no residents en territori espanyol que hagin estat sotmesos a tributació en virtut de normes de l'impost sobre rendes de no residents no estan subjectes a tributació per raó de la seva distribució.

2. El règim que preveuen els apartats anteriors no és aplicable en el període impositiu en què l'agrupació d'interès econòmic europea dugui a terme activitats diferents de les pròpies del seu objecte o les prohibides a l'apartat 2 de l'article 3 del Reglament CEE 2137/1985, de 25 de juliol.

Article 45. *Unions temporals d'empreses.*

1. Les unions temporals d'empreses regulades a la Llei 18/1982, de 26 de maig, sobre règim fiscal d'agrupacions i unions temporals d'empreses i de les societats de desenvolupament industrial regional, i inscrites al registre especial del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, així com les seves empreses membres, tributen d'acord amb el que disposa l'article 43 d'aquesta Llei, excepte pel que fa a la regla de valoració que estableix el segon paràgraf de l'apartat 4 de l'article esmentat.

En el cas de participacions en unions temporals d'empreses, el valor d'adquisició s'ha de minorar en l'import de les pèrdues socials que s'hagin imputat als socis.

2. Les empreses membres d'una unió temporal d'empreses que operi a l'estranger, així com les entitats que participin en obres, serveis o subministraments que duguin a terme o prestin a l'estranger mitjançant fórmules de col·laboració anàlogues a les unions temporals, es poden acollir per les rendes procedents de l'estranger a l'exempció que preveu l'article 22 o a la deducció per doble imposició que preveu l'article 31 d'aquesta Llei, sempre que es compleixin els requisits que s'hi estableixen.

3. El que preveu aquest article no és aplicable en els períodes impositius en què el contribuïent dugui a terme activitats diferents d'aquelles en les quals ha de consistir el seu objecte social.

Article 46. *Criteris d'imputació.*

1. Les imputacions a què es refereix aquest capítol s'han d'efectuar a les persones o entitats que tinguin els drets econòmics inherents a la qualitat de soci o d'empresa membre el dia de la conclusió del període impositiu de l'entitat sotmesa al present règim, en la proporció que resulti dels estatuts de l'entitat.

2. La imputació s'ha d'efectuar:

a) Quan els socis o les empreses membres siguin entitats sotmeses a aquest règim, en la data de finalització del període impositiu de l'entitat sotmesa a aquest règim.

b) En els altres supòsits, en el període impositiu següent, llevat que es decideixi fer-ho de manera continuada en la mateixa data de finalització del període impositiu de l'entitat sotmesa a aquest règim.

L'opció s'ha de manifestar en la primera declaració de l'impost en què hagi de tenir efecte, i s'ha de mantenir durant tres anys.

Article 47. *Identificació de socis o empreses membres.*

Les entitats a les quals sigui d'aplicació el que disposa aquest capítol han de presentar, juntament amb la seva declaració de l'impost sobre societats, una relació de les persones que tinguin els drets inherents o la qualitat de soci o empresa membre l'últim dia del seu període impositiu, així com la proporció en què cadascuna d'elles participi en els resultats de les entitats en qüestió.

CAPÍTOL III

Entitats dedicades a l'arrendament d'habitatge

Article 48. *Àmbit d'aplicació.*

1. Es poden acollir al règim que preveu aquest capítol les societats que tinguin com a activitat econòmica principal l'arrendament d'habitatges situats en territori espanyol que hagin construït, promogut o adquirit. Aquesta activitat és compatible amb la realització d'altres activitats complementàries, i amb la transmissió dels immobles arrendats una vegada transcorregut el període mínim de manteniment a què es refereix la lletra b) de l'apartat 2 següent.

Als efectes de l'aplicació d'aquest règim especial, únicament s'entén per arrendament d'habitatge el definit a l'article 2.1 de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, sempre que es compleixin els requisits i les condicions que estableix la Llei esmentada per als contractes d'arrendament d'habitatges.

S'assimilen a habitatges el mobiliari, els trasters, les places de garatge amb el màxim de dues i qualsevol altra dependència, espai arrendat o servei cedit com a accessoris de la finca pel mateix arrendador, exclosos els locals de negoci, sempre que tots ells s'arrendin conjuntament amb l'habitatge.

2. Per aplicar el règim fiscal especial regulat en aquest capítol, cal que es compleixin els requisits següents:

- a) Que el nombre d'habitatges arrendats o oferts en arrendament per l'entitat en cada període impositiu sigui en tot moment igual o superior a vuit.
- b) Que els habitatges romanguin arrendats o oferts en arrendament durant almenys tres anys. Aquest termini s'ha de computar:

1r En el cas d'habitatges que figurin en el patrimoni de l'entitat abans del moment d'acollir-se al règim, des de la data d'inici del període impositiu en què es comuniqui l'opció pel règim, sempre que en aquesta data l'habitatge estigui arrendat. Si no, cal ajustar-se al que disposa el paràgraf següent.

2n En el cas d'habitatges adquirits o promoguts amb posterioritat per l'entitat, des de la data en què els va arrendar per primera vegada.

L'incompliment d'aquest requisit implica, per a cada habitatge, la pèrdua de la bonificació que hauria correspost. Juntament amb la quota del període impositiu en què es va produir l'incompliment, s'ha d'ingressar l'import de les bonificacions aplicades en la totalitat dels períodes impositius en què hagi estat aplicable aquest règim especial, sense perjudici dels interessos de demora, recàrrecs i sancions que, si s'escau, siguin procedents.

c) Que les activitats de promoció immobiliària i d'arrendament siguin objecte de comptabilització separada per a cada immoble adquirit o promogut, amb el desglossament que calgui per conèixer la renda corresponent a cada habitatge, local o finca registral independent en què aquests es divideixin.

d) En el cas d'entitats que duguin a terme activitats complementàries a l'activitat econòmica principal d'arrendament d'habitatges, que almenys el 55 per cent de les rendes del període impositiu, excloses les derivades de la transmissió dels immobles arrendats una vegada transcorregut el període mínim de manteniment a què es refereix la lletra b) anterior, o alternativament, que almenys el 55 per cent del valor de l'actiu de l'entitat, siguin susceptibles de generar rendes que tinguin dret a l'aplicació de la bonificació a què es refereix l'article 49.1 d'aquesta Llei.

3. Cal comunicar l'opció per aquest règim a l'Administració tributària. El règim fiscal especial s'aplica en el període impositiu que finalitzi amb posterioritat a aquesta comunicació i en els successius que conculguin abans que es comuniqui a l'Administració tributària la renúncia al règim.

4. Quan a l'entitat li sigui aplicable qualsevol dels altres règims especials que preveu aquest títol VII, excepte el de consolidació fiscal, transparència fiscal internacional i el de les fusions, escissions, aportacions d'actiu, bescanvi de valors i el de determinats contractes d'arrendament financer, no pot optar pel règim regulat en aquest capítol, sense perjudici del que estableix el paràgraf següent.

Les entitats a les quals, d'acord amb el que estableix l'article 101 d'aquesta Llei, els siguin aplicables els incentius fiscals per a les petites empreses que preveu el capítol XI d'aquest títol VII, poden optar entre aplicar els incentius o aplicar el règim regulat en aquest capítol.

Article 49. *Bonificacions.*

1. Té una bonificació del 85 per cent la part de quota íntegra que correspongui a les rendes derivades de l'arrendament d'habitatges que compleixin els requisits de l'article anterior.

La bonificació que preveu aquest apartat és incompatible, pel que fa a les rendes bonificades, amb la reserva de capitalització que preveu l'article 25 d'aquesta Llei.

2. La renda que es bonifica derivada de l'arrendament ha d'estar integrada per a cada habitatge per l'ingrés íntegre obtingut, minorat en les despeses deduïbles fiscalment relacionades directament amb l'obtenció de l'ingrés i en la part de les despeses generals que corresponguin proporcionalment a l'ingrés.

En el cas d'habitatges que s'hagin adquirit en virtut dels contractes d'arrendament financer als quals fa referència el capítol XII del títol VII d'aquesta Llei, per calcular la renda que es bonifica no es tenen en compte les correccions derivades de l'aplicació del règim especial en qüestió.

3. En el cas de dividendes o participacions en beneficis distribuïts amb càrrec a les rendes a les quals hagi estat aplicable la bonificació que preveu l'apartat 1 anterior, l'exempció que s'assenyala a l'article 21 d'aquesta Llei s'aplica sobre el 50 per cent del seu import. Aquests dividendes o participacions en beneficis no han de ser objecte d'eliminació quan l'entitat tributi en el règim de consolidació fiscal. A aquests efectes, es considera que el primer benefici distribuït procedeix de rendes no bonificades.

En el cas de rendes derivades de la transmissió de participacions en el capital d'entitats que hagin aplicat aquest règim fiscal, són aplicables les regles generals d'aquest impost. No obstant això, si escau aplicar l'article 21 d'aquesta Llei, la part de la renda que es correspongui amb reserves procedents de beneficis no distribuïts bonificats té dret a l'exempció que preveu aquest article sobre el 50 per cent de les reserves. Aquestes rendes no han de ser objecte d'eliminació quan la transmissió correspongui a una operació interna dins d'un grup fiscal.

CAPÍTOL IV

Societats i fons de capital de risc i societats de desenvolupament industrial regional

Article 50. *Entitats de capital de risc i els seus socis.*

1. Les entitats de capital de risc, regulades a la Llei 22/2014, de 12 de novembre, per la qual es regulen les entitats de capital de risc, altres entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat i les societats gestores d'entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat, i per la qual es modifica la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, estan exemptes en el 99 per cent de les rendes positives que obtinguin en la transmissió de valors representatius de la participació en el capital o en fons propis de les empreses o entitats de capital de risc a què es refereix l'article 2 de la Llei esmentada, en relació amb les rendes que no compleixin els requisits que estableix l'article 21 d'aquesta Llei, sempre que la transmissió es produeixi a partir de l'inici del segon any de tinença computat des del moment d'adquisició o de l'exclusió de cotització i fins al quinzè, inclusivament.

De manera excepcional, es pot admetre una ampliació d'aquest últim termini fins al vintè any, inclusivament. Cal determinar per reglament els supòsits, les condicions i els requisits que habiliten per procedir a aquesta ampliació.

A excepció del supòsit que preveu el paràgraf anterior, l'exempció no s'aplica el primer any i a partir del quinzè.

No obstant això, en el cas de rendes que s'obtinguin en la transmissió de valors representatius de la participació en el capital o en fons propis de les empreses a què es refereix el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 2 esmentat que no compleixin els requisits que estableix l'article 21 d'aquesta Llei, l'exempció només s'ha d'aplicar si, almenys, els immobles que representen el 85 per cent del valor comptable total dels immobles de l'entitat participada estiguin afectes, ininterrompudament durant el temps de tinença dels valors, a l'exercici d'una activitat econòmica en els termes previstos a l'impost sobre la renda de les persones físiques, diferent de la financera, tal com es defineix a la Llei reguladora de les entitats de capital de risc i de les seves societats gestores, o immobiliària.

En cas que l'entitat participada accedeixi a cotitzar en un mercat de valors regulat, l'exempció que preveuen els paràgrafs anteriors només s'ha d'aplicar si l'entitat de capital de risc procedeix a transmetre la seva participació en el capital de l'empresa participada en un termini no superior a tres anys, comptats des de la data en què s'hagi produït l'admissió a cotització d'aquesta última.

2. Les entitats de capital de risc, regulades a la Llei 25/2005, de 24 de novembre, reguladora de les entitats de capital de risc i les seves societats gestores, poden aplicar l'exempció que preveu l'article 21.1 d'aquesta Llei als dividendes i les participacions en beneficis procedents de les societats o entitats que promoguin o fomentin, siguin quins siguin el percentatge de participació i el temps de tinença de les accions o participacions.

3. Els dividendes o les participacions en beneficis percebuts pels socis de les entitats de capital de risc tenen el tractament següent:

a) Donen dret a l'exempció que preveu l'article 21.1 d'aquesta Llei, siguin quins siguin el percentatge de participació i el temps de tinença de les accions o participacions quan el seu perceptor sigui un contribuent d'aquest impost o de l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent a Espanya.

b) No s'entenen obtinguts en territori espanyol quan el seu perceptor sigui una persona física o una entitat contribuent de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent a Espanya.

4. Les rendes positives posades de manifest en la transmissió o el reemborsament d'accions o participacions representatives del capital o els fons propis de les entitats de capital de risc tenen el tractament següent:

a) Donen dret a l'exempció que preveu l'article 21.3 d'aquesta Llei, siguin quins siguin el percentatge de participació i el temps de tinença de les accions o participacions quan el seu perceptor sigui un contribuent d'aquest impost o de l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent a Espanya.

b) No s'entenen obtingudes en territori espanyol quan el seu perceptor sigui una persona física o una entitat contribuent de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent a Espanya.

5. El que disposa aquest article no s'aplica a les rendes que s'obtinguin a través d'un país o territori qualificat de paradís fiscal o quan l'adquirent resideixi en aquest país o territori.

6. L'exempció que preveu l'apartat 1 d'aquest article no s'aplica en cas de no complir-se els requisits que estableix l'article 21 d'aquesta Llei, quan:

a) L'adquirent resideixi en un país o territori qualificat de paradís fiscal.

b) La persona o entitat adquirent estigui vinculada amb l'entitat de capital de risc, llevat que sigui una altra entitat de capital de risc; en aquest cas, aquesta última s'ha de subrogar en el valor i la data d'adquisició de l'entitat transmissora.

c) Els valors transmesos hagin estat adquirits a una persona o a una entitat vinculada amb l'entitat de capital de risc.

Article 51. *Socis de les societats de desenvolupament industrial regional.*

Els dividendes o les participacions en beneficis percebuts de les societats participades per les societats de desenvolupament industrial regional regulades a la Llei 18/1982, de 26 de maig, sobre règim fiscal d'agrupacions i unions temporals d'empreses i de les societats de desenvolupament industrial regional, gaudeixen de l'exempció que preveu l'article 21.1 d'aquesta Llei siguin quins siguin el percentatge de participació i el temps de tinença de les accions o participacions.

CAPÍTOL V

Institucions d'inversió col·lectiva

Article 52. *Tributació de les institucions d'inversió col·lectiva.*

1. Les institucions d'inversió col·lectiva regulades a la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, a excepció de les sotmeses al tipus general

de gravamen, no tenen dret a l'exempció que preveu l'article 21 d'aquesta Llei ni a les deduccions per evitar la doble imposició internacional que preveuen els articles 31 i 32 d'aquesta Llei.

2. Quan l'import dels pagaments fraccionats, les retencions i els ingressos a compte practicats sobre els ingressos superi la quantia de la quota íntegra, l'Administració tributària ha de procedir a tornar, d'ofici, l'excés.

Article 53. *Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva.*

1. Els socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva a què es refereix l'article anterior que tinguin la consideració de contribuents d'aquest impost, o de l'impost sobre la renda de no residents que obtinguin les seves rendes mitjançant un establiment permanent en territori espanyol, han d'integrar en la base imposable els dividendes o les participacions en beneficis distribuïts per aquestes institucions, així com les rendes derivades de la transmissió d'accions o participacions o del reemborsament d'aquestes, sense que els sigui possible aplicar l'exempció que preveu l'article 21 d'aquesta Llei, ni les deduccions per evitar la doble imposició internacional que preveuen els articles 31 i 32 d'aquesta Llei.

2. El règim previst en aquest article és aplicable als socis o partícips d'institucions d'inversió col·lectiva, regulades per la Directiva 2009/65/CE del Parlament i del Consell, de 13 de juliol de 2009, per la qual es coordinen les disposicions legals, reglamentàries i administratives sobre determinats organismes d'inversió col·lectiva en valors mobiliaris, diferents de les que preveu l'article 54 d'aquesta Llei, constituïdes i domiciliades en algun Estat membre de la Unió Europea i inscrites al registre especial de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, als efectes de la seva comercialització per part d'entitats residents a Espanya.

Article 54. *Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats de paradisos fiscals.*

1. Els contribuents d'aquest impost i de l'impost sobre la renda de no residents que obtinguin les seves rendes mitjançant un establiment permanent en territori espanyol, que participin en institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats reglamentàriament com a paradisos fiscals, han d'integrar en la base imposable la diferència positiva entre el valor de liquidació de la participació el dia del tancament del període impositiu i el seu valor d'adquisició.

La quantitat integrada en la base imposable es considera valor més gran d'adquisició.

2. Els beneficis distribuïts per la institució d'inversió col·lectiva no s'han d'integrar en la base imposable i minoren el valor d'adquisició de la participació.

3. S'ha de presumir, llevat que hi hagi una prova en contra, que la diferència a què es refereix l'apartat 1 és el 15 per cent del valor d'adquisició de l'acció o participació.

CAPÍTOL VI

Règim de consolidació fiscal

Article 55. *Definició.*

1. Els grups fiscals poden optar pel règim tributari que preveu aquest capítol. En aquest cas, les entitats que s'hi integren no han de tributar en règim individual.

2. S'entén per règim individual de tributació el que correspondria a cada entitat en cas de no ser aplicable el règim de consolidació fiscal.

Article 56. *Contribuent.*

1. El grup fiscal té la consideració de contribuent.
2. L'entitat representant del grup fiscal està subjecta al compliment de les obligacions tributàries materials i formals que es derivin del règim de consolidació fiscal. Té la consideració d'entitat representant del grup fiscal l'entitat dominant quan sigui resident en territori espanyol, o l'entitat del grup fiscal que aquest designi quan no hi hagi cap entitat resident en territori espanyol que compleixi els requisits per tenir la condició de dominant.
3. Les entitats que integrin el grup fiscal han d'estar igualment subjectes a les obligacions tributàries que es deriven del règim de tributació individual, llevat del pagament del deute tributari.
4. Les actuacions administratives de comprovació o recerca efectuades enfront de qualsevol entitat del grup fiscal, amb el coneixement formal de l'entitat representant d'aquest, interrompen el termini de prescripció de l'impost sobre societats que afecta el grup fiscal esmentat.

Article 57. *Responsabilitats tributàries derivades de l'aplicació del règim de consolidació fiscal.*

Les entitats del grup fiscal responen solidàriament del pagament del deute tributari, excloses les sancions.

Article 58. *Definició del grup fiscal. Entitat dominant. Entitats dependents.*

1. S'entén per grup fiscal el conjunt d'entitats residents en territori espanyol que compleixin els requisits establerts en aquest article i tinguin la forma de societat anònima, de responsabilitat limitada i comanditària per accions, així com les fundacions bancàries a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article.

Quan una entitat no resident en territori espanyol ni resident en un país o territori qualificat de paradís fiscal, amb personalitat jurídica i subjecta i no exempta a un impost idèntic o anàleg a l'impost sobre societats espanyol, tingui la consideració d'entitat dominant respecte de dues o més entitats dependents, el grup fiscal ha d'estar constituït per totes les entitats dependents que compleixin els requisits que s'assenyalen a l'apartat 3 d'aquest article.

Només als efectes d'aplicar el règim de consolidació fiscal, els establiments permanents d'entitats no residents es consideren entitats residents participades al 100 per cent del capital i drets de vot per les entitats no residents.

2. S'entén per entitat dominant la que compleixi els requisits següents:

a) Tenir personalitat jurídica i estar subjecta i no exempta a l'impost sobre societats o a un impost idèntic o anàleg a l'impost sobre societats espanyol, sempre que no sigui resident en un país o territori qualificat de paradís fiscal. Els establiments permanents d'entitats no residents situats en territori espanyol que no resideixin en un país o territori qualificat de paradís fiscal poden ser considerats entitats dominants respecte de les entitats les participacions de les quals hi estiguin afectes.

b) Que tingui una participació, directa o indirecta, d'almenys el 75 per cent del capital social i es posseeixi la majoria dels drets de vot d'una altra o d'altres entitats que tinguin la consideració de dependents el primer dia del període impositiu en què sigui aplicable aquest règim de tributació.

El percentatge anterior és d'almenys el 70 per cent del capital social, si es tracta d'entitats les accions de les quals estiguin admeses a negociació en un mercat regulat. Aquest últim percentatge també és aplicable quan es tinguin participacions indirectes en altres entitats, sempre que s'aconsegueixi el percentatge a través d'entitats participades les accions de les quals estiguin admeses a negociació en un mercat regulat.

c) Que aquesta participació i els drets de vot es mantinguin durant tot el període impositiu.

El requisit de manteniment de la participació i dels drets de vot durant tot el període impositiu no és exigible en el supòsit de dissolució de l'entitat participada.

d) Que no sigui dependent, directament o indirectament, de cap altra que reuneixi els requisits per ser considerada com a dominant.

e) Que no estigui sotmesa al règim especial de les agrupacions d'interès econòmic, espanyoles i europees, d'unions temporals d'empreses o règims anàlegs a tots dos.

f) Que, en el cas d'establiments permanents d'entitats no residents en territori espanyol, aquestes entitats no siguin dependents, directament o indirectament, de cap altra que reuneixi els requisits per ser considerada com a dominant i no resideixin en un país o territori qualificat de paradís fiscal.

3. S'entén per entitat dependent la que sigui resident en territori espanyol sobre la qual l'entitat dominant posseeixi una participació que reuneixi els requisits continguts en les lletres b) i c) de l'apartat anterior, així com els establiments permanents d'entitats no residents en territori espanyol respecte de les quals una entitat compleixi els requisits que estableix l'apartat anterior.

També tenen aquesta mateixa consideració les entitats de crèdit integrades en un sistema institucional de protecció a què es refereix la lletra d) de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, sempre que l'entitat central del sistema formi part del grup fiscal i sigui del 100 per cent la posada en comú dels resultats de les entitats integrants del sistema, i que el compromís mutu de solvència i liquiditat entre les entitats arribi al 100 per cent dels recursos propis computables de cadascuna d'elles. Es consideren també entitats dependents les fundacions bancàries a què es refereix l'article 43.1 de la Llei 26/2013, de 27 de desembre, de caixes d'estalvi i fundacions bancàries, sempre que no tinguin la condició d'entitat dominant del grup fiscal, així com qualsevol entitat participada íntegrament per aquelles a través de les quals es tingui la participació en l'entitat de crèdit.

4. No poden formar part dels grups fiscals les entitats en les quals concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Que no siguin residents en territori espanyol.

b) Que estiguin exemptes d'aquest impost.

c) Que en tancar-se el període impositiu hagi estat declarada en situació de concurs i durant els períodes impositius en què tingui efecte aquesta declaració.

d) Que en tancar-se el període impositiu es trobi en la situació patrimonial que preveu l'article 363.1.e) del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, d'acord amb els seus comptes anuals, encara que no tinguin la forma de societats anònimes, llevat que en concloure l'exercici en el qual s'aproven els comptes anuals s'hagi superat aquesta darrera situació.

e) Les entitats dependents que estiguin subjectes a l'impost sobre societats a un tipus de gravamen diferent del de l'entitat representant del grup fiscal, excepte en el supòsit que preveu l'apartat següent.

f) Les entitats dependents l'exercici social de les quals, determinat per imperatiu legal, no es pugui adaptar al de l'entitat representant.

5. No obstant el que disposa la lletra e) de l'apartat anterior, en el supòsit que es compleixin la resta de requisits que s'assenyalen en aquest article per configurar un grup fiscal en el qual s'integri, almenys, una entitat de crèdit, sigui com a entitat dominant o com a entitat dependent, amb altres entitats subjectes al tipus general de gravamen, es pot optar per incloure les entitats de crèdit referides dins del grup fiscal, amb aplicació al grup esmentat del règim que preveu aquest capítol. La inclusió requereix que l'entitat de crèdit i, si s'escau, l'entitat dominant del grup fiscal, adoptin l'acord corresponent, i s'ha de comunicar a l'Administració tributària en els termes que preveu l'article 61 d'aquesta Llei.

6. El grup fiscal s'extingeix quan l'entitat dominant perdi el caràcter esmentat. No obstant això, el grup fiscal no s'extingeix quan l'entitat dominant perdi la seva condició i

sigui no resident en territori espanyol, sempre que es compleixin les condicions perquè totes les entitats dependents segueixin constituint un grup de consolidació fiscal, llevat que s'incorporin en un altre grup fiscal.

7. En el supòsit que una fundació bancària perdi la condició d'entitat dominant d'un grup fiscal en un període impositiu, l'entitat de crèdit s'ha de subrogar en aquesta condició des de l'inici del període impositiu, sense que es produeixin els efectes de l'extinció del grup fiscal a què es refereix l'article 74 d'aquesta Llei, excepte per a les entitats que deixin de formar part del grup per no tenir la condició de dependents en els termes que s'assenyalen a l'apartat 3 d'aquest article.

8. Les societats per a la gestió d'actius, constituïdes d'acord amb el que disposa la Llei 8/2012, de 30 d'octubre, sobre sanejament i venda dels actius immobiliaris del sector financer, s'inclouen en el mateix grup fiscal de les entitats de crèdit, sempre que es compleixin els requisits que estableixen les lletres b) i c) de l'apartat 2 d'aquest article.

Article 59. *Inclusió o exclusió d'entitats al grup fiscal.*

1. Les entitats sobre les quals s'adquireixi una participació, directa o indirecta, com la que defineix la lletra b) de l'apartat 2 de l'article anterior, i es compleixin la resta de requisits que s'assenyalen en aquest mateix apartat, s'han d'integrar obligatòriament en el grup fiscal amb efecte del període impositiu següent.

En el cas d'entitats de nova constitució, la integració es produeix des d'aquest moment, sempre que es compleixin la resta de requisits necessaris per formar part del grup fiscal.

2. Les entitats dependents que perdin aquesta condició queden excloses del grup fiscal amb efecte del mateix període impositiu en què es produeixi aquesta circumstància.

Article 60. *Determinació del domini i dels drets de vot en les participacions indirectes.*

1. Quan una entitat participi en una altra, i aquesta segona en una tercera, i així successivament, per calcular la participació indirecta de la primera sobre les altres entitats cal multiplicar, respectivament, els percentatges de participació en el capital social, de manera que el resultat dels productes ha de ser, almenys, el 75 o el 70 per cent del capital social, en el cas d'entitats amb accions que estiguin admeses a negociació en un mercat regulat o bé d'entitats participades, directament o indirectament, per aquestes últimes.

2. Si en un grup fiscal hi coexisteixen relacions de participació, directa i indirecta, per calcular la participació total d'una entitat en una altra, controlada directament i indirectament per la primera, cal sumar els percentatges de participació directa i indirecta. Perquè l'entitat participada s'hagi d'integrar en el grup fiscal de societats, aquesta suma ha de ser, almenys, el 75 o el 70 per cent del capital social, en el cas d'entitats amb accions que estiguin admeses a negociació en un mercat regulat o bé d'entitats participades, directament o indirectament, per aquestes últimes sempre que a través d'aquestes s'arribi a aquest percentatge.

3. Si hi ha relacions de participació recíproca, circular o complexa, cal provar, si s'escau, amb dades objectives la participació d'almenys el 75 o el 70 per cent del capital social, en el cas d'entitats amb accions que estiguin admeses a negociació en un mercat regulat o bé d'entitats participades, directament o indirectament, per aquestes últimes sempre que a través d'aquestes s'arribi a aquest percentatge.

4. Per determinar els drets de vot, s'aplica el que estableix l'article 3 de les normes per a la formulació dels comptes anuals consolidats, aprovades pel Reial decret 1159/2010, de 17 de setembre.

Article 61. *Aplicació del règim de consolidació fiscal.*

1. El règim de consolidació fiscal s'aplica quan així ho acordin totes i cadascuna de les entitats que hagin d'integrar el grup fiscal.

2. Els acords als quals es refereix l'apartat anterior els ha d'adoptar el Consell d'Administració o un òrgan equivalent, en qualsevol data del període impositiu immediatament anterior a aquell en què sigui aplicable el règim de consolidació fiscal.

3. Les entitats que d'ara endavant s'integrin en el grup fiscal han de complir les obligacions a què es refereixen els apartats anteriors, dins d'un termini que finalitza el dia en què conclogui el primer període impositiu en el qual hagin de tributar en el règim de consolidació fiscal.

4. La manca dels acords a què es refereixen els apartats 1 i 2 d'aquest article determina la impossibilitat d'aplicar el règim de consolidació fiscal.

La manca dels acords corresponents a les entitats que d'ara endavant s'hagin d'integrar en el grup fiscal constitueix una infracció tributària greu de l'entitat representant. La sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 20.000 euros pel primer període impositiu en què s'hagi aplicat el règim sense complir aquest requisit, i de 50.000 euros pel segon i pels següents, i no impedeix la integració efectiva en el grup de les entitats afectades.

La sanció imposada d'acord amb el que preveu aquest apartat s'ha de reduir de conformitat amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 188 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

5. Una vegada s'hagi exercit l'opció, el grup fiscal queda vinculat a aquest règim de manera indefinida durant els períodes impositius següents, mentre es compleixin els requisits de l'article 58 i mentre no es renunciï a aplicar-lo a través de la declaració censal corresponent, que s'ha d'exercir, si s'escau, en el termini de dos mesos a comptar de la finalització de l'últim període impositiu d'aplicació.

6. L'entitat representant del grup fiscal ha de comunicar els acords esmentats a l'apartat 1 d'aquest article a l'Administració tributària amb anterioritat a l'inici del període impositiu en què sigui aplicable aquest règim.

En el supòsit d'un grup fiscal constituït en els termes que estableix el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 58 d'aquesta Llei, l'entitat representant ha de comunicar, en els mateixos termes que preveu el paràgraf anterior, l'acord adoptat per l'entitat dominant no resident en territori espanyol pel qual es designi l'entitat representant del grup fiscal. La manca de comunicació d'aquest acord té els efectes que estableix l'apartat 4 d'aquest article.

Així mateix, quan es produeixin variacions en la composició del grup fiscal, l'entitat representant ho ha de comunicar a l'Administració tributària, identificant les entitats que s'hi han integrat i les que se n'han exclòs. Aquesta comunicació s'ha de fer en la declaració del primer pagament fraccionat que es vegi afectat per la nova composició.

Article 62. *Determinació de la base imposable del grup fiscal.*

1. La base imposable del grup fiscal es determina sumant:

a) Les bases imposables individuals corresponents a totes i cadascuna de les entitats integrants del grup fiscal, tenint en compte les especialitats que conté l'article 63 d'aquesta Llei. No obstant això, els requisits o les qualificacions que estableixen tant la normativa comptable per a la determinació del resultat comptable, com aquesta Llei per a l'aplicació de qualsevol tipus d'ajustos a aquell, en els termes que disposa l'apartat 3 de l'article 10 d'aquesta Llei, es refereixen al grup fiscal.

b) Les eliminacions.

c) Les incorporacions de les eliminacions practicades en períodes impositius anteriors, quan correspongui d'acord amb l'article 65 d'aquesta Llei.

d) Les quantitats corresponents a la reserva de capitalització que preveu l'article 25 d'aquesta Llei, que es refereix al grup fiscal. No obstant això, la dotació de la reserva l'ha de fer qualsevol de les entitats del grup.

e) Les dotacions a què fa referència l'apartat 12 de l'article 11 d'aquesta Llei, referides al grup fiscal, amb el límit del 70 per cent de l'import positiu de l'agregació dels conceptes assenyalats a les lletres anteriors.

f) La compensació de les bases imposables negatives del grup fiscal, quan l'import de la suma dels paràgrafs anteriors sigui positiva, així com de les bases imposables negatives a què fa referència la lletra e) de l'article 67 d'aquesta Llei.

Les quantitats corresponents a la reserva d'anivellament que preveu l'article 105 d'aquesta Llei han de minorar o incrementar, segons que correspongui, la base imposable del grup fiscal. La dotació d'aquesta reserva la pot fer qualsevol entitat del grup fiscal.

2. L'import de les rendes negatives derivades de la transmissió de la participació d'una entitat del grup fiscal que deixi de formar part d'aquest s'ha de minorar per la part d'aquell que es correspongui amb bases imposables negatives generades dins del grup fiscal per l'entitat transmesa i que hagin estat compensades en aquest.

Article 63. *Regles especials aplicables en la determinació de les bases imposables individuals de les entitats integrants del grup fiscal.*

Les bases imposables individuals corresponents a les entitats integrants del grup fiscal, a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article anterior, s'han de determinar d'acord amb les regles generals que preveu aquesta Llei, amb les especialitats següents:

a) El límit que estableix l'article 16 d'aquesta Llei en relació amb la deduïbilitat de despeses financeres es refereix al grup fiscal. Aquest límit no és aplicable en els supòsits d'extinció de l'entitat, llevat que l'extinció es dugui a terme dins del grup fiscal i l'entitat extingida tingui despeses financeres pendents de deduir en el moment d'integrar-se en aquest.

No obstant això, en el cas d'entitats de crèdit o asseguradores que tributin en el règim de consolidació fiscal conjuntament amb altres entitats que no tinguin aquesta consideració, el límit que estableix l'article 16 d'aquesta Llei s'ha de calcular tenint en compte el benefici operatiu i les despeses financeres netes d'aquestes últimes entitats, així com les eliminacions i incorporacions que corresponguin en relació amb tot el grup.

b) No s'inclou en les bases imposables individuals la reserva de capitalització a què es refereix l'article 25 d'aquesta Llei.

c) No s'inclouen en les bases imposables individuals les dotacions a què es refereix l'apartat 12 de l'article 11 d'aquesta Llei.

d) No s'inclou en les bases imposables individuals la compensació de bases imposables negatives que hagin correspost a l'entitat en règim individual.

e) No s'inclou en les bases imposables individuals la reserva d'anivellament a què es refereix l'article 105 d'aquesta Llei.

Article 64. *Eliminacions.*

Les eliminacions s'han de fer d'acord amb els criteris que estableixen les normes per a la formulació de comptes anuals consolidats, aprovades pel Reial decret 1159/2010, de 17 de setembre, sempre que afectin les bases imposables individuals i amb les especificitats que preveu aquesta Llei.

Article 65. *Incorporacions.*

1. Els resultats eliminats s'han d'incorporar a la base imposable del grup fiscal quan així ho estableixin les normes per a la formulació de comptes anuals consolidats, aprovades pel Reial decret 1159/2010, de 17 de setembre.

No obstant això, els resultats eliminats s'han d'incorporar a la base imposable individual de l'entitat que hagi generat aquests resultats i deixi de formar part del grup fiscal, en el període impositiu en què es produeixi l'exclusió.

2. S'han d'incorporar els ingressos, les despeses o els resultats relatius a la reducció que preveu l'article 23 d'aquesta Llei en la base imposable del grup fiscal en el període impositiu en què aquells s'entenguin efectuats enfront de tercers i, en aquest cas, la

cessió dels actius referits està sotmesa a les obligacions de documentació a què es refereix l'apartat 3 de l'article 18 d'aquesta Llei.

Article 66. *Compensació de bases imposables negatives.*

Si en virtut de les normes aplicables per determinar la base imposable del grup fiscal aquesta resulta ser negativa, se'n pot compensar l'import amb les bases imposables positives del grup fiscal en els termes que preveu l'article 26 d'aquesta Llei.

Article 67. *Regles especials d'incorporació d'entitats al grup fiscal.*

En el supòsit que una entitat s'incorpori en un grup fiscal, per determinar la base imposable del grup fiscal són aplicables les regles següents:

a) Les despeses financeres netes pendents de deduir en el moment d'integrar-se en el grup fiscal a què es refereix l'article 16 d'aquesta Llei s'han de deduir amb el límit del 30 per cent del benefici operatiu de la mateixa entitat, tenint en compte les eliminacions i incorporacions que corresponguin a l'entitat, d'acord amb el que preveuen els articles 64 i 65 d'aquesta Llei. Aquestes despeses financeres s'han de tenir en compte, igualment, en el límit a què es refereix l'apartat 1 de l'article 16.

Així mateix, la diferència que estableix l'apartat 2 de l'article 16 d'aquesta Llei generada per una entitat amb anterioritat a integrar-se en el grup fiscal és aplicable en relació amb les despeses financeres generades per la mateixa entitat.

b) Als efectes del que preveu l'article 16 d'aquesta Llei, les despeses financeres derivades de deutes destinats a adquirir participacions en el capital o fons propis de qualsevol tipus d'entitats que s'incorporin a un grup de consolidació fiscal s'han de deduir amb el límit addicional del 30 per cent del benefici operatiu de l'entitat o grup fiscal adquirent, tenint en compte les eliminacions i incorporacions que corresponguin, d'acord amb el que preveuen els articles 64 i 65 d'aquesta Llei, sense incloure en aquest benefici operatiu el corresponent a l'entitat adquirida o qualsevol altra que s'incorpori al grup fiscal en els períodes impositius que s'iniciïn en els quatre anys posteriors a l'adquisició. Aquestes despeses financeres s'han de tenir en compte, igualment, en el límit a què es refereix l'apartat 1 de l'article 16 referit.

Les despeses financeres no deduïbles resultants d'aplicar el que disposa aquesta lletra són deduïbles en períodes impositius següents amb el límit que preveuen aquesta lletra i l'apartat 1 de l'article 16 d'aquesta Llei.

El límit que preveu aquesta lletra no és aplicable en el període impositiu en què s'adquireixin les participacions en el capital o fons propis d'entitats si l'adquisició es finança amb deute, com a màxim, en un 70 per cent del preu d'adquisició. Així mateix, aquest límit no s'aplica en els períodes impositius següents sempre que l'import d'aquest deute es minori, des del moment de l'adquisició, almenys en la part proporcional que correspongui a cadascun dels vuit anys següents, fins que el deute arribi al 30 per cent del preu d'adquisició.

c) Les quantitats corresponents a la reserva de capitalització que preveu l'article 25 d'aquesta Llei pendents d'aplicar s'han d'aplicar en la base imposable del grup fiscal, amb el límit del 10 per cent de la base imposable positiva individual de la mateixa entitat prèvia a la seva aplicació, a la integració de les dotacions a què es refereix l'apartat 12 de l'article 11 d'aquesta Llei i a la compensació de bases imposables negatives, tenint en compte les eliminacions i incorporacions que corresponguin a l'entitat, d'acord amb el que preveuen els articles 64 i 65 d'aquesta Llei.

d) Les dotacions a què es refereix l'apartat 12 de l'article 11 d'aquesta Llei pendents d'integrar en la base imposable s'han d'integrar en la base imposable del grup fiscal, amb el límit del 70 per cent de la base imposable positiva individual de la mateixa entitat prèvia a la integració de les dotacions d'aquesta naturalesa i a la compensació de bases imposables negatives, tenint en compte les eliminacions i incorporacions que corresponguin a l'entitat, d'acord amb el que preveuen els articles 64 i 65 d'aquesta Llei.

e) Les bases imposables negatives de qualsevol entitat pendents de compensar en el moment d'integrar-se en el grup fiscal es poden compensar en la base imposable d'aquest, amb el límit del 70 per cent de la base imposable individual de la mateixa entitat, tenint en compte les eliminacions i incorporacions que corresponguin a l'entitat, d'acord amb el que estableixen els articles 64 i 65 d'aquesta Llei.

f) Les quantitats corresponents a la reserva d'anivellament de bases imposables que preveu l'article 105 d'aquesta Llei pendent d'addicionar en el moment d'integrar-se en el grup fiscal s'han d'addicionar a la base imposable d'aquest.

Article 68. *Període impositiu.*

1. El període impositiu del grup fiscal ha de coincidir amb el de l'entitat representant d'aquest.

2. Quan alguna de les entitats dependents conclogui un període impositiu d'acord amb les normes reguladores de la tributació en règim individual, aquesta conclusió no determina la del grup fiscal.

Article 69. *Tipus de gravamen del grup fiscal.*

El tipus de gravamen del grup fiscal és el corresponent a l'entitat representant d'aquest.

No obstant això, en el cas d'un grup de consolidació fiscal en què s'integri almenys una entitat de crèdit, en els termes que estableix l'apartat 5 de l'article 58 d'aquesta Llei, el tipus de gravamen és del 30 per cent.

Article 70. *Quota íntegra del grup fiscal.*

S'entén per quota íntegra del grup fiscal la quantia resultant d'aplicar el tipus de gravamen que correspongui, d'acord amb l'article anterior, a la base imposable del grup fiscal.

En el supòsit d'un grup fiscal que apliqui el que disposa l'article 105 d'aquesta Llei, la quota íntegra està determinada pel resultat d'aplicar el tipus de gravamen a la base imposable minorada o incrementada, segons que correspongui, per les quantitats derivades de l'article 105.

Article 71. *Deduccions i bonificacions de la quota íntegra del grup fiscal.*

1. La quota íntegra del grup fiscal s'ha de minorar en l'import de les deduccions i bonificacions que preveuen els capítols II, III i IV del títol VI d'aquesta Llei, així com qualsevol altra deducció que pugui ser aplicable.

Els requisits establerts per aplicar les deduccions i bonificacions esmentades es refereixen al grup fiscal.

2. Les deduccions de qualsevol entitat pendents d'aplicar en el moment d'incloure's en el grup fiscal es poden deduir en la quota íntegra del grup fiscal amb el límit que hauria correspost a l'entitat en el règim individual de tributació, tenint en compte les eliminacions i incorporacions que corresponguin a l'entitat, d'acord amb el que estableixen els articles 64 i 65 d'aquesta Llei.

Article 72. *Obligacions d'informació.*

1. L'entitat representant del grup fiscal ha de formular, a efectes fiscals, el balanç, el compte de pèrdues i guanys, un estat que reflecteixi els canvis en el patrimoni net de l'exercici i un estat de fluxos d'efectiu consolidats, aplicant el mètode d'integració global a totes les entitats que integren el grup fiscal.

2. Els estats consolidats s'han de referir en la mateixa data de tancament i període que els comptes anuals de l'entitat representant del grup fiscal, i la resta d'entitats que

formen part del grup fiscal han de tancar el seu exercici social en la data en què ho faci aquella entitat.

3. Cal acompanyar els documents a què es refereix l'apartat 1 amb la informació següent:

- a) Les eliminacions practicades en períodes impositius anteriors pendents d'incorporar.
- b) Les eliminacions practicades en el període impositiu justificades degudament pel que fa a procedència i quantia.
- c) Les incorporacions efectuades en el període impositiu, justificades igualment pel que fa a procedència i quantia.
- d) Les diferències, explicades degudament, que hi pugui haver entre les eliminacions i les incorporacions efectuades per determinar la base imposable del grup fiscal i les efectuades per elaborar els documents a què es refereix l'apartat 1.

Article 73. Causes determinants de la pèrdua del règim de consolidació fiscal.

1. El règim de consolidació fiscal es perd per les causes següents:

- a) La concurrència en alguna o algunes de les entitats integrants del grup fiscal d'alguna de les circumstàncies que, d'acord amb el que estableix la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, determinen l'aplicació del mètode d'estimació indirecta.
- b) L'incompliment de les obligacions d'informació a què es refereix l'apartat 1 de l'article anterior.

2. La pèrdua del règim de consolidació fiscal es produeix amb efectes del període impositiu en què concorre alguna o algunes de les causes a què es refereix l'apartat anterior, i les entitats integrants del grup fiscal han de tributar pel règim individual en el període esmentat.

Article 74. Efectes de la pèrdua del règim de consolidació fiscal o de l'extinció del grup fiscal.

1. En el supòsit de pèrdua del règim de consolidació fiscal o d'extinció del grup fiscal, s'ha de procedir de la manera següent:

- a) Les eliminacions pendents d'incorporació s'han d'integrar en la base imposable individual de les entitats que en formen part, en la mesura en què hagin generat la renda objecte d'eliminació.
- b) Les entitats que integrin el grup fiscal en el període impositiu en què es produeixi la pèrdua o l'extinció d'aquest règim han d'assumir:

1r Les despeses financeres netes pendents de deduir del grup fiscal, a què es refereix l'article 16 d'aquesta Llei, en la proporció que hagin contribuït a la seva formació.

2n La diferència que estableix l'apartat 2 de l'article 16 d'aquesta Llei, en la proporció que hagin contribuït a la seva formació.

3r Les quantitats corresponents a la reserva de capitalització que estableix l'article 25 d'aquesta Llei, en la mesura que hagin contribuït a la seva generació.

4t Les dotacions a què es refereix l'apartat 12 de l'article 11 d'aquesta Llei pendents d'integrar en la base imposable, en la proporció que hagin contribuït a la seva formació.

5è El dret a la compensació de les bases imposables negatives del grup fiscal pendents de compensar, en la proporció que hagin contribuït a la seva formació.

La compensació s'ha de fer amb les bases imposables positives que es determinin en règim individual de tributació en els períodes impositius següents.

6è Les quantitats corresponents a la reserva d'anivellament de bases imposables prevista a l'article 105 d'aquesta Llei pendents d'addicionar a la base imposable, en la proporció que hagi contribuït a la seva formació.

7è El dret a l'aplicació de les deduccions en la quota del grup fiscal pendents d'aplicar, en la proporció que hagin contribuït a la seva formació.

L'aplicació s'ha de practicar en les quotes íntegres que es determinin en els períodes impositius que restin fins a completar el termini que estableix aquesta Llei per a la deducció pendent, comptat a partir del següent o següents a aquell o aquells en què es van determinar els imports a deduir.

8è El dret a la deducció dels pagaments fraccionats que hagi efectuat el grup fiscal, en la proporció que hi hagin contribuït.

2. El que disposa l'apartat anterior és aplicable quan alguna o algunes de les entitats que integren el grup fiscal hi deixin de pertànyer.

3. No obstant això, quan l'entitat dominant d'un grup fiscal adquireixi la condició de dependent, o sigui absorbida per alguna entitat a través d'una operació de fusió acollida al règim fiscal especial del capítol VII del títol VII d'aquesta Llei, que determini en tots dos casos que totes les entitats incloses en un grup fiscal s'integrin en un altre grup fiscal, s'han d'aplicar les regles següents:

a) No s'han d'integrar en la base imposable les eliminacions pendents d'incorporació en relació amb les entitats que passen a formar part d'un altre grup fiscal. Aquestes incorporacions s'han d'efectuar en la base imposable d'aquest grup fiscal en els termes que estableix l'article 65 d'aquesta Llei.

b) Les despeses financeres netes pendents de deduir que, d'acord amb el que preveu l'apartat 1 d'aquest article, assumeixin les entitats que s'incorporen al nou grup fiscal, s'han de deduir amb el límit del 30 per cent del benefici operatiu de totes, tenint en compte les eliminacions i incorporacions que corresponguin, d'acord amb el que preveuen els articles 64 i 65 d'aquesta Llei.

Així mateix, la diferència que estableix l'apartat 2 de l'article 16 d'aquesta Llei que assumeixin les entitats esmentades és aplicable en relació amb les despeses financeres generades per aquestes entitats conjuntament.

c) Les quantitats corresponents a la reserva de capitalització que estableix l'article 25 d'aquesta Llei pendents d'aplicar que assumeixin les entitats que s'incorporen al nou grup fiscal, s'han d'aplicar en la base imposable d'aquest, amb el límit de la suma de les bases imposables positives de les referides entitats prèvia a la seva aplicació, a la integració de les dotacions a què es refereix l'apartat 12 de l'article 11 d'aquesta Llei i a la compensació de bases imposables negatives, tenint en compte les eliminacions i incorporacions que correspongui efectuar, d'acord amb el que preveuen els articles 64 i 65 d'aquesta Llei.

d) Les dotacions a què es refereix l'apartat 12 de l'article 11 d'aquesta Llei pendents d'integrar en la base imposable que assumeixin les entitats que s'incorporen al nou grup fiscal s'han d'integrar en la base imposable d'aquest, amb el límit de la suma de les bases imposables positives de les referides entitats prèvia a la integració de les dotacions de la referida naturalesa i a la compensació de bases imposables negatives, tenint en compte les eliminacions i incorporacions que correspongui efectuar, d'acord amb el que preveuen els articles 64 i 65 d'aquesta Llei.

e) Les bases imposables negatives pendents de compensació que assumeixin les entitats que s'incorporen al nou grup fiscal poden ser compensades per aquest amb el límit de la suma de les bases imposables de les entitats que s'incorporen al nou grup fiscal, tenint en compte les eliminacions i incorporacions que corresponguin, d'acord amb el que estableixen els articles 64 i 65 d'aquesta Llei.

f) Les quantitats corresponents a la reserva d'anivellament que preveu l'article 105 d'aquesta Llei pendents d'addicionar s'han d'addicionar d'acord amb el que disposa l'article esmentat, a la base imposable del grup fiscal.

g) Les deduccions pendents d'aplicació que assumeixin les entitats que s'incorporen al nou grup fiscal es poden deduir en la quota íntegra d'aquest amb el límit de la suma de les quotes íntegres de les entitats que s'hi incorporen.

Article 75. *Declaració i autoliquidació del grup fiscal.*

1. L'entitat representant del grup fiscal està obligada, a l'hora de presentar la declaració del grup fiscal, a liquidar el deute tributari corresponent a aquest i a ingressar-lo en el lloc, la forma i els terminis que determini el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques. L'entitat representant del grup fiscal ha de complir les mateixes obligacions respecte dels pagaments fraccionats.

2. La declaració del grup fiscal s'ha de presentar dins del termini corresponent a la declaració en règim de tributació individual de l'entitat que el representa.

CAPÍTOL VII

Règim especial de les fusions, escissions, aportacions d'actius, bescanvi de valors i canvi de domicili social d'una societat europea o una societat cooperativa europea d'un Estat membre a un altre de la Unió Europea

Article 76. *Definicions.*

1. Té la consideració de fusió l'operació per la qual:

a) Una o diverses entitats transmeten en bloc a una altra entitat ja existent, com a conseqüència i en el moment de la seva dissolució sense liquidació, els seus patrimonis socials respectius, mitjançant l'atribució als seus socis de valors representatius del capital social de l'altra entitat i, si s'escau, d'una compensació en diners que no excedeixi el 10 per cent del valor nominal o, a falta de valor nominal, d'un valor equivalent al nominal dels valors esmentats, deduït de la seva comptabilitat.

b) Dues o més entitats transmeten en bloc a una altra de nova, com a conseqüència i en el moment de la seva dissolució sense liquidació, la totalitat dels seus patrimonis socials, mitjançant l'atribució als seus socis de valors representatius del capital social de la nova entitat i, si s'escau, d'una compensació en diners que no excedeixi el 10 per cent del valor nominal o, a falta de valor nominal, d'un valor equivalent al nominal dels valors esmentats, deduït de la seva comptabilitat.

c) Una entitat transmet, com a conseqüència i en el moment de la seva dissolució sense liquidació, el conjunt del seu patrimoni social a l'entitat que és titular de la totalitat dels valors representatius del seu capital social.

2. 1r Té la consideració d'escissió l'operació per la qual:

a) Una entitat divideix en dues parts o més la totalitat del seu patrimoni social i les transmet en bloc a dues entitats o més ja existents o noves, com a conseqüència de la seva dissolució sense liquidació, mitjançant l'atribució als seus socis, d'acord amb una norma proporcional, de valors representatius del capital social de les entitats adquirents de l'aportació i, si s'escau, d'una compensació en diners que no excedeixi el 10 per cent del valor nominal o, a falta de valor nominal, d'un valor equivalent al nominal dels valors esmentats, deduït de la seva comptabilitat.

b) Una entitat segrega una o diverses parts del seu patrimoni social que formin branques d'activitat i les transmet en bloc a una o diverses entitats de nova creació o ja existents, i manté en el seu patrimoni almenys una branca d'activitat en l'entitat transmissora, o bé participacions en el capital d'altres entitats que li confereixin la majoria del capital social d'aquestes, i rep a canvi valors representatius del capital social de l'entitat adquirent, que s'han d'atribuir als seus socis en proporció a les seves participacions respectives, reduint el capital social i les reserves en la quantia necessària, i, si s'escau, una compensació en diners en els termes de la lletra anterior.

c) Una entitat segrega una part del seu patrimoni social, constituïda per participacions en el capital d'altres entitats que confereixin la majoria del capital social en aquestes, i les transmet en bloc a una o diverses entitats de nova creació o ja existents, i manté en el seu patrimoni, almenys, participacions de característiques semblants en el capital d'una

altra o altres entitats o bé una branca d'activitat, i rep a canvi valors representatius del capital social d'aquestes últimes, que s'han d'atribuir als seus socis en proporció a les seves participacions respectives, reduint el capital social i les reserves en la quantia necessària i, si s'escau, una compensació en diners en els termes de la lletra a) anterior.

2n En els casos en què hi hagi dues o més entitats adquirents, l'atribució als socis de l'entitat que s'escindeix de valors representatius del capital d'alguna de les entitats adquirents en proporció diferent a la que tenien en la que s'escindeix requereix que els patrimonis adquirits per aquelles constitueixin branques d'activitat.

3. Té la consideració d'aportació no dinerària de branques d'activitat l'operació per la qual una entitat aporta, sense ser dissolta, a una altra entitat de nova creació o ja existent la totalitat o una o més branques d'activitat, i rep a canvi valors representatius del capital social de l'entitat adquirent.

4. S'entén per branca d'activitat el conjunt d'elements patrimonials que siguin susceptibles de constituir una unitat econòmica autònoma determinant d'una explotació econòmica, és a dir un conjunt capaç de funcionar pels seus propis mitjans. Es poden atribuir a l'entitat adquirent els deutes contrets per a l'organització o el funcionament dels elements que es traspassen.

5. Té la consideració de bescanvi de valors representatius del capital social l'operació per la qual una entitat adquireix una participació en el capital social d'una altra que li permet obtenir la majoria dels drets de vot en aquesta o, si ja disposa d'aquesta majoria, adquirir una participació més alta, mitjançant l'atribució als socis, a canvi dels seus valors, d'altres de representatius del capital social de la primera entitat i, si s'escau, d'una compensació en diners que no excedeixi el 10 per cent del valor nominal o, a falta de valor nominal, d'un valor equivalent al nominal dels valors esmentats, deduït de la seva comptabilitat.

6. El règim tributari previst en aquest capítol és igualment aplicable a les operacions en què intervinguin contribuents d'aquest impost que no tinguin la forma jurídica de societat mercantil, sempre que produeixin resultats equivalents als derivats de les operacions esmentades en els apartats anteriors.

7. El règim tributari que preveu aquest capítol és igualment aplicable a les operacions de canvi de domicili social d'una societat europea o una societat cooperativa europea d'un Estat membre a un altre de la Unió Europea, respecte dels béns i drets situats en territori espanyol que quedin afectats amb posterioritat a un establiment permanent situat en el territori esmentat. A aquests efectes, les regles que preveu aquest règim especial per als supòsits de transmissions de béns i drets són aplicables a les operacions de canvi de domicili social, encara que no donin lloc a les transmissions esmentades.

Article 77. Règim de les rendes derivades de la transmissió.

1. No s'han d'integrar en la base imposable les rendes següents derivades de les operacions a què es refereix l'article anterior:

a) Les que es posin de manifest com a conseqüència de les transmissions efectuades per entitats residents en el territori espanyol de béns i drets que hi estan situats.

Quan l'entitat adquirent resideixi a l'estranger només s'exclouen de la base imposable les rendes derivades de la transmissió dels elements que quedin afectats a un establiment permanent situat en el territori espanyol.

La transferència d'aquests elements fora del territori espanyol determina la integració en la base imposable de l'establiment permanent, en el període impositiu en què es produeixi aquella, de la diferència entre el valor de mercat i el valor a què es refereix l'article següent, minorat, si s'escau, en l'import de les amortitzacions i altres correccions de valor reflectides comptablement que hagin estat fiscalment deduïbles.

El pagament del deute tributari resultant de l'aplicació del que disposa el paràgraf anterior, en el supòsit d'elements patrimonials transferits a un Estat membre de la Unió

Europea, o de l'Espai Econòmic Europeu amb el qual hi hagi un intercanvi efectiu d'informació tributària en els termes que preveu l'apartat 3 de la disposició addicional primera de la Llei 36/2006, de 29 de novembre, de mesures per a la prevenció del frau fiscal, ha de ser ajornat per l'Administració tributària a sol·licitud del contribuent fins a la data de la transmissió a tercers dels elements patrimonials afectats, i és aplicable el que disposen la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament, quant a la meritació d'interessos de demora i a la constitució de garanties per a aquest ajornament.

b) Les que es posin de manifest com a conseqüència de les transmissions efectuades per entitats residents en territori espanyol, d'establiments permanents situats en el territori d'estats membres de la Unió Europea, a favor d'entitats que hi resideixin, revesteixin una de les formes enumerades a la part A de l'annex I de la Directiva 2009/133/CE del Consell, de 19 d'octubre, relativa al règim fiscal comú aplicable a les fusions, escissions, escissions parcials, aportacions d'actius i bescanvis d'accions realitzats entre societats de diferents estats membres i al trasllat del domicili social d'una SE o una SCE d'un Estat membre a un altre, i estiguin subjectes i no exemptes a algun dels tributs que esmenta la part B del seu annex I.

c) Les que es posin de manifest com a conseqüència de les transmissions efectuades per entitats residents en territori espanyol d'establiments permanents situats en el territori d'estats no pertanyents a la Unió Europea a favor d'entitats residents en territori espanyol.

d) Les que es posin de manifest com a conseqüència de les transmissions efectuades per entitats no residents en territori espanyol d'establiments permanents que hi estiguin situats.

Quan l'entitat adquirent resideixi a l'estranger només s'han d'excloure de la base imposable les rendes derivades de la transmissió dels elements que quedin afectats a un establiment permanent situat en territori espanyol.

La transferència d'aquests elements fora del territori espanyol determina la integració en la base imposable de l'establiment permanent, en l'exercici en què es produeixi aquella, de la diferència entre el valor de mercat i el valor a què es refereix l'article següent, minorat, si s'escau, en l'import de les amortitzacions i altres correccions de valor reflectides comptablement que hagin estat fiscalment deduïbles.

El pagament del deute tributari resultant de l'aplicació del que disposa el paràgraf anterior, en el supòsit d'elements patrimonials transferits a un Estat membre de la Unió Europea, o de l'Espai Econòmic Europeu amb el qual hi hagi un intercanvi efectiu d'informació tributària en els termes que preveu l'apartat 3 de la disposició addicional primera de la Llei 36/2006, de 29 de novembre, de mesures per a la prevenció del frau fiscal, ha de ser ajornat per l'Administració tributària a sol·licitud del contribuent fins a la data de la transmissió a tercers dels elements patrimonials afectats, i és aplicable el que disposa la Llei general tributària, i la seva normativa de desplegament, quant a la meritació d'interessos de demora i a la constitució de garanties per a aquest ajornament.

e) Les que es posin de manifest com a conseqüència de les transmissions efectuades per entitats no residents en territori espanyol de participacions en entitats residents en territori espanyol, a favor d'entitats residents en el seu mateix país o territori, o a favor d'entitats residents a la Unió Europea sempre que, en aquest últim cas, tant l'entitat transmissora com l'adquirent revesteixin una de les formes enumerades a la part A de l'annex I de la Directiva 2009/133/CE, i estiguin subjectes, i no exemptes, a algun dels tributs que esmenta la part B del seu annex I.

No s'exclouen de la base imposable les rendes derivades de les operacions referides a les lletres a), c) i d) anteriors, quan l'entitat adquirent estigui exempta per aquest impost o sotmesa al règim d'atribució de rendes.

S'exclouen de la base imposable les rendes derivades de les operacions a què es refereix aquest apartat encara que l'entitat adquirent gaudeixi de l'aplicació d'un tipus de gravamen o un règim tributari especial. Quan l'entitat adquirent gaudeixi de l'aplicació d'un tipus de gravamen o un règim tributari especial diferent de la transmissora, la renda

derivada de la transmissió d'elements patrimonials existents en el moment de l'operació, efectuada amb posterioritat a aquesta, s'entén generada de manera lineal, llevat que hi hagi una prova en contra durant el temps de tinença de l'element transmès. La part d'aquesta renda generada fins al moment d'execució de l'operació es grava aplicant el tipus de gravamen i el règim tributari que hagués correspost a l'entitat transmissora.

2. Es pot renunciar al règim establert a l'apartat anterior, mitjançant la integració en la base imposable de les rendes derivades de la transmissió de la totalitat o una part dels elements patrimonials.

3. En tot cas, s'han d'integrar en la base imposable les rendes derivades de vaixells o aeronaus o de béns mobles afectes a la seva explotació, que es posin de manifest en les entitats dedicades a la navegació marítima i aèria internacional quan l'entitat adquirent no sigui resident en territori espanyol.

Article 78. *Valoració fiscal dels béns adquirits.*

1. Els béns i drets adquirits mitjançant les transmissions derivades de les operacions a les quals hagi estat aplicable el règim previst a l'article anterior s'han de valorar, a efectes fiscals, pels mateixos valors fiscals que tenien en l'entitat transmissora abans que s'efectués l'operació, i es manté igualment la data d'adquisició de l'entitat transmissora.

2. En el supòsit que s'exerceixi l'opció de renúncia prevista a l'apartat 2 de l'article anterior, els béns i drets adquirits s'han de valorar d'acord amb les regles que estableix l'article 17 d'aquesta Llei. En aquest cas, la data d'adquisició dels béns i drets esmentats és la data en què l'adquisició tingui eficàcia mercantil.

3. En els casos en què no sigui aplicable el règim previst a l'article anterior es pren el valor que escaigui d'acord amb l'article 17 d'aquesta Llei.

Article 79. *Valoració fiscal de les accions o participacions rebudes en contraprestació de l'aportació.*

Les accions o participacions rebudes com a conseqüència d'una aportació de branques d'activitat o d'elements patrimonials s'han de valorar, a efectes fiscals, pel mateix valor fiscal que tenien la branca d'activitat o els elements patrimonials aportats.

No obstant això, en el supòsit que s'exerceixi l'opció de renúncia prevista a l'apartat 2 de l'article 77 d'aquesta Llei, les accions o participacions rebudes s'han de valorar d'acord amb les regles que estableix l'article 17 d'aquesta Llei.

Article 80. *Règim fiscal del bescanvi de valors.*

1. No s'han d'integrar en la base imposable d'aquest impost, de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre la renda de no residents, les rendes que es posin de manifest en ocasió del bescanvi de valors, sempre que compleixin els requisits següents:

a) Que els socis que efectuïn el bescanvi de valors resideixin en territori espanyol o en el d'algun altre Estat membre de la Unió Europea, o en el de qualsevol altre Estat, sempre que, en aquest últim cas, els valors rebuts siguin representatius del capital social d'una entitat resident a Espanya.

Quan el soci tingui la consideració d'entitat en règim d'atribució de rendes, no s'ha d'integrar en la base imposable de les persones o entitats que siguin socis, hereus, comuns o participis en aquest soci, la renda generada en ocasió del bescanvi de valors, sempre que a l'operació li sigui aplicable el règim fiscal establert en el present capítol o es faci a l'empara de la Directiva 2009/133/CE del Consell, de 19 d'octubre, relativa al règim fiscal comú aplicable a les fusions, escissions, escissions parcials, aportacions d'actius i bescanvi de valors realitzats entre societats de diferents estats membres i al trasllat del domicili social d'una SE o una SCE d'un Estat membre a un altre, i els valors rebuts pel soci conservin la mateixa valoració fiscal que tenien els canviats.

b) Que l'entitat que adquireixi els valors sigui resident en territori espanyol o estigui compresa en l'àmbit d'aplicació de la Directiva 2009/133/CE.

2. Els valors rebuts per l'entitat que efectua el bescanvi de valors s'han de valorar, a efectes fiscals, pel valor fiscal que tenien en el patrimoni dels socis que efectuen l'aportació, segons les normes d'aquest impost, de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre la renda de no residents, i es manté, igualment, la data d'adquisició dels socis aportants.

No obstant això, en els casos en què les rendes generades en els socis no estiguin subjectes a tributació en territori espanyol, es pren el valor de mercat. En aquest cas, la data d'adquisició de les accions és la corresponent a la data de realització de l'operació de bescanvi de valors.

3. Els valors rebuts pels socis s'han de valorar, a efectes fiscals, pel valor fiscal dels lliurats, determinat d'acord amb les normes d'aquest impost, de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre la renda de no residents, segons escaigui. Aquesta valoració s'augmenta o es disminueix en l'import de la compensació complementària en diners lliurada o rebuda.

Els valors rebuts conserven la data d'adquisició dels lliurats.

4. En cas que el soci perdi la qualitat de resident en territori espanyol, s'ha d'integrar en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques o d'aquest impost de l'últim període impositiu que s'hagi de declarar per aquests impostos, la diferència entre el valor de mercat de les accions o participacions i el valor a què es refereix l'apartat anterior, llevat que les accions o participacions quedin afectes a un establiment permanent situat en territori espanyol.

El pagament del deute tributari resultant de l'aplicació del que disposa el paràgraf anterior, quan el soci adquireixi la residència en un Estat membre de la Unió Europea, o de l'Espai Econòmic Europeu amb el qual hi hagi un intercanvi efectiu d'informació tributària en els termes que preveu l'apartat 3 de la disposició addicional primera de la Llei 36/2006, de 29 de novembre, de mesures per a la prevenció del frau fiscal, ha de ser ajornat per l'Administració tributària a sol·licitud del contribuent fins a la data de la transmissió a tercers de les accions o participacions afectades, i és aplicable el que disposen la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament, quant a la meritació d'interessos de demora i a la constitució de garanties per a aquest ajornament.

Si l'obligat tributari torna a adquirir la condició de contribuent d'aquest impost o de l'impost sobre la renda de les persones físiques sense haver transmès la titularitat de les accions o participacions, pot sol·licitar la rectificació de l'autoliquidació per tal d'obtenir la devolució de les quantitats ingressades corresponents als guanys patrimonials regulats en aquest article. La sol·licitud de rectificació es pot presentar a partir de la finalització del termini de declaració corresponent al primer període impositiu en què s'hagi de presentar una autoliquidació d'aquest impost o de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

La devolució a què es refereix el paràgraf anterior es regeix pel que disposa l'article 31 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, excepte pel que fa a l'abonament dels interessos de demora, que es meriten des de la data en què s'hagi efectuat l'ingrés fins a la data en què s'ordeni el pagament de la devolució.

5. El règim previst en aquest article no és aplicable en relació amb les operacions en què intervinguin entitats domiciliades o establertes en països o territoris qualificats de paradisos fiscals o obtingudes a través seu.

Article 81. *Tributació dels socis en les operacions de fusió i escissió.*

1. No s'han d'integrar en la base imposable les rendes que es posin de manifest en ocasió de l'atribució de valors de l'entitat adquirent als socis de l'entitat transmissora, sempre que siguin residents en territori espanyol o en el d'algun altre Estat membre de la Unió Europea, o en el de qualsevol altre Estat, sempre que, en aquest últim cas, els valors siguin representatius del capital social d'una entitat resident en territori espanyol.

Quan el soci tingui la consideració d'entitat en règim d'atribució de rendes, no s'ha d'integrar en la base imposable de les persones o entitats que siguin socis, hereus, comuners o partícips en aquest soci, la renda generada en ocasió d'aquesta atribució de valors, sempre que a l'operació li sigui aplicable el règim fiscal que estableix el present capítol o es faci a l'empara de la Directiva 2009/133/CE del Consell, de 19 d'octubre, relativa al règim fiscal comú aplicable a les fusions, escissions, escissions parcials, aportacions d'actius i bescanvi de valors realitzats entre societats de diferents estats membres i al trasllat del domicili social d'una SE o una SCE d'un Estat membre a un altre, i els valors rebuts pel soci conservin la mateixa valoració fiscal que tenien els canviats.

2. Els valors rebuts en virtut de les operacions de fusió i escissió es valoren, a efectes fiscals, pel valor fiscal dels lliurats, determinat d'acord amb les normes d'aquest impost, de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre la renda de no residents, segons escaigui. Aquesta valoració s'augmenta o es disminueix en l'import de la compensació complementària en diners lliurada o rebuda. Els valors rebuts conserven la data d'adquisició dels lliurats.

3. En cas que el soci perdi la qualitat de resident en territori espanyol, s'ha d'integrar en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques o d'aquest impost de l'últim període impositiu que s'hagi de declarar per aquests impostos, la diferència entre el valor de mercat de les accions o participacions i el valor a què es refereix l'apartat anterior, llevat que les accions o participacions quedin afectes a un establiment permanent situat en territori espanyol.

El pagament del deute tributari resultant de l'aplicació del que disposa el paràgraf anterior, quan el soci adquireixi la residència en un Estat membre de la Unió Europea, o de l'Espai Econòmic Europeu amb el qual hi hagi un intercanvi efectiu d'informació tributària en els termes que preveu l'apartat 3 de la disposició addicional primera de la Llei 36/2006, de 29 de novembre, de mesures per a la prevenció del frau fiscal, ha de ser ajornat per l'Administració tributària a sol·licitud del contribuent fins a la data de la transmissió a tercers de les accions o participacions afectades, i és aplicable el que disposen la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament, quant a la meritació d'interessos de demora i a la constitució de garanties per a aquest ajornament.

Si l'obligat tributari torna a adquirir la condició de contribuent d'aquest impost o de l'impost sobre la renda de les persones físiques sense haver transmès la titularitat de les accions o participacions, pot sol·licitar la rectificació de l'autoliquidació per tal d'obtenir la devolució de les quantitats ingressades corresponents als guanys patrimonials regulats en aquest article. La sol·licitud de rectificació es pot presentar a partir de la finalització del termini de declaració corresponent al primer període impositiu en què s'hagi de presentar una autoliquidació d'aquest impost o de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

La devolució a què es refereix el paràgraf anterior es regeix pel que disposa l'article 31 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, excepte pel que fa a l'abonament dels interessos de demora, que es meriten des de la data en què s'hagi efectuat l'ingrés fins a la data en què s'ordini el pagament de la devolució.

4. S'integren en la base imposable d'aquest impost, de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre la renda de no residents les rendes obtingudes en operacions en què intervinguin entitats domiciliades o establertes en països o territoris qualificats de paradisos fiscals o obtingudes a través seu.

Article 82. *Participacions en el capital de l'entitat transmissora i de l'entitat adquirent.*

1. Quan l'entitat adquirent participi en el capital o en els fons propis de l'entitat transmissora en almenys un 5 per cent, no s'ha d'integrar en la base imposable d'aquella la renda positiva o negativa derivada de l'anul·lació de la participació. Tampoc no es produeix aquesta integració en ocasió de la transmissió de la participació que tingui l'entitat transmissora en el capital de l'adquirent quan sigui almenys d'un 5 per cent del capital o dels fons propis.

2. Quan l'entitat adquirent participi en el capital de l'entitat transmissora en un percentatge inferior al 5 per cent, s'ha d'integrar en la base imposable d'aquella la renda positiva o negativa derivada de l'anul·lació de la participació. Aquesta integració es produeix, igualment, en ocasió de la transmissió de la participació que tingui l'entitat transmissora en el capital de l'adquirent quan sigui inferior al 5 per cent del capital o dels fons propis.

Article 83. Limitació en la deducció de despeses financeres destinades a l'adquisició de participacions en el capital o en els fons propis d'entitats.

Als efectes del que preveu l'article 16 d'aquesta Llei, les despeses financeres derivades de deutes destinats a l'adquisició de participacions en el capital o fons propis de qualsevol tipus d'entitats s'han de deduir amb el límit addicional del 30 per cent del benefici operatiu de la mateixa entitat que va efectuar l'adquisició esmentada, sense incloure en aquest benefici operatiu el corresponent a qualsevol entitat que es fusioni amb aquella en els 4 anys posteriors a l'adquisició esmentada, quan la fusió apliqui aquest règim fiscal especial. Aquestes despeses financeres s'han de tenir en compte, igualment, en el límit a què es refereix l'apartat 1 de l'article 16 referit.

Les despeses financeres no deduïbles que resultin de l'aplicació del que disposa aquest apartat són deduïbles en períodes impositius següents amb el límit que preveuen aquest article i l'apartat 1 de l'article 16 d'aquesta Llei.

El límit que preveu aquest apartat no és aplicable en el període impositiu en què s'adquireixin les participacions en el capital o els fons propis d'entitats si l'adquisició es finança amb deute, com a màxim, en un 70 per cent del preu d'adquisició. Així mateix, aquest límit no s'aplica en els períodes impositius següents sempre que l'import d'aquest deute es minori, des del moment de l'adquisició, almenys en la part proporcional que correspongui a cadascun dels 8 anys següents, fins que el deute assoleixi el 30 per cent del preu d'adquisició.

Article 84. Subrogació en els drets i les obligacions tributàries.

1. Quan les operacions esmentades a l'article 76 o 87 d'aquesta Llei determinin una successió a títol universal, s'han de transmetre a l'entitat adquirent els drets i les obligacions tributàries de l'entitat transmissora.

Quan la successió no sigui a títol universal, s'han de transmetre a l'entitat adquirent els drets i les obligacions tributàries que es refereixin als béns i drets transmesos.

L'entitat adquirent ha d'assumir el compliment dels requisits necessaris per continuar aplicant els beneficis fiscals o consolidar els aplicats per l'entitat transmissora.

2. S'han de transmetre a l'entitat adquirent les bases imposables negatives pendents de compensació en l'entitat transmissora, sempre que es produeixi alguna de les circumstàncies següents:

- a) L'extinció de l'entitat transmissora.
- b) La transmissió d'una branca d'activitat els resultats de la qual hagin generat bases imposables negatives pendents de compensació en l'entitat transmissora. En aquest cas, s'han de transmetre les bases imposables negatives pendents de compensació generades per la branca d'activitat transmesa.

Quan l'entitat adquirent participi en el capital de la transmissora o bé totes dues formin part d'un grup de societats a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la seva residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, la base imposable negativa susceptible de compensació s'ha de reduir en l'import de la diferència positiva entre el valor de les aportacions dels socis, efectuades per qualsevol títol, corresponent a la participació o a les participacions que les entitats del grup tinguin sobre l'entitat transmissora, i el seu valor fiscal.

3. Les subrogacions comprenen exclusivament els drets i les obligacions nascuts a l'empara de les lleis espanyoles.

Article 85. *Pèrdues dels establiments permanents.*

Les rendes generades en la transmissió d'un establiment permanent apliquen el règim que estableix l'article 22 d'aquesta Llei.

No obstant això, si no es compleixen els requisits que estableix l'article 22 d'aquesta Llei, l'import de la renda positiva que superi les rendes negatives netes obtingudes per l'establiment permanent s'ha d'integrar en la base imposable de l'entitat transmissora, sense perjudici que es pugui deduir de la quota íntegra l'impost que, si no és per les disposicions de la Directiva 2009/133/CE, del Consell, de 19 d'octubre, relativa al règim fiscal comú aplicable a les fusions, escissions, escissions parcials, aportacions d'actius i bescanvi de valors realitzats entre societats de diferents estats membres i al trasllat del domicili social d'una SE o una SCE d'un Estat membre a un altre, hagi gravat aquesta mateixa renda integrada en la base imposable, a l'Estat membre en què estigui situat l'establiment permanent esmentat, amb el límit de l'import de la quota íntegra corresponent a aquesta renda integrada en la base imposable.

Article 86. *Obligacions comptables.*

1. L'entitat adquirent ha d'incloure en la memòria anual la informació que se cita seguidament, llevat que l'entitat transmissora hagi exercit la facultat a què es refereix l'article 77.2 d'aquesta Llei, i en aquest cas únicament s'ha d'emplenar la que indica la lletra d):

- a) Període impositiu en què l'entitat transmissora va adquirir els béns transmesos.
- b) Últim balanç tancat per l'entitat transmissora.
- c) Relació de béns adquirits que s'hagin incorporat als llibres de comptabilitat per un valor diferent a aquell pel qual figuraven en els de l'entitat transmissora amb anterioritat a la realització de l'operació, expressant tots dos valors, així com les correccions valoratives constituïdes en els llibres de comptabilitat de les dues entitats.
- d) Relació de beneficis fiscals gaudits per l'entitat transmissora, respecte dels quals l'entitat hagi d'assumir el compliment de determinats requisits d'acord amb el que estableix l'apartat 1 de l'article 84 d'aquesta Llei.

Als efectes que preveu aquest apartat, l'entitat transmissora està obligada a comunicar les dades esmentades a l'entitat adquirent.

2. Els socis persones jurídiques han d'esmentar en la memòria anual les dades següents:

- a) Valor comptable i fiscal dels valors lliurats.
- b) Valor pel qual s'hagin comptabilitzat els valors rebuts.

3. Les mencions establertes en els apartats anteriors s'han de realitzar mentre romanen en l'inventari els valors o elements patrimonials adquirits o s'hagin de complir els requisits derivats dels incentius fiscals gaudits per l'entitat transmissora.

L'entitat adquirent pot optar, amb referència a la segona i posteriors memòries anuals, per incloure la mera indicació que les mencions esmentades figuren en la primera memòria anual aprovada després de l'operació, que s'ha de conservar mentre concorre la circumstància a què es refereix el paràgraf anterior.

4. L'incompliment de les obligacions que estableixen els apartats anteriors té la consideració d'infracció tributària greu. La sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 1.000 euros per cada dada omesa, en cadascun dels primers 4 anys en què no s'inclouï la informació, i de 5.000 euros per cada dada omesa, en cadascun dels anys següents, amb el límit del 5 per cent del valor pel qual l'entitat adquirent hagi reflectit els béns i drets transmesos en la seva comptabilitat.

La sanció imposada d'acord amb el que preveu aquest apartat es redueix d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 188 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 87. *Aportacions no dineràries.*

1. El règim que preveu el present capítol s'aplica, a opció del contribuent d'aquest impost, de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre la renda de no residents, a les aportacions no dineràries en què concorrin els requisits següents:

a) Que l'entitat que rep l'aportació sigui resident en territori espanyol o hi exerceixi activitats per mitjà d'un establiment permanent al qual s'afectin els béns aportats.

b) Que una vegada efectuada l'aportació, el contribuent aportant d'aquest impost, de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre la renda de no residents, participi en els fons propis de l'entitat que rep l'aportació almenys en el 5 per cent.

c) Que, en el cas d'aportació d'accions o participacions socials per part de contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent en territori espanyol, s'han de complir, a més dels requisits assenyalats a les lletres a) i b), els següents:

1r Que a l'entitat del capital social de la qual siguin representatius no li siguin aplicables el règim especial d'agrupacions d'interès econòmic, espanyoles o europees, i d'unions temporals d'empreses, previstos en aquesta Llei, ni tingui com a activitat principal la gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari en els termes que preveu l'article 4.vuit.dos de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni.

2n Que representin una participació almenys d'un 5 per cent dels fons propis de l'entitat.

3r Que l'aportador les tingui d'una manera ininterrompuda durant l'any anterior a la data del document públic en què es formalitzi l'aportació.

d) Que, en el cas d'aportació d'elements patrimonials diferents dels que esmenta la lletra c) per part de contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre la renda de no residents que siguin residents en estats membres de la Unió Europea, els elements esmentats estiguin afectes a activitats econòmiques la comptabilitat de les quals es porti d'acord amb el que disposa el Codi de comerç o la legislació equivalent.

2. El règim que preveu aquest capítol també s'aplica a les aportacions de branques d'activitat, efectuades pels contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de l'impost sobre la renda de no residents que siguin residents en estats membres de la Unió Europea, sempre que portin la seva comptabilitat d'acord amb el Codi de comerç o la legislació equivalent.

Article 88. *Normes per evitar la doble imposició.*

1. Als efectes d'evitar la doble imposició que es pugui produir per aplicació de les regles de valoració previstes als articles 79, 80.2 i 87 d'aquesta Llei, els beneficis distribuïts amb càrrec a rendes imputables als béns aportats donen dret a l'exempció per evitar la doble imposició de dividends, sigui quin sigui el percentatge de participació del soci i la seva antiguitat. El mateix criteri s'aplica respecte de les rendes generades en la transmissió de la participació.

2. Quan per la manera com va comptabilitzar l'entitat adquirent no hagués estat possible evitar la doble imposició per aplicació de les normes que estableix l'apartat anterior, aquesta entitat ha de practicar, en el moment de la seva extinció, els ajustos de signe contrari als que hauria practicat per aplicació de les regles de valoració establertes als articles 79, 80.2 i 87 d'aquesta Llei. L'entitat adquirent pot practicar els ajustos referits de signe contrari amb anterioritat a la seva extinció, sempre que provi que els socis han transmès la seva participació i amb el límit de la quantia que s'hagi integrat en la base imposable d'aquests en ocasió de la transmissió esmentada.

Article 89. *Aplicació del règim fiscal.*

1. S'entén que les operacions que regula aquest capítol apliquen el règim que s'hi estableix, llevat que expressament s'indiqui el contrari a través de la comunicació a què es refereix el paràgraf següent.

L'execució de les operacions a què es refereixen els articles 76 i 87 d'aquesta Llei ha de ser objecte de comunicació a l'Administració tributària, per part de l'entitat adquirent de les operacions, llevat que aquesta no sigui resident en territori espanyol, i en aquest cas la comunicació esmentada l'ha d'efectuar l'entitat transmissora. Aquesta comunicació ha d'indicar el tipus d'operació que es fa i si s'opta per no aplicar el règim fiscal especial que preveu aquest capítol.

Si es tracta d'operacions en les quals ni l'entitat adquirent ni la transmissora són residents en territori espanyol, la comunicació assenyalada al paràgraf anterior ha de ser presentada pels socis, que han d'indicar que l'operació s'ha acollit a un règim fiscal similar al que estableix aquest capítol.

Aquesta comunicació s'ha de presentar en la forma i els terminis que es determini per reglament. La falta de presentació dins del termini d'aquesta comunicació constitueix una infracció tributària greu. La sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 10.000 euros per cada operació respecte de la qual s'hagi de subministrar informació.

2. No s'aplica el règim establert en aquest capítol quan l'operació efectuada tingui com a objectiu principal el frau o l'evasió fiscal. En particular, el règim no s'aplica quan l'operació no s'efectuï per motius econòmics vàlids, com ara la reestructuració o la racionalització de les activitats de les entitats que participen en l'operació, sinó amb la mera finalitat d'aconseguir un avantatge fiscal.

Les actuacions de comprovació de l'Administració tributària que determinin la inaplicació total o parcial del règim fiscal especial per aplicació del que disposa el paràgraf anterior, eliminen exclusivament els efectes de l'avantatge fiscal.

CAPÍTOL VIII

Règim fiscal de la mineria

Article 90. *Entitats mineres: llibertat d'amortització.*

1. Les entitats que exerceixin activitats d'exploració, recerca i explotació o benefici de jaciments minerals i altres recursos geològics classificats en la secció C), apartat u, de l'article tercer de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines, i en la secció D) creada per la Llei 54/1980, de 5 de novembre, de modificació de la Llei de mines, amb especial atenció als recursos minerals energètics, així com dels que es determinin per reglament amb caràcter general entre els inclosos a les seccions A) i B) de l'article esmentat, poden gaudir, en relació amb les seves inversions en actius miners i amb les quantitats abonades en concepte de cànon de superfície, de llibertat d'amortització durant 10 anys comptats a partir del començament del primer període impositiu sobre la base imposable dels quals s'integri el resultat de l'explotació.

2. No es considera entre les activitats que esmenta l'apartat anterior la mera prestació de serveis per a la realització o exercici de les activitats esmentades.

Article 91. *Factor d'esgotament: àmbit d'aplicació i modalitats.*

1. Poden reduir la base imposable, en l'import de les quantitats que destinin, en concepte de factor d'esgotament, els contribuents que realitzin, a l'empara de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines, l'aprofitament d'un o diversos dels recursos següents:

a) Els compresos a la secció C) de l'apartat u de l'article tercer de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines, i a la secció D) creada per la Llei 54/1980, de 5 de novembre, de modificació de la Llei de mines, amb especial atenció als recursos minerals energètics.

b) Els obtinguts a partir de jaciments d'origen no natural pertanyents a la secció B) de l'apartat u de l'article referit, sempre que els productes recuperats o transformats estiguin classificats en la secció C) o en la secció D) creada per la Llei 54/1980, de 5 de novembre, que modifica la Llei de mines.

2. El factor d'esgotament no ha d'excedir el 30 per cent de la part de base imposable corresponent als aprofitaments assenyalats a l'apartat anterior.

3. Les entitats que facin els aprofitaments d'una o diverses matèries primeres minerals declarades prioritàries al Reial decret 647/2002, de 5 de juliol, pel qual es declaren les matèries primeres minerals i les activitats que s'hi relacionen, qualificades com a prioritàries als efectes del que preveu la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, poden optar, en l'activitat referent a aquests recursos, perquè el factor d'esgotament sigui de fins al 15 per cent del valor dels minerals venuts, i també es consideren com a tal els consumits per les mateixes empreses per al seu tractament o la seva transformació posterior. En aquest cas, la dotació per al factor d'esgotament no pot ser superior a la part de base imposable corresponent al tractament, la transformació, la comercialització i la venda de les substàncies obtingudes dels aprofitaments assenyalats i dels productes que incorporin les substàncies esmentades i d'altres que se'n derivin.

4. En cas que diverses persones físiques o jurídiques s'hagin associat per a la realització d'activitats mineres sense arribar a constituir una personalitat jurídica independent, cadascun dels partícips pot destinar, a prorrata de la seva participació en l'activitat comuna, l'import corresponent en concepte de factor d'esgotament amb les obligacions que estableixen els articles següents.

Article 92. *Factor d'esgotament: inversió.*

Les quantitats que van reduir la base imposable en concepte de factor d'esgotament només poden ser invertides en les despeses, els treballs i els immobilitzats directament relacionats amb les activitats mineres que s'indiquen a continuació:

a) Exploració i recerca de nous jaciments minerals i altres recursos geològics.
b) Recerca que permeti millorar la recuperació o qualitat dels productes obtinguts.
c) Subscripció o adquisició de valors representatius del capital social d'empreses dedicades exclusivament a les activitats referides a les lletres a), b) i d) d'aquest article, així com a l'explotació de jaciments minerals i altres recursos geològics classificats a la secció C), apartat u de l'article tercer de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines, i a la secció D) creada per la Llei 54/1980, de 5 de novembre, de modificació de la Llei de mines, amb especial atenció als recursos minerals energètics, pel que fa a minerals radioactius, recursos geotèrmics, roques bituminoses i qualsevol altre jaciment mineral o recurs geològic d'interès energètic que el Govern acordi incloure en aquesta secció, sempre que, en tots dos casos, els valors es mantinguin ininterrompudament en el patrimoni de l'entitat durant un termini de 10 anys.

En cas que les empreses de les quals es van subscriure les accions o participacions, amb posterioritat a la subscripció, facin activitats diferents a les esmentades, el contribuent ha de fer la liquidació a què es refereix l'article 94.1 d'aquesta Llei o bé reinvertir l'import corresponent a aquella subscripció en altres inversions que compleixin els requisits. Si la nova reinversió es fa en valors dels esmentats en el primer paràgraf, aquests s'han de mantenir durant el període que resti per completar el termini dels 10 anys.

d) Recerca que permeti obtenir un millor coneixement de la reserva del jaciment en explotació.

e) Laboratoris i equips d'investigació aplicables a les activitats mineres de l'empresa.

f) Actuacions compreses en els plans de restauració que preveu el Reial decret 975/2009, de 12 de juny, sobre gestió dels residus de les indústries extractives i de protecció i rehabilitació de l'espai afectat per activitats mineres.

Article 93. Factor d'esgotament: requisits.

1. L'import que en concepte de factor d'esgotament redueixi la base imposable en cada període impositiu s'ha d'invertir en el termini de 10 anys, comptats a partir de la seva conclusió.

2. S'entén efectuada la inversió quan s'hagin efectuat les despeses o els treballs a què es refereix l'article anterior o s'hagi rebut l'immobilitzat.

3. En cada període impositiu s'han d'incrementar els comptes de reserves de l'entitat en l'import que va reduir la base imposable en concepte de factor d'esgotament.

4. El contribuent ha de recollir en la memòria dels 10 exercicis següents a aquell en què es va efectuar la reducció corresponent l'import d'aquesta, les inversions realitzades amb càrrec a aquesta i les amortitzacions realitzades, així com qualsevol disminució produïda en els comptes de reserves que es van incrementar com a conseqüència del que preveu l'apartat anterior i la destinació d'aquella. Aquests fets poden ser objecte de comprovació durant aquest mateix període.

5. Només es pot disposar lliurement de les reserves constituïdes en compliment del que disposa l'apartat 3, en la mesura que es vagin amortitzant les inversions, o una vegada transcorreguts 10 anys des que es van subscriure les corresponents accions o participacions finançades amb els fons esmentats.

6. Les inversions finançades per aplicació del factor esgotament no es poden acollir a les deduccions que preveu el capítol IV del títol VI.

Article 94. Factor d'esgotament: incompliment de requisits.

1. Un cop transcorregut el termini de 10 anys, si no s'ha invertit o si s'ha invertit inadequadament l'import corresponent, s'ha d'integrar en la base imposable del període impositiu conclòs a l'expiració del termini esmentat o de l'exercici en què s'hagi efectuat la disposició inadequada, i s'han de liquidar els interessos de demora corresponents que es meritin des del dia en què finalitzi el període de pagament voluntari del deute corresponent al període impositiu en què es va efectuar la reducció correlativa.

2. En el cas de liquidació de l'entitat, l'import pendent d'aplicació del factor d'esgotament s'ha d'integrar en la base imposable en la forma i amb els efectes que preveu l'apartat anterior.

3. De la mateixa manera s'ha de procedir en els casos de cessió o alienació total o parcial de l'explotació minera i en els de fusió o transformació d'entitats, llevat que l'entitat resultant, continuadora de l'activitat minera, assumeixi el compliment dels requisits necessaris per consolidar el benefici gaudit per l'entitat transmissora o transformada, en els mateixos termes en què figurava en l'entitat anterior.

CAPÍTOL IX

Règim fiscal de la recerca i explotació d'hidrocarburs

Article 95. Exploració, recerca i explotació d'hidrocarburs: factor d'esgotament.

Les societats l'objecte social de les quals sigui exclusivament l'exploració, recerca i explotació de jaciments i d'emmagatzematges subterranis d'hidrocarburs naturals, líquids o gasosos, existents en el territori espanyol i en el subsòl del mar territorial i dels fons marins que estiguin sota la sobirania del Regne d'Espanya, en els termes de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i, amb caràcter complementari d'aquestes, les de transport, emmagatzematge, depuració i venda dels productes extrets, tenen dret a una reducció en la seva base imposable, en concepte de factor d'esgotament, que pot ser, a elecció de l'entitat, qualsevol de les dues següents:

a) El 25 per cent de l'import de la contraprestació per la venda d'hidrocarburs i de la prestació de serveis d'emmagatzematge, amb el límit del 50 per cent de la base imposable prèvia a aquesta reducció.

b) El 40 per cent de la quantia de la base imposable prèvia a aquesta reducció.

Article 96. Factor d'esgotament: requisits.

1. Les quantitats que van reduir la base imposable en concepte de factor d'esgotament han de ser invertides pel concessionari en les activitats d'exploració, recerca i explotació de jaciments o d'emmagatzematges subterranis d'hidrocarburs que exerceixi en el territori espanyol i en el subsòl del mar territorial i dels fons marins que estiguin sota la sobirania del Regne d'Espanya, així com en l'abandonament de camps i en el desmantellament de plataformes marines, en el termini de 10 anys comptats des de la conclusió del període impositiu en què es redueixi la base imposable en concepte d'esgotament. La mateixa consideració tenen les activitats d'exploració, recerca i explotació fetes en els 4 anys anteriors al primer període impositiu en què es redueixi la base imposable en concepte d'esgotament.

A aquests efectes, s'entén per exploració o recerca els estudis preliminars de naturalesa geològica, geofísica o sísmica, així com totes les despeses efectuades en l'àrea d'un permís d'exploració o recerca, com ara els sondejos d'exploració, així com els d'avaluació i desenvolupament, si resulten negatius, les despeses d'obres per a l'accés i la preparació dels terrenys i de localització dels sondejos esmentats. També es consideren despeses d'exploració o recerca les efectuades en una concessió i que es refereixin a treballs per a la localització i perforació d'una estructura capaç de contenir o emmagatzemar hidrocarburs, diferent de la que conté el jaciment que va donar lloc a la concessió d'explotació atorgada. S'entén per abandonament de camps i desmantellament de plataformes marines els treballs necessaris per desmantellar les instal·lacions productives terrestres o les plataformes marines i que deixin lliure i expedit el sòl o l'espai marí que ocupaven en la forma establerta pel decret d'atorgament.

S'entén, a aquests efectes, per inversions en explotació les efectuades en l'àrea d'una concessió d'explotació, com ara el disseny, la perforació i la construcció dels pous, les instal·lacions d'explotació, i qualsevol altra inversió, tangible o intangible, necessària per poder portar a terme les tasques d'explotació, sempre que no es corresponguin amb inversions efectuades pel concessionari en les activitats d'exploració o d'investigació referides anteriorment.

S'inclouen com explotació, a aquests efectes, els sondejos d'avaluació i de desenvolupament que resultin positius.

2. En cada període impositiu s'han d'incrementar els comptes de reserva de l'entitat en l'import que va reduir la base imposable en concepte de factor d'esgotament.

3. Només es pot disposar lliurement de les reserves constituïdes en compliment de l'apartat anterior, en la mesura que es vagin amortitzant els béns finançats amb els fons esmentats.

4. El contribuent ha de recollir en la memòria dels 10 exercicis següents a aquell en què es va efectuar la reducció corresponent l'import d'aquesta, les inversions efectuades amb càrrec a aquesta i les amortitzacions efectuades, així com qualsevol disminució en els comptes de reserves que es van incrementar com a conseqüència del que preveu l'apartat 2 i la destinació d'aquella.

Aquests fets poden ser objecte de comprovació durant aquest mateix període, per a la qual cosa el contribuent ha d'aportar la comptabilitat i els suports documentals oportuns que acreditin el compliment dels requisits exigits al factor d'esgotament.

5. Les inversions finançades per aplicació del factor d'esgotament no es poden acollir a les deduccions que preveu el capítol IV del títol VI.

Article 97. Factor d'esgotament: incompliment de requisits.

1. Un cop transcorregut el termini de 10 anys, si no s'ha invertit o si s'ha invertit inadequadament l'import corresponent, s'ha d'integrar en la base imposable del període impositiu conclòs a l'expiració del termini esmentat o de l'exercici en què s'hagi efectuat la disposició inadequada, i s'han de liquidar els interessos de demora corresponents que es meritin des del dia en què finalitzi el període de pagament voluntari del deute corresponent al període impositiu en què es va efectuar la reducció correlativa.

2. En el cas de liquidació de l'entitat o de canvi del seu objecte social, l'import pendent d'aplicació del factor d'esgotament s'ha d'integrar en la base imposable en la forma i amb els efectes que preveu l'apartat anterior.

3. De la mateixa manera s'ha de procedir en els casos de cessió o alienació total o parcial, fusió o transformació de l'entitat, llevat que l'entitat resultant continuadora de l'activitat tingui com a objecte social, exclusivament, el que estableix l'article 95 d'aquesta Llei i assumeixi el compliment dels requisits necessaris per consolidar el benefici gaudit per l'entitat transmissora o transformada, en els mateixos termes en què figurava en l'entitat anterior.

Article 98. *Titularitat compartida.*

En cas que diverses societats tinguin la titularitat compartida d'un permís de recerca o d'una concessió d'explotació, s'han d'atribuir, a cadascuna de les entitats copartícpis, els ingressos, les despeses, les rendes derivades de la transmissió d'elements patrimonials i inversions, que li siguin imputables, d'acord amb el seu grau de participació.

Article 99. *Amortització d'inversions intangibles i despeses de recerca. Compensació de bases imposables negatives.*

1. Els actius intangibles i les despeses de naturalesa investigadora realitzats en permisos i concessions vigents, caducats o extingits, es consideren com un actiu intangible, des del moment de la seva realització, i es poden amortitzar amb una quota anual màxima del 50 per cent. S'inclouen en aquest concepte els treballs previs geològics, geofísics i sísmics i les obres d'accés i preparació de terrenys, així com els sondejos d'exploració, avaluació i desenvolupament i les operacions de recondicionament de pous i conservació de jaciments.

No hi ha un període màxim d'amortització dels actius intangibles i les despeses de recerca.

2. Els elements tangibles de l'actiu poden ser amortitzats, seguint el criteri d'«unitat de producció», d'acord amb un pla acceptat per l'Administració en els termes de la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 12 d'aquesta Llei.

3. Les entitats a què es refereix l'article 95 d'aquesta Llei han de compensar les bases imposables negatives mitjançant el procediment de reduir les bases imposables dels exercicis següents en un import màxim anual del 50 per cent de cadascuna d'aquelles.

Aquest procediment de compensació de bases imposables negatives substitueix l'establert a l'article 26 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL X

Transparència fiscal internacional

Article 100. *Imputació de rendes positives obtingudes per entitats no residents.*

1. Els contribuents han d'imputar en la seva base imposable les rendes positives a què es refereixen els apartats 2 o 3 d'aquest article quan es compleixin les circumstàncies següents:

a) Que per si soles o conjuntament amb persones o entitats vinculades en el sentit de l'article 18 d'aquesta Llei tinguin una participació igual o superior al 50 per cent en el capital, els fons propis, els resultats o els drets de vot de l'entitat no resident en territori espanyol, en la data del tancament de l'exercici social d'aquesta última.

L'import de la renda positiva a imputar es determina en proporció a la participació en els resultats i, si no n'hi ha, en proporció a la participació en el capital, els fons propis o els drets de vot.

b) Que l'import satisfet per l'entitat no resident en territori espanyol, imputable a alguna de les classes de rendes previstes en els apartats 2 o 3 d'aquest article per raó de gravamen de naturalesa idèntica o anàloga a aquest impost, sigui inferior al 75 per cent del que hauria correspost d'acord amb les normes d'aquell.

2. Els contribuents han d'imputar la renda total obtinguda per l'entitat no resident en territori espanyol, quan aquesta no disposi de la corresponent organització de mitjans materials i personals per a la seva realització, fins i tot si les operacions tenen caràcter recurrent. No obstant això, en el cas de dividends, participacions en beneficis o rendes derivades de la transmissió de participacions, cal atènyer-se, en qualsevol cas, al que disposa l'apartat 4 d'aquest article.

S'entén per renda total l'import de la base imposable que resulti d'aplicar els criteris i principis que estableixen aquesta Llei i les disposicions restants relatives a aquest impost per a la determinació d'aquella.

Aquest apartat no és aplicable quan el contribuent acreditati que les operacions referides s'efectuen amb els mitjans materials i personals existents en una entitat no resident en territori espanyol pertanyent al mateix grup, en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la seva residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, o bé que la seva constitució i operativa respon a motius econòmics vàlids.

L'aplicació del que disposa el primer paràgraf d'aquest apartat preval sobre el que preveu l'apartat següent.

3. En el supòsit que no s'apliqui el que estableix l'apartat anterior, s'ha d'imputar únicament la renda positiva que provingui de cadascuna de les fonts següents:

a) Titularitat de béns immobles rústics i urbans o de drets reals que recaiguin sobre aquests, llevat que estiguin afectes a una activitat econòmica, o ceditos en ús a entitats no residents, pertanyents al mateix grup de societats del titular en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la seva residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, i igualment estiguin afectes a una activitat econòmica.

b) Participació en fons propis de qualsevol tipus d'entitat i cessió a tercers de capitals propis, en els termes previstos als apartats 1 i 2 de l'article 25 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni. No s'entén inclosa en aquesta lletra la renda positiva que procedeix dels següents actius financers:

1r Els tinguts per donar compliment a obligacions legals i reglamentàries originades per l'exercici d'activitats econòmiques.

2n Els que incorporin drets de crèdit nascuts de relacions contractuals establertes com a conseqüència del desenvolupament d'activitats econòmiques.

3r Els tinguts com a conseqüència de l'exercici d'activitats d'intermediació en mercats oficials de valors.

4t Els tinguts per entitats de crèdit i asseguradores com a conseqüència de l'exercici de les seves activitats, sense perjudici del que estableix la lletra g).

La renda positiva derivada de la cessió a tercers de capitals propis s'entén que procedeix de l'exercici d'activitats creditícies i financeres a què es refereix la lletra g), quan el cedent i el cessionari pertanyin a un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, i els ingressos del cessionari procedeixen, almenys en el 85 per cent, de l'exercici d'activitats econòmiques.

c) Operacions de capitalització i assegurança, que tinguin com a beneficiària la mateixa entitat.

d) Propietat industrial i intel·lectual, assistència tècnica, béns mobles, drets d'imatge i arrendament o subarrendament de negocis o mines, en els termes que estableix l'apartat 4 de l'article 25 de la Llei 35/2006.

e) Transmissió dels béns i drets referits a les lletres a), b), c) i d) anteriors que generi rendes.

f) Instruments financers derivats, excepte els designats per cobrir un risc específicament identificat derivat de la realització d'activitats econòmiques.

g) Activitats creditícies, financeres, asseguradores i de prestació de serveis exercides, directament o indirectament, amb persones o entitats residents en territori espanyol i vinculades en el sentit de l'article 18 d'aquesta Llei, en la mesura que determinin despeses fiscalment deduïbles en les entitats residents esmentades.

No s'inclou la renda positiva prevista en aquesta lletra quan més del 50 per cent dels ingressos derivats de les activitats creditícies, financeres, asseguradores o de prestació de serveis exercides per l'entitat no resident procedeixin d'operacions efectuades amb persones o entitats no vinculades en el sentit de l'article 18 d'aquesta Llei.

4. No s'han d'imputar les rendes previstes a les lletres b) i e) anteriors, en el supòsit de valors derivats de la participació en el capital o en els fons propis d'entitats que atorguin, almenys, el 5 per cent del capital d'una entitat i es tinguin durant un termini mínim d'un any, amb la finalitat de dirigir i gestionar la participació, sempre que disposi de l'organització corresponent de mitjans materials i personals, i l'entitat participada no compleixi els requisits que estableix l'apartat 2 de l'article 5 d'aquesta Llei.

En el supòsit d'entitats que formin part del mateix grup de societats segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, els requisits relatius al percentatge de participació, així com l'existència d'una direcció i gestió de la participació, s'han de determinar tenint en compte totes les que en formin part.

5. No s'han d'imputar les rendes previstes a l'apartat 3 d'aquest article quan la suma dels seus imports sigui inferior al 15 per cent de la renda total obtinguda per l'entitat no resident, excepte les rendes a què es refereix la lletra g) de l'apartat esmentat, que s'han d'imputar en la seva totalitat.

6. No s'han d'imputar les rendes a què fa referència l'apartat 3 d'aquest article, quan es corresponguin amb despeses fiscalment no deduïbles d'entitats residents en territori espanyol.

7. Estan obligades a la imputació prevista en aquest article les entitats residents en territori espanyol compreses a la lletra a) de l'apartat 1 que participin directament en l'entitat no resident o bé indirectament a través d'una altra o altres entitats no residents. En aquest últim cas l'import de la renda positiva és el corresponent a la participació indirecta.

8. La imputació s'ha de fer en el període impositiu que compregui el dia en què l'entitat no resident en territori espanyol hagi conclòs el seu exercici social que, a aquests efectes, no es pot entendre d'una durada superior a 12 mesos.

9. L'import de les rendes positives a imputar es calcula d'acord amb els principis i criteris que estableixen aquesta Llei i les disposicions restants relatives a aquest impost per a la determinació de la base imposable.

A aquests efectes s'utilitza el tipus de canvi vigent al tancament de l'exercici social de l'entitat no resident en territori espanyol.

En cap cas s'ha d'imputar una quantitat superior a la renda total de l'entitat no resident.

10. No s'han d'integrar en la base imposable els dividendes o les participacions en beneficis en la part que correspongui a la renda positiva que hagi estat inclosa en la base imposable. El mateix tractament s'aplica als dividendes a compte.

En cas de distribució de reserves cal atènyer-se a la designació continguda en l'acord social, i s'entenen aplicades les últimes quantitats abonades a aquestes reserves.

Una mateixa renda positiva només pot ser objecte d'imputació per una sola vegada, sigui quina sigui la forma i l'entitat en què es manifesti.

11. Són deduïbles de la quota íntegra els conceptes següents:

a) Els impostos o gravàmens de naturalesa idèntica o anàloga a aquest impost, efectivament satisfets, en la part que correspongui a la renda positiva imputada en la base imposable.

Es consideren impostos efectivament satisfets els pagats tant per l'entitat no resident com per les seves participades, sempre que sobre aquestes tingui aquella el percentatge de participació establert a l'article 32.3 d'aquesta Llei.

b) L'impost o gravamen efectivament satisfet a l'estranger per raó de la distribució dels dividends o participacions en beneficis, sigui conforme a un conveni per evitar la doble imposició o d'acord amb la legislació interna del país o territori de què es tracti, en la part que correspongui a la renda positiva imputada amb anterioritat en la base imposable.

Quan la participació sobre l'entitat no resident sigui indirecta a través d'una altra o altres entitats no residents, s'ha de deduir l'impost o el gravamen de naturalesa idèntica o anàloga a aquest impost efectivament satisfet per aquella o aquelles en la part que correspongui a la renda positiva imputada amb anterioritat en la base imposable.

Aquestes deduccions s'han de practicar encara que els impostos corresponguin a períodes impositius diferents a aquell en què es va fer la imputació.

En cap cas s'han de deduir els impostos satisfets en països o territoris qualificats de paradisos fiscals.

La suma de les deduccions de les lletres a) i b) d'aquest apartat no pot excedir la quota íntegra que a Espanya correspongui pagar per la renda positiva inclosa en la base imposable.

12. Per calcular la renda derivada de la transmissió de la participació, directa o indirecta, el valor d'adquisició s'incrementa en l'import dels beneficis socials que, sense distribució efectiva, es corresponguin amb rendes que hagin estat imputades als socis com a rendes de les seves accions o participacions en el període de temps comprès entre la seva adquisició i transmissió.

En el cas d'entitats que tinguin la consideració d'entitat patrimonial en els termes establerts a l'apartat 2 de l'article 5 d'aquesta Llei, el valor de transmissió a computar ha de ser com a mínim el valor del patrimoni net que correspongui als valors transmesos resultant de l'últim balanç tancat, una vegada substituït el valor comptable dels actius pel valor que tindrien als efectes de l'impost sobre el patrimoni o pel valor de mercat si aquest és inferior.

13. Els contribuents a qui sigui aplicable el que preveu aquest article han de presentar conjuntament amb la declaració per aquest impost les dades següents relatives a l'entitat no resident en territori espanyol:

- Nom o raó social i lloc del domicili social.
- Relació d'administradors i lloc del seu domicili fiscal.
- El balanç, el compte de pèrdues i guanys i la memòria.
- Import de la renda positiva que hagi de ser objecte d'imputació en la base imposable.
- Justificació dels impostos satisfets respecte de la renda positiva que hagi de ser objecte d'imputació en la base imposable.

14. Quan l'entitat participada resideixi en un país o territori qualificat de paradís fiscal o en un país o territori de nul·la tributació, es presumeix que:

- Es compleix la circumstància prevista a la lletra b) de l'apartat 1.
- Les rendes de l'entitat participada reuneixen les característiques de l'apartat 3 d'aquest article.
- La renda obtinguda per l'entitat participada és el 15 per cent del valor d'adquisició de la participació.

Les presumpcions contingudes en els paràgrafs anteriors admeten prova en contra.

15. Als efectes d'aquest article s'entén que el grup de societats a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç inclou les entitats multigrup i associades en els termes de la legislació mercantil.

16. El que preveu aquest article no és aplicable quan l'entitat no resident en territori espanyol sigui resident en un altre Estat membre de la Unió Europea, sempre que el contribuent acreditati que la seva constitució i operativa respon a motius econòmics vàlids i que exerceix activitats econòmiques o es tracti d'una institució d'inversió col·lectiva regulada a la Directiva 2009/65/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de juliol de 2009, per la qual es coordinen les disposicions legals, reglamentàries i administratives sobre determinats organismes d'inversió col·lectiva en valors mobiliaris, diferents de les previstes a l'article 54 d'aquesta Llei, constituïda i domiciliada en algun Estat membre de la Unió Europea.

CAPÍTOL XI

Incentius fiscals per a les entitats de dimensió reduïda

Article 101. *Àmbit d'aplicació. Xifra de negocis.*

1. Els incentius fiscals que estableix aquest capítol s'apliquen sempre que l'import net de la xifra de negocis obtinguda en el període impositiu immediatament anterior sigui inferior a 10 milions d'euros.

No obstant això, aquests incentius no són aplicables quan l'entitat tingui la consideració d'entitat patrimonial en els termes que estableix l'apartat 2 de l'article 5 d'aquesta Llei.

2. Quan l'entitat sigui de nova creació, l'import de la xifra de negocis es refereix al primer període impositiu en què s'exerceixi efectivament l'activitat. Si el període impositiu immediatament anterior ha tingut una durada inferior a l'any, o l'activitat s'ha desenvolupat durant un termini també inferior, l'import net de la xifra de negocis s'eleva a l'any.

3. Quan l'entitat formi part d'un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, l'import net de la xifra de negocis es refereix al conjunt d'entitats pertanyents al grup esmentat, tenint en compte les eliminacions i incorporacions que corresponguin per aplicació de la normativa comptable. Igualment s'aplica aquest criteri quan una persona física per si sola o conjuntament amb el cònjuge o altres persones físiques unides per vincles de parentesc en línia directa o col·lateral, consanguïnia o per afinitat, fins al segon grau inclusivament, estiguin en relació amb altres entitats de les quals siguin socis en alguna de les situacions a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la residència de les entitats i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.

4. Els incentius fiscals establerts en aquest capítol també són aplicables en els 3 períodes impositius immediats i següents a aquell període impositiu en què l'entitat o conjunt d'entitats a què es refereix l'apartat anterior assoleixin la xifra de negocis de 10 milions d'euros, determinada d'acord amb el que estableix aquest article, sempre que aquestes hagin complert les condicions per ser considerades de dimensió reduïda tant en aquell període com en els 2 períodes impositius anteriors a aquest últim.

El que estableix el paràgraf anterior és aplicable igualment quan aquesta xifra de negocis s'assoleixi com a conseqüència que s'hagi efectuat una operació acollida al règim fiscal establert en el capítol VII del títol VII d'aquesta Llei, sempre que les entitats que hagin efectuat aquesta operació compleixin les condicions per ser considerades de dimensió reduïda tant en el període impositiu en què es faci l'operació com en els 2 períodes impositius anteriors a aquest últim.

Article 102. *Libertat d'amortització.*

1. Els elements nous de l'immobilitzat material i de les inversions immobiliàries, afectes a activitats econòmiques, posats a disposició del contribuent en el període impositiu en què es compleixin les condicions de l'article anterior, poden ser amortitzats

lliurement sempre que, durant els 24 mesos següents a la data de l'inici del període impositiu en què els béns adquirits entrin en funcionament, la plantilla mitjana total de l'empresa s'incrementi respecte de la plantilla mitjana dels 12 mesos anteriors, i aquest increment es mantingui durant un període addicional de 24 mesos més.

La quantia de la inversió que es pot beneficiar del règim de llibertat d'amortització és la que resulti de multiplicar la xifra de 120.000 euros per l'increment referit calculat amb dos decimals.

Per calcular la plantilla mitjana total de l'empresa i el seu increment s'han de considerar les persones empleades, en els termes que disposi la legislació laboral, tenint en compte la jornada contractada en relació amb la jornada completa.

La llibertat d'amortització és aplicable des de l'entrada en funcionament dels elements que s'hi puguin acollir.

2. El règim previst a l'apartat anterior també és aplicable als elements encarregats en virtut d'un contracte d'execució d'obra subscrit en el període impositiu, sempre que la seva posada a disposició sigui dins dels 12 mesos següents a la seva conclusió.

3. El que preveuen els dos apartats anteriors és igualment aplicable als elements de l'immobilitzat material i de les inversions immobiliàries construïts per la mateixa empresa.

4. En el supòsit que s'incompleixi l'obligació d'incrementar o mantenir la plantilla s'ha de procedir a ingressar la quota íntegra que hauria correspost a la quantitat deduïda en excés més els interessos de demora corresponents.

L'ingrés de la quota íntegra i dels interessos de demora s'ha d'efectuar conjuntament amb l'autoliquidació corresponent al període impositiu en què s'hagi incomplert una obligació o una altra.

5. El que preveu aquest article també és aplicable als elements nous de l'immobilitzat material i de les inversions immobiliàries objecte d'un contracte d'arrendament financer, a condició que s'exerceixi l'opció de compra.

Article 103. *Amortització dels elements nous de l'immobilitzat material i de les inversions immobiliàries i de l'immobilitzat intangible.*

1. Els elements nous de l'immobilitzat material i de les inversions immobiliàries, així com els elements de l'immobilitzat intangible, afectes en tots dos casos a activitats econòmiques, posats a disposició del contribuent en el període impositiu en què es compleixin les condicions de l'article 101 d'aquesta Llei, es poden amortitzar en funció del coeficient que resulti de multiplicar per 2 el coeficient d'amortització lineal màxim previst a les taules d'amortització oficialment aprovades.

2. El règim previst a l'apartat anterior també és aplicable als elements encarregats en virtut d'un contracte d'execució d'obra subscrit en el període impositiu, sempre que la seva posada a disposició sigui dins dels 12 mesos següents a la seva conclusió.

3. El que preveuen els dos apartats anteriors és igualment aplicable als elements de l'immobilitzat material, intangible i de les inversions immobiliàries construïts o produïts per la mateixa empresa.

4. El règim d'amortització previst en aquest article és compatible amb qualsevol benefici fiscal que pugui escaure per raó dels elements patrimonials subjectes a aquesta amortització.

5. Els elements de l'immobilitzat intangible a què es refereix l'apartat 3 de l'article 13 d'aquesta Llei, adquirits en el període impositiu en què es compleixin les condicions de l'article 101 d'aquesta Llei, es poden deduir en un 150 per cent de l'import que resulti d'aplicar l'apartat esmentat.

Article 104. *Pèrdues per deteriorament dels crèdits per possibles insolvències de deutors.*

1. En el període impositiu en què es compleixin les condicions de l'article 101 d'aquesta Llei, és deduïble la pèrdua per deteriorament dels crèdits per a la cobertura del

risc derivat de les possibles insolvències fins al límit de l'1 per cent sobre els deutors existents a la conclusió del període impositiu.

2. Els deutors sobre els quals s'hagi reconegut la pèrdua per deteriorament dels crèdits per insolvències que estableix l'article 13.1 d'aquesta Llei i aquells altres les pèrdues dels quals per deteriorament no tinguin el caràcter de deduïbles segons el que disposa l'article esmentat, no s'inclouen entre els deutors referits a l'apartat anterior.

3. El saldo de la pèrdua per deteriorament efectuada d'acord amb el que preveu l'apartat 1 no pot excedir el límit esmentat en l'apartat esmentat.

4. Les pèrdues per deteriorament dels crèdits per a la cobertura del risc derivat de les possibles insolvències dels deutors, efectuades en els períodes impositius en què s'hagin deixat de complir les condicions de l'article 101 d'aquesta Llei, no són deduïbles fins a l'import del saldo de la pèrdua per deteriorament a què es refereix l'apartat 1.

Article 105. *Reserva d'anivellament de bases imposables.*

1. Les entitats que compleixin les condicions que estableix l'article 101 d'aquesta Llei en el període impositiu i apliquin el tipus de gravamen que preveu el primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 29 d'aquesta Llei, poden minorar la seva base imposable positiva fins al 10 per cent del seu import.

En tot cas, la minoració no pot superar l'import d'1 milió d'euros. Si el període impositiu té una durada inferior a un any, l'import de la minoració no pot superar el resultat de multiplicar 1 milió d'euros per la proporció existent entre la durada del període impositiu respecte de l'any.

2. Les quantitats a què es refereix l'apartat anterior s'addicionen a la base imposable dels períodes impositius que concloguin en els 5 anys immediats i successius a la finalització del període impositiu en què es faci la minoració esmentada, sempre que el contribuent tingui una base imposable negativa, i fins a l'import d'aquesta.

L'import restant s'ha d'addicionar a la base imposable del període impositiu corresponent a la data de conclusió del termini referit.

3. El contribuent ha de dotar una reserva per l'import de la minoració a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, que és indisponible fins al període impositiu en què es produeixi l'addició a la base imposable de l'entitat de les quantitats a què es refereix l'apartat anterior.

La reserva s'ha de dotar amb càrrec als resultats positius de l'exercici en què s'efectuï la minoració en base imposable. En cas que no es pugui dotar aquesta reserva, la minoració està condicionada al fet que aquesta es doti amb càrrec als primers resultats positius d'exercicis següents respecte dels quals sigui possible fer aquesta dotació.

A aquests efectes, no s'entén que s'ha disposat de la reserva referida, en els casos següents:

- a) Quan el soci o accionista exerceixi el seu dret a separar-se de l'entitat.
- b) Quan la reserva s'elimini, totalment o parcialment, com a conseqüència d'operacions a les quals sigui aplicable el règim fiscal especial que estableix el capítol VII del títol VII d'aquesta Llei.
- c) Quan l'entitat hagi d'aplicar la reserva referida en virtut d'una obligació de caràcter legal.

4. La minoració prevista en aquest article s'ha de tenir en compte als efectes de determinar els pagaments fraccionats a què es refereix l'apartat 3 de l'article 40 d'aquesta Llei.

5. Les quantitats destinades a la dotació de la reserva prevista en aquest article no es poden aplicar, simultàniament, al compliment de la reserva de capitalització establerta a l'article 25 d'aquesta Llei ni de la reserva per a inversions a Canàries prevista a l'article 27 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de Canàries.

6. L'incompliment del que disposa aquest article determina la integració en la quota íntegra del període impositiu en què tingui lloc l'incompliment, la quota íntegra corresponent a les quantitats que han estat objecte de minoració, incrementades en un 5 per cent, a més dels interessos de demora.

CAPÍTOL XII

Règim fiscal de determinats contractes d'arrendament financer

Article 106. *Contractes d'arrendament financer.*

1. El que preveu aquest article s'aplica als contractes d'arrendament financer en què l'arrendador sigui una entitat de crèdit o un establiment financer de crèdit.

2. Els contractes a què es refereix l'apartat anterior tenen una durada mínima de 2 anys quan tinguin per objecte béns mobles i de 10 anys quan tinguin per objecte béns immobles o establiments industrials. No obstant això, per evitar pràctiques abusives, es poden establir per reglament altres terminis mínims de durada en funció de les característiques dels diferents béns que puguin constituir el seu objecte.

3. Les quotes d'arrendament financer han d'aparèixer expressades en els contractes respectius diferenciant la part que correspongui a la recuperació del cost del bé per part de l'entitat arrendadora, exclòs el valor de l'opció de compra i la càrrega financera exigida per aquesta, tot això sense perjudici de l'aplicació del gravamen indirecte que correspongui.

4. L'import anual de la part de les quotes d'arrendament financer corresponent a la recuperació del cost del bé ha de romandre igual o tenir un caràcter creixent al llarg del període contractual.

5. En qualsevol cas, té la consideració de despesa fiscalment deduïble la càrrega financera satisfeta a l'entitat arrendadora.

6. La part de les quotes d'arrendament financer satisfetes corresponent a la recuperació del cost del bé té aquesta mateixa consideració, excepte en el cas que el contracte tingui per objecte terrenys, solars i altres actius no amortitzables. En cas que aquesta condició concorri només en una part del bé objecte de l'operació, es pot deduir únicament la proporció que correspongui als elements susceptibles d'amortització, que s'ha d'expressar diferenciadament en el contracte respectiu.

L'import de la quantitat deduïble d'acord amb el que disposa el paràgraf anterior no pot ser superior al resultat d'aplicar al cost del bé el doble del coeficient d'amortització lineal segons les taules d'amortització oficialment aprovades que correspongui a aquest bé. L'excés és deduïble en els períodes impositius successius, respectant el mateix límit. Per calcular aquest límit s'ha de tenir en compte el moment de la posada en condicions de funcionament del bé. Si es tracta dels contribuents a què es refereix el capítol XI del títol VII d'aquesta Llei, es pren el doble del coeficient d'amortització lineal segons les taules d'amortització oficialment aprovades multiplicat per 1,5.

7. La deducció de les quantitats a què es refereix l'apartat anterior no està condicionada a la seva imputació comptable en el compte de pèrdues i guanys.

8. Les entitats arrendatàries poden optar, a través d'una comunicació al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques en els termes que s'estableixin per reglament, per establir que el moment temporal a què es refereix l'apartat 6 es correspon amb el moment de l'inici efectiu de la construcció de l'actiu, atenent el compliment simultani dels requisits següents:

a) Que es tracti d'actius que tinguin la consideració d'elements de l'immobilitzat material que siguin objecte d'un contracte d'arrendament financer, en què les quotes del contracte referit se satisfacin de manera significativa abans de la finalització de la construcció de l'actiu.

b) Que la construcció d'aquests actius impliqui un període mínim de 12 mesos.

c) Que es tracti d'actius que reuneixin requisits tècnics i de disseny singulars i que no es corresponguin amb produccions en sèrie.

En els supòsits de pèrdua o inutilització definitiva del bé per causa no imputable al contribuent i degudament justificada, no s'ha d'integrar en la base imposable de l'arrendatari la diferència positiva entre la quantitat deduïda en concepte de recuperació del cost del bé i la seva amortització comptable.

CAPÍTOL XIII

Règim de les entitats de tinença de valors estrangers

Article 107. *Entitats de tinença de valors estrangers.*

1. Es poden acollir al règim que preveu aquest capítol les entitats l'objecte social de les quals compregui l'activitat de gestió i administració de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol, mitjançant l'organització corresponent de mitjans materials i personals.

Els valors o les participacions representatius de la participació en el capital de l'entitat de tinença de valors estrangers han de ser nominatius.

Les entitats sotmeses als règims especials de les agrupacions d'interès econòmic, espanyoles i europees, i d'unions temporals d'empreses, no es poden acollir al règim d'aquest capítol.

Tampoc s'hi poden acollir les entitats que tinguin la consideració d'entitat patrimonial en els termes que estableix l'apartat 2 de l'article 5 d'aquesta Llei.

2. L'opció pel règim de les entitats de tinença de valors estrangers s'ha de comunicar al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques. El règim s'aplica al període impositiu que finalitzi amb posterioritat a aquesta comunicació i als successius que conculguin abans que es comuniqui al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques la renúncia al règim.

Es poden establir per reglament els requisits de la comunicació i el contingut de la informació a subministrar amb aquesta comunicació.

Article 108. *Distribució de beneficis. Transmissió de la participació.*

1. Els beneficis o les participacions en beneficis distribuïts als socis amb càrrec a les rendes exemptes a què es refereix l'article 21 d'aquesta Llei que procedeixin d'entitats no residents en territori espanyol o a les rendes exemptes a què es refereix l'article 22 d'aquesta Llei obtingudes a l'estranger a través d'un establiment permanent reben el tractament següent:

a) Quan el perceptor sigui un contribuent d'aquest impost o de l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent, els beneficis percebuts tenen el tractament que correspongui d'acord amb aquesta Llei.

b) Quan el perceptor sigui contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques, el benefici distribuït es considera renda de l'estalvi.

c) Quan el perceptor sigui una entitat o persona física no resident en territori espanyol sense establiment permanent, el benefici distribuït no s'entén obtingut en territori espanyol.

La distribució de la prima d'emissió té el tractament previst en aquest apartat per a la distribució de beneficis. A aquests efectes, s'entén que el primer benefici distribuït procedeix de rendes exemptes.

2. Les rendes obtingudes en la transmissió de la participació en l'entitat de tinença de valors o en els supòsits de separació del soci o liquidació de l'entitat reben el tractament següent:

a) Quan el perceptor sigui un contribuent d'aquest impost o de l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent en territori espanyol, i compleixi el

requisit de participació en l'entitat de tinença de valors estrangers establert a l'apartat 1 de l'article 21 d'aquesta Llei, pot aplicar el règim d'exempció en els termes que preveu l'article esmentat.

b) Quan el perceptor sigui una entitat o persona física no resident en territori espanyol, no s'entén obtinguda en territori espanyol la renda que es correspongui amb les reserves dotades amb càrrec a les rendes exemptes o amb diferències de valor, imputables en tots dos casos a les participacions en entitats no residents que compleixin els requisits que estableix l'article 21 d'aquesta Llei o a establiments permanents que compleixin els requisits que estableix l'article 22 d'aquesta Llei.

3. L'entitat de tinença de valors ha d'esmentar en la memòria l'import de les rendes exemptes i els impostos pagats a l'estranger corresponents a aquestes, així com facilitar als seus socis la informació necessària perquè aquests puguin complir el que preveuen els apartats anteriors.

4. El que disposen la lletra c) de l'apartat 1 i la lletra b) de l'apartat 2 d'aquest article no s'aplica quan el perceptor de la renda resideixi en un país o territori qualificat de paradís fiscal.

CAPÍTOL XIV

Règim d'entitats parcialment exemptes

Article 109. *Àmbit d'aplicació.*

Aquest règim s'aplica a les entitats a què es refereix l'article 9, apartat 3, d'aquesta Llei.

Article 110. *Rendes exemptes.*

1. Estan exemptes les rendes següents obtingudes per les entitats que esmenta l'article anterior:

a) Les que procedeixin de la realització d'activitats que constitueixin el seu objecte o la seva finalitat específica, sempre que no tinguin la consideració d'activitats econòmiques. En particular, estan exemptes les quotes satisfetes pels associats, col·laboradors o benefactors, sempre que no es corresponguin amb el dret a percebre una prestació derivada d'una activitat econòmica.

Als efectes de l'aplicació d'aquest règim a l'entitat de dret públic Ports de l'Estat i a les autoritats portuàries es considera que no procedeixen de la realització d'activitats econòmiques els ingressos de naturalesa tributària i els procedents de l'exercici de la potestat sancionadora i de l'activitat administrativa realitzades per les autoritats portuàries, així com els procedents de l'activitat de coordinació i control d'eficiència del sistema portuari exercida per l'ens públic Ports de l'Estat.

b) Les derivades d'adquisicions i de transmissions a títol lucratiu, sempre que unes i altres s'obtinguin o realitzin en compliment del seu objecte o la seva finalitat específica.

c) Les que es posin de manifest en la transmissió onerosa de béns afectes a la realització de l'objecte o finalitat específica quan el total producte obtingut es destini a noves inversions en elements de l'immobilitzat relacionades amb l'objecte o la finalitat específica esmentats.

Les noves inversions s'han d'efectuar dins del termini comprès entre l'any anterior a la data del lliurament o posada a disposició de l'element patrimonial i els 3 anys posteriors i s'han de mantenir en el patrimoni de l'entitat durant 7 anys, excepte si la seva vida útil d'acord amb el mètode d'amortització que s'apliqui, dels admesos a l'article 12.1 d'aquesta Llei, és inferior.

En cas que no s'efectuï la inversió dins del termini assenyalat, la part de quota íntegra corresponent a la renda obtinguda s'ha d'ingressar, a més dels interessos de demora,

conjuntament amb la quota corresponent al període impositiu en què va vèncer el termini assenyalat.

La transmissió dels elements esmentats abans que acabi el termini esmentat determina la integració en la base imposable de la part de renda no gravada, llevat que l'import obtingut sigui objecte d'una nova reinversió.

2. L'exempció a què es refereix l'apartat anterior no assoleix els rendiments d'activitats econòmiques, ni les rendes derivades del patrimoni, ni les rendes obtingudes en transmissions, diferents de les que s'hi assenyalen.

Article 111. *Determinació de la base imposable.*

1. La base imposable es determina aplicant les normes previstes en el títol IV d'aquesta Llei.

2. No tenen la consideració de despeses fiscalment deduïbles, a més de les que estableix l'article 15 d'aquesta Llei, les següents:

a) Les despeses imputables exclusivament a les rendes exemptes. Les despeses parcialment imputables a les rendes no exemptes són deduïbles en el percentatge que representin els ingressos obtinguts en l'exercici d'activitats econòmiques respecte dels ingressos totals de l'entitat.

b) Les quantitats que constitueixin aplicació de resultats i, en particular, dels que es destinin al sosteniment de les activitats exemptes a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article anterior.

CAPÍTOL XV

Règim de les comunitats titulars de forests veïnals de mancomú

Article 112. *Règim de les comunitats titulars de forests veïnals de mancomú.*

1. La base imposable corresponent a les comunitats titulars de forests veïnals de mancomú es redueix en l'import dels beneficis de l'exercici que s'apliquin a:

a) Inversions per a la conservació, la millora, la protecció, l'accés i els serveis destinats a l'ús social al qual estigui destinada la forest.

b) Despeses de conservació i manteniment de la forest.

c) Finançament d'obres d'infraestructura i serveis públics, d'interès social.

L'aplicació del benefici a les finalitats indicades s'ha d'efectuar en el mateix període impositiu o en els 4 següents. En cas que no s'efectuïn les inversions o les despeses dins del termini assenyalat, la part de la quota íntegra corresponent als beneficis no aplicats efectivament a les inversions i les despeses descrites, juntament amb els interessos de demora, s'ha d'ingressar conjuntament amb la quota corresponent al període impositiu en què va vèncer el termini esmentat.

L'Administració tributària, en la comprovació de la destinació de les despeses i les inversions indicades, pot sol·licitar els informes que requereixi a les administracions autonòmiques i locals competents.

Aquesta reducció és incompatible amb la reserva de capitalització prevista a l'article 25 d'aquesta Llei i amb la reserva d'anivellament de bases imposables prevista a l'article 105 d'aquesta Llei.

2. Els beneficis es poden aplicar en un termini superior al que estableix l'apartat anterior, sempre que en el termini esmentat el contribuent formuli un pla especial d'inversions i despeses i sigui acceptat per l'Administració tributària en els termes que s'estableixin per reglament.

3. Les comunitats titulars de forests veïnals de mancomú tributen al tipus general de gravamen.

4. Les comunitats titulars de forests veïnals de mancomú no estan obligades a presentar cap declaració per aquest impost en els períodes impositius en què no obtinguin ingressos sotmesos a aquest impost, ni incorrin en cap despesa, ni efectuin les inversions i les despeses a què es refereix l'apartat 1.

5. Els partícips o membres de les comunitats titulars de forests veïnals de mancomú han d'integrar en la base de l'impost sobre la renda de les persones físiques les quantitats que els siguin efectivament distribuïdes per la comunitat. Aquests ingressos tenen el tractament previst per a les participacions en beneficis de qualsevol tipus d'entitat, a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 25 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

CAPÍTOL XVI

Règim de les entitats navilieres en funció del tonatge

Article 113. *Àmbit d'aplicació.*

1. Es poden acollir al règim especial que preveu aquest capítol:

a) Les entitats inscrites en algun dels registres d'empreses navilieres referits en el text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre, l'activitat de les quals compregui l'explotació de vaixells propis o arrendats.

b) Les entitats que duguin a terme, en la seva totalitat, la gestió tècnica i de tripulació de vaixells a què es refereix l'apartat següent. A aquests efectes, s'entén per gestió tècnica i de tripulació l'assumpció de la responsabilitat completa de l'explotació nàutica del vaixell, així com de tots els deures i totes les responsabilitats imposats pel Codi internacional de gestió per a la seguretat de l'explotació dels vaixells i la prevenció de la contaminació adoptat per l'Organització Marítima Internacional mitjançant la Resolució A 741.

2. Els vaixells l'explotació dels quals possibilita l'aplicació del règim esmentat han de reunir els requisits següents:

a) Estar gestionats estratègicament i comercialment des d'Espanya o des de la resta de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu. A aquests efectes, s'entén per gestió estratègica i comercial l'assumpció, per part del propietari del vaixell o per part de l'arrendatari, del control i risc de l'activitat marítima o de treballs en el mar.

b) Ser aptes per a la navegació marítima i estar destinats exclusivament a activitats de transport de mercaderies, passatgers, salvament i altres serveis prestats necessàriament en el mar, sense perjudici del que estableix la lletra c) següent.

c) Si es tracta de vaixells destinats a l'activitat de remolc és necessari que menys del 50 per cent dels ingressos del període impositiu procedeixin d'activitats que es facin en els ports i en la prestació d'ajuda a un vaixell autopropulsat per arribar a port. En el cas de vaixells amb activitat de dragatge és necessari que més del 50 per cent dels ingressos del període impositiu procedeixin de l'activitat de transport i dipòsit en el fons del mar de materials extrets, i aquest règim abasta exclusivament aquesta part de la seva activitat.

Respecte de les entitats que cedeixin l'ús d'aquests vaixells, aquest requisit s'entén complert quan justifiquin que els ingressos de l'entitat que exerceix l'activitat de remolc o dragatge compleix aquells percentatges en cadascun dels períodes impositius en què aquest règim sigui aplicable a aquelles entitats.

Els vaixells destinats a l'activitat de remolc i de dragatge han d'estar registrats a Espanya o a un altre Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu.

3. Quan el règim sigui aplicable a contribuents amb vaixells no registrats a Espanya o a un altre Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu, l'increment del percentatge del tonatge net d'aquests vaixells respecte del total de la flota de l'entitat

acollida al règim especial, sigui quina sigui la seva causa, no impedeix l'aplicació del règim esmentat a condició que el percentatge mitjà del tonatge net de vaixells registrats a Espanya o a un altre Estat membre de la Unió Europea, respecte del tonatge net total referit a l'any anterior al moment en què es produeix aquest increment, es mantingui durant el període dels 3 anys posteriors.

Aquesta condició no s'aplica quan el percentatge del tonatge net de vaixells registrats a Espanya o a un altre Estat membre de la Unió Europea sigui almenys del 60 per cent.

4. No es pot aplicar aquest règim quan la totalitat dels vaixells no estiguin registrats a Espanya o a un altre Estat membre de la Unió Europea. Tampoc no es poden acollir a aquest règim els vaixells destinats, directament o indirectament, a activitats pesqueres o esportives, ni els d'esbarjo.

5. No és aplicable aquest règim durant els períodes impositius en què concorrin simultàniament les circumstàncies següents:

a) Que l'entitat tingui la condició de mitjana o gran empresa d'acord amb el que disposa la Recomanació 2003/361/CE de la Comissió Europea.

b) Que percebin una ajuda d'Estat de reestructuració concedida a l'empara del que estableix la Comunicació 2004/C244/02 de la Comissió Europea.

c) Que la Comissió Europea no hagi tingut en compte els beneficis fiscals derivats de l'aplicació d'aquest règim quan va prendre la decisió sobre l'ajuda de reestructuració.

Article 114. *Determinació de la base imposable pel mètode d'estimació objectiva.*

1. Les entitats acollides a aquest règim determinen la part de base imposable que es correspongui amb l'explotació, la titularitat o la gestió tècnica i de tripulació dels vaixells que reuneixin els requisits de l'article anterior, i han d'aplicar a les tones de registre net de cadascun dels vaixells esmentats l'escala següent:

Tones de registre net	Import diari per cada 100 tones - Euros
Entre 0 i 1.000	0,90
Entre 1.001 i 10.000	0,70
Entre 10.001 i 25.000	0,40
Des de 25.001	0,20

Per a l'aplicació de l'escala s'han de prendre els dies del període impositiu en què els vaixells estiguin a disposició del contribuent o en què s'hagi efectuat la gestió tècnica i de tripulació, exclosos els dies en què no estiguin operatius com a conseqüència de reparacions ordinàries o extraordinàries.

La part de base imposable així determinada inclou les rendes derivades dels serveis de practicatge, remolc, amarratge i desamarratge, prestats al vaixell adscrit a aquest règim, quan el vaixell sigui utilitzat per la mateixa entitat, així com els serveis de càrrega, descàrrega, estiba i desestiba relacionats amb la càrrega del vaixell que s'hi transporta, sempre que es facturin a l'usuari del transport i siguin prestats per la mateixa entitat o per un tercer que no hi està vinculat.

L'aplicació d'aquest règim ha d'abraçar la totalitat dels vaixells del sol·licitant que compleixin els seus requisits, i els vaixells que s'adquireixin, s'arrendin o es gestionin amb posterioritat a l'autorització, sempre que compleixin els requisits esmentats, i s'hi poden acollir vaixells presos en noliejament, sempre que la suma del seu tonatge net no superi el 75 per cent del total de la flota de l'entitat o, si s'escau, del grup fiscal subjecte al règim. En el cas d'entitats que tributin en el règim de consolidació fiscal la sol·licitud ha d'estar referida a totes les entitats del grup fiscal que compleixin els requisits de l'article 113 d'aquesta Llei.

2. La renda positiva o negativa que, si s'escau, es posi de manifest com a conseqüència de la transmissió d'un vaixell afecte a aquest règim es considera integrada en la base imposable calculada d'acord amb l'apartat anterior.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, quan es tracti de vaixells la titularitat dels quals ja es tenia quan es va accedir a aquest règim especial, o de vaixells usats adquirits una vegada començada la seva aplicació, s'ha de procedir de la manera següent:

En el primer exercici en què sigui aplicable el règim, o en què s'hagin adquirit els vaixells usats, s'ha de dotar una reserva indisponible per un import equivalent a la diferència positiva existent entre el valor normal de mercat i el valor net comptable de cadascun dels vaixells afectats per aquesta regla, o bé s'ha d'especificar la diferència esmentada, separatament per a cadascun dels vaixells i durant tots els exercicis en què es mantingui la titularitat d'aquests, en la memòria dels seus comptes anuals. En el cas de vaixells adquirits mitjançant una operació a la qual s'hagi aplicat el règim especial del capítol VII del títol VII d'aquesta Llei, el valor net comptable es determina partint del valor d'adquisició pel qual figuri en la comptabilitat de l'entitat transmissora.

L'incompliment de l'obligació de no-disposició de la reserva o de l'obligació de menció en la memòria constitueix una infracció tributària greu, que se sanciona amb una multa pecuniària proporcional del cinc per cent de l'import de la diferència esmentada.

La sanció imposada d'acord amb el que preveu aquest apartat es redueix de conformitat amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 188 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

L'import d'aquesta reserva positiva, juntament amb la diferència positiva existent en la data de la transmissió entre l'amortització fiscal i comptable del vaixell alienat, s'ha d'afegir a la base imposable a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article quan s'hagi produït la transmissió esmentada. De la mateixa manera s'ha de procedir si el vaixell es transmet, de manera directa o indirecta, en ocasió d'una operació a la qual sigui aplicable el règim especial del capítol VII del títol VII d'aquesta Llei.

3. La part de base imposable determinada segons l'apartat 1 d'aquest article no pot ser compensada amb bases imposables negatives derivades de la resta de les activitats de l'entitat naviliera, ni de l'exercici en curs ni dels anteriors, ni tampoc amb les bases imposables pendents de compensar en el moment d'aplicació d'aquest règim.

4. La determinació de la part de base imposable que correspongui a la resta d'activitats del contribuent s'ha de fer aplicant el règim general de l'impost, tenint en compte exclusivament les rendes procedents d'aquestes activitats. Si es tracta d'una activitat de dragatge, la part esmentada de base imposable ha d'incloure la renda d'aquesta activitat no acollida a aquest règim especial.

La part esmentada de base imposable està integrada per tots els ingressos que no procedeixin d'activitats acollides al règim i per les despeses directament relacionades amb l'obtenció dels ingressos esmentats, així com per la part de les despeses generals d'administració que proporcionalment corresponguin a la xifra de negoci generada per aquestes activitats.

Als efectes del compliment d'aquest règim, l'entitat ha de disposar dels registres comptables necessaris per poder determinar els ingressos i les despeses, directes o indirectes, corresponents a les activitats que s'hi acullen, així com els actius afectes a aquestes activitats.

Article 115. *Tipus de gravamen i quota.*

1. En qualsevol cas, és aplicable el tipus general de gravamen previst al primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 29 d'aquesta Llei.

2. La part de la quota íntegra atribuïble a la part de base imposable determinada segons el que disposa l'apartat 1 de l'article 114 d'aquesta Llei no es pot reduir per l'aplicació de cap tipus de deducció o bonificació. Així mateix, l'adquisició dels vaixells que s'afectin a aquest règim no suposa l'aplicació de cap incentiu ni deducció fiscal.

La part de quota íntegra que procedeixi de la resta de base imposable no es pot minorar per l'aplicació de deduccions generades per l'adquisició dels vaixells referits abans de la seva afectació al règim regulat en aquest capítol.

Article 116. *Pagaments fraccionats.*

Els contribuents que s'acullin a aquest règim han d'efectuar pagaments fraccionats d'acord amb la modalitat que estableix l'apartat 3 de l'article 40 d'aquesta Llei aplicada sobre la base imposable calculada d'acord amb les regles que estableix l'article 114 d'aquesta Llei i aplicant el percentatge a què es refereix l'article 115 d'aquesta Llei, sense computar cap deducció sobre la part de quota derivada de la part de base imposable determinada segons el que disposa l'apartat 1 de l'article 114 d'aquesta Llei.

Article 117. *Aplicació del règim.*

1. El règim tributari previst en aquest capítol s'aplica de la manera següent:

a) La seva aplicació està condicionada a l'autorització per part del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, amb la sol·licitud prèvia del contribuent. Aquesta autorització es concedeix per un període de 10 anys a partir de la data que estableixi l'autorització, i se'n pot sol·licitar la pròrroga per períodes addicionals de 10 anys.

b) La sol·licitud ha d'especificar el període impositiu a partir del qual hagi d'esdevenir efectiu i s'ha de presentar amb anterioritat al seu inici.

c) La sol·licitud s'ha de resoldre en el termini màxim de 3 mesos, transcorregut el qual es pot entendre desestimada.

Per a la concessió del règim, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques ha de tenir en compte l'existència d'una contribució efectiva als objectius de la política comunitària de transport marítim, especialment pel que fa al nivell tecnològic dels vaixells que garanteixi la seguretat en la navegació i la prevenció de la contaminació del medi ambient i al manteniment de l'ocupació comunitària tant a bord com en tasques auxiliars al transport marítim. Amb aquesta finalitat es pot sol·licitar l'informe previ dels organismes competents.

d) L'incompliment de les condicions del règim o la renúncia a la seva aplicació impedeixen formular una nova sol·licitud fins que hagi transcorregut un mínim de 5 anys.

e) L'Administració tributària pot verificar l'aplicació correcta del règim i la concurrència en cada exercici dels requisits exigits per a la seva aplicació.

2. L'incompliment dels requisits que estableix aquest règim implica el cessament dels efectes de l'autorització corresponent i la pèrdua de la totalitat dels beneficis fiscals que se'n deriven, i s'han d'ingressar, al costat de la quota del període impositiu en què es va produir l'incompliment, les quotes íntegres corresponents a les quantitats que s'haurien hagut d'ingressar amb l'aplicació del règim general d'aquest impost, en la totalitat dels períodes als quals va ser aplicable l'autorització, sense perjudici dels interessos de demora, els recàrrecs i les sancions que, si s'escau, siguin procedents.

L'incompliment de la condició establerta a l'apartat 3 de l'article 113 d'aquesta Llei implica la pèrdua del règim per a aquells vaixells addicionals que van motivar l'increment a què es refereix l'apartat esmentat, i és procedent la regularització establerta al paràgraf anterior que correspongui exclusivament a aquests vaixells.

Quan aquest increment estigui motivat per la baixa de vaixells registrats a Espanya o a un altre Estat membre de la Unió Europea, la regularització correspon als vaixells esmentats per tots els períodes impositius en què aquests haurien estat inclosos en aquest règim.

3. L'aplicació del règim tributari previst en aquest capítol és incompatible, per a un mateix vaixell, amb l'aplicació de la disposició addicional quarta d'aquesta Llei.

TÍTOL VIII

Gestió de l'impost

CAPÍTOL I

L'índex d'entitats

Article 118. *Índex d'entitats.*

1. En cada delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària s'ha de portar un índex d'entitats en què s'inscriguin les que tinguin el seu domicili fiscal dins del seu àmbit territorial, excepte les entitats a què es refereix l'apartat 1 de l'article 9 d'aquesta Llei.
2. S'han d'establir per reglament els procediments d'alta, inscripció i baixa en l'índex d'entitats.

Article 119. *Baixa en l'índex d'entitats.*

1. L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de dictar, amb l'audiència prèvia dels interessats, un acord de baixa provisional en els casos següents:

- a) Quan els debits tributaris de l'entitat amb la hisenda pública de l'Estat siguin declarats fallits de conformitat amb el que disposa el Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.
- b) Quan l'entitat no hagi presentat la declaració per aquest impost corresponent a 3 períodes impositius consecutius.

2. L'acord de baixa provisional s'ha de notificar al registre públic corresponent, que ha de procedir a estendre en el full obert a l'entitat afectada una nota marginal en què s'ha de fer constar que, d'ara endavant, no es pot efectuar cap inscripció que concerneixi a aquella sense la presentació de la certificació d'alta en l'índex d'entitats.

3. L'acord de baixa provisional no eximeix l'entitat afectada de cap de les obligacions tributàries que li puguin incumbir.

CAPÍTOL II

Obligacions comptables. Béns i drets no comptabilitzats. Revaloracions voluntàries. Estimació de rendes en el mètode d'estimació indirecta

Article 120. *Obligacions comptables. Facultats de l'Administració tributària.*

1. Els contribuents d'aquest impost han de portar la seva comptabilitat d'acord amb el que preveu el Codi de comerç o amb el que estableixen les normes per les quals es regeixen.

En tot cas, els contribuents a què es refereix el capítol XIV del títol VII d'aquesta Llei han de portar la seva comptabilitat de tal manera que permeti identificar els ingressos i les despeses corresponents a les rendes exemptes i no exemptes.

2. L'Administració tributària pot fer la comprovació i investigació mitjançant l'examen de la comptabilitat, els llibres, la correspondència, la documentació i els justificants relatius als negocis del contribuent, inclosos els programes de comptabilitat i els arxius i suports magnètics. L'Administració tributària pot analitzar directament la documentació i els altres elements a què es refereix el paràgraf anterior, i pot prendre nota per mitjà dels seus agents dels apunts comptables que es considerin necessaris i obtenir còpia a càrrec seu, fins i tot en suports magnètics, de qualsevol de les dades o documents a què es refereix aquest apartat.

L'Administració tributària pot comprovar i investigar els fets, els actes, els elements, les activitats, les explotacions, els valors i altres circumstàncies determinants de l'obligació

tributària. En aquest sentit, pot regularitzar els imports corresponents a aquelles partides que s'integrin en la base imposable en els períodes impositius objecte de comprovació, encara que aquests derivin d'operacions efectuades en períodes impositius prescrits.

3. Les entitats dominants dels grups de societats de l'article 42 del Codi de comerç estan obligades, a requeriment de la inspecció dels tributs formulada en el curs del procediment de comprovació, a facilitar el compte de pèrdues i guanys, el balanç, l'estat que reflecteixi els canvis en el patrimoni net de l'exercici i l'estat de fluxos d'efectiu de les entitats pertanyents al grup que no siguin residents en territori espanyol. També han de facilitar els justificants i altres antecedents relatius a aquesta documentació comptable quan puguin tenir transcendència en relació amb aquest impost.

Article 121. Béns i drets no comptabilitzats o no declarats: presumpció d'obtenció de rendes.

1. Es presumeix que s'han adquirit amb càrrec a renda no declarada els elements patrimonials la titularitat dels quals correspongui al contribuent i no estiguin registrats en els seus llibres de comptabilitat.

La presumpció és procedent igualment en el cas d'ocultació parcial del valor d'adquisició.

2. Es presumeix que els elements patrimonials no registrats en comptabilitat són propietat del contribuent quan aquest n'estigui en possessió.

3. Es presumeix que l'import de la renda no declarada és el valor d'adquisició dels béns o drets no registrats en llibres de comptabilitat, minorat en l'import dels deutes efectius contrets per finançar aquesta adquisició, així mateix no comptabilitzats. En cap cas l'import net no pot resultar negatiu.

La quantia del valor d'adquisició s'ha de provar a través dels documents justificatius d'aquesta o, si no és possible, aplicant les regles de valoració que estableix la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

4. Es presumeix l'existència de rendes no declarades quan s'hagin registrat en els llibres de comptabilitat del contribuent deutes inexistents.

5. L'import de la renda conseqüència de les presumpcions contingudes en els apartats anteriors s'ha d'imputar al període impositiu més antic dels no prescrits, excepte si el contribuent prova que correspon a un altre o uns altres.

6. En tot cas, s'entén que han estat adquirits amb càrrec a renda no declarada que s'imputa al període impositiu més antic dels no prescrits susceptible de regularització, els béns i drets respecte dels quals el contribuent no hagi complert en el termini establert a aquest efecte l'obligació d'informació a què es refereix la disposició addicional divuitena de la Llei general tributària.

No obstant això, no és aplicable el que preveu aquest apartat quan el contribuent acreditat que els béns i drets la titularitat dels quals li correspon han estat adquirits amb càrrec a rendes declarades o bé amb càrrec a rendes obtingudes en períodes impositius respecte dels quals no tingui la condició de contribuent d'aquest impost.

7. El valor dels elements patrimonials a què es refereixen els apartats 1 i 6, quan s'hagi incorporat a la base imposable, és vàlid a tots els efectes fiscals.

Article 122. Revaloracions comptables voluntàries.

1. Els contribuents que hagin efectuat revaloracions comptables l'import de les quals no s'hagi inclòs a la base imposable han d'esmentar en la memòria l'import d'aquelles, els elements afectats i el període o períodes impositius en què es van practicar.

Aquestes mencions s'han de fer en totes i cadascuna de les memòries corresponents als exercicis en què els elements revalorats es trobin en el patrimoni del contribuent.

2. Constitueix una infracció tributària greu l'incompliment de l'obligació establerta a l'apartat anterior.

Aquesta infracció se sanciona, per una sola vegada, amb una multa pecuniària proporcional del 5 per cent de l'import de la revaloració, el pagament de la qual no

determina que l'import esmentat s'incorpori, a efectes fiscals, al valor de l'element patrimonial objecte de la revaloració.

La sanció imposada d'acord amb el que preveu aquest apartat es redueix d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 188 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 123. *Estimació de rendes en el mètode d'estimació indirecta.*

Quan la base imposable es determini a través del mètode d'estimació indirecta, les cessions de béns i drets i les prestacions de serveis, en les seves modalitats diferents, s'han de presumir retribuïdes pel seu valor de mercat.

CAPÍTOL III

Declaració, autoliquidació i liquidació provisional

Article 124. *Declaracions.*

1. Els contribuents estan obligats a presentar una declaració per aquest impost en el lloc i la forma que determini el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

La declaració s'ha de presentar en el termini dels 25 dies naturals següents als 6 mesos posteriors a la conclusió del període impositiu.

Si a l'inici del termini indicat el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques no ha determinat la manera de presentar la declaració d'aquest període impositiu, la declaració s'ha de presentar dins dels 25 dies naturals següents a la data d'entrada en vigor de la norma que determini la forma de presentació esmentada. No obstant això, en aquest supòsit el contribuent pot optar per presentar la declaració en el termini a què es refereix el paràgraf anterior complint els requisits formals que s'hagin establert per a la declaració del període impositiu precedent.

2. Els contribuents exempts a què es refereix l'apartat 1 de l'article 9 d'aquesta Llei no estan obligats a declarar.

3. Els contribuents a què es refereixen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 9 d'aquesta Llei estan obligats a declarar la totalitat de les seves rendes, exemptes i no exemptes.

Article 125. *Autoliquidació i ingrés del deute tributari.*

1. Els contribuents, a l'hora de presentar la seva declaració, han de determinar el deute corresponent i ingressar-lo en el lloc i en la forma que determini el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

2. El pagament del deute tributari es pot efectuar mitjançant el lliurament de béns integrants del patrimoni històric espanyol que estiguin inscrits en l'Inventari general de béns mobles o en el Registre general de béns d'interès cultural, d'acord amb el que disposa l'article setanta-tres de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

3. El dret a l'aplicació d'exempcions, deduccions o qualsevol incentiu fiscal en la base imposable o en la quota íntegra està condicionat al compliment dels requisits que exigeix la normativa aplicable.

Llevat que específicament s'estableixi una altra cosa, quan amb posterioritat a l'aplicació de l'exempció, la deducció o l'incentiu fiscal es produeixi la pèrdua del dret a gaudir-ne, el contribuent ha d'ingressar juntament amb la quota del període impositiu en què tingui lloc l'incompliment dels requisits o condicions la quota íntegra o la quantitat deduïda corresponent a l'exempció, la deducció o l'incentiu aplicat en períodes anteriors, a més dels interessos de demora.

Article 126. *Liquidació provisional.*

Els òrgans de gestió tributària poden girar la liquidació provisional que sigui procedent de conformitat amb el que disposen els articles 133 i 139 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sense perjudici de la comprovació i la investigació posteriors que pugui efectuar la inspecció dels tributs.

CAPÍTOL IV

Devolució

Article 127. *Devolució.*

1. Quan la suma de les retencions, els ingressos a compte i els pagaments fraccionats d'aquest impost sigui superior a l'import de la quota resultant de l'autoliquidació, l'Administració tributària ha de practicar, si escau, una liquidació provisional dins dels 6 mesos següents a l'acabament del termini establert per presentar la declaració.

Quan la declaració s'hagi presentat fora de termini, els 6 mesos a què es refereix el paràgraf anterior es computen des de la data de la seva presentació.

2. Quan la quota resultant de l'autoliquidació o, si s'escau, de la liquidació provisional sigui inferior a la suma de les quantitats efectivament retingudes a compte d'aquest impost, dels ingressos a compte i dels pagaments fraccionats d'aquest impost efectuats, l'Administració tributària ha de procedir a tornar d'ofici l'excés sobre la quota esmentada, sense perjudici de la pràctica de les ulteriors liquidacions, provisionals o definitives, que escaiguin.

3. Si la liquidació provisional no s'ha practicat en el termini establert a l'apartat 1 anterior, l'Administració tributària ha de procedir a tornar d'ofici l'excés sobre la quota autoliquidada, sense perjudici de la pràctica de les liquidacions provisionals o definitives ulteriors que puguin ser procedents.

4. Si, un cop transcorregut el termini establert a l'apartat 1 d'aquest article, no s'ha ordenat el pagament de la devolució per causa no imputable al contribuent, s'aplica a la quantitat pendent de devolució l'interès de demora en la quantia i la forma que preveuen els articles 26.6 i 31 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

5. El procediment de devolució és el que preveuen els articles 124 a 127, tots dos inclusivament, de la Llei general tributària, i la seva normativa de desplegament.

CAPÍTOL V

Obligació de retenir i ingressar a compte

Article 128. *Retencions i ingressos a compte.*

1. Les entitats, incloses les comunitats de béns i les de propietaris, que satisfacin o abonin rendes subjectes a aquest impost, estan obligades a retenir o a efectuar ingressos a compte, en concepte de pagament a compte, la quantitat que resulti d'aplicar els percentatges de retenció que indica l'apartat 6 d'aquest article a la base de retenció determinada per reglament, i a ingressar-ne l'import en el Tresor en els casos i les formes que s'estableixin.

També estan obligades a retenir i ingressar les persones físiques respecte de les rendes que satisfacin o abonin en l'exercici de les seves activitats econòmiques, així com les persones físiques, jurídiques i altres entitats no residents en territori espanyol que hi actuïn mitjançant un establiment permanent.

Així mateix, està obligat a practicar retenció o ingrés a compte el representant designat d'acord amb el que disposa l'article 86.1 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, que actuï en nom de l'entitat asseguradora que operi en règim de lliure prestació de serveis, en relació amb les operacions que es duguin a terme a Espanya.

2. El subjecte obligat a retenir ha de presentar dins els terminis i en la forma i els llocs que s'estableixin per reglament una declaració de les quantitats retingudes o una declaració negativa quan no s'hagi produït la pràctica d'aquestes. Així mateix, ha de presentar un resum anual de retencions amb el contingut que es determini per reglament.

Els models de declaració corresponents els ha d'aprovar el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

3. El subjecte obligat a retenir està obligat a expedir, en les condicions que es determinin per reglament, una certificació acreditativa de la retenció practicada o d'altres pagaments a compte efectuats.

4. S'han d'establir per reglament els supòsits en què no hi ha d'haver retenció. En particular, no s'ha de practicar retenció en:

a) Les rendes obtingudes per les entitats a què es refereix l'article 9.1 d'aquesta Llei.

b) Els dividendes o les participacions en beneficis repartits per agrupacions d'interès econòmic, espanyoles i europees, i per unions temporals d'empreses que corresponguin a socis que hagin de suportar la imputació de la base imposable i procedeixin de períodes impositius durant els quals l'entitat hagi tributat segons el que disposa el règim especial del capítol II del títol VII d'aquesta Llei.

c) Els dividendes o les participacions en beneficis, interessos i altres rendes satisfetes entre societats que formin part d'un grup que tributi en el règim de consolidació fiscal.

d) Els dividendes o les participacions en beneficis a què es refereix l'apartat 1 de l'article 21 d'aquesta Llei.

e) Les rendes obtingudes pel canvi d'actius en què estiguin invertides les provisions de les assegurances de vida en què el prenedor assumeix el risc de la inversió.

f) Els premis de loteries i apostes que, per la seva quantia, estiguin exempts del gravamen especial a què es refereix la disposició addicional trenta-tresena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

5. Quan, en virtut d'una resolució judicial o administrativa, s'hagi de satisfer una renda subjecta a retenció o ingrés a compte d'aquest impost, el pagador l'ha de practicar sobre la quantitat íntegra que estigui obligat a satisfer i n'ha d'ingressar l'import en el Tresor, d'acord amb el que preveu aquest article.

6. El percentatge de retenció o ingrés a compte és el següent:

a) Amb caràcter general, el 19 per cent.

Quan es tracti de rendes procedents de l'arrendament o subarrendament d'immobles urbans situats a Ceuta, Melilla o les seves dependències, obtingudes per entitats domiciliades en els territoris esmentats o que hi actuïn mitjançant un establiment o una sucursal, aquest percentatge es divideix per dos.

b) En el cas de rendes procedents de la cessió del dret a l'explotació de la imatge o del consentiment o autorització per a la seva utilització, el 24 per cent.

c) En el cas de premis de loteries i apostes que, per la seva quantia, estiguin subjectes i no exempts del gravamen especial de determinades loteries i apostes a què es refereix la disposició addicional trenta-tresena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, el 20 per cent. En aquest cas, la retenció s'ha de practicar sobre l'import del premi subjecte i no exempt, d'acord amb la disposició referida.

Es poden modificar per reglament els percentatges de retenció i ingrés a compte que preveu aquest apartat.

Article 129. *Normes sobre retenció, transmissió i obligacions formals relatives a actius financers i altres valors mobiliaris.*

1. En les transmissions o reemborsaments d'accions o participacions representatives del capital o patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva estan obligades a practicar retenció o ingrés a compte per aquest impost, en els casos i en la forma que s'estableixi per reglament, les entitats gestores, administradores, dipositàries, comercialitzadores o qualsevol altra d'encarregada de les operacions esmentades, així com el representant designat d'acord amb el que disposen l'article 55.7 i la disposició addicional segona de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, que actuï en nom de la gestora que operi en règim de lliure prestació de serveis.

Es pot establir per reglament l'obligació d'efectuar pagaments a compte a càrrec del transmissor d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, amb el límit del 20 per cent de la renda obtinguda en les transmissions esmentades.

2. Als efectes de l'obligació de retenir sobre els rendiments implícits del capital mobiliari, a compte d'aquest impost, aquesta retenció l'han d'efectuar les persones o entitats següents:

a) En els rendiments obtinguts en la transmissió o reemborsament dels actius financers sobre els quals s'hagi establert per reglament l'obligació de retenir, el retenidor ha de ser l'entitat emissora o les institucions financeres encarregades de l'operació.

b) En els rendiments obtinguts en transmissions relatives a operacions que no es documentin en títols, així com en les transmissions encarregades a una institució financera, el retenidor ha de ser el banc, la caixa o l'entitat que actuï a compte del transmissor.

c) En els casos no recollits en els paràgrafs anteriors, és obligatòria la intervenció de fedatari públic que ha de practicar la retenció corresponent.

3. Per procedir a l'alienació o obtenció del reemborsament dels títols o actius amb rendiments implícits que hagin de ser objecte de retenció, s'ha d'acreditar la seva adquisició prèvia amb intervenció dels fedataris o les institucions financeres que esmenta l'apartat anterior, així com el preu a què es va efectuar l'operació.

L'emissor o les institucions financeres encarregades de l'operació que, d'acord amb el paràgraf anterior, no hagin d'efectuar el reemborsament al tenidor del títol o actiu, han de constituir per mitjà d'aquesta quantitat un dipòsit a disposició de l'autoritat judicial.

4. Els fedataris públics que intervinguin o intercedeixin en l'emissió, la subscripció, la transmissió, el bescanvi, la conversió, la cancel·lació i el reemborsament d'efectes públics, valors o qualsevol altre títol i actiu financer, així com en operacions relatives a drets reals sobre aquests, estan obligats a comunicar aquestes operacions a l'Administració tributària presentant una relació nominal de subjectes intervinents, amb indicació del seu domicili i número d'identificació fiscal, classe i nombre dels efectes públics, valors, títols i actius, així com del preu i la data de l'operació, en els terminis i d'acord amb el model que determini el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

La mateixa obligació recau sobre les entitats i els establiments financers de crèdit, les societats i agències de valors, els altres intermediaris financers i qualsevol persona física o jurídica que es dediqui amb habitualitat a la intermediació i col·locació d'efectes públics, valors o qualsevol altre títol d'actius financers, índexs, futurs i opcions sobre aquests; fins i tot els documents mitjançant anotacions en compte, respecte de les operacions que impliquin, directament o indirectament, la captació o col·locació de recursos a través de qualsevol classe de valors o efectes.

Així mateix, estan subjectes a aquesta obligació d'informació les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva i les entitats comercialitzadores respecte de les accions i participacions en les institucions esmentades incloses en els seus registres d'accionistes o partícips.

Les obligacions d'informació que estableix aquest apartat s'entenen complertes respecte a les operacions sotmeses a retenció que s'hi esmenten, amb la presentació de la relació de perceptors, ajustada al model oficial del resum anual de retencions corresponent.

5. S'ha de comunicar a l'Administració tributària l'emissió de certificats, resguards o documents representatius de l'adquisició de metalls o objectes preciosos, timbres de valor filatèlic o peces de valor numismàtic, per part de les persones físiques o jurídiques que es dediquin amb habitualitat a la promoció de la inversió en els valors esmentats.

6. El que disposen els apartats 2 i 3 anteriors és aplicable en relació amb l'obligació de retenir o d'ingressar a compte que s'estableixi per reglament respecte a les transmissions d'actius financers de rendiment explícit.

CAPÍTOL VI

Conversió d'actius per impost diferit en crèdit exigible davant l'Administració tributària

Article 130. *Conversió d'actius per impost diferit en crèdit exigible davant l'Administració tributària.*

1. Els actius per impost diferit corresponents a dotacions per deteriorament dels crèdits o altres actius derivades de les possibles insolvències dels deutors no vinculats amb el contribuent, no deguts amb entitats de dret públic i la deduïbilitat dels quals no es produeixi per aplicació del que disposa l'article 13.1.a) d'aquesta Llei, així com els derivats de l'aplicació dels apartats 1 i 2 de l'article 14 d'aquesta Llei, corresponents a dotacions o aportacions a sistemes de previsió social i, si s'escau, prejubilació, es converteixen en un crèdit exigible enfront de l'Administració tributària, quan es doni qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Que el contribuent registri pèrdues comptables en els seus comptes anuals, auditats i aprovats per l'òrgan corresponent.

En aquest supòsit, l'import dels actius per impost diferit objecte de conversió està determinat pel resultat d'aplicar sobre el total d'aquests el percentatge que representin les pèrdues comptables de l'exercici respecte de la suma de capital i reserves.

b) Que l'entitat sigui objecte de liquidació o insolvència judicialment declarada.

Així mateix, els actius per impost diferit pel dret a compensar en exercicis posteriors les bases imposables negatives es converteixen en un crèdit exigible enfront de l'Administració tributària quan siguin conseqüència d'integrar en la base imposable les dotacions per deteriorament dels crèdits o altres actius derivades de les possibles insolvències dels deutors, així com les dotacions o aportacions a sistemes de previsió social i, si s'escau, prejubilació, que van generar els actius per impost diferit a què es refereix el primer paràgraf d'aquest apartat.

2. La conversió dels actius per impost diferit a què es refereix l'apartat anterior en un crèdit exigible enfront de l'Administració tributària es produeix en el moment de la presentació de l'autoliquidació de l'impost sobre societats corresponent al període impositiu en què s'hagin produït les circumstàncies que descriu l'apartat anterior.

3. La conversió dels actius per impost diferit en un crèdit exigible enfront de l'Administració tributària a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article determina que el contribuent pugui optar per sol·licitar-ne l'abonament a l'Administració tributària o per compensar els crèdits esmentats amb altres deutes de naturalesa tributària de caràcter estatal que el mateix contribuent generi a partir del moment de la conversió. El procediment i el termini de compensació o abonament s'han d'establir de manera reglamentària.

4. Els actius per impost diferit a què es refereix l'apartat 1 anterior es poden canviar per valors de deute públic, una vegada transcorregut el termini de 18 anys, computat des de l'últim dia del període impositiu en què es produeixi el registre comptable d'aquests actius. En el supòsit d'actius registrats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta norma, aquest termini es computa des de l'entrada en vigor esmentada. El procediment i el termini del bescanvi s'han d'establir de manera reglamentària.

CAPÍTOL VII

Facultats de l'Administració per determinar la base imposable

Article 131. *Facultats de l'Administració per determinar la base imposable.*

Als efectes de determinar la base imposable, l'Administració tributària ha d'aplicar les normes a què es refereix l'article 10.3 d'aquesta Llei.

TÍTOL IX

Ordre jurisdiccional

Article 132. *Jurisdicció competent.*

La jurisdicció contenciosa administrativa, amb l'esgotament previ de la via economicoadministrativa, és l'única competent per dirimir les controvèrsies de fet i dret que se suscitin entre l'Administració tributària i els contribuents en relació amb qualsevol de les qüestions a què es refereix aquesta Llei.

Disposició addicional primera. *Restriccions a l'exempció per doble imposició de dividends.*

No tenen dret a l'exempció prevista a l'article 21 d'aquesta Llei:

a) Els beneficis distribuïts amb càrrec a les reserves constituïdes amb els resultats corresponents als increments de patrimoni a què es refereix l'apartat 1 de l'article 3 de la Llei 15/1992, de 5 de juny, sobre mesures urgents per a l'adaptació progressiva del sector petroler al marc comunitari.

b) Els dividends distribuïts amb càrrec a beneficis corresponents a rendiments bonificats d'acord amb el que preveuen l'article 2 de la Llei 22/1993, de 29 de desembre, de mesures fiscals, de reforma del règim jurídic de la funció pública i de la protecció per desocupació, i de rendiments procedents de societats acollides a la bonificació establerta a l'article 19 de la Llei foral 12/1993, de 15 de novembre, i la disposició addicional cinquena de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de Canàries, o d'entitats a les quals sigui aplicable l'exempció que preveuen les normes forals 5/1993, de 24 de juny, de Biscaia, 11/1993, de 26 de juny, de Guipúscoa, i 18/1993, de 5 de juliol, d'Àlaba.

En cas de distribució de reserves cal atènyer-se a la designació continguda en l'acord social i, si no n'hi ha, s'han de considerar aplicades les últimes quantitats abonades a les reserves esmentades.

Disposició addicional segona. *Règim de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana en operacions de reestructuració empresarial.*

No es merita l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana en ocasió de les transmissions de terrenys de naturalesa urbana derivades d'operacions a les quals sigui aplicable el règim especial regulat al capítol VII del títol VII d'aquesta Llei, a excepció de les relatives a terrenys que s'aportin a l'empara del que preveu l'article 87 d'aquesta Llei quan no estiguin integrats en una branca d'activitat.

En la transmissió posterior dels terrenys esmentats s'entén que el nombre d'anys al llarg dels quals s'ha posat de manifest l'increment de valor no s'ha interromput per causa de la transmissió derivada de les operacions que preveu el capítol VII del títol VII.

No és aplicable el que estableix l'article 9.2 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

Disposició addicional tercera. *Subvencions de la política agrària i pesquera comunitària i ajudes públiques.*

1. No s'han d'integrar en la base imposable de l'impost sobre societats les rendes positives que es posin de manifest com a conseqüència de:

a) La percepció de les ajudes següents de la política agrària comunitària:

1a Abandonament definitiu del cultiu de la vinya.

2a Prima a l'arrencada de plantacions de pomeres.

3a Prima a l'arrencada de platanars.

4a Abandonament definitiu de la producció lletera.

5a Abandonament definitiu del cultiu de peres, préssecs i nectarines.

6a Arrencada de plantacions de peres, préssecs i nectarines.

7a Abandonament definitiu del cultiu de la remolatxa sucrera i de la canya de sucre.

b) La percepció de les ajudes següents de la política pesquera comunitària: per la paralització definitiva de l'activitat pesquera d'un vaixell i per la seva transmissió per a la constitució de societats mixtes en països tercers, així com per l'abandonament definitiu de l'activitat pesquera.

c) La percepció d'ajudes públiques que tinguin per objecte reparar la destrucció, per incendi, inundació o enfonsament d'elements patrimonials afectes a l'exercici d'activitats econòmiques.

d) La percepció de les ajudes a l'abandonament de l'activitat de transport per carretera satisfetes pel Ministeri de Foment a transportistes que compleixin els requisits que estableix la normativa reguladora de la concessió de les ajudes esmentades.

e) La percepció d'indemnitzacions públiques, a causa del sacrifici obligatori de la cabanya ramadera, en el marc d'actuacions destinades a l'eradicació d'epidèmies o malalties. Aquesta disposició només afecta els animals destinats a la reproducció.

2. Per calcular la renda que no s'integra en la base imposable s'ha de tenir en compte tant l'import de les ajudes percebudes com les pèrdues patrimonials que, si s'escau, es produeixin en els elements afectes a les activitats. Quan l'import d'aquestes ajudes sigui inferior al de les pèrdues produïdes en els elements esmentats, es pot integrar en la base imposable la diferència negativa. Quan no hi hagi pèrdues, només s'exclou del gravamen l'import de les ajudes.

Disposició addicional quarta. *Incentius fiscals per a la renovació de la flota mercant.*

1. Es poden amortitzar d'una manera accelerada els vaixells, les embarcacions i els artefactes navals que compleixin els requisits següents:

a) Que es tracti de vaixells, embarcacions o artefactes navals nous que s'hagin posat a disposició de l'adquirent entre l'1 de gener de l'any 1999 i el 31 de desembre de l'any 2003 o que hagin estat encarregats en virtut d'un contracte de construcció subscrit dins del període esmentat, sempre que la seva posada a disposició de l'adquirent sigui anterior al 31 de desembre de l'any 2006 o bé que es tracti de vaixells usats adquirits després de l'1 de gener de 1999 que hagin estat objecte de millores, l'import de les quals sigui superior al 25 per cent del seu valor d'adquisició i que s'hagin dut a terme abans del 31 de desembre de l'any 2003.

b) Que el vaixell, l'embarcació o l'artefacte naval sigui inscriptible en les llistes primera, segona o cinquena de l'article 4.1 del Reial decret 1027/1989, de 28 de juliol, sobre abanderament, matriculació de vaixells i registre marítim.

c) Que el contribuent adquirent exploti el vaixell, embarcació o artefacte naval mitjançant la seva afectació a la seva pròpia activitat, o bé mitjançant el seu arrendament sense dotació, sempre que, en aquest últim cas, l'entitat arrendadora sigui una agrupació

espanyola o europea d'interès econòmic i es compleixin els requisits següents:

1r Que l'arrendatari sigui una persona física o jurídica que tingui com a activitat habitual l'explotació de vaixells, embarcacions o artefactes navals i que afecti l'element a aquesta activitat.

2n Que l'arrendador traslladi almenys el 75 per cent de l'avantatge fiscal obtingut a l'usuari.

A aquests efectes, l'avantatge fiscal s'ha de valorar en l'actualització, al tipus que determini el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, de les diferències en els ingressos fiscals que es produïrien amb i sense l'aplicació d'aquest règim.

3r Els socis de l'entitat arrendadora han de mantenir la participació en aquesta durant almenys les dues terceres parts del termini del contracte d'arrendament.

4t Que el preu d'adquisició del vaixell, embarcació o artefacte naval, el tipus d'interès del finançament utilitzat i l'import del lloguer siguin els normals de mercat entre parts independents.

5è Que no hi hagi vinculació entre el venedor de l'actiu i el seu arrendatari.

6è Que almenys el 20 per cent dels recursos necessaris per finançar l'adquisició del vaixell, embarcació o artefacte naval procedeixi de fons propis de l'agrupació.

d) Que se sol·liciti i s'obtingui la concessió del benefici del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques amb caràcter previ a la construcció o millora de l'element. Per a la concessió del benefici, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques ha de tenir en compte, des del punt de vista de l'interès general, que el projecte presenta un interès econòmic i social significatiu, en particular en matèria d'ocupació. Amb aquesta finalitat, és necessari l'informe previ dels ministeris d'Economia i Competitivitat i de Foment, segons es tracti d'elements nous o usats, respectivament; la sol·licitud s'ha de resoldre en el termini màxim de 3 mesos, transcorregut el qual es pot entendre desestimada.

2. L'amortització es practica d'acord amb les normes següents:

a) L'amortització anual fiscalment deduïble té com a límit el 35 per cent del preu d'adquisició del vaixell o del valor de la millora.

b) L'amortització es pot efectuar amb anterioritat a la posada del vaixell, l'embarcació o l'artefacte naval en condicions de funcionament o de l'inici de la millora, amb el límit de les quantitats pagades.

c) La deducció de les quantitats que excedeixin l'import de la depreciació efectiva no està condicionada a la seva imputació comptable al compte de pèrdues i guanys. Aquestes quantitats incrementen la base imposable en ocasió de l'amortització o la transmissió de l'element que va gaudir d'aquella.

3. Els vaixells, les embarcacions o els artefactes navals adquirits en règim d'arrendament financer es poden acollir, alternativament, a l'amortització especial prevista en aquesta norma o al que disposa l'article 106 d'aquesta Llei.

4. Si els requisits s'incompleixen posteriorment, el contribuïent perd el benefici de l'amortització accelerada i ha d'ingressar l'import de les quotes corresponents als exercicis durant els quals hagi gaudit d'aquest incentiu fiscal, juntament amb les sancions, els recàrrecs i els interessos de demora que siguin procedents.

Disposició addicional cinquena. *Incidència de la reserva per a inversions a Canàries en el càlcul dels pagaments fraccionats.*

A l'efecte del que disposa l'apartat 3 de l'article 40 d'aquesta Llei, es pot reduir de la base imposable l'import de la reserva per a inversions a Canàries, regulada a l'article 27 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de Canàries, que es prevegi efectuar, prorratejada en cadascun dels períodes dels 3, 9 o 11 primers mesos del període impositiu i amb el límit màxim del 90 per cent de la base imposable de cadascun.

Si l'import de la reserva que efectivament es doti és inferior en més d'un 20 per cent de l'import de la reducció en la base imposable realitzada per calcular la quantia de cadascun dels pagaments fraccionats elevats a l'any, l'entitat està obligada a regularitzar els pagaments esmentats per la diferència entre la previsió inicial i la dotació efectiva, sense perjudici de la liquidació dels interessos i recàrrecs que, si s'escau, siguin procedents.

Disposició addicional sisena. *Exempció de rendes derivades de la transmissió de determinats immobles.*

Estan exemptes en un 50 per cent les rendes positives derivades de la transmissió de béns immobles de naturalesa urbana que tinguin la condició d'actiu no corrent o que hagin estat classificats com a actius no corrents mantinguts per a la venda i que hagin estat adquirits a títol oneros a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei 18/2012, d'11 de maig, sobre sanejament i venda d'actius immobiliaris del sector financer, i fins al 31 de desembre de 2012.

No formen part de la renda amb dret a l'exempció l'import de les pèrdues per deteriorament relatives als immobles, ni les quantitats corresponents a la reversió de l'excés d'amortització que hagi estat fiscalment deduïble en relació amb l'amortització comptabilitzada.

No és aplicable aquesta disposició quan l'immoble s'hagi adquirit o transmès a una persona o entitat respecte de la qual es produeixi alguna de les circumstàncies que estableix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, o al cònjuge de la persona anteriorment indicada o a qualsevol persona unida a aquesta per parentesc, en línia recta o col·lateral, per consanguinitat o afinitat, fins al segon grau inclòs.

Disposició addicional setena. *Entitats esportives.*

El règim fiscal previst al capítol VII del títol VII d'aquesta Llei és aplicable en el supòsit d'adscripció d'un equip professional a una societat anònima esportiva de nova creació, sempre que s'ajusti plenament a les normes previstes a la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, i als reials decrets 1084/1991, de 5 de juliol, i 1251/1999, de 16 de juliol, sobre societats anònimes esportives.

Disposició addicional vuitena. *Règim fiscal especial aplicable a les operacions de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit.*

1. El règim fiscal establert al capítol VII del títol VII d'aquesta Llei, per a les operacions que esmenta el seu article 76, inclosos els seus efectes en els altres tributs, és aplicable a les transmissions del negoci o d'actius o passius efectuades per entitats de crèdit a favor d'una altra entitat de crèdit, a l'empara de la normativa de reestructuració bancària, encara que no es corresponguin amb les operacions esmentades als articles 76 i 87 d'aquesta Llei.

2. Les entitats de crèdit que participin en aquestes operacions poden instar el Banc d'Espanya o el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària que sol·liciti un informe a la Direcció General de Tributs del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, sobre les conseqüències tributàries que se'n derivin.

L'informe s'ha d'emetre en el termini màxim d'un mes i té efectes vinculants per als òrgans i les entitats de l'Administració tributària encarregats de l'aplicació dels tributs.

Disposició addicional novena. *Participacions preferents.*

El règim d'informació establert a l'article 44 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, és aplicable a les remuneracions derivades de les participacions preferents

que compleixin els requisits que preveu la disposició addicional primera de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, sigui quina sigui la qualificació comptable.

Disposició addicional desena. *Facultats de comprovació de l'Administració tributària.*

El que disposen els apartats 5 de l'article 26, 7 de l'article 31, 8 de l'article 32, 6 de l'article 39 i 2 de l'article 120 d'aquesta Llei és aplicable en els procediments de comprovació i investigació ja iniciats a la seva entrada en vigor en què, en la data esmentada, no s'hagi formalitzat una proposta de liquidació.

Disposició addicional onzena. *Remissions normatives.*

Les referències normatives efectuades en altres disposicions al text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, s'entenen efectuades als preceptes corresponents d'aquesta Llei.

Disposició addicional dotzena. *Grups fiscals amb entitat dominant sotmesa a la normativa foral de la Comunitat Autònoma del País Basc.*

Als efectes del règim de consolidació fiscal establert al capítol VI del títol VII d'aquesta Llei, els grups fiscals en què l'entitat dominant sigui una entitat resident en territori espanyol i sotmesa a la normativa foral en l'impost sobre societats de conformitat amb el Concert Econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc, s'equiparen en el seu tractament fiscal als grups fiscals en què l'entitat dominant sigui no resident en territori espanyol.

Disposició transitòria primera. *Regularització d'ajustos extracomptables.*

Els ajustos extracomptables, positius i negatius, practicats per determinar les bases imposables de l'impost sobre societats corresponents a períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de prendre en consideració per tal de determinar les bases imposables corresponents als períodes impositius en què sigui aplicable aquesta Llei, d'acord amb el que preveuen les normes que els van regular.

En cap cas no és admissible que una mateixa renda no es prengui en consideració o es prengui en consideració dues vegades per determinar la base imposable per l'impost sobre societats.

En el cas d'operacions a terminis o amb un preu ajornat efectuades en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, les rendes pendents d'integrar en períodes impositius iniciats a partir de la data esmentada s'han d'integrar en la base imposable d'acord amb el règim fiscal que sigui aplicable en el moment en què es van efectuar les operacions, encara que la integració es faci en períodes impositius iniciats amb posterioritat a l'1 de gener de 2015.

Disposició transitòria segona. *Règim fiscal de la recerca i explotació d'hidrocarburs i de foment de la mineria.*

1. Les disposicions que estableix aquesta Llei per a les activitats de recerca i d'explotació d'hidrocarburs són aplicables a les entitats amb permís de recerca i concessions d'explotació que es continuïn regint per la Llei 21/1974, de 27 de juny, sobre recerca i explotació d'hidrocarburs.

2. Els actius que a l'entrada en vigor de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats s'estiguin amortitzant d'acord amb els coeficients màxims d'amortització que estableix l'apartat B.1 de l'article 47 del Reial decret 2362/1976, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei sobre recerca i explotació d'hidrocarburs de 27 de juny de 1974, es poden amortitzar aplicant els coeficients esmentats, i han de quedar totalment amortitzats en el termini màxim de 20 anys, a comptar des de la data d'entrada en vigor esmentada.

3. Els saldos pendents d'inversió corresponents a subjectes passius que, d'acord amb l'apartat 4 de la disposició transitòria segona del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, segons la redacció vigent en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, hagin optat per aplicar el règim fiscal de la recerca i explotació d'hidrocarburs establert al capítol X del títol VIII de la Llei 43/1995, segons la redacció vigent el 31 de desembre de 2002, s'han d'aplicar en la forma establerta a l'article 96 d'aquesta Llei.

El termini a què es refereix l'article 96 d'aquesta Llei no és aplicable quan les quantitats es destinin a l'abandonament de camps o al desmantellament de plataformes marines, sempre que corresponguin a explotacions existents a l'entrada en vigor de la Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Disposició transitòria tercera. *Beneficis fiscals de la reconversió i reindustrialització.*

Els contribuents afectats pels reials decrets de reconversió gaudeixen dels beneficis fiscals que estableix la Llei 27/1984, de 26 de juliol, sobre reconversió i reindustrialització, en els termes que preveuen els reials decrets esmentats.

Disposició transitòria quarta. *Contractes d'arrendament financer subscrits abans de l'entrada en vigor de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.*

Es regeixen fins al seu compliment total per les normes que estableix la disposició addicional setena de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, els contractes d'arrendament financer subscrits amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, que versin sobre béns el lliurament dels quals a l'usuari s'hagi efectuat igualment amb anterioritat a la seva entrada en vigor, o sobre béns immobles el lliurament dels quals s'hagi fet dins del termini dels dos anys posteriors a la data d'entrada en vigor esmentada.

Disposició transitòria cinquena. *Saldos de la provisió per a insolvències que empara l'article 82 del Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 2631/1982, de 15 d'octubre.*

Els contribuents que a l'entrada en vigor de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, tinguin constituït un fons per a provisió d'insolvències mitjançant el sistema regulat a l'apartat 6 de l'article 82 del Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 2631/1982, de 15 d'octubre, han d'aplicar el seu saldo a la cobertura dels crèdits de cobrament dubtós existents en la data esmentada i l'excés, si s'escau, als que es vagin produint amb posterioritat fins a la seva extinció total.

Mentrestant no són deduïbles les dotacions que s'efectuïn per a la cobertura dels crèdits esmentats.

Disposició transitòria sisena. *Règim transitori dels beneficis sobre operacions financeres.*

Les societats concessionàries d'autopistes de peatge que tinguin reconeguts beneficis en aquest impost el dia 1 de gener de 1979 per a les operacions de finançament i refinançament en funció de la seva legislació específica i del que estableix la disposició transitòria tercera, apartat 2, de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats i les seves normes de desplegament, conserven aquest dret adquirit en els seus termes actuals. Així mateix, els contribuents que en la data d'entrada en vigor de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats gaudeixin de la bonificació a què es refereixen: l'article 25.c) de la Llei 61/1978; l'article 1 del Reial decret llei 5/1980, de 19 de maig, sobre bonificació de les quotes de l'impost sobre societats, corresponent als interessos que han de satisfer les corporacions locals, les comunitats autònomes i l'Estat, per raó de determinats préstecs o emprèstits; els articles 6.5è i 20 de la Llei 12/1988, de 25 de maig, de beneficis fiscals relatius a l'Exposició Universal

Sevilla 1992, als actes commemoratius del V Centenari del Descobriment d'Amèrica i als Jocs Olímpics de Barcelona 1992 i l'article 6.5 de la Llei 30/1990, de 27 de desembre, de beneficis fiscals relatius a Madrid Capital Europea de la Cultura 1992, en virtut d'una resolució acordada pel Ministeri d'Economia i Hisenda, l'han de continuar aplicant en els termes que estableixen les normes respectives.

Disposició transitòria setena. *Valor fiscal de les participacions de les institucions d'inversió col·lectiva.*

Als efectes de calcular l'excés del valor de liquidació a què fa referència l'article 54 d'aquesta Llei, es pren com a valor d'adquisició el valor de liquidació el primer dia del primer període impositiu al qual hagi estat aplicable la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, respecte de les participacions i accions que en aquell hagués posseït el contribuent. La diferència entre aquest valor i el valor efectiu d'adquisició no s'ha de prendre com a valor d'adquisició als efectes de la determinació de les rendes derivades de la transmissió o el reemborsament de les accions o participacions.

Els dividendes i les participacions en beneficis distribuïts per les institucions d'inversió col·lectiva que procedeixin de beneficis obtinguts amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 43/1995 s'han d'integrar en la base imposable dels seus socis o partícips. A aquests efectes, s'entén que les primeres reserves distribuïdes han estat dotades amb els primers beneficis guanyats.

Disposició transitòria vuitena. *Règim fiscal de les transmissions d'actius efectuades en compliment de disposicions amb rang de llei de la normativa de defensa de la competència.*

Les transmissions d'elements patrimonials que s'hagin efectuat en els termes que estableix la disposició addicional quarta del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, segons la redacció vigent en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, es regeixen pel que s'hi estableix, encara que la reinversió i altres requisits es produeixin en períodes impositius iniciats a partir de la data esmentada.

Disposició transitòria novena. *Règim fiscal de les participacions en entitats que hagin aplicat el règim fiscal especial de transparència fiscal que estableix la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.*

1. Els dividendes i les participacions en beneficis d'entitats que procedeixin de períodes impositius durant els quals l'entitat que els distribueix hagi estat subjecta al règim de transparència fiscal establert a la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, no han de tributar en l'impost sobre la renda de les persones físiques ni en l'impost sobre societats. L'import d'aquests dividendes o participacions en beneficis no s'ha d'integrar en el valor d'adquisició de les accions o participacions dels socis als qui hagin estat imputats.

Si es tracta dels socis que van adquirir les accions o participacions amb posterioritat a la imputació, se n'ha de disminuir el valor d'adquisició en els imports esmentats.

2. No estan subjectes a retenció o ingrés a compte els dividendes o les participacions en beneficis a què es refereix l'apartat anterior.

3. En la transmissió d'accions i participacions en el capital d'entitats que hagin estat subjectes al règim de transparència fiscal en períodes impositius anteriors, el valor d'adquisició s'incrementa en l'import dels beneficis socials obtinguts en els períodes esmentats que, sense una distribució efectiva, haurien estat imputats als socis com a rendes de les seves accions o participacions en el període de temps comprès entre la seva adquisició i transmissió en què les entitats hagin tributat sota el règim esmentat.

Disposició transitòria desena. *Règim fiscal de les participacions en entitats que hagin aplicat el règim especial de societats patrimonials que estableix el text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.*

1. La distribució de beneficis obtinguts en exercicis en què hagi estat aplicable el règim especial de les societats patrimonials establert en el text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, rep el tractament següent:

a) Quan el perceptor sigui contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques, els dividends i les participacions en beneficis a què es refereixen les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article 25 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, no s'han d'integrar en la renda del període impositiu de l'impost esmentat. La distribució del dividend no està subjecta a retenció o ingrés a compte.

b) Quan el perceptor sigui un contribuent de l'impost sobre societats o de l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent, els beneficis percebuts tenen dret a l'exempció del 50 per cent del seu import.

c) Quan el perceptor sigui un contribuent de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent, els beneficis percebuts tenen el tractament que els correspongui d'acord amb el que s'estableix en el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, per a aquests contribuents.

2. Les rendes obtingudes en la transmissió de la participació en entitats que es corresponguin amb reserves procedents de beneficis obtinguts en exercicis en què hagi estat aplicable el règim de les societats patrimonials, reben el tractament següent:

a) Quan el transmissor sigui contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques, als efectes de la determinació del guany o la pèrdua patrimonial s'ha d'aplicar el que disposa l'article 35.1.c) del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, segons la redacció vigent a 31 de desembre de 2006.

b) Quan el transmissor sigui un contribuent de l'impost sobre societats, o de l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent, en cap cas no pot aplicar el règim d'exempció previst en aquesta Llei.

En la determinació d'aquestes rendes, el valor de transmissió a computar és, com a mínim, el valor del patrimoni net que correspongui als valors transmesos resultant de l'últim balanç tancat, una vegada substituït el valor comptable dels actius no afectes pel valor que tindrien als efectes de l'impost sobre el patrimoni, o pel valor de mercat si és inferior.

El que disposa el primer paràgraf també s'aplica en els supòsits de dissolució de l'entitat, separació del soci, fusió, escissió total o parcial o cessió global d'actiu i passiu.

c) Quan el transmissor sigui un contribuent de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent ha de tenir el tractament que li correspongui d'acord amb el que estableix per a aquests contribuents el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents.

3. Les entitats que van tributar en el règim especial de societats patrimonials han de seguir complint les obligacions d'informació en els termes que estableix l'article 47 del Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 1777/2004, de 30 de juliol.

Disposició transitòria onzena. *Valor fiscal dels elements patrimonials adjudicats als socis en ocasió de la dissolució de societats transparents i de societats patrimonials.*

En el supòsit de societats transparents que hagin estat objecte de dissolució i liquidació en els termes que estableix la disposició transitòria setzena del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, els elements adquirits pels socis tenen el valor i la data d'adquisició que es van establir en la disposició transitòria referida.

En el supòsit de societats patrimonials que hagin estat objecte de dissolució i liquidació en els termes que estableix la disposició transitòria vint-i-quatrena del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, els elements adquirits pels socis tenen el valor i la data d'adquisició que va establir la disposició transitòria referida.

Disposició transitòria dotzena. *Règim fiscal dels ajustos comptables per la primera aplicació del Pla general de comptabilitat, aprovat pel Reial decret 1514/2007, de 16 de novembre, del Pla general de comptabilitat de petites i mitjanes empreses i els criteris comptables específics per a microempreses, aprovat pel Reial decret 1515/2007, de 16 de novembre, o del Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores, aprovat pel Reial decret 1317/2008, de 24 de juliol.*

Els càrrecs i abonaments a partides de reserves que es corresponguin amb despeses o ingressos que, d'acord amb el que disposa el tercer paràgraf de l'apartat 1 de la disposició transitòria vint-i-sisena del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, no van ser objecte d'integració en la base imposable en ocasió de la primera aplicació del Pla general de comptabilitat aprovat pel Reial decret 1514/2007, de 16 de novembre, o del Pla general de comptabilitat de petites i mitjanes empreses i els criteris comptables específics per a microempreses, aprovat pel Reial decret 1515/2007, de 16 de novembre, tampoc són objecte d'integració en la base imposable en ocasió de la seva meritació comptable de nou segons els criteris comptables establerts a les normes esmentades.

El que disposa el paràgraf anterior és igualment aplicable en ocasió dels càrrecs i abonaments a reserves que hagi correspost efectuar en ocasió de la primera aplicació del Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores, aprovat pel Reial decret 1317/2008, de 24 de juliol.

Disposició transitòria tretzena. *Aplicació de la taula d'amortització que preveu aquesta Llei en elements patrimonials adquirits amb anterioritat. Llibertat d'amortització pendent d'aplicar.*

1. Els elements patrimonials per als quals, en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, s'estigui aplicant un coeficient d'amortització diferent al que els correspongui per aplicació de la taula d'amortització prevista a l'article 12.1 d'aquesta Llei, s'han d'amortitzar durant els períodes impositius que restin fins a completar la seva nova vida útil, d'acord amb la taula referida, sobre el valor net fiscal del bé existent a l'inici del primer període impositiu que comenci a partir de l'1 de gener de 2015.

Així mateix, els contribuents que estiguin aplicant un mètode d'amortització diferent al resultant d'aplicar els coeficients d'amortització lineal en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015 i, en aplicació de la taula d'amortització prevista en aquesta Llei els correspongui un termini d'amortització diferent, poden optar per aplicar el mètode d'amortització lineal en el període que resti fins a finalitzar la seva nova vida útil, sobre el valor net fiscal existent a l'inici del primer període impositiu que comenci a partir de l'1 de gener de 2015.

Les adquisicions d'actius nous efectuades entre l'1 de gener de 2003 i el 31 de desembre de 2004 han d'aplicar els coeficients d'amortització lineal màxims que preveu aquesta Llei, multiplicats per 1,1.

Els canvis en els coeficients d'amortització aplicats pels contribuents, que es puguin originar arran de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'han de comptabilitzar com un canvi d'estimació comptable.

2. Els contribuents que hagin efectuat inversions fins a l'entrada en vigor del Reial decret llei 12/2012, de 30 de març, a les quals hagi resultat aplicable la disposició addicional onzena del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, segons la redacció que en fan el Reial decret llei 6/2010, de 9 d'abril, de mesures per a l'impuls de la recuperació econòmica i l'ocupació, i el Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per fomentar la inversió i la creació d'ocupació, i tinguin quantitats pendents d'aplicar, corresponents a la llibertat d'amortització, poden aplicar les quantitats esmentades en les condicions que s'hi estableixen.

Disposició transitòria catorzena. *Fons de comerç financer.*

La deducció establerta a l'apartat 5 de l'article 12 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, segons la redacció vigent per als períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, continua sent aplicable, en els termes que s'hi estableixen, respecte de les adquisicions de valors representatius de la participació en fons propis d'entitats no residents en territori espanyol, efectuades fins al 21 de desembre de 2007, així com les efectuades amb una obligació irrevocable convinguda fins al 21 de desembre de 2007, d'acord amb el que assenyalen l'apartat 3 de l'article 1 de la Decisió de la Comissió Europea, de 28 d'octubre de 2009, i l'apartat 3 de l'article 1 de la Decisió de la Comissió Europea, de 12 de gener de 2011.

Així mateix, en el cas d'adquisició de valors que confereixin la majoria de la participació en els fons propis d'entitats residents en un altre Estat no membre de la Unió Europea, efectuades entre el 21 de desembre de 2007 i el 21 de maig de 2011, es pot aplicar la deducció establerta en el referit apartat 5 de l'article 12 quan es demostrï l'existència d'obstacles jurídics explícits a les combinacions transfrontereres d'empreses, en els termes que estableixen els apartats 4 i 5 de l'article 1 de la Decisió de la Comissió, de 12 de gener de 2011.

Disposició transitòria quinzena. *Pèrdues per deteriorament de l'immobilitzat material, inversions immobiliàries, immobilitzat intangible i valors representatius de deute.*

La reversió de les pèrdues per deteriorament de l'immobilitzat material, inversions immobiliàries, immobilitzat intangible i valors representatius de deute que hagin resultat fiscalment deduïbles en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, s'han d'integrar en la base imposable de l'impost sobre societats del període impositiu en què es produeixi la recuperació del seu valor en l'àmbit comptable.

En el cas d'immobilitzat intangible de vida útil indefinida, la reversió referida s'ha d'integrar en la base imposable amb el límit del valor fiscal que tindria l'actiu intangible tenint en compte el que disposa l'article 13.3 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria setzena. *Règim transitori aplicable a les pèrdues per deteriorament dels valors representatius de la participació en el capital o en els fons propis d'entitats i a les rendes negatives obtingudes a l'estranger a través d'un establiment permanent, generades en períodes impositius iniciats abans de l'1 de gener de 2013.*

1. La reversió de les pèrdues per deteriorament dels valors representatius de la participació en el capital o en els fons propis d'entitats que hagin resultat fiscalment deduïbles de la base imposable de l'impost sobre societats d'acord amb el que estableix l'apartat 3 de l'article 12 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2013, independentment de la seva imputació comptable en el compte de

pèrdues i guanys, s'ha d'integrar en la base imposable del període en què el valor dels fons propis al tancament de l'exercici excedeixi el de l'inici, en proporció a la seva participació, i s'han de tenir en compte les aportacions o devolucions d'aportacions que s'hi efectuïn, amb el límit de l'excés esmentat. A aquests efectes, s'entén que la diferència positiva entre el valor dels fons propis al tancament i a l'inici de l'exercici, en els termes que estableix aquest paràgraf, es correspon, en primer lloc, amb pèrdues per deteriorament que han resultat fiscalment deduïbles.

Igualment, són objecte d'integració a la base imposable les pèrdues per deteriorament, per l'import dels dividends o participacions en beneficis percebuts de les entitats participades, excepte si la distribució no té la condició d'ingrés comptable.

El que disposa aquest apartat no és aplicable respecte a les pèrdues per deteriorament de valor de la participació determinades per la distribució de dividends o participacions en beneficis i que no hagin donat lloc a l'aplicació de la deducció per doble imposició interna o bé que les pèrdues no hagin resultat fiscalment deduïbles en l'àmbit de la deducció per doble imposició internacional.

2. La reversió de les pèrdues per deteriorament dels valors representatius de la participació en el capital o en els fons propis d'entitats que cotitzin en un mercat regulat a les quals no hagi resultat aplicable l'apartat 3 de l'article 12 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2013, s'han d'integrar en la base imposable de l'impost sobre societats del període impositiu en què es produeixi la recuperació del seu valor en l'àmbit comptable.

3. En cas que un establiment permanent hagi obtingut rendes negatives netes que s'han integrat en la base imposable de l'entitat en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2013, l'exempció prevista a l'article 22 d'aquesta Llei o la deducció a què es refereix l'article 31 d'aquesta Llei només s'han d'aplicar a les rendes positives obtingudes amb posterioritat a partir del moment en què superin la quantia de les rendes negatives esmentades.

4. Si s'escau la transmissió d'un establiment permanent i és aplicable el règim previst a la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 77 d'aquesta Llei, la base imposable de l'entitat transmissora resident en territori espanyol s'ha d'incrementar en l'import de l'excés de les rendes negatives sobre les positives imputades per l'establiment permanent en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2013, amb el límit de la renda positiva derivada de la seva transmissió.

5. En el cas d'una unió temporal d'empreses que, havent-se acollit al règim d'exempció previst a l'article 50 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, segons la redacció vigent per a períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, hagi obtingut rendes negatives netes a l'estranger que s'han integrat en la base imposable de les entitats membres en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2013, quan en successius exercicis la unió temporal obtingui rendes positives, les empreses membres han d'integrar en la seva base imposable, amb caràcter positiu, la renda negativa prèviament imputada, amb el límit de l'import de les rendes positives esmentades.

La mateixa regla és aplicable en el supòsit d'entitats que participin en obres, serveis o subministraments a l'estranger mitjançant fórmules de col·laboració anàlogues a les unions temporals d'empreses que s'hagin acollit al règim d'exempció assenyalat.

6. En el supòsit d'operacions de reestructuració acollides al règim fiscal especial establert al capítol VII del títol VII d'aquesta Llei:

a) Si el soci perd la qualitat de resident en territori espanyol, la diferència a què es refereixen l'apartat 4 de l'article 80 i l'apartat 3 de l'article 81 d'aquesta Llei s'ha de corregir, si s'escau, en l'import de les pèrdues per deteriorament del valor que hagin estat fiscalment deduïbles en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2013.

b) Als efectes del que preveu l'apartat 2 de l'article 84 d'aquesta Llei, en cap cas no són compensables les bases imposables negatives corresponents a pèrdues sofertes per l'entitat transmissora que hagin motivat la depreciació de la participació de l'entitat adquirent en el capital de la transmissora, o la depreciació de la participació d'una altra

entitat en aquesta última quan totes formin part d'un grup de societats al qual es refereix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la seva residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, quan qualsevol de les deprecacions referides s'hagi produït en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2013.

7. El límit establert al paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 26 d'aquesta Llei no és aplicable en l'import de les rendes corresponents a la reversió de les pèrdues per deteriorament que s'integrin en la base imposable per aplicació del que disposen els apartats anteriors d'aquesta disposició transitòria sempre que les pèrdues per deteriorament deduïdes durant el període impositiu en què es van generar les bases imposables negatives que es pretenen compensar hagin representat, almenys, el 90 per cent de les despeses deduïbles del període esmentat. En cas que l'entitat tingui bases imposables negatives generades en diversos períodes iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2013, aquest requisit es pot complir mitjançant el còmput agregat del conjunt de les despeses deduïbles dels períodes impositius esmentats.

Disposició transitòria dissetena. Règim aplicable a determinats instruments financers emesos o atorgats abans del 20 de juny de 2014.

El que disposen la lletra a) de l'article 15 i l'apartat 2 de l'article 21 d'aquesta Llei no és aplicable als préstecs participatius atorgats amb anterioritat al 20 de juny de 2014.

Les operacions de préstecs de valors efectuades amb anterioritat a l'1 de gener de 2015 es regeixen pel règim fiscal establert a la disposició addicional divuitena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, segons la redacció vigent en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015.

Disposició transitòria divuitena. Endeutament d'operacions d'adquisició de participacions en el capital o en els fons propis d'entitats.

1. El que disposa la lletra b) de l'article 67 d'aquesta Llei no és aplicable a les entitats que s'hagin incorporat a un grup fiscal en períodes impositius iniciats amb anterioritat al 20 de juny de 2014.

2. El que disposen l'apartat 5 de l'article 16 i l'article 83 d'aquesta Llei no és aplicable a les operacions de reestructuració efectuades amb anterioritat al 20 de juny de 2014. Tampoc no és aplicable el que disposen aquells preceptes en relació amb les operacions de reestructuració efectuades a partir del 20 de juny de 2014 entre entitats pertanyents al mateix grup de consolidació fiscal en períodes impositius iniciats amb anterioritat a la data esmentada.

Disposició transitòria dinovena. Rendes derivades de la transmissió de participacions.

1. En el supòsit de transmissió de participacions en el capital o en els fons propis d'entitats, respecte de les quals el contribuïent hagi efectuat alguna correcció de valor que hagi resultat fiscalment deduïble, la correcció de valor s'ha d'integrar, en tot cas, en la base imposable del contribuïent, als efectes de determinar l'exempció a què es refereix l'article 21 d'aquesta Llei.

2. L'import de les rendes negatives derivades de la transmissió de la participació en una entitat resident s'ha de minorar en l'import dels dividends o les participacions en beneficis rebuts de l'entitat participada a partir dels períodes impositius que s'hagin iniciat l'any 2009 fins als períodes impositius que s'hagin iniciat amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, sempre que els referits dividends o participacions en beneficis no hagin minorat el valor d'adquisició d'aquesta i hagin tingut dret a l'aplicació de la deducció per doble imposició interna prevista a l'apartat 2 de l'article 30 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

Disposició transitòria vintena. *Règim transitori de la reducció d'ingressos procedents de determinats actius intangibles.*

Les cessions del dret d'ús o d'explotació d'actius intangibles que s'hagin efectuat amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització, es regulen pel que estableix l'article 23 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, segons la redacció que fa la disposició addicional vuitena.1.vuit de la Llei 16/2007, de 4 de juliol, de reforma i adaptació de la legislació mercantil en matèria comptable per a la seva harmonització internacional sobre la base de la normativa de la Unió Europea.

Disposició transitòria vint-i-unena. *Bases imposables negatives pendents de compensar a l'impost sobre societats.*

Les bases imposables negatives pendents de compensació a l'inici del primer període impositiu que hagi començat a partir de l'1 de gener de 2015, es poden compensar en els períodes impositius següents.

Disposició transitòria vint-i-dosena. *Entitats de nova creació. Tipus de gravamen reduït per manteniment o creació d'ocupació.*

1. Les entitats de nova creació constituïdes entre l'1 de gener de 2013 i el 31 de desembre de 2014, que exerceixin activitats econòmiques, han de tributar d'acord amb el que estableix la disposició addicional dinovena del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

2. Les entitats acollides al que disposa la disposició addicional dotzena del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, segons la redacció vigent en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, es regulen pel que s'hi estableix, encara que els requisits exigits es produeixin en períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2015.

Disposició transitòria vint-i-tresena. *Règim transitori en l'impost sobre societats de les deduccions per evitar la doble imposició.*

1. En el supòsit d'adquisició de participacions que s'hagin produït en períodes impositius iniciats, en el transmissor, amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, els dividendes o les participacions en beneficis corresponents a valors representatius del capital o dels fons propis d'entitats residents en territori espanyol que compleixin els requisits que estableix l'article 21 d'aquesta Llei, tenen dret a l'exempció prevista en l'article esmentat.

No obstant això, complint-se els requisits referits, la distribució de dividendes o participacions en beneficis que es correspongui amb una diferència positiva entre el preu d'adquisició de la participació i el valor de les aportacions dels socis efectuades per qualsevol títol no té la consideració de renda i minora el valor fiscal de la participació. Addicionalment, el contribuent té dret a una deducció del 100 per cent de la quota íntegra que hauria correspost als esmentats dividendes o participacions en beneficis quan:

a) El contribuent provi que un import equivalent al dividend o la participació en beneficis s'ha integrat en la base imposable de l'impost sobre societats tributant a algun dels tipus de gravamen que preveuen els apartats 1, 2 i 7 de l'article 28 o l'article 114 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, en concepte de renda obtinguda per les successives entitats propietàries de la participació en ocasió de la seva transmissió, i que la renda esmentada no hauria tingut dret a la deducció per doble imposició interna de plusvàlues prevista en el text refós esmentat.

En aquest supòsit, quan les anteriors entitats propietàries de la participació hagin aplicat, a les rendes que han obtingut en ocasió de la seva transmissió, la deducció per

re inversió de beneficis extraordinaris establerta a l'article 42 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, la deducció és del 18 per cent de l'import del dividend o de la participació en beneficis.

b) El contribuïent provi que un import equivalent al dividend o la participació en beneficis s'ha integrat en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, en concepte de renda obtinguda per les successives persones físiques propietàries de la participació, en ocasió de la seva transmissió.

En aquest supòsit, la deducció no pot excedir l'import resultant d'aplicar al dividend o a la participació en beneficis el tipus de gravamen que en l'impost sobre la renda de les persones físiques correspon als guanys patrimonials integrats en la part especial de la base imposable o en la de l'estalvi, per al cas de transmissions efectuades a partir de l'1 de gener de 2007.

La deducció establerta en aquest apartat és aplicable, igualment, quan la distribució de dividends o la participació en beneficis no determini la integració de renda en la base imposable perquè no té la consideració d'ingrés.

Aquesta deducció s'ha de practicar parcialment quan la prova a què es refereix aquest apartat tingui caràcter parcial.

2. En el supòsit d'adquisició de participacions que s'hagin produït en períodes impositius iniciats, en el transmissor, amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, els dividends o les participacions en beneficis corresponents a valors representatius del capital o dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol que compleixin els requisits establerts a l'article 32 d'aquesta Llei, i que es corresponguin amb la diferència positiva entre el preu d'adquisició de la participació i els fons propis de l'entitat participada en el moment de l'adquisició, no té la consideració de renda i minora el valor fiscal de la participació, sempre que el contribuïent provi que un import equivalent al dividend o la participació en beneficis ha tributat a Espanya a través de qualsevol transmissió de la participació. Addicionalment, el contribuïent pot aplicar la deducció prevista a l'article 32 d'aquesta Llei, tenint en compte que el límit a què es refereix el seu apartat 4 es calcula en funció de la quota íntegra que resultaria d'integrar en la base imposable els referits dividends o participacions en beneficis.

La mateixa regla és aplicable en el supòsit que els dividends o les participacions en beneficis no determinin la integració de renda en la base imposable perquè no té la consideració d'ingrés.

3. En el cas de dividends i participacions en beneficis procedents de valors representatius del capital o els fons propis d'entitats residents en territori espanyol, adquirits abans de l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/1996, de 7 de juny, de mesures fiscals urgents sobre correcció de la doble imposició intersocietària i sobre incentius a la internacionalització de les empreses, no és aplicable el que disposa l'apartat 1 d'aquesta disposició. En aquest cas s'han d'aplicar les restriccions que conté l'article 28 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, en la seva redacció original, anterior a l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/1996.

4. Les deduccions per doble imposició establertes als articles 30, 31 i 32 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, segons la redacció vigent en els períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, pendents d'aplicar a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, així com les deduccions generades per aplicació d'aquesta disposició no deduïdes per insuficiència de quota íntegra, es poden deduir en els períodes impositius següents.

L'import de les deduccions que estableixen aquesta disposició transitòria i els articles 30, 31.1.b) i 32.3 del text refós esmentat s'ha de determinar tenint en compte el tipus de gravamen vigent en el període impositiu en què aquesta s'apliqui.

5. En el cas d'operacions de reestructuració que s'hagin acollit al que disposa el capítol VIII del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, segons la redacció vigent en els períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, als efectes d'evitar la doble imposició que es pugui produir per aplicació de les regles de

valoració previstes als articles 86, 87.2 i 94 del text refós esmentat, els beneficis distribuïts amb càrrec a rendes imputables als béns aportats donen dret a l'exempció per evitar la doble imposició de dividends, sigui quin sigui el percentatge de participació del soci i la seva antiguitat. El mateix criteri s'aplica respecte de les rendes generades en la transmissió de la participació.

Quan, per la forma com va comptabilitzar l'entitat adquirent, no ha estat possible evitar la doble imposició per aplicació de les normes que estableix l'apartat anterior, l'entitat esmentada ha de practicar, en el moment de la seva extinció, els ajustos de signe contrari als que hauria practicat per aplicació de les regles de valoració establertes als articles 86, 87.2 i 94 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats. L'entitat adquirent pot practicar els ajustos de signe contrari referits amb anterioritat a la seva extinció, sempre que provi que els socis han transmès la seva participació i amb el límit de la quantia que s'hagi integrat en la base imposable d'aquests en ocasió de la transmissió esmentada.

Disposició transitòria vint-i-quatrena. *Deduccions per incentivar la realització de determinades activitats pendents d'aplicar a l'impost sobre societats.*

1. Les deduccions per inversions en actius fixos materials nous generades d'acord amb l'article 26 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, respecte de les quals el contribuent hagi optat per aplicar-les en els períodes impositius en què s'efectuïn els pagaments d'acord amb el que estableix l'article 218.3 del Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 2631/1982, de 15 d'octubre, s'han de seguir aplicant en les liquidacions dels períodes impositius en què s'efectuïn els pagaments referits, en les condicions i els requisits que preveu la norma esmentada.

Les deduccions a què es refereix el paràgraf anterior s'han de deduir respectant el límit sobre quota líquida que preveuen la Llei referida i les lleis de pressupostos generals de l'Estat corresponents.

A aquests efectes s'entén per quota líquida la resultant de minorar la quota íntegra en les deduccions i bonificacions previstes als capítols II i III del títol VI d'aquesta Llei.

Les deduccions procedents de diferents modalitats o períodes impositius de l'article 26 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, no poden excedir un límit conjunt del 35 per cent de la quota líquida.

Les deduccions a què es refereixen els paràgrafs anteriors s'han de practicar una vegada efectuades les deduccions i bonificacions establertes als capítols II i III del títol VI d'aquesta Llei i, a continuació, les deduccions establertes al capítol IV del títol VI, el límit de les quals s'ha de computar independentment del que estableix el paràgraf anterior.

2. Les deduccions en la quota íntegra que estableix l'article 69.2 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, generades en períodes impositius en què hagi estat aplicable el règim de les societats patrimonials, que estiguin pendents d'aplicar a l'inici del primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2015, es poden deduir a partir del període impositiu esmentat, amb els límits i les condicions que estableix aquesta Llei.

3. Les deduccions previstes al capítol IV del títol VI de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, i al capítol IV del títol VI del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que estiguin pendents d'aplicar a l'inici del primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2015, es poden deduir a partir del període impositiu esmentat, amb els requisits que preveu la seva normativa d'aplicació respectiva amb anterioritat a aquesta data, en el termini i amb les condicions que estableix l'article 39 d'aquesta Llei. El límit establert en l'article 39 referit s'ha d'aplicar, igualment, sobre la deducció per reinversió de beneficis extraordinaris regulada a l'article 42 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, segons la redacció vigent en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, i la deducció esmentada es computa als efectes del càlcul del límit esmentat.

4. En el supòsit d'entitats que tinguin deduccions per doble imposició interna pendents d'aplicar procedents de l'aplicació de l'article 30 del text refós de la Llei de

l'impost sobre societats, segons la redacció vigent en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, el límit establert a l'últim paràgraf de l'apartat 1 de l'article 39 d'aquesta Llei s'aplica sobre la quota íntegra minorada en les deduccions per evitar la doble imposició interna i internacional i les bonificacions aplicades.

5. Les rendes acollides a la deducció per inversió de beneficis prevista a l'article 37 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, segons la redacció vigent en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, es regulen pel que estableixen el text refós esmentat i les seves normes de desplegament, encara que la inversió i els altres requisits es produeixin en períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2015.

6. Les rendes acollides a la reinversió de beneficis extraordinaris prevista a l'article 21 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, segons la redacció vigent fins a l'1 de gener de 2002, que no hagin aplicat la deducció establerta a l'article 36 ter de la Llei 43/1995 per aplicació de l'apartat dos de la disposició transitòria tercera de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, es regulen pel que estableixen l'article 21 referit i les seves normes de desplegament.

7. Les rendes acollides a la deducció per reinversió de beneficis extraordinaris prevista a l'article 42 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, segons la redacció vigent en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, es regulen pel que s'hi estableix i pel que estableixen les seves normes de desplegament, encara que la reinversió i els altres requisits es produeixin en períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2015.

No obstant això, en el cas d'operacions a terminis o amb preu ajornat, els percentatges de deducció del 12 i 17 per cent que estableix l'apartat 1 de l'article esmentat són, respectivament, del 10 i del 15 per cent, sigui quin sigui el període impositiu en què es practiqui la deducció per a les rendes integrades en la base imposable dels períodes impositius iniciats dins del 2015. Així mateix, els percentatges esmentats són, respectivament, del 7 i del 12 per cent, sigui quin sigui el període impositiu en què es practiqui la deducció per a les rendes integrades en la base imposable dels períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2016.

Disposició transitòria vint-i-cinquena. *Grups fiscals.*

1. Les entitats que estiguin aplicant el règim de consolidació fiscal a l'entrada en vigor d'aquesta Llei han de continuar aplicant-lo, d'acord amb les normes que conté el capítol VI del títol VII d'aquesta Llei.

2. Les entitats que, d'acord amb el que disposa l'article 58 d'aquesta Llei, compleixin les condicions per ser considerades dependents d'un grup de consolidació fiscal, sense que en formin part amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei perquè no compleixen els requisits necessaris, s'han d'integrar en el grup esmentat en el primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2015. L'opció i comunicació a què es refereix l'article 61 d'aquesta Llei s'ha d'efectuar dins del període impositiu referit.

No s'extingeix el grup fiscal quan l'entitat dominant d'aquest en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015 es converteixi en dependent d'una entitat no resident en territori espanyol per aplicació del que disposa l'article 58 d'aquesta Llei en el primer període impositiu que s'iniciï a partir de la data esmentada, llevat que el grup fiscal esmentat s'integri en un altre de ja existent. En aquest últim cas, són aplicables els efectes que preveu l'apartat 3 de l'article 74 d'aquesta Llei, i l'opció i comunicació a què es refereix l'apartat 6 de l'article 61 d'aquesta Llei s'ha d'efectuar dins del primer període impositiu que s'iniciï el 2015.

3. Les entitats que, d'acord amb el que disposa l'article 58 d'aquesta Llei, compleixin les condicions per formar un grup de consolidació fiscal, sense que en formin part amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei perquè no compleixen els requisits necessaris, poden optar per l'aplicació del règim de consolidació fiscal en el primer

període impositiu iniciat a partir de l'1 de gener de 2015, sempre que l'opció i comunicació a què es refereix l'article 61 d'aquesta Llei s'efectuï abans de la finalització del període impositiu esmentat.

4. Els efectes que preveu l'apartat 3 de l'article 74 d'aquesta Llei són aplicables en el supòsit de grups fiscals respecte dels quals l'entitat dominant adquireixi la condició de dependent d'una entitat resident a Espanya, per aplicació del que disposa l'article 58 d'aquesta Llei en el primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2015. En aquest supòsit, l'opció i comunicació a què es refereix l'article 61 d'aquesta Llei s'ha d'efectuar dins del període impositiu referit.

5. En el supòsit que dos o més grups fiscals s'hagin d'integrar per aplicació del que disposa l'article 58 d'aquesta Llei, aquesta integració i, si s'escau, la incorporació d'altres entitats en el grup fiscal respecte de les quals l'entitat dominant compleixi aquesta condició, es pot efectuar en el primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2016. En aquest cas, aquells poden seguir aplicant el règim de consolidació fiscal en els períodes impositius que s'iniciïn l'any 2015 amb la mateixa composició existent a 31 de desembre de 2014, sense perjudici que es produeixi alguna de les circumstàncies que preveu l'article 67 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, segons la redacció vigent en els períodes impositius que s'hagin iniciat amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, que determini la incorporació o l'exclusió d'alguna entitat o l'extinció del grup.

6. Les eliminacions practicades en un grup fiscal en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015 procedents de la transmissió de participacions en entitats pendents d'incorporar a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'han d'incorporar d'acord amb el que estableix l'article 65 i els és aplicable el que disposa l'article 21 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria vint-i-sisena. Règim de consolidació fiscal dels grups formats per entitats de crèdit integrants d'un sistema institucional de protecció de les caixes d'estalvis.

1. Als efectes de l'aplicació del règim de consolidació fiscal que estableix el capítol VI del títol VII d'aquesta Llei, en els grups l'entitat dominant dels quals sigui l'entitat central d'un sistema institucional de protecció a què es refereix la lletra d) de l'apartat 3 de l'article vuitè de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, s'han de tenir en consideració les especialitats següents:

a) Es pot aplicar el règim esmentat des de l'inici del període impositiu en què es constitueixi el sistema institucional de protecció. L'opció i comunicació per l'aplicació del règim esmentat, a què es refereix l'article 61 d'aquesta Llei, s'ha d'efectuar dins del termini que finalitza el dia en què conclogui el període impositiu esmentat.

S'han d'incloure en el grup en el mateix període impositiu les societats que compleixin les condicions que estableix l'article 58.2.a) d'aquesta Llei, les participacions de les quals representatives del seu capital social s'hagin aportat a l'entitat central en compliment del pla d'integració del sistema i l'entitat esmentada mantingui la participació fins a la conclusió d'aquest període impositiu, a través d'operacions acollides al règim fiscal establert al capítol VII del títol VII d'aquesta Llei o al règim establert a l'article 7.1 del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, i tinguin la consideració de societats dependents de l'entitat de crèdit aportant, com a conseqüència del fet que aquesta última entitat tributava en aquest règim especial com a entitat dominant.

b) Quan les entitats de crèdit que s'integren com a entitats dependents del grup fiscal la dominant del qual és l'entitat central estiguin tributant en el règim de consolidació fiscal com a dominants, encara que s'extingeixin aquests grups, no s'han d'incorporar les eliminacions a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 74 d'aquesta Llei, que es corresponguin amb operacions efectuades per entitats que s'integren en aquell altre

grup fiscal com a entitats dependents. Els resultats eliminats s'han d'incorporar a la base imposable d'aquest altre grup fiscal en els termes que estableix l'article 65 d'aquesta Llei.

c) Les bases imposables negatives pendents de compensar per part de les entitats de crèdit que compleixin les condicions que estableix el segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 58 d'aquesta Llei, que estiguin integrades com a societats dependents en el grup fiscal la dominant del qual és l'entitat central, es poden compensar en la base imposable del grup, en els termes que estableix l'article 67.e) d'aquesta Llei, amb el límit de la base imposable individual de l'entitat central o de l'entitat bancària a la qual, al seu torn, l'entitat central hagi aportat tot el seu negoci financer, a condició que les caixes d'estalvis i, si s'escau, l'entitat central, amb posterioritat a l'aportació, no exerceixin activitats econòmiques i les seves rendes es limitin als rendiments procedents del seu patrimoni o de les participacions en el capital d'altres entitats en les quals participin. Aquest tractament no es veu afectat pel fet que l'aportació del negoci financer no hagi inclòs determinats actius i passius com a conseqüència de l'existència d'alguna condició que impossibiliti l'aportació.

L'anterior s'aplica fins i tot en cas que l'entitat bancària quedi exclosa del grup en què la dominant és l'entitat central, fins i tot en el supòsit d'extinció del grup.

d) Les deduccions en la quota pendents d'aplicar per part de les entitats de crèdit que compleixin les condicions que estableix el segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 58 d'aquesta Llei, que estiguin integrades com a societats dependents en el grup fiscal la dominant del qual és l'entitat central, es poden deduir en la quota íntegra d'aquest grup fiscal amb el límit que hagi correspost en el règim individual de tributació a l'entitat central o a l'entitat bancària a la qual, al seu torn, l'entitat central hagi aportat tot el seu negoci financer, a condició que les caixes d'estalvis i, si s'escau, l'entitat central, amb posterioritat a l'aportació, no exerceixin activitats econòmiques i les seves rendes es limitin als rendiments procedents del seu patrimoni o de les participacions en el capital d'altres entitats en les quals participin. Aquest tractament no es veu afectat pel fet que l'aportació del negoci financer no hagi inclòs determinats actius i passius com a conseqüència de l'existència d'alguna condició que impossibiliti l'aportació.

L'anterior s'aplica fins i tot en cas que l'entitat bancària quedi exclosa del grup en el qual la dominant és l'entitat central, fins i tot en el supòsit d'extinció del grup.

e) Quan es transmetin actius i passius a l'entitat central per part de les entitats de crèdit com a societats dependents del grup la dominant del qual és l'entitat central, com a conseqüència de la constitució i ampliació del sistema institucional de protecció, havent-se efectuat aquesta transmissió mitjançant operacions acollides al règim fiscal que estableix el capítol VIII del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre societats o al règim que estableix l'article 7.1 del Reial decret llei 11/2010, les rendes generades amb anterioritat a aquesta transmissió imputables a aquests actius i passius, s'han d'imputar a l'entitat central d'acord amb el que preveuen les normes mercantils.

El que estableixen les lletres c) i d) anteriors també és aplicable en cas que amb posterioritat a la constitució del sistema institucional de protecció, l'entitat central passi a tenir la consideració de dependent d'un altre grup que tributi en el règim de consolidació fiscal.

2. Als efectes de l'aplicació tant del règim fiscal establert a l'article 7.2 del Reial decret llei 11/2010 com del règim fiscal establert al capítol VIII del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, segons la redacció vigent en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, al qual s'hagin acollit transmissions d'actius i passius efectuades entre entitats de crèdit en compliment dels acords d'un sistema institucional de protecció, la no-integració de rendes a què es refereixen tots dos règims fiscals inclou, si s'escau, les eliminacions que s'hagin d'incorporar en la base imposable del grup fiscal conseqüència d'aquelles transmissions, en el supòsit que aquests actius i passius formin part del patrimoni d'entitats integrants d'un grup que estigui tributant segons el règim de consolidació fiscal.

3. Quan, en el cas dels grups a què es refereix l'apartat 1 anterior que estiguin tributant en el règim de consolidació fiscal, en quedi exclosa l'entitat bancària a la qual

hagin aportat tot el seu negoci financer, fins i tot en els supòsits d'extinció del grup fiscal referit, el que estableix la lletra a) de l'article 74.1 d'aquesta Llei s'ha d'aplicar amb les especialitats següents:

a) Si l'entitat bancària manté participacions en entitats que compleixen les condicions que estableix l'article 58.3 d'aquesta Llei, aquesta entitat bancària i les seves participades que reuneixin els requisits per a això poden aplicar el règim de consolidació fiscal des de l'inici del període impositiu en què tingui lloc l'exclusió esmentada. L'opció i comunicació per l'aplicació del règim esmentat, a què es refereix l'article 61 d'aquesta Llei, s'ha d'efectuar dins del termini que finalitza el dia en què conclogui el període impositiu esmentat. En aquest cas, els resultats eliminats s'han d'incorporar a la base imposable d'aquest altre grup fiscal en els termes que estableix l'article 65 d'aquesta Llei, sempre que s'integrin en el grup esmentat les entitats que hagin intervingut en les operacions que hagin generat aquests resultats.

b) Quan es compleixi el que estableix la lletra a) anterior, però no s'integrin en el grup esmentat alguna de les entitats que hagin intervingut en les operacions que hagin generat els resultats eliminats, aquests resultats s'han d'incorporar en els termes que estableix l'article 65 d'aquesta Llei, en la base imposable del grup persistent en el qual es va generar la renda que va ser, en el seu moment, objecte de l'eliminació, a condició que tant l'altra entitat que no forma part del grup fiscal al qual pertanyi l'entitat bancària com aquesta última entitat formin part d'un mateix grup a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la seva residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats, en el qual la dominant sigui l'entitat central d'un sistema institucional de protecció o la caixa d'estalvis que, en tots dos casos, hagin aportat tot el seu negoci financer a l'entitat bancària.

Disposició transitòria vint-i-setena. *Participacions en el capital de l'entitat transmissora i de l'entitat adquirent.*

1. No obstant el que estableix l'article 78 d'aquesta Llei, en el supòsit d'operacions acollides al règim fiscal especial establert al capítol VII del títol VII d'aquesta Llei, quan l'entitat adquirent participi en el capital de l'entitat transmissora, en almenys un 5 per cent, l'import de la diferència entre el valor fiscal de la participació i els fons propis que es correspongui amb el percentatge de participació adquirit en un període impositiu que, en el transmissor, s'hagi iniciat amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, s'ha d'imputar als béns i drets adquirits, aplicant el mètode d'integració global que estableixen l'article 46 del Codi de comerç i altres normes de desplegament, i la part d'aquella diferència que no hagi estat imputada és fiscalment deduïble de la base imposable, amb el límit anual màxim de la vintena part del seu import, sempre que es compleixin els requisits següents:

a) Que la participació no hagi estat adquirida a persones o entitats no residents en territori espanyol o a persones físiques residents en territori espanyol, o a una entitat vinculada quan aquesta última, al seu torn, va adquirir la participació a les persones o entitats referides.

El requisit previst en aquesta lletra a) s'entén complert:

1r Si es tracta d'una participació adquirida a persones o entitats no residents en territori espanyol o a una entitat vinculada amb l'entitat adquirent que, al seu torn, va adquirir la participació de les persones o entitats referides, quan l'import de la diferència esmentada al paràgraf anterior ha tributat a Espanya a través de qualsevol transmissió de la participació.

Igualment, és procedent la deducció de la diferència indicada quan el contribuïent provi que un import equivalent a aquesta ha tributat efectivament en un altre Estat membre de la Unió Europea, en concepte de benefici obtingut en ocasió de la transmissió de la participació, i hagi suportat un gravamen equivalent al que hauria resultat d'aplicar aquest impost, sempre que el transmissor no resideixi en un país o territori qualificat de paradís fiscal.

2n Si es tracta d'una participació adquirida a persones físiques residents en territori espanyol o a una entitat vinculada quan aquesta última, al seu torn, va adquirir la participació de les persones físiques referides, quan es provi que el guany patrimonial obtingut per les persones físiques esmentades s'ha integrat en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

b) Que l'entitat adquirent i la transmissora no formin part d'un grup de societats, segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.

El requisit establert en aquesta lletra b) no s'aplica respecte del preu d'adquisició de la participació satisfet per la persona o l'entitat transmissora quan, al seu torn, l'hagi adquirit de persones o entitats no vinculades residents en territori espanyol.

Quan es compleixin els requisits a) i b) anteriors, la valoració que resulti de la part imputada als béns de l'actiu fix adquirit té efectes fiscals, i és deduïble de la base imposable, en el cas de béns amortitzables, l'amortització comptable de la part imputada esmentada, en els termes que preveu l'article 12 d'aquesta Llei, i és igualment aplicable la deducció establerta a l'apartat 3 de l'article 13 d'aquesta Llei.

L'import de la diferència fiscalment deduïble a què es refereix aquesta disposició s'ha de minorar en la quantia de les bases imposables negatives pendents de compensació en l'entitat transmissora que puguin ser compensades per l'entitat adquirent, en proporció a la participació.

2. El règim previst en l'apartat anterior és igualment aplicable a l'import de les diferències a què es refereix el seu paràgraf primer, generades en ocasió de les operacions efectuades en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015.

Disposició transitòria vint-i-vuitena. Amortització d'elements patrimonials objecte de reinversió per part d'empreses de dimensió reduïda.

Les entitats que estiguin aplicant el que disposa l'article 113 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, segons la redacció vigent en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, poden continuar la seva aplicació, amb els requisits i les condicions que s'hi estableixen.

Disposició transitòria vint-i-novena. Règim fiscal de determinats contractes d'arrendament financer.

Els elements patrimonials respecte dels quals s'hagi obtingut l'autorització administrativa corresponent en virtut del que estableix l'apartat 11 de l'article 115 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, en un període impositiu iniciat abans de l'1 de gener de 2013, es regeixen, als efectes de l'aplicació del que disposen l'article referit i el règim d'entitats navilieres en funció del tonatge, per la normativa vigent a 31 de desembre de 2012.

Disposició transitòria trentena. Aplicació de la Decisió de la Comissió Europea, de 17 de juliol de 2013, relativa al règim fiscal aplicable a determinats acords d'arrendament financer.

D'acord amb el que estableixen els articles 1 i 3 de la Decisió de la Comissió Europea, de 17 de juliol de 2013, relativa al règim fiscal aplicable a determinats acords d'arrendament financer, les autoritzacions administratives concedides entre el 30 d'abril de 2007 i el 29 de juny de 2011, en relació amb l'apartat 11 de l'article 115 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, segons la redacció vigent a 31 de desembre de 2012, i amb el règim fiscal especial d'entitats navilieres en funció del tonatge, a favor d'agrupacions d'interès econòmic,

regulades per la Llei 12/1991, de 29 d'abril, d'agrupacions d'interès econòmic, tenen les especialitats següents:

a) El que disposa l'apartat 11 de l'article 115 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, segons la redacció vigent a 31 de desembre de 2012, no és aplicable en la mesura que constitueixi una ajuda d'Estat incompatible en els termes que preveu la Decisió referida.

b) No és aplicable el règim fiscal especial d'entitats navilieres en funció del tonatge a les agrupacions d'interès econòmic, en la mesura que constitueixi una ajuda d'Estat incompatible en els termes que preveu la Decisió referida.

Disposició transitòria trenta-unena. *Entitats de tinença de valors estrangers.*

Les participacions adquirides per entitats acollides al règim fiscal especial d'entitats de tinença de valors estrangers que preveu el capítol XIV del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, segons la redacció vigent en períodes impositius que s'hagin iniciat amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, que tinguin un valor d'adquisició superior a 6 milions d'euros sense complir el requisit de participació mínima establert a la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 21 del text refós esmentat, poden aplicar el règim fiscal que estableixen l'article esmentat i el capítol XIII del títol VII d'aquesta Llei, en els períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2015.

Disposició transitòria trenta-dosena. *Societats civils subjectes a aquest impost.*

1. El que preveu aquesta disposició és aplicable a les societats civils i als seus socis als quals hagi estat aplicable el règim d'atribució de rendes, d'acord amb el que estableix la secció 2a del títol X de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2016 i tinguin la consideració de contribuents de l'impost sobre societats a partir de la data esmentada.

2. La integració de les rendes meritades i no integrades en la base imposable dels períodes impositius en què l'entitat va tributar en el règim d'atribució de rendes s'ha d'efectuar en la base imposable de l'impost sobre societats corresponent al primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2016. Les rendes que s'hagin integrat en la base imposable del contribuent en aplicació del règim d'atribució de rendes no s'han d'integrar novament en ocasió de la seva meritació.

En cap cas, els canvis de criteri d'imputació temporal com a conseqüència de la consideració de les societats civils com a contribuents de l'impost sobre societats a partir de l'1 de gener de 2016 comporten que alguna despesa o ingrés quedi sense computar o que s'imputi novament en un altre període impositiu.

3. Quan la societat civil hagi tingut l'obligació de portar una comptabilitat ajustada al que disposa el Codi de comerç en els exercicis 2014 i 2015 d'acord amb el que disposa l'article 68 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 439/2007, de 30 de març, s'apliquen les regles següents:

a) La distribució de beneficis obtinguts en períodes impositius en què hagin estat aplicables el règim d'atribució de rendes, sigui quina sigui l'entitat que reparteixi els beneficis obtinguts per les societats civils, el moment en què es faci el repartiment, i el règim fiscal especial aplicable a les entitats en aquest moment, rep el tractament següent:

1r Quan el perceptor sigui contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques, els beneficis a què es refereixen les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article 25 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, no s'han d'integrar en la base imposable. La distribució dels beneficis esmentats no està subjecta a cap retenció o ingrés a compte.

2n Quan el perceptor sigui un contribuent de l'impost sobre societats o de l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent, els beneficis percebuts no s'han d'integrar en la base imposable. La distribució dels beneficis esmentats no està subjecta a cap retenció o ingrés a compte.

3r Quan el perceptor sigui un contribuent de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent, els beneficis percebuts tenen el tractament que els correspongui d'acord amb el que estableix el text refós de la Llei de l'impost sobre no residents per a aquests contribuents.

b) Les rendes obtingudes en la transmissió de la participació en les societats civils que es corresponguin amb reserves procedents de beneficis no distribuïts obtinguts en exercicis en què hagi estat aplicable el règim d'atribució de rendes, independentment de l'entitat les participacions de la qual es transmeten, el moment en què s'efectua la transmissió i el règim fiscal especial aplicable a les entitats en aquest moment, reben el tractament següent:

1r Quan el transmissor sigui contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques, s'ha de computar per la diferència entre el valor d'adquisició i de titularitat i el valor de transmissió d'aquelles.

A aquest efecte, el valor d'adquisició i de titularitat es considera integrat:

Primer. Pel preu o la quantitat desemborsada per a la seva adquisició.

Segon. Per l'import dels beneficis socials que, sense una distribució efectiva, hagi obtingut la societat durant els períodes impositius en què va ser aplicable el règim d'atribució de rendes en el període de temps comprès entre la seva adquisició i alienació.

Tercer. Si es tracta de socis que adquireixin la participació amb posterioritat a l'obtenció dels beneficis socials, s'ha de disminuir el valor d'adquisició en l'import dels beneficis que procedeixen de períodes impositius en què hagi estat aplicable el règim d'atribució de rendes.

2n Quan el transmissor sigui un contribuent de l'impost sobre societats o de l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent, s'aplica el que disposa aquesta Llei.

3r Quan el transmissor sigui un contribuent de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent, té el tractament que li correspongui d'acord amb el que estableix per a aquests contribuents el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents.

4. En el cas de societats civils diferents de les que preveu l'apartat 3 anterior, s'entén que a 1 de gener de 2016, a efectes fiscals, la totalitat dels seus fons propis estan formats per aportacions dels socis, amb el límit de la diferència entre el valor de l'immobilitzat material i les inversions immobiliàries, reflectits en els llibres registres corresponents, i el passiu exigible, llevat que es provi l'existència d'altres elements patrimonials.

Les participacions a 1 de gener de 2016 en la societat civil adquirides amb anterioritat a aquesta data tenen com a valor d'adquisició el que derivi del que disposa el paràgraf anterior.

Disposició transitòria trenta-tresena. Conversió d'actius per impost diferit generats en períodes impositius iniciats abans de l'1 de gener de 2015 en crèdit exigible enfront de l'Administració tributària.

El règim establert a l'article 130 d'aquesta Llei és aplicable als actius per impost diferit generats en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, corresponents a dotacions per deteriorament dels crèdits o altres actius derivades de les possibles insolvències dels deutors no vinculats amb el contribuent, no degudes amb entitats de dret públic i la deduïbilitat de les quals no es produeixi per aplicació del que

disposa l'article 13.1.a) d'aquesta Llei, així com els derivats de l'aplicació dels articles 13.1.b) i 14.1.f) del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, segons la redacció vigent en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, corresponents a dotacions o aportacions a sistemes de previsió social i, si s'escau, prejubilació.

En el supòsit d'actius registrats amb anterioritat al primer període impositiu que s'hagi iniciat a partir de l'1 de gener de 2014, el termini a què es refereix l'apartat 4 de l'article 130 d'aquesta Llei es computa des de l'últim dia del període impositiu esmentat.

Disposició transitòria trenta-quatrena. *Mesures temporals aplicables en el període impositiu 2015.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn dins de l'any 2015, s'apliquen les especialitats següents:

a) La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 7 d'aquesta Llei té la redacció següent:

«a) Les persones jurídiques, excepte les societats civils.»

b) Els contribuents que hagin efectuat inversions fins a l'entrada en vigor del Reial decret llei 12/2012, de 30 de març, pel qual s'introdueixen diverses mesures tributàries i administratives dirigides a la reducció del dèficit públic, a les quals hagi resultat aplicable la disposició addicional onzena del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, segons la redacció que en fa el Reial decret llei 6/2010, de 9 d'abril, de mesures per a l'impuls de la recuperació econòmica i l'ocupació, i pel Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per fomentar la inversió i la creació d'ocupació, i tinguin quantitats pendents d'aplicar, corresponents a la llibertat d'amortització, poden aplicar les quantitats esmentades en les condicions que s'hi estableixen.

No obstant això, en els períodes impositius que s'iniciïn dins del 2015, els contribuents que hagin efectuat inversions fins a l'entrada en vigor del Reial decret llei 12/2012, a les quals sigui aplicable la disposició addicional onzena del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, segons la redacció que en fa el Reial decret llei 6/2010, en períodes impositius en què no hagin complert els requisits que estableix l'apartat 1 de l'article 108 del text refós esmentat, i tinguin quantitats pendents d'aplicar, poden aplicar les mateixes amb el límit del 40 per cent de la base imposable prèvia a la seva aplicació, a la integració a què es refereix l'apartat 12 de l'article 11 d'aquesta Llei i a la compensació de bases imposables negatives.

En els períodes impositius que s'iniciïn dins de l'any 2015, els contribuents que hagin efectuat inversions fins a l'entrada en vigor del Reial decret llei 12/2012, a les quals sigui aplicable la disposició addicional onzena del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, segons la redacció que en fa el Reial decret llei 13/2010, en períodes impositius en què no hagin complert els requisits que estableix l'apartat 1 de l'article 108 del text refós esmentat, i tinguin quantitats pendents d'aplicar, poden aplicar les mateixes amb el límit del 20 per cent de la base imposable prèvia a la seva aplicació, a la integració a què es refereix l'apartat 12 de l'article 11 d'aquesta Llei i a la compensació de bases imposables negatives.

En cas que els contribuents tinguin quantitats pendents d'aplicar en els termes assenyalats als dos paràgrafs anteriors, han d'aplicar el límit del 40 per cent, fins que esgotin les quantitats pendents generades d'acord amb el que disposa el Reial decret llei 6/2010, i aquestes s'entenen aplicades en primer lloc. Es poden aplicar en el mateix període impositiu les quantitats pendents segons el que disposa el paràgraf anterior, fins a l'import de la diferència entre el límit previst al paràgraf esmentat i les quantitats aplicades en el mateix període impositiu.

Els límits previstos als tres paràgrafs anteriors s'apliquen, igualment, respecte dels contribuents referits en aquesta lletra i les inversions en curs efectuades fins a l'entrada en vigor del Reial decret llei 12/2012, que corresponguin a elements nous encarregats en

virtut de contractes d'execució d'obres o projectes d'inversió el període d'execució dels quals, en tots dos casos, requereixi un termini superior a 2 anys entre la data d'encàrrec o inici de la inversió i la data de la seva posada a disposició o en funcionament, a les quals hagi estat aplicable la disposició addicional onzena del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, segons la redacció que en fa el Reial decret llei 6/2010 i el Reial decret llei 13/2010.

c) La deducció de la diferència a què es refereix la disposició transitòria catorzena d'aquesta Llei està subjecta al límit de la centena part del seu import.

d) Les deduccions corresponents al fons de comerç a què es refereix l'article 13.3 d'aquesta Llei i a la diferència prevista a la disposició transitòria vint-i-setena d'aquesta Llei estan subjectes al límit anual màxim de la centèsima part del seu import.

El que disposa aquesta lletra no és aplicable als contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques que compleixin els requisits que estableix l'apartat 1 de l'article 101 d'aquesta Llei.

e) La deducció corresponent a l'immobilitzat intangible de vida útil indefinida que no tingui la consideració de fons de comerç a què es refereix l'article 13.3 d'aquesta Llei està subjecta al límit anual màxim de la cinquantesena part del seu import.

El que disposa aquesta lletra no és aplicable als contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques que compleixin els requisits que estableix l'apartat 1 de l'article 101 d'aquesta Llei.

f) En els contractes d'arrendament financer vigents els períodes anuals de durada dels quals s'iniciïn dins de l'any 2015, el requisit establert a l'apartat 4 de l'article 106 d'aquesta Llei no és exigít a l'import de la part de les quotes d'arrendament corresponent a la recuperació del cost del bé.

L'import anual de la part d'aquestes quotes en aquest període no pot excedir el 50 per cent del cost del bé, en cas de béns mobles, o el 10 per cent del cost esmentat, si es tracta de béns immobles o establiments industrials.

g) No és aplicable el límit a què es refereix l'apartat 1 de l'article 26 d'aquesta Llei.

No obstant això, la compensació de bases imposables negatives d'exercicis anteriors, per als contribuents el volum d'operacions dels quals, calculat d'acord amb el que disposa l'article 121 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, hagi superat la quantitat de 6.010.121,04 euros durant els 12 mesos anteriors a la data en què s'iniciïn els períodes impositius dins de l'any 2015, té els límits següents:

– La compensació de bases imposables negatives està limitada al 50 per cent de la base imposable prèvia a l'aplicació de la reserva de capitalització que estableix l'article 25 d'aquesta Llei i a la compensació esmentada, quan en aquests 12 mesos l'import net de la xifra de negocis sigui almenys de 20 milions d'euros però inferior a 60 milions d'euros.

– La compensació de bases imposables negatives està limitada al 25 per cent de la base imposable prèvia a l'aplicació de la reserva de capitalització que estableix l'article 25 d'aquesta Llei i a la compensació esmentada, quan en aquests 12 mesos l'import net de la xifra de negocis sigui almenys de 60 milions d'euros.

La limitació a la compensació de bases imposables negatives no és aplicable en l'import de les rendes corresponents a quitaments i esperes com a conseqüència d'un acord amb els creditors no vinculats amb el contribuent.

h) Les dotacions per deteriorament dels crèdits o altres actius derivats de les possibles insolvències de deutors, així com els corresponents a dotacions o aportacions a sistemes de previsió social i, si s'escau, prejubilació, a què es refereix l'apartat 12 de l'article 11 d'aquesta Llei s'han d'integrar en la base imposable amb el límit de la base imposable positiva prèvia a la seva integració i a la compensació de bases imposables negatives.

No obstant això, aquesta integració està sotmesa als límits que assenyala la lletra g) anterior, quan es donin les circumstàncies que s'hi estableixen. Aquests límits s'han

d'aplicar sobre la base imposable positiva prèvia a la integració de les dotacions referides i a la compensació de bases imposables negatives.

i) El tipus general de gravamen establert en el primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 29 d'aquesta Llei és del 28 per cent.

No obstant això, tributen al tipus del 25 per cent:

1r Les mútues d'assegurances generals, les mutualitats de previsió social i les mútues col·laboradores de la Seguretat Social que compleixin els requisits que estableix la seva normativa reguladora.

2n Les societats de garantia recíproca i les societats de refiançament que regula la Llei 1/1994, d'11 de març, sobre règim jurídic de les societats de garantia recíproca, inscrites en el registre especial del Banc d'Espanya.

3r Les societats cooperatives de crèdit i caixes rurals, excepte pel que fa als resultats extracooperatius, que tributen al tipus del 30 per cent.

4t Els col·legis professionals, les associacions empresarials, les cambres oficials i els sindicats de treballadors.

5è Les entitats sense finalitats lucratives a les quals no sigui aplicable el règim fiscal establert a la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

6è Els fons de promoció d'ocupació constituïts a l'empara de l'article 22 de la Llei 27/1984, de 26 de juliol, sobre reconversió i reindustrialització.

7è Les unions, federacions i confederacions de cooperatives.

8è L'entitat de dret públic Ports de l'Estat i les autoritats portuàries.

Les entitats que es dediquin a l'exploració, la recerca i l'explotació de jaciments i emmagatzematges subterranis d'hidrocarburs en els termes que estableix la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, tributen al tipus de gravamen del 33 per cent.

9è Les comunitats titulars de forests veïnals de mancomú.

j) Les entitats que compleixin els requisits que estableix l'article 101 d'aquesta Llei tributen d'acord amb l'escala següent, excepte si d'acord amb el que preveu l'article 29 d'aquesta Llei hagin de tributar a un tipus diferent del general:

1r Per la part de base imposable compresa entre 0 i 300.000 euros, al tipus del 25 per cent.

2n Per la part de base imposable restant, al tipus del 28 per cent.

Quan el període impositiu tingui una durada inferior a l'any, la part de la base imposable que tributa al tipus del 25 per cent és la resultant d'aplicar a 300.000 euros la proporció en què es trobin el nombre de dies del període impositiu entre 365 dies, o la base imposable del període impositiu quan aquesta sigui inferior.

k) Les entitats que hagin tingut un import net de la xifra de negocis en els períodes impositius iniciats el 2015 inferior a 5 milions d'euros i la plantilla mitjana en aquests períodes sigui inferior a 25 empleats, tributen al tipus de gravamen del 25 per cent.

Quan el període impositiu tingui una durada inferior a l'any, l'import net de la xifra de negocis s'eleva a l'any.

Als efectes de l'aplicació del tipus de gravamen que preveu aquesta lletra, s'ha de tenir en compte que:

1r L'aplicació del tipus de gravamen que preveu aquesta lletra està condicionada al fet que, durant els 12 mesos següents a l'inici dels períodes impositius que comencin el 2015, la plantilla mitjana de l'entitat no sigui inferior a la unitat i, a més, tampoc sigui inferior a la plantilla mitjana dels 12 mesos anteriors a l'inici del primer període impositiu que comenci a partir de l'1 de gener de 2009.

Quan l'entitat s'hagi constituït dins d'aquest termini anterior de 12 mesos, s'ha de prendre la plantilla mitjana que resulti d'aquest període.

Per calcular la plantilla mitjana de l'entitat s'han de prendre les persones empleades, en els termes que disposi la legislació laboral, tenint en compte la jornada contractada en relació amb la jornada completa.

S'ha de computar que la plantilla mitjana dels 12 mesos anteriors a l'inici del primer període impositiu que comenci a partir de l'1 de gener de 2009 és zero quan l'entitat s'hagi constituït a partir d'aquesta data.

2n Per tal de determinar l'import net de la xifra de negocis, s'ha de tenir en consideració el que estableix l'apartat 3 de l'article 101 d'aquesta Llei.

Quan l'entitat sigui de nova creació o el període impositiu tingui una durada inferior a l'any, o bé l'activitat s'hagi desenvolupat durant un termini també inferior, l'import net de la xifra de negocis s'eleva a l'any.

3r Quan l'entitat s'hagi constituït dins de l'any 2015 i la plantilla mitjana en els 12 mesos següents a l'inici del primer període impositiu sigui superior a zero i inferior a la unitat, el tipus de gravamen que preveu aquesta lletra s'aplica en el període impositiu de constitució de l'entitat a condició que en els 12 mesos posteriors a la conclusió d'aquest període impositiu la plantilla mitjana no sigui inferior a la unitat.

4t Quan s'incompleixin les condicions que estableix aquesta lletra, el contribuïent ha de regularitzar la seva situació tributària en els termes que estableix l'article 125.3 d'aquesta Llei.

l) En la determinació dels pagaments fraccionats que es facin en la modalitat prevista a l'apartat 3 de l'article 40 d'aquesta Llei, s'ha d'integrar en la base imposable del període respecte del qual es calcula el pagament fraccionat corresponent, el 25 per cent de l'import dels dividendes i les rendes meritades en aquest període, que es corresponguin amb participacions en el capital o en els fons propis d'entitats no residents, als quals sigui aplicable l'article 21 d'aquesta Llei. Així mateix, s'ha d'integrar en el pagament fraccionat corresponent, el 100 per cent de l'import dels dividendes i les rendes meritades en aquest període, que es corresponguin amb participacions en el capital o en els fons propis d'entitats residents, als quals sigui aplicable l'article 21 referit.

m) La quantitat a ingressar corresponent als pagaments fraccionats que estableix l'apartat 3 de l'article 40 d'aquesta Llei, per als contribuïents que estiguin obligats a aplicar aquesta modalitat i que tinguin un import net de la xifra de negocis en els 12 mesos anteriors a la data en què s'iniciïn els períodes impositius dins de l'any 2015 d'almenys vint milions d'euros, no pot ser inferior, en cap cas, al 12 per cent del resultat positiu del compte de pèrdues i guanys de l'exercici dels 3, 9 o 11 primers mesos de cada any natural o, per a contribuïents el període impositiu dels quals no coincideixi amb l'any natural, de l'exercici transcorregut des de l'inici del període impositiu fins al dia anterior a l'inici de cada període d'ingrés del pagament fraccionat, determinat d'acord amb el Codi de comerç i altra normativa comptable de desplegament, minorat exclusivament en els pagaments fraccionats efectuats amb anterioritat, corresponents al mateix període impositiu. Queda exclòs del resultat positiu referit l'import d'aquest que es correspongui amb rendes derivades d'operacions de quitament o espera com a conseqüència d'un acord de creditors del contribuïent, i s'ha d'incloure en aquest resultat la part del seu import que s'integri en la base imposable del període impositiu.

No obstant això, el percentatge que estableix el paràgraf anterior és del 6 per cent per a les entitats que s'hi esmenten, en què almenys el 85 per cent dels ingressos dels 3, 9 o 11 primers mesos de cada any natural o, per a contribuïents el període impositiu dels quals no coincideixi amb l'any natural, de l'exercici transcorregut des de l'inici del període impositiu fins al dia anterior a l'inici de cada període d'ingrés del pagament fraccionat, corresponguin a rendes a les quals siguin aplicables les exempcions previstes als articles 21 o 22 d'aquesta Llei.

En el cas d'entitats parcialment exemptes a les quals sigui aplicable el règim fiscal especial establert al capítol XIV del títol VII d'aquesta Llei, s'ha de prendre com a resultat positiu el corresponent exclusivament a rendes no exemptes. En el cas d'entitats a les quals sigui aplicable la bonificació establerta a l'article 34 d'aquesta Llei, s'ha de prendre com a resultat positiu el corresponent exclusivament a rendes no bonificades.

El que disposa aquest apartat no és aplicable a les entitats a què es refereixen els apartats 3, 4 i 5 de l'article 29 d'aquesta Llei ni a les referides a la Llei 11/2009, de 26 d'octubre, per la qual es regulen les societats anònimes cotitzades d'inversió en el mercat immobiliari.

n) El percentatge a què es refereix l'apartat 3 de l'article 40 d'aquesta Llei és:

1r Si es tracta de contribuents amb un import net de la xifra de negocis que no hagi superat la quantitat de 6 milions d'euros durant els 12 mesos anteriors a la data en què s'iniciïn els períodes impositius dins de l'any 2015, el resultat de multiplicar per cinc setens el tipus de gravamen arrodonit per defecte.

2n Si es tracta de contribuents amb un import net de la xifra de negocis que hagi superat la quantitat de 6 milions d'euros durant els 12 mesos anteriors a la data en què s'iniciïn els períodes impositius dins de l'any 2015:

– El resultat de multiplicar per cinc setens el tipus de gravamen arrodonit per defecte, quan en aquests 12 mesos l'import net de la xifra de negocis sigui inferior a 10 milions d'euros.

– El resultat de multiplicar per quinze vintens el tipus de gravamen arrodonit per excés, quan en aquests 12 mesos l'import net de la xifra de negocis sigui almenys de 10 milions d'euros però inferior a 20 milions d'euros.

– El resultat de multiplicar per disset vintens el tipus de gravamen arrodonit per excés, quan en aquests 12 mesos l'import net de la xifra de negocis sigui almenys de 20 milions d'euros però inferior a 60 milions d'euros.

– El resultat de multiplicar per dinou vintens el tipus de gravamen arrodonit per excés, quan en aquests 12 mesos l'import net de la xifra de negocis sigui almenys de 60 milions d'euros.

ñ) El percentatge de retenció o ingrés a compte a què es refereix la lletra a) de l'apartat 6 de l'article 128 d'aquesta Llei s'eleva al 20 per cent.

Disposició transitòria trenta-cinquena. Règim fiscal aplicable a actius intangibles adquirits abans de l'1 de gener de 2015.

El règim fiscal que estableixen els articles 12.2 i 13.3 d'aquesta Llei no és aplicable als actius intangibles, inclòs el fons de comerç, adquirits en períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener de 2015, a entitats que formin part amb l'adquirent del mateix grup de societats segons els criteris que estableix l'article 42 del Codi de comerç, independentment de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.

Disposició transitòria trenta-sisena. Límit en la compensació de bases imposables negatives i actius per impost diferit per a l'any 2016.

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn l'any 2016, els límits que estableix el primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 26, en la lletra e) de l'apartat 1 de l'article 62 i en les lletres d) i e) de l'article 67, d'aquesta Llei són del 70 per cent, en els termes establerts, respectivament, en els preceptes esmentats.

Disposició transitòria trenta-setena. Deducció per reversió de mesures temporals.

1. Els contribuents que tributin al tipus de gravamen que preveu l'apartat 1 de l'article 29 d'aquesta Llei i els hagi resultat aplicable la limitació a les amortitzacions que estableix l'article 7 de la Llei 16/2012, de 27 de desembre, per la qual s'adopten diverses mesures tributàries dirigides a la consolidació de les finances públiques i a l'impuls de l'activitat econòmica, tenen dret a una deducció en la quota íntegra del 5 per cent de les quantitats que integrin en la base imposable del període impositiu d'acord amb el paràgraf tercer de l'article esmentat, derivades de les amortitzacions no deduïdes en els períodes impositius que s'hagin iniciat el 2013 i 2014.

Aquesta deducció és del 2 per cent en els períodes impositius que s'iniciïn el 2015.

2. Els contribuents que tributin al tipus de gravamen que preveu l'apartat 1 de l'article 29 d'aquesta Llei que s'hagin acollit a l'actualització de balanços que preveu l'article 9 de la Llei 16/2012, tenen dret a una deducció en la quota íntegra del 5 per cent de les quantitats que integrin en la base imposable del període impositiu derivades de l'amortització corresponent a l'increment net de valor resultant d'aquella actualització.

Aquesta deducció és del 2 per cent en els períodes impositius que s'iniciïn el 2015.

3. Les deduccions que preveu aquesta disposició s'han d'aplicar amb posterioritat a les altres deduccions i bonificacions que siguin aplicables per aquest impost.

Les quantitats no deduïdes per insuficiència de quota íntegra es poden deduir en períodes impositius següents.

Disposició derogatòria.

1. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei, i en particular el text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

En concret, queden derogades:

a) L'apartat 2 de la disposició addicional divuitena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, en què es refereix a aquest impost.

b) Els apartats 1, 2, 4, 7 i 8 de l'article 7 del Reial decret llei 11/2010, de 9 juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis.

2. No obstant això, conserven la seva vigència pel que fa a aquest impost:

a) Les disposicions legals relatives al règim tributari dels organismes internacionals dels quals Espanya forma part.

b) La Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre el règim fiscal de les cooperatives.

c) L'article 3.3 de la Llei 15/1992, de 5 de juny, sobre mesures urgents per a l'adaptació progressiva del sector petroler al marc comunitari.

d) L'article 12 del Reial decret llei 3/1993, de 26 de febrer, de mesures urgents sobre matèries pressupostàries, tributàries, financeres i d'ocupació.

e) Els articles 93 i 94 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim economicofiscal de Canàries, i la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de Canàries.

f) El Reial decret llei 7/1994, de 20 de juny, sobre llibertat d'amortització per a les inversions generadores d'ocupació.

g) El Reial decret llei 2/1995, de 17 de febrer, sobre llibertat d'amortització per a inversions generadores d'ocupació.

h) L'article 5 del Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny, sobre mesures urgents de caràcter fiscal i de foment i liberalització de l'activitat econòmica.

i) La disposició addicional vuitena de la Llei 40/1994, de 30 de desembre, d'ordenació del sistema elèctric nacional, i la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

j) L'article 14 i la disposició addicional única de la Llei 5/1996, de 10 de gener, de creació de determinades entitats de dret públic, així com la disposició addicional tercera del Reial decret llei 15/1997, de 5 de setembre, pel qual es modifica la Llei 5/1996, de creació de determinades entitats de dret públic.

k) La disposició addicional vint-i-cinquena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

l) La Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

m) L'article 27 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

n) La disposició addicional setena de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de cooperatives.

ñ) El Reial decret 647/2002, de 5 de juliol, pel qual es declaren les matèries primeres minerals i les activitats que hi estan relacionades, qualificades de prioritàries als efectes del que preveu la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

o) El text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.

p) La Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

q) L'article 24 de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

r) La disposició addicional segona i la disposició addicional tercera de la Llei 23/2005, de 18 de novembre, de reformes en matèria tributària per a l'impuls a la productivitat.

s) La Llei orgànica 8/2007, de 4 de juliol, sobre finançament dels partits polítics.

t) La Llei 55/2007, de 28 de desembre, del cinema.

u) La Llei 11/2009, de 26 d'octubre, per la qual es regulen les societats anònimes cotitzades d'inversió en el mercat immobiliari.

v) La disposició addicional sisena del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

w) L'article 41 del text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre.

x) L'article 8 i la disposició transitòria segona de la Llei 8/2012, de 30 d'octubre, sobre sanejament i venda dels actius immobiliaris del sector financer.

y) La disposició addicional dissetena i la disposició addicional vint-i-unena de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit.

z) Els articles 7 i 9 de la Llei 16/2012, de 27 de desembre, per la qual s'adopten diverses mesures tributàries dirigides a la consolidació de les finances públiques i a l'impuls de l'activitat econòmica.

aa) L'article 49 de la Llei 26/2013, de 27 de desembre, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries.

3. El Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 1777/2004, de 30 de juliol, continua vigent, en tot allò que no s'oposi al que preveu aquesta Llei, fins a l'entrada en vigor de la norma reglamentària que es pugui dictar en desplegament d'aquesta Llei.

4. La derogació de les disposicions a què es refereix l'apartat 1 no perjudica els drets de la hisenda pública respecte a les obligacions meritades durant la seva vigència.

Disposició final primera. Entitats acollides a la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre el règim fiscal de les cooperatives.

1. Les cooperatives han de tributar d'acord amb el que estableix la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre el règim fiscal de les cooperatives.

2. Els grups de societats cooperatives poden tributar en règim de declaració consolidada d'acord amb el que preveu el Reial decret 1345/1992, de 6 de novembre, pel qual es dicten les normes per a l'adaptació de les disposicions que regulen la tributació sobre el benefici consolidat als grups de societats cooperatives.

Disposició final segona. Entitats acollides a la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

Les entitats que reuneixin les característiques i compleixin els requisits que preveu el títol II de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, tenen el règim fiscal que s'hi estableix.

Disposició final tercera. *Entitats acollides a la Llei 11/2009, de 26 d'octubre, per la qual es regulen les societats anònimes cotitzades d'inversió en el mercat immobiliari.*

Les entitats que reuneixin les característiques i compleixin els requisits que preveu la Llei 11/2009, de 26 d'octubre, per la qual es regulen les societats anònimes cotitzades d'inversió en el mercat immobiliari, tenen el règim fiscal que s'hi estableix.

Disposició final quarta. *Modificacions a la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre el règim fiscal de les cooperatives.*

Primer. Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2011, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre el règim fiscal de les cooperatives:

U. S'afegeix una disposició addicional setena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional setena. *Regles especials aplicables a les cooperatives en relació amb els actius per impost diferit.*

En el supòsit de societats cooperatives a les quals sigui aplicable aquesta Llei, s'apliquen les especialitats següents:

a) El límit a què es refereix l'article 19.13 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, es refereix a la quota íntegra positiva sense tenir en compte la seva integració ni la compensació de quotes negatives.

b) L'aplicació del règim de consolidació fiscal per part d'aquells grups fiscals integrats per societats cooperatives a les quals sigui aplicable l'article 19.13 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, tenen les especialitats següents:

1r Per procedir a la suma algebraica de quotes íntegres de les cooperatives que formin part del grup fiscal, no ha d'incloure en les bases imposables de les entitats esmentades les dotacions a què es refereix l'article 19.13 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats. Aquestes dotacions s'han d'incloure en la quota íntegra, en funció del tipus de gravamen que correspongui, amb posterioritat a la suma referida, i amb el límit del 60 per cent de la quota positiva del grup.

2n En el supòsit que una entitat s'incorpori a un grup fiscal, les dotacions a què es refereix l'article 19.13 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats pendents d'integrar en la quota íntegra, s'han d'integrar en la quota íntegra del grup, en funció del tipus de gravamen que correspongui, amb el límit del 60 per cent de la quota íntegra positiva individual de la mateixa entitat.

3r En el supòsit de pèrdua del règim de consolidació fiscal o extinció del grup fiscal, les entitats que l'integrin han d'assumir les dotacions a què es refereix l'article 19.13 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, pendents d'integrar en la quota, en la proporció en què hagin contribuït a la seva formació.»

Dos. S'afegeix una disposició transitòria setena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria setena. *Dotacions per deteriorament de determinats actius.*

En els períodes impositius iniciats entre l'1 de gener de 2011 i el 31 de desembre de 2014, les dotacions a què es refereix l'article 19.13 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats en els termes que estableixen els números 1r i 2n de la lletra b) de la disposició addicional setena d'aquesta Llei, s'han d'incloure en la quota íntegra del grup, en funció del tipus de gravamen que correspongui, amb el límit de la quota íntegra positiva del grup o individual, respectivament.

No obstant això, en els períodes impositius que s'iniciïn l'any 2014, les dotacions a què es refereix l'article 19.13 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats en els termes que estableixen els números 1r i 2n de la lletra b) de la disposició addicional setena d'aquesta Llei efectuades per contribuents amb un volum d'operacions, calculat d'acord amb el que disposa l'article 121 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, que hagi superat la quantitat de 6.010.121,04 euros durant els 12 mesos anteriors a la data en què s'iniciïn els períodes impositius dins de l'any 2015, tenen els límits següents:

– Les dotacions han d'estar limitades al 50 per cent de la quota íntegra prèvia a la seva incorporació i a la compensació de quotes negatives, quan en aquests 12 mesos l'import net de la xifra de negocis sigui almenys de 20 milions d'euros però inferior a 60 milions d'euros.

– Les dotacions han d'estar limitades al 25 per cent de la quota íntegra prèvia a la seva incorporació i a la compensació de quotes negatives, quan en aquests 12 mesos l'import net de la xifra de negocis sigui almenys de 60 milions d'euros.»

Segon. Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2014, s'afegeix la lletra c) a la disposició addicional setena de la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre el règim fiscal de les cooperatives, que queda redactada de la manera següent:

«c) Els actius per impost diferit a què es refereix l'últim paràgraf de l'apartat 1 de la disposició addicional vint-i-dosena del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, s'han d'entendre referits als corresponents al dret a compensar en exercicis posteriors les quotes negatives.»

Tercer. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2015, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre el règim fiscal de les cooperatives:

U. Es modifica l'article 24, que queda redactat de la manera següent:

«Article 24. *Compensació de quotes negatives.*

1. Si la suma algebraica a què es refereix l'article anterior resulta negativa, la cooperativa pot compensar el seu import amb les quotes íntegres positives dels períodes impositius següents, amb el límit del 60 per cent de la quota íntegra prèvia a la seva compensació. En tot cas, són compensables en el període impositiu quotes íntegres per l'import que resulti de multiplicar 1 milió d'euros al tipus mitjà de gravamen de l'entitat.

El dret de l'Administració per comprovar o investigar les quotes negatives pendents de compensació prescriu als 10 anys a comptar des de l'endemà del dia que finalitzi el termini establert per presentar la declaració o autoliquidació corresponent al període impositiu en què es va generar el dret a la seva compensació.

Un cop transcorregut aquest termini, el contribuent ha d'acreditar que les quotes negatives que vulgui compensar són procedents, així com la seva quantia, mitjançant l'exhibició de la liquidació o autoliquidació i de la comptabilitat, amb acreditació del seu dipòsit durant el termini esmentat en el Registre Mercantil.

2. Aquest procediment substitueix la compensació de bases imposables negatives que preveu l'article 26 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats que, en conseqüència, no és aplicable a les cooperatives.»

Dos. S'afegeix la disposició transitòria vuitena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vuitena. *Compensació de quotes negatives l'any 2015.*

El límit a què es refereix l'apartat 1 de l'article 24 d'aquesta Llei no és aplicable en els períodes impositius que s'iniciïn l'any 2015.

No obstant això, la compensació de quotes negatives d'exercicis anteriors, per als contribuents amb un volum d'operacions, calculat d'acord amb el que disposa l'article 121 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, que hagi superat la quantitat de 6.010.121,04 euros durant els 12 mesos anteriors a la data en què s'iniciïn els períodes impositius dins de l'any 2015, té els límits següents:

– La compensació de quotes negatives està limitada al 50 per cent de la quota íntegra prèvia a la compensació esmentada, quan en aquests 12 mesos l'import net de la xifra de negocis sigui almenys de 20 milions d'euros però inferior a 60 milions d'euros.

– La compensació de quotes negatives està limitada al 25 per cent de la quota íntegra prèvia a la compensació esmentada, quan en aquests 12 mesos l'import net de la xifra de negocis sigui almenys de 60 milions d'euros.

La limitació a la compensació de quotes negatives no és aplicable en l'import de les rendes corresponents a quitaments i esperes que són conseqüència d'un acord amb els creditors no vinculats amb el contribuent.»

Disposició final cinquena. *Modificacions a la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.*

Primer. Amb efectes des de l'1 de gener de 2015, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge:

U. Es modifica l'article 19, que queda redactat de la manera següent:

«Article 19. *Deducció de la quota de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

1. Els contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques tenen dret a deduir de la quota íntegra el resultat d'aplicar a la base de la deducció corresponent al conjunt de donatius, donacions i aportacions amb dret a deducció, determinada segons el que disposa l'article 18 d'aquesta Llei, l'escala següent:

Base de deducció Import fins a	Percentatge de deducció
150 euros	75
Resta base de deducció	30

Si en els dos períodes impositius immediats anteriors s'han efectuat donatius, donacions o aportacions amb dret a deducció a favor d'una mateixa entitat per un import igual o superior, en cadascun dels dos períodes, al de l'exercici anterior, el percentatge de deducció aplicable a la base de la deducció a favor d'aquesta mateixa entitat que superi els 150 euros és el 35 per cent.

2. La base d'aquesta deducció es computa a efectes del límit que preveu l'apartat 1 de l'article 69 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.»

Dos. S'afegeix una disposició transitòria cinquena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria cinquena. *Percentatges de deducció en la quota de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de l'impost sobre societats.*

Durant el període impositiu 2015 el percentatge de deducció per a bases de deducció de fins a 150 euros a què es refereix l'apartat 1 de l'article 19 d'aquesta Llei és del 50 per cent, i l'aplicable a la resta de la base de la deducció, del 27,5 per cent. Quan sigui aplicable el que disposa l'últim paràgraf de l'apartat esmentat, el percentatge de deducció a aplicar és del 32,5 per cent.

En els períodes impositius que s'iniciïn l'any 2015, el percentatge de deducció a què es refereix el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 20 d'aquesta Llei és del 37,5 per cent.»

Segon. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2015, s'afegeix un paràgraf a l'apartat 1 de l'article 20 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, que queda redactat de la manera següent:

«Si en els dos períodes impositius immediats anteriors s'han efectuat donatius, donacions o aportacions amb dret a deducció a favor d'una mateixa entitat per un import igual o superior, en cadascun dels dos períodes, al del període impositiu anterior, el percentatge de deducció aplicable a la base de la deducció a favor d'aquesta mateixa entitat és del 40 per cent.»

Disposició final sisena. *Modificacions al text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.*

Primer. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2013, es modifica l'apartat 6 de l'article 67, que queda redactat de la manera següent:

«6. En el supòsit que una caixa d'estalvis o una fundació bancària perdi la condició de societat dominant d'un grup fiscal en un període impositiu, l'entitat de crèdit se subroga en la condició esmentada des de l'inici del període impositiu, sense que es produeixin els efectes de l'extinció del grup fiscal a què es refereix l'article 81 d'aquesta Llei, excepte per a les entitats que deixin de formar part del grup perquè no tenen la condició de dependents en els termes que assenyala l'apartat 3 d'aquest article.»

Segon. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2014, s'introdueixen les modificacions següents en el text refós de la Llei de l'impost sobre societats:

U. Es modifica l'apartat 13 de l'article 19, que queda redactat de la manera següent:

«13. Les dotacions per deteriorament dels crèdits o altres actius derivades de les possibles insolvències dels deutors no vinculats amb el contribuent, no deguts per entitats de dret públic i la deduïbilitat dels quals no es produeixi per aplicació del que disposa l'article 12.2.a) d'aquesta Llei, així com els derivats de l'aplicació dels articles 13.1.b) i 14.1.f) d'aquesta Llei, corresponents a dotacions o aportacions a sistemes de previsió social i, si s'escau, prejubilació, que hagin generat actius per impost diferit, s'han d'integrar en la base imposable d'acord amb el que estableix aquesta Llei, amb el límit de la base imposable positiva prèvia a la seva integració i a la compensació de bases imposables negatives.

No obstant això, en el cas de contribuents amb un volum d'operacions, calculat d'acord amb el que disposa l'article 121 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, que hagi superat la quantitat de 6.010.121,04 euros durant els 12 mesos anteriors a la data en què s'iniciïn els períodes impositius dins

de l'any 2014, la integració en la base imposable de les dotacions referides està sotmesa als límits següents:

- El 50 per cent de la base imposable positiva prèvia a la seva integració i a la compensació de bases imposables negatives, quan en aquests 12 mesos l'import net de la xifra de negocis sigui almenys de 20 milions d'euros però inferior a 60 milions d'euros.
- El 25 per cent de la base imposable positiva prèvia a la seva integració i a la compensació de bases imposables negatives, quan en aquests 12 mesos l'import net de la xifra de negocis sigui almenys de 60 milions d'euros.

Les quantitats no integrades en un període impositiu han de ser objecte d'integració en els períodes impositius següents amb el mateix límit. A aquests efectes, s'han d'integrar, en primer lloc, les dotacions corresponents als períodes impositius més antics.»

Dos. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 24, que queden redactats de la manera següent:

«3. No s'han d'integrar en la base imposable:

a) Les despeses de manteniment de l'obra beneficosocial que duguin a terme amb càrrec al fons d'obra social, encara que excedeixin les assignacions efectuades, sense perjudici que tinguin la consideració d'aplicació de futures assignacions. No obstant això, aquestes despeses són fiscalment deduïbles quan, de conformitat amb la normativa comptable que sigui aplicable, es registrin amb càrrec al compte de pèrdues i guanys.

b) Les rendes derivades de la transmissió d'inversions afectes a l'obra beneficosocial.

4. La dotació a l'obra beneficosocial duta a terme per les fundacions bancàries o, si s'escau, les despeses de manteniment de l'obra beneficosocial que, d'acord amb la normativa comptable que sigui aplicable, es registrin amb càrrec al compte de pèrdues i guanys, poden reduir la base imposable de les entitats de crèdit en què participin, en la proporció que els dividendes percebuts de les entitats esmentades representin respecte dels ingressos totals de les fundacions bancàries, fins al límit màxim dels dividendes esmentats. Per a això, la fundació bancària ha de comunicar a l'entitat de crèdit que hagi satisfet els dividendes l'import de la reducció calculada així i la no-aplicació de la quantitat esmentada com a partida fiscalment deduïble en la seva declaració d'aquest impost.

En el cas de no-aplicació de l'import assenyalat als fins de la seva obra beneficosocial, la fundació bancària ha de comunicar l'incompliment de la finalitat referida a l'entitat de crèdit, per tal que aquesta regularitzi les quantitats deduïdes indegudament en els termes que estableix l'article 137.3 d'aquesta Llei.»

Disposició final setena. *Modificacions a la Llei 11/2009, de 26 d'octubre, per la qual es regulen les societats anònimes cotitzades d'inversió en el mercat immobiliari.*

U. Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2014, es modifica l'apartat 4 de l'article 9, de la Llei 11/2009, de 26 d'octubre, per la qual es regulen les societats anònimes cotitzades d'inversió en el mercat immobiliari, que queda redactat de la manera següent:

«4. En tot cas, estan subjectes a retenció els dividendes o les participacions en beneficis a què es refereixen les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article 10, llevat que es tracti d'entitats que reuneixin els requisits per a l'aplicació d'aquesta Llei.

Així mateix, estan subjectes a retenció els dividendes o les participacions en beneficis a què es refereix la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 10 d'aquesta Llei, d'acord amb el que estableix l'article 31 del text refós de la Llei de l'impost sobre la

renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, excepte aquells als quals sigui aplicable el que disposa l'apartat anterior.»

Dos. Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2015, es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 10 de la Llei 11/2009, de 26 d'octubre, per la qual es regulen les societats anònimes cotitzades d'inversió en el mercat immobiliari, que queden redactats de la manera següent:

«1. Els dividendes distribuïts amb càrrec a beneficis o reserves respecte dels quals s'hagi aplicat el règim fiscal especial establert en aquesta Llei, reben el tractament següent:

a) Quan el perceptor sigui un contribuent de l'impost sobre societats o de l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent, no és aplicable l'exempció que estableix l'article 21 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats.

b) Quan el perceptor sigui un contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques, s'aplica el que disposa l'article 25.1.a) de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

c) Quan el perceptor sigui un contribuent de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent, s'aplica el que disposa l'article 24.1 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.

2. Les rendes obtingudes en la transmissió o el reemborsament de la participació en el capital de les societats que hagin optat per l'aplicació d'aquest règim, reben el tractament següent:

a) Quan el transmissor o perceptor sigui un contribuent de l'impost sobre societats o de l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent, no és aplicable l'exempció que estableix l'article 21 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats.

b) Quan el transmissor o perceptor sigui un contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques, el guany o pèrdua patrimonial es determina d'acord amb el que preveu la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 37 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

c) Quan el transmissor o perceptor sigui un contribuent de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent la participació del qual en el capital social de l'entitat sigui igual o superior al 5 per cent, no és aplicable l'exempció que estableix la lletra i) de l'apartat 1 de l'article 14 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents.»

Disposició final vuitena. Modificacions a la Llei 16/2013, de 29 d'octubre, per la qual s'estableixen determinades mesures en matèria de fiscalitat mediambiental i s'adopten altres mesures tributàries i financeres.

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2014, es modifica el primer paràgraf de l'apartat dos de l'article 2.Tercer de la Llei 16/2013, de 29 d'octubre, per la qual s'estableixen determinades mesures en matèria de fiscalitat mediambiental i s'adopten altres mesures tributàries i financeres, que queda redactat de la manera següent:

«Dos. La quantitat a ingressar corresponent als pagaments fraccionats establerts a l'apartat 3 de l'article 45 del text refós de la Llei de l'impost sobre

societats, per als subjectes passius que estiguin obligats a aplicar aquesta modalitat i l'import net de la xifra de negocis dels quals dins de l'any 2014 o 2015 sigui almenys vint milions d'euros, no pot ser inferior, en cap cas, al 12 per cent del resultat positiu del compte de pèrdues i guanys de l'exercici dels tres, nou o onze primers mesos de cada any natural o, per a subjectes passius el període impositiu dels quals no coincideixi amb l'any natural, de l'exercici transcorregut des de l'inici del període impositiu fins al dia anterior a l'inici de cada període d'ingrés del pagament fraccionat, determinat d'acord amb el Codi de comerç i altra normativa comptable de desplegament, minorat exclusivament en els pagaments fraccionats realitzats amb anterioritat, corresponents al mateix període impositiu. Queda exclòs del resultat positiu referit l'import d'aquest que es correspongui amb rendes derivades d'operacions de quitament o espera com a conseqüència d'un acord de creditors del contribuent, i s'inclou en el resultat esmentat aquella part del seu import que s'integri en la base imposable del període impositiu.»

Disposició final novena. *Habilitacions a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.*

1. La Llei de pressupostos generals de l'Estat pot:
 - a) Modificar els tipus de gravamen.
 - b) Modificar els límits quantitativs, els coeficients i els percentatges fixos.
 - c) Modificar les exempcions.
 - d) Introduir i modificar les normes precises per complir les obligacions derivades del Tractat de la Unió Europea i del dret que se'n derivi.
 - e) Modificar els aspectes procedimentals i de gestió del tribut.
 - f) Modificar els terminis de presentació de declaracions.

2. La Llei de pressupostos generals de l'Estat estableix els incentius fiscals pertinents en relació amb aquest impost, quan així sigui convenient per a l'execució de la política econòmica.

Disposició final desena. *Habilitació normativa.*

S'habilita el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final onzena. *Títol competencial.*

Aquesta Llei s'aprova a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria d'hisenda general.

Disposició final dotzena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el dia 1 de gener de 2015 i és aplicable als períodes impositius que s'iniciïn a partir de la data expressada, llevat de les disposicions finals quarta a setena, que entren en vigor l'endemà de la publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i són aplicables en els termes que s'hi estableixen.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 27 de novembre de 2014.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY